

Nr. 1 – 2013
Side 1–167

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 1
Utgitt 20. mars 2013

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet 2013

Jan.	11.	Lov nr. 1 om endr. i statsborgerloven	1
Jan.	11.	Lov nr. 2 om endr. i likestillingsloven (tydeliggjøring av rettigheter ved foreldrepermisjon).	2
Jan.	11.	Lov nr. 3 om Statens innkrevingsssentral (SI-loven).....	2
Jan.	11.	Lov nr. 4 om endr. i jordskifteloven	7
Jan.	11.	Lov nr. 5 om endr. i energiloven.....	8
Feb.	1.	Lov nr. 6 om endr. i partiloven	8
Jan.	11.	Ikrafts. av lov om endringer i energiloven (Nr. 21)	61
Jan.	11.	Ikrafttr. av lov 11. januar 2013 nr. 4 om endringer i jordskifteloven (Nr. 34)	71
Jan.	25.	Endr. i delt ikraftsetting av kapittel IV i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) (Nr. 72)	149
Jan.	25.	Deleg. av Kongens myndighet etter barnevernloven § 2–5 første ledd annet punktum til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet (Nr. 73).....	149
Feb.	1.	Ikrafts. av lov 1. februar 2013 nr. 6 om endringer i partiloven (Nr. 128)	167
Feb.	1.	Ikrafts. av lov 19. juni 2009 nr. 75 om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (elektronisk kontroll ved kontaktforbud, saksbehandlingsreglene for besøksforbud mv.) (Nr. 130).....	167

Forskrifter 2012

Des.	13.	Forskrift om overgangsregler for NLA Høgskolen (Nr. 1432)	12
Aug.	8.	Forskrift om opptak, studier og eksamen på bachelor- og masternivå ved Høyskolen Campus Kristiania (Nr. 1437)	13
Des.	13.	Forskrift om opptak, studium og eksamen ved Høgskulen i Sogn og Fjordane (Nr. 1440)	19
Jan.	1.	Forskrift om tilskudd til forebyggende tiltak mot rovviltskader og konfliktdempende tiltak (Nr. 3)	32
Jan.	1.	Forskrift om nye og endrede oppdelinger i tolltariffen (Nr. 4)	34
Jan.	2.	Forskrift om etablering av fleksible områder i 2013 (Nr. 6)	35
Jan.	3.	Forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 (Nr. 8)	36
Jan.	7.	Forskrift om fastsetting av kvotefaktor i fisket etter makrell i 2013 (Nr. 14)	54
Jan.	8.	Forskrift om adgang til å kreve gebyr og sektoravgift for tilsyn og annen oppfølging med arbeidsmiljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (Nr. 16).....	55
Jan.	9.	Operational directive – Operation to and from airfields north of 65° latitude – Compass system limitations due to magnetic inclination/dip (Nr. 19)	60
Jan.	11.	Forskrift om innleie fra bemanningsforetak (Nr. 33)	70
Jan.	16.	Forskrift om regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen 2012–2013 (Nr. 42).....	78
Jan.	21.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2013 (Nr. 51).....	83
Jan.	21.	Forskrift om fastsetting av kvote og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2013 (Nr. 54).....	85
Jan.	25.	Forskrift om gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner (Nr. 58).....	87
Jan.	13.	Forskrift om avliving av dyr (Nr. 60).....	93
Jan.	23.	Forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2013 (Nr. 63)	139
Jan.	25.	Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2013 (Nr. 66)	144
Jan.	25.	Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2013 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8 (Nr. 67)	146
Jan.	25.	Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2013 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada (Nr. 68)	146
Jan.	25.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2013 (Nr. 71).....	147
Jan.	25.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2013 (Nr. 109).....	153

Jan.	25.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2013 (Nr. 110)	154
Jan.	25.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2013 (Nr. 111).....	155
Jan.	25.	Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2013 (Nr. 112)	156
Jan.	28.	Forskrift om regulering av fisket etter reker ved Grønland i 2013 (Nr. 118).....	160
Jan.	30.	Forskrift om fartøykvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2013 (Nr. 123).....	163
Feb.	1.	Forskrift om overgangsbestemmelser for gjennomføring av lov om endringer i partiloven (Nr. 129).....	167

Endringsforskrifter

2013

Jan.	3.	Endr. i forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy (Nr. 7)	35
Jan.	3.	Endr. i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (Nr. 9).....	36
Jan.	4.	Endr. i forskrift om utforming og innretning av arbeidsplasser og arbeidslokaler (arbeidsplassforskriften) (Nr. 10).....	37
Jan.	4.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 11).....	37
Jan.	7.	Endr. i forskrift om tiltaksverdier og grenseverdier for fysiske og kjemiske faktorer i arbeidsmiljøet samt smitterisikogrupper for biologiske faktorer (forskrift om tiltaks- og grenseverdier) (Nr. 12).....	39
Jan.	7.	Endr. i forskrift om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften) (Nr. 13)	54
Jan.	8.	Endr. i forskrift til verdipapirfondloven (verdipapirfondforskriften) (Nr. 15)	55
Jan.	8.	Endr. i forskrift om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten (Nr. 17).....	57
Jan.	8.	Endr. i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater (Nr. 18)	59
Jan.	8.	Endr. i forskrift om forbud mot fiske av makrellstørje (Nr. 22).....	61
Jan.	8.	Endr. i forskrift om stenging av områder i Barentshavet og på kysten av Finnmark utenfor 4 nautiske mil for fiske med torsketral og snurrevad (Nr. 23)	61
Jan.	8.	Endr. i forskrift om forbud mot å fiske raudåte, krill og andre dyreplankton (Nr. 24)	62
Jan.	8.	Endr. i forskrift om bruk av ferdskrifter for elektronisk overvåking av fangst av hval (Nr. 25)	62
Jan.	10.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 (Nr. 26).....	62
Jan.	11.	Endr. i førerkortforskriften og trafikkopplæringsforskriften (Nr. 27)	64
Jan.	11.	Endr. i forskrift om utførelse av arbeid, bruk av arbeidsutstyr og tilhørende tekniske krav (forskrift om utførelse av arbeid) (Nr. 28)	67
Jan.	11.	Endr. i forskrift om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) (Nr. 29)..	67
Jan.	11.	Endr. i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister (Nr. 30).....	68
Jan.	11.	Endr. i forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell og for utstedelse av båtførerbevis til båtførere (Nr. 31)	69
Jan.	11.	Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder (Nr. 32)	70
Jan.	14.	Endr. i forskrift om maritime elektriske anlegg (Nr. 35)	71
Jan.	14.	Endr. i forskrift om vanntrekk ved landing av pelagisk fanget råstoff til konsum (Nr. 36)	71
Jan.	14.	Endr. i forskrift om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften) (Nr. 37)	71
Jan.	11.	Endr. i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) (Nr. 38).....	72
Jan.	11.	Endr. i forskrift om tilskudd til sidaandeler og tamreinlag (Nr. 39)	77
Jan.	14.	Endr. i forskrift om offentlige trafikkskilt, vegoppmerking, trafikklyssignaler og anvisninger (skiltforskriften) (Nr. 40).....	77
Jan.	16.	Endr. i forskrift til privatskolelova (Nr. 41)	77
Jan.	17.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike (Nr. 44)	79
Jan.	18.	Endr. i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften) (Nr. 45)	80

Jan.	21.	Endr. i forskrift om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer (Nr. 49)	81
Jan.	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 (Nr. 50)	83
Jan.	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 (Nr. 52)...	84
Jan.	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 (Nr. 53).....	85
Jan.	23.	Endr. i forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår (Nr. 56)	86
Jan.	23.	Endr. i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 57)	86
Jan.	25.	Endr. i forskrift om gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner (Nr. 59)	88
Jan.	17.	Endr. i forskrifter som følge av vedtakelsen av kommunal helse- og omsorgstjenestelov (Nr. 61).....	118
Jan.	21.	Endr. i forskrifter i forbindelse med ny forskrift om avlaving av dyr (Nr. 62)	138
Jan.	24.	Endr. i forskrift om hold av høns og kalkun (Nr. 64).....	140
Jan.	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2013 (Nr. 65).....	144
Jan.	26.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 74)	150
Jan.	28.	Endr. i forskrift om fangstdokumentasjon ved fiske etter patagonisk tannfisk (<i>Dissostichus</i> spp.) (Nr. 75).....	151
Jan.	28.	Endr. i forskrift om utøvelse av fangst av vågehval (Nr. 76)	152
Jan.	25.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2013 (Nr. 108).....	152
Jan.	28.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 (Nr. 113)	157
Jan.	28.	Endr. i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (Nr. 116).....	158
Jan.	28.	Endr. i forskrift om Petroleumsregisteret (Nr. 117)	159
Jan.	29.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2013 (Nr. 119).....	160
Jan.	30.	Endr. i forskrift om avgift på flysikringstjenester som ytes av Avinor AS (Nr. 120)	162
Jan.	30.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 (Nr. 121).....	162
Jan.	30.	Endr. i forskrift om gebyr til Statens jernbanetilsyn for tilsyn med tau- og kabelbaner mv. (Nr. 122).....	163
Jan.	31.	Endr. i forskrift om utforming og innmontering av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål med småmasket trål (Nr. 124)	164
Jan.	31.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2013 (Nr. 125).....	164
Feb.	1.	Endr. i forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi (Nr. 126).....	165
Feb.	1.	Endr. i forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser (Nr. 127).....	166

Diverse

2013

Jan.	2.	Deleg. av myndighet til Fiskeridirektoratets regionkontor etter ervervstillatelsesforskriften (Nr. 5)	34
Jan.	11.	Opph. av forskrift om kontrollavgift i fiskeflåten (Nr. 20)	61
Jan.	16.	Deleg. av myndighet til Lotteri- og stiftelsestilsynet etter forskrift om grasrotandel (Nr. 43)	79
Jan.	21.	Opph. av forskrift om drikker til bruk ved krevende fysiske anstrengelser (Nr. 55)	85
Jan.	25.	Kunngjøring av normrentesats for inntektsåret 2012 til bruk ved anvendelse av forskrift 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen (Nr. 69).....	147
Jan.	25.	Kunngjøring av rentesats for inntektsåret 2012 til bruk ved fremføring av underskudd og overskytende friinntekt i henhold til forskrift 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum (Nr. 70).....	147
Jan.	28.	Vedtak om fastsettelse av renter for beskatning av kraftforetak for inntektsåret 2012 (Nr. 114).....	157
Jan.	28.	Vedtak om pris på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2012 (Nr. 115)	158

Rettelser

Nr. 11/2009 s. 1877 (i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)).....	167
--	-----

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 20. mars 2013

Nr. 1

11. jan. Lov nr. 1 2013

Lov om endringer i statsborgerloven

Prop.132 L (2011–2012), Innst.42 L (2012–2013), Lovvedtak 5 (2012–2013). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 20. november 2012. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

Endringsloven ble første gang sanksjonert som lov 7. desember 2012 nr. 71. Dette lovvedtaket inneholdt en feil og kan derfor ikke iverksettes. Loven sanksjoneres derfor på nytt, basert på en beriktiget versjon av lovvedtak nr. 5 (2012–2013).

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven).
- 2 Lov 27. april 2012 nr. 22 om endringer i statsborgerloven.

I

I lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap gjøres følgende endringer:

§ 29 skal lyde:

§ 29. Opplysnings-, dokumentasjons- og møteplikt

I forbindelse med behandlingen av en sak etter loven her kan den saken gjelde pålegges å gi opplysninger som kan ha betydning for vedtaket, fremskaffe nødvendig dokumentasjon og å møte personlig.

Dersom det organet som behandler en sak etter loven her, anser det som nødvendig for opplysning av saken, kan organet, uten hinder av taushetsplikt, pålegge følgende organer å utlevere opplysninger i samsvar med forskrift etter tredje ledd:

- a) politiet,
- b) ligningsmyndighetene,
- c) arbeids- og velferdsforvaltningen,
- d) Statens lånekasse for utdanning og
- e) kommunene.

Kongen skal i forskrift gi nærmere regler om hvilke organer som kan pålegge utlevering av opplysninger etter annet ledd, i hvilke sakstyper det kan innhentes opplysninger, hvem det kan innhentes opplysninger om og hvilke opplysninger som kan innhentes.

II

I lov 27. april 2012 nr. 22 om endringer i statsborgerloven gjøres følgende endringer:

§ 29 skal lyde:

§ 29. Opplysnings-, dokumentasjons- og møteplikt

I forbindelse med melding eller søknad om norsk statsborgerskap har den saken gjelder, plikt til å framlegge alle opplysninger som kan ha betydning for vedtaket.

I forbindelse med behandlingen av en sak etter loven her kan den saken gjelde pålegges å gi opplysninger som kan ha betydning for vedtaket, fremskaffe nødvendig dokumentasjon og å møte personlig.

Dersom det organet som behandler en sak etter loven her, anser det som nødvendig for opplysning av saken, kan organet, uten hinder av taushetsplikt, pålegge følgende organer å utlevere opplysninger i samsvar med forskrift etter fjerde ledd:

- a) politiet,
- b) ligningsmyndighetene,
- c) arbeids- og velferdsforvaltningen,
- d) Statens lånekasse for utdanning og

e) kommunene.

Kongen skal i forskrift gi nærmere regler om hvilke organer som kan pålegge utlevering av opplysninger etter annet ledd, i hvilke sakstyper det kan innhentes opplysninger, hvem det kan innhentes opplysninger om og hvilke opplysninger som kan innhentes.

Del II skal lyde:

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Departementet kan i forskrift gi overgangsbestemmelser til loven.

III

1. Loven del I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
2. Loven del II trer i kraft straks.

11. jan. Lov nr. 2 2013

Lov om endringer i likestillingsloven (tydeliggjøring av rettigheter ved foreldrepermisjon)

Prop.126 L (2011–2012), Innst.55 L (2012–2013), Lovvedtak 28 (2012–2013). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 13. desember 2012. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 9. juni 1978 nr. 45 om likestilling mellom kjønnene (likestillingsloven).

A

I

I lov 9. juni 1978 nr. 45 om likestilling mellom kjønnene skal ny § 4a lyde:

§ 4 a. Arbeidstakeres rettigheter ved foreldrepermisjon

En arbeidstaker som er eller har vært i foreldrepermisjon etter arbeidsmiljøloven § 12–5 har rett til å

- a) vende tilbake til samme, eventuelt tilsvarende, stilling,
- b) nyte godt av forbedringer av arbeidsvilkårene som arbeidstakeren ellers ville vært berettiget til under fraværet, og
- c) fremme lønnskrav og å bli vurdert i lønnsforhandlinger på samme måte som de øvrige arbeidstakerne i virksomheten.

Bestemmelsen i første ledd regulerer ikke fastsettelse eller endringer av lønns- og arbeidsvilkår som er en følge av andre forhold enn foreldrepermisjon.

Denne bestemmelsen gjelder tilsvarende ved andre permisjoner knyttet til graviditet og fødsel, jf. arbeidsmiljøloven § 12–2 til § 12–8.

II

Loven trer i kraft straks.

B

Stortinget ber regjeringen ta initiativ til et samarbeidsprosjekt med arbeidslivsorganisasjonene med fokus på holdninger i arbeidslivet til fedres og mødres likeverdige ansvar.

11. jan. Lov nr. 3 2013

Lov om Statens innkrevingssentral (SI-loven)

Prop.127 L (2011–2012), Innst.108 L (2012–2013), Lovvedtak 22 (2012–2013). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 13. desember 2012. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 14. desember 1917 nr. 17 om vasdragsreguleringer.
- 2 Lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven).
- 3 Lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven).
- 4 Lov 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk.
- 5 Lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven).
- 6 Lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp.
- 7 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 8 Lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr.
- 9 Lov 20. juni 1986 nr. 35 om mesterbrev i håndverk og annen næring.
- 10 Lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister.
- 11 Lov 20. mai 1988 nr. 32 om militær disiplinærmyndighet.
- 12 Lov 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk Sentralbyrå (statistikkloven).
- 13 Lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energiloven).

- 14 Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse.
- 15 Lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. (pengespilloven).
- 16 Lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting.
- 17 Lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven).
- 18 Lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven).
- 19 Lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven).
- 20 Lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter.
- 21 Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).
- 22 Lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven).
- 23 Lov 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven).
- 24 Lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven).
- 25 Lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven).
- 26 Lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven).
- 27 Lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven).
- 28 Lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova).
- 29 Lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte.
- 30 Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).
- 31 Lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen (arbeids- og velferdsforvaltningsloven).
- 32 Lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven).
- 33 Lov 19. juni 2009 nr. 101 om erverv og utvinning av mineralressurser (mineralloven).
- 34 Lov 4. juni 2010 nr. 21 om fornybar energiproduksjon til havs (havenergilova).
- 35 Lov 25. juni 2010 nr. 45 om kommunal beredskapsplikt, sivile beskyttelsestiltak og Sivilforsvaret (sivilbeskyttelsesloven).
- 36 Lov 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater.

§ 1. Lovens virkeområde

Statens innkrevingsentral innkrever de krav den i lov eller av departementet er pålagt å innkreve.

Den utenrettslige innkrevingen foretas etter reglene i loven her. Statens innkrevingsentralens kompetanse til å forestå tvangsfullbyrdelse reguleres av tvangsfullbyrdsloven, jf. tvangsfullbyrdsloven kapittel 2 del II.

Departementet kan i forskrift gi regler om hvilke krav Statens innkrevingsentral skal kreve inn.

§ 2. Forholdet til forvaltningsloven

Forvaltningsloven gjelder for Statens innkrevingsentral med mindre noe annet følger av lov eller bestemmelse gitt i medhold av lov.

Begrunnelse for vedtak etter § 8 første ledd kan begrenses til å omfatte opplysninger som nevnt i forvaltningsloven § 25 første og annet ledd, dersom begrunnelse utover dette etter forvaltningsloven § 25 tredje ledd antas å kunne svekke mulighetene for fremtidig dekning av kravet.

Vedtak etter § 8 første ledd kan ikke påklages.

§ 3. Forholdet til inkassoloven

Inkassoloven gjelder ikke for Statens innkrevingsentral. Dens innkreving skal være i samsvar med god inkassoskikk.

§ 4. Motregning

For offentlige krav som innkreves etter denne loven, kan Statens innkrevingsentral gjennomføre motregning i skyldnerens krav på til gode skatt eller avgift etter skattebetalingsloven § 13–1 første ledd. Det samme gjelder når innkrevingsentralen krever inn erstatning og andre pengekrav tilkjent en fornærmet eller annen skadelidt i offentlig straffesak, og ved innkreving av erstatning mv. som i sivile saker er tilkjent en skadelidt eller dennes etterlatte på grunn av en straffbar handling som krenker liv, helse eller frihet.

Bestemmelsene om beslagfrihet i dekningsloven kapittel 2 gjelder tilsvarende, med unntak for motregning mellom samme typer krav.

Motregningsadgangen i krav som tilkommer konkursboer og som er gjenstand for fordeling etter skattebetalingsloven kapittel 8, er begrenset til den andel av kravet som etter fordelingsreglene tilkommer staten eller folketrygden.

Når Statens innkrevingsentral gjennomfører motregning til dekning av flere krav, dekkes kravene i den prioritetsrekkefølgen som følger av dekningsloven § 2–8.

Motregning gjennomføres ved at Statens innkrevingsentral underretter den som skal foreta utbetalingen om at beløpet skal overføres til innkrevingsentralen. Samtidig gis skyldneren underretning om motregningen. Det skal opplyses om klageadgangen etter sjette ledd.

Motregning kan påklages etter tvangsfullbyrdsloven § 5–16. Motregningserklæringen kan ikke påklages senere enn en måned etter at den ble mottatt.

§ 5. Innhenting av opplysninger og rett til innsyn

Statens innkrevingsentral kan innhente opplysninger etter tvangsfullbyrdsloven § 7–12 og ligningsloven § 3–13 bokstav a og i.

Statens innkrevingsentral kan kreve at forsikringsselskaper gir innkrevingsentralen opplysninger om forsikrede gjenstander som tilhører en skyldner.

Statens innkrevingsentral kan kreve at Småbåtregisteret gir innkrevingsentralen opplysninger om båter som tilhører en skyldner.

Enhver kan kreve innsyn hos Statens innkrevingssentral i de opplysninger som er lagret elektronisk om vedkommende.

§ 6. Forholdet til personopplysningsloven

Personopplysningsloven gjelder for Statens innkrevingssentral med mindre annet er bestemt i eller i medhold av lov. Statens innkrevingssentral er behandlingsansvarlig for personopplysninger innhentet i forbindelse med ivaretagelse av oppgaver etter denne lov og oppgaver etter tvangsfullbyrdelsesloven.

Statens innkrevingssentralers behandling av personopplysninger under innkrevingen av krav etter denne loven er unntatt fra konsesjonsplikt etter personopplysningsloven § 33.

Departementet kan gi forskrift om at Statens innkrevingssentralers behandling av personopplysninger skal være unntatt fra meldeplikt etter personopplysningsloven § 31.

§ 7. Renter ved forsinket betaling

For krav hvor det ikke i lov eller forskrift er bestemt at det påløper rente, avgift, gebyr eller tilsvarende ved forsinket betaling, påløper det forsinkelsesrente lik den til enhver tid gjeldende rente fastsatt i forskrift med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd første punktum.

Renten løper fra 30 dager etter at det er sendt skyldneren skriftlig varsel om at rente vil påløpe ved forsinket betaling.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om beregning av rente, herunder at det for enkelte kravstyper ikke skal løpe rente eller løpe rente etter en lavere sats enn det som følger av første ledd.

§ 8. Betalingslempning

Statens innkrevingssentral kan gi betalingsutsettelse og inngå avtale om avdragsvis betaling dersom det antas å gi bedre dekning enn fortsatt innfordring, og ikke vil virke støtende eller være egnet til å svekke den alminnelige betalingsmoralen. Med mindre annet er bestemt, kan innkrevingssentralen også nedsette kravet dersom vilkårene i første og annet punktum foreligger.

Erstatningskrav og andre pengekrav som tilkommer en fornærmet, skadelidt eller etterlatt kan bare lempes dersom den berettigede samtykker.

Departementet fastsetter nærmere regler om Statens innkrevingssentralers myndighet etter første og annet ledd.

§ 9. Partsrepresentasjon

Med mindre noe annet er bestemt, representerer Statens innkrevingssentral staten i saker for domstolene og de alminnelige namsmennene vedrørende krav de innfordrer.

Departementet kan gi instruks om Statens innkrevingssentralers myndighet til å representere staten generelt og i enkeltsaker. Departementet kan i enkeltsaker eller for grupper av saker beslutte at innkrevingssentralen ikke skal representere staten.

§ 10. Ikraftsetting

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

§ 11. Endringer i andre lover

Med virkning fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsregulering gjøres følgende endring:

§ 25 annet ledd tredje og fjerde punktum oppheves.

2. I lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr gjøres følgende endring:

§ 4 fjerde ledd oppheves.

3. I lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk gjøres følgende endringer:

§ 38 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Krav som nevnt i paragrafen her innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.

4. I lov 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk gjøres følgende endring:

§ 43 fjerde ledd oppheves.

5. I lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd samt renter innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.

6. I lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp gjøres følgende endring:

§ 8 annet ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.

7. I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker gjøres følgende endringer:

§ 455 tredje ledd oppheves.

§ 456 skal lyde:

Bøter og andre pengekrav som er tilkjent i en offentlig straffesak, innkreves av Statens Innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet. Det samme gjelder erstatning og andre pengekrav som er tilkjent en fornærmet eller en annen skadelidt i en offentlig straffesak, dersom den berettigete ønsker det.

Bot som ikke betales eller lar seg inndrive ved lønnstrekk eller annen tvangsfullbyrding, skal fullbyrdes ved soning av den subsidiære fengselsstraffen. Vedtak om soning treffes av politiet.

Etter nærmere regler fastsatt av Justisdepartementet kan bøtelagte pålegges å betale renter og gebyr på ubetalte bøter samt eventuelle andre utgifter som påløper ved tvangsinndrivning. Tilsvarende regler kan fastsettes for ilagt inndragning. Dom eller forelegg på bot eller inndragning er også tvangsgrunnlag for tilleggskrav etter dette ledd.

8. I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr gjøres følgende endring:

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.

§ 14 sjette ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder når Statens innkrevingssentral gjennomfører tvangsdekning i enkle pengekrav etter tvangsfullbyrdsloven § 2–14 annet ledd.

Nåværende § 14 sjette ledd annet punktum blir nytt tredje punktum.

9. I lov 20. juni 1986 nr. 35 om mesterbrev i håndverk og annen næring gjøres følgende endring:

§ 1 a annet ledd oppheves.

10. I lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister gjøres følgende endring:

§ 5 tredje ledd oppheves.

11. I lov 20. mai 1988 nr. 32 om militær disiplinærmyndighet gjøres følgende endringer:

§ 40 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Krav som nevnt i denne paragraf innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.

12. I lov 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk Sentralbyrå gjøres følgende endring:

§ 2–3 annet ledd oppheves.

13. I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. gjøres følgende endring:

§ 10–7 annet ledd annet til fjerde punktum oppheves.

14. I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse gjøres følgende endringer:

Ny del I i kapittel 2 med §§ 2–1 til 2–13 skal ha overskriften «I. De alminnelige namsmyndighetene».

Ny del II i kapittel 2 skal lyde:

II Statens innkrevingssentral

§ 2–14. Statens innkrevingssentral's namskompetanse

For de krav den har til innfordring og som det foreligger tvangsgrunnlag for, kan Statens innkrevingssentral beslutte utleggstrekk eller stifte utleggspant dersom panterett kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på innkrevingssentralens kontor etter § 7–9 første ledd.

Når innkrevingssentralen selv har stiftet utleggspant i enkle pengekrav, kan den gjennomføre tvangsdekning i kravet etter reglene i kapittel 10 del III.

Bestemmelsene i §§ 5–1 til 5–5 og §§ 7–3 til 7–8 gjelder ikke for Statens innkrevingssentral når den utøver myndighet etter første og annet ledd.

Før utleggsforretning etter første ledd finner sted, skal saksøkte varsles med oppfordring om innen to uker å uttale seg om forhold av betydning for om utlegg skal tas og om valg av gjenstand for utlegget. Saksøkte skal i oppfordringen gjøres oppmerksom på hvilke kostnader som er påløpt, på at ytterligere kostnader vil påløpe om utlegg blir tatt, og på at

utlegg kan unngås ved at kravet med renter og kostnader betales innen fristen etter første punktum. Det kan samtidig opplyses om tid og sted for avholdelse av utleggsforretning. Første og annet punktum gjelder tilsvarende når innkrevingsssentralen gjennomfører tvangsdekning i enkle pengekrav etter annet ledd. Vil tvangsfullbyrdelsen ellers bli vesentlig vanskeliggjort, kan meddelelse til saksøkte unnlates.

Statens innkrevingsssentral kan begjære utlegg hos de alminnelige namsmyndighetene for krav den har til innfordring og som det foreligger tvangsgrunnlag for.

§ 2–15. Vernetting ved klage

Klage etter § 5–16 over Statens innkrevingsssentralers avgjørelser og handlemåte under tvangsfullbyrdelsen avgjøres av tingretten for det distrikt der Statens innkrevingsssentral ligger.

§ 2–16. Innhenting og videreformidling av opplysninger

Statens innkrevingsssentral kan uten hinder av taushetsplikt innhente og utlevere opplysninger om skyldnerens inntekts- og formuesforhold og om avholdte utleggsforretninger til bruk for andre namsmyndigheters tvangsfullbyrdelse.

§ 2–17. Frister. Elektronisk kommunikasjon

§§ 2–7 og 2–13 gjelder tilsvarende for Statens innkrevingsssentralers tvangsfullbyrdelse.

15. I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill mv. gjøres følgende endringer:

§ 15 femte ledd oppheves. Sjette og syvende ledd blir nytt femte og sjette ledd.

16. I lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting gjøres følgende endringer:

§ 8–4 fjerde ledd skal lyde:

Krav som nevnt i tredje ledd innkreves av Statens innkrevingsssentral med mindre departementet bestemmer annet.

17. I lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler gjøres følgende endring:

§ 33 oppheves.

18. I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten gjøres følgende endringer:

§ 11 niende ledd oppheves.

19. I lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier mv. gjøres følgende endring:

§ 14 d annet ledd oppheves.

20. I lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter gjøres følgende endringer:

§ 41 a femte ledd oppheves. Sjette og syvende ledd blir nytt femte og sjette ledd.

21. I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap gjøres følgende endringer:

§ 8–4 skal lyde:

Krav som nevnt i § 8–3 innkreves av Statens innkrevingsssentral med mindre departementet bestemmer annet.

22. I lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger gjøres følgende endring:

§ 47 a annet ledd oppheves.

23. I lov 2. juni 2000 nr. 39 om apotek gjøres følgende endring:

§ 9–4 oppheves.

24. I lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann gjøres følgende endringer:

§ 60 a annet ledd tredje til femte punktum oppheves.

25. I lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. gjøres følgende endring:

§ 17 annet ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd innkreves av Statens innkrevingsssentral med mindre departementet bestemmer annet.

26. I lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser gjøres følgende endringer:

§ 7 fjerde ledd annet punktum oppheves.

27. I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endringer:

§ 28 femte ledd og sjette ledd oppheves.

28. I lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag gjøres følgende endringer:

§ 6–16 fjerde ledd annet og tredje punktum oppheves.

29. I lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte gjøres følgende endringer:

§ 12 skal lyde:

Krav som nevnt i § 11 innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.

30. I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skattekrav gjøres følgende endring:

§ 2–7 første ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at Statens innkrevingssentral skal innkreve nærmere bestemte skatte- og avgiftskrav og andre krav som tilkommer staten etter bestemmelse i SI-loven, med unntak for krav som innkreves av skatteoppkreverne for kommunene.

31. I lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 18 annet ledd annet punktum oppheves.

32. I lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet gjøres følgende endringer:

§ 48 annet ledd oppheves. Tredje ledd blir nytt annet ledd.

§ 50 fjerde ledd oppheves. Femte ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 57 første ledd annet punktum oppheves.

33. I lov 19. juni 2009 nr. 101 om erverv og utvinning av mineralressurser gjøres følgende endringer:

§ 66 femte ledd oppheves. Sjette ledd blir nytt femte ledd.

§ 67 fjerde ledd oppheves. Femte ledd blir nytt fjerde ledd.

34. I lov 4. juni 2010 nr. 21 om fornybar energiproduksjon til havs gjøres følgende endring:

§ 10–9 annet ledd tredje til femte punktum oppheves.

35. I lov 25. juni 2010 nr. 45 om kommunal beredskapsplikt, sivile beskyttelsestiltak og Sivilforsvaret gjøres følgende endringer:

§ 11 annet ledd oppheves. Tredje ledd blir nytt annet ledd.

36. I lov 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater gjøres følgende endringer:

§ 26 annet ledd annet til fjerde punktum oppheves.

11. jan. Lov nr. 4 2013

Lov om endringer i jordskifteloven

Prop.3 L (2012–2013), Innst.83 L (2012–2013), Lovvedtak 20 (2012–2013). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 4. og 13. desember 2012. Fremja av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

Endring i følgende lov:

Lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven).

I

I lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. skal § 7 femte ledd lyde:

Dommarar til jordskifteoverrett og jordskifterett og jordskiftedommar med allment løyve må ha jordskiftefagleg utdanning på mastergradsnivå med fagkrins fastsett av departementet.

II

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

11. jan. Lov nr. 5 2013**Lov om endringer i energiloven**

Prop.41 L (2012–2013), Innst.161 L (2012–2013), Lovvedtak 34 (2012–2013). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 18. desember 2012 og 10. januar 2013. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven).

I

I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. gjøres følgende endringer:

§ 2–1 tredje ledd annet punktum og nytt tredje punktum skal lyde:

Departementet kan fastsette hvilke opplysninger eller undersøkelser søkeren må sørge for, herunder krav om gjennomføring av ekstern kvalitetssikring. Kreves gjennomføring av ekstern kvalitetssikring, skal departementet avgi en uttalelse om behov og konseptvalg før prosjektet kan meldes og omsøkes.

§ 2–1 fjerde ledd skal lyde:

Samtidig med søknad om kraftverksutbygging etter vassdragslovgivningen skal det som regel innsendes søknad om bygging av anlegg for produksjon, omforming og overføring av elektrisk energi.

§ 2–2 første ledd skal lyde:

Vedtak etter denne lov fattes av departementet. Kongen kan fastsette forskrifter om at nærmere bestemte vedtak etter § 3–1 skal fattes av Kongen i statsråd. Konesjon etter denne lov kan ikke erstattes av rettslig bindende planer etter plan- og bygningsloven.

§ 9–7 oppheves.

II

1. Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.
2. Endringene i § 2–1 tredje ledd annet punktum og nytt tredje punktum får ikke anvendelse for saker som er meldt til konsesjonsmyndighetene på tidspunktet for lovens ikrafttredelse.

1. feb. Lov nr. 6 2013**Lov om endringer i partiloven**

Prop.140 L (2011–2012), Innst.155 L (2012–2013), Lovvedtak 35 (2012–2013). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 18. desember 2012 og 10. januar 2013. Fremja av Fornyings-, administrasjons- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

Endringer i følgjande lov:

Lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene (partiloven).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 102 om visse forhold vedrørende de politiske partiene blir det gjort følgjande endringar:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

(3) Loven gjelder for de politiske partienes hovedorganisasjon, sentrale ungdomsorganisasjon, fylkesorganisasjon, fylkesungdomsorganisasjon og kommunale organisasjon. Gruppene i Stortinget, fylkesting og kommunestyre omfattes ikke av loven. Kapittel 3 og 4 gjelder for partier som er registrert i samsvar med kapittel 2.

§ 11 nytt femte ledd skal lyde:

(5) Før statlig støtte kan utbetales, skal søker gi departementet opplysninger om hvilken bankkonto utbetalingen skal skje til og hvem som har disposisjonsrett. Bekreftelse skal gis minst én gang årlig.

§ 12 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) Før statlig støtte kan utbetales, skal søker gi fylkesmannen opplysninger om hvilken bankkonto utbetalingen skal skje til, navn på kontoinnehaver og hvem som har disposisjonsrett. Bekreftelse skal gis minst én gang årlig.

§ 13 nytt femte ledd skal lyde:

(5) Før statlig støtte kan utbetales, skal søker gi fylkesmannen opplysninger om hvilken bankkonto utbetalingen skal skje til, navn på kontoinnehaver og hvem som har disposisjonsrett. Bekreftelse skal gis minst én gang årlig.

Kapittel 4 overskrifta skal lyde:

Kapittel 4. Støtte fra andre. Regnskap, bokføring og innberetning. Offentliggjøring

§ 17 skal lyde:

§ 17. Adgangen til å motta bidrag

Det er tillatt for alle å gi bidrag til politiske partier og partiledd med de begrensninger som følger av § 17 a.

Ny § 17 a skal lyde:

§ 17 a. Forbud mot bidrag fra enkelte bidragsytere. Særskilte plikter i tilknytning til ulovlige bidrag

- (1) Politiske partier og partiledd kan ikke motta bidrag dersom giveren er ukjent for partiet (anonyme bidrag).
- (2) Politiske partier og partiledd kan ikke motta bidrag fra:
 - a) rettssubjekter under statens eller annen offentlig myndighets kontroll,
 - b) utenlandske givere, det vil si privatpersoner som ikke er norske statsborgere eller som ikke oppfyller vilkårene for å ha stemmerett ved kommunestyre- og fylkestingsvalg, jf. valgloven § 2–2, eller juridiske personer som er registrert i utlandet.
- (3) Med bidrag menes i denne paragraf enhver form for støtte.
- (4) Ulovlige bidrag skal tilbakebetales til giver innen fire uker etter at de er mottatt. Bidrag som ikke kan tilbakebetales til giver, skal overføres til statskassen innen samme frist.
- (5) Alle politiske partier og partiledd plikter å innberette ethvert bidrag etter denne paragraf som ikke er tilbakebetalt til giver eller overført til statskassen innen fristen i fjerde ledd. Reglene i § 19 første og annet ledd og § 20 femte ledd gjelder tilsvarende. Slik innberetning skal gis senest fem måneder etter regnskapsårets avslutning.

§ 18 skal lyde:

§ 18. Regnskapsplikt, bokføringsplikt, innberetningsplikt mv.

- (1) Alle politiske partier og partiledd som er nevnt i § 1 tredje ledd annet punktum har regnskapsplikt og bokføringsplikt etter denne loven og forskrift gitt med hjemmel i loven.
- (2) Partier og partiledd som nevnt i første ledd skal avgi årlige innberetninger om inntekter og kostnader i perioden 1. januar til 31. desember samt eiendeler og gjeld per 31. desember. Innberetningen skal gis senest fem måneder etter regnskapsårets avslutning.
- (3) Partier eller partiledd som i løpet av året har hatt samlede inntekter på under 12 000 kroner etter fradrag av all offentlig støtte, er unntatt fra regnskapsplikt, bokføringsplikt og innberetningsplikt etter første og annet ledd. Disse plikter å gi en erklæring (forenklet innberetning) om at inntektene for året har vært under dette nivået. For øvrig gjelder de samme regler i loven for slike erklæringer som for innberetninger etter annet ledd.
- (4) Alle partier og partiledd har i valgår plikt til særskilt å innberette bidrag over 10 000 kroner som er mottatt i perioden 1. januar til og med fredag før valgdag. Innberetningen skal skje innen fire uker etter at bidraget er mottatt. Bidrag mottatt senere enn fire uker før utløp av innberetningspliktig periode i første punktum skal være innberettet innen utløpet av fredag før valgdag.
- (5) Innberetninger etter denne paragraf sendes det sentrale registeret for ordningen.

Ny § 18 a skal lyde:

§ 18 a. Plikt til registrering og krav til regnskapssystem

- (1) Enhver transaksjon eller disposisjon som har virkning på sammensetning av og størrelsen på partiets eller partileddets inntekter, kostnader, gjeld eller eiendeler, skal registreres i et regnskapssystem. Opplysningene skal regnskapsføres og spesifiseres korrekt og nøyaktig og på en slik måte at det etterpå er mulig å foreta rekonstruksjon.
- (2) Regnskapssystemet skal være innrettet ordentlig og oversiktlig og på en måte som muliggjør innberetning til det sentrale registeret for ordningen og kontroll med at innberetningspliktige opplysninger er riktige.

Ny § 18 b skal lyde:

§ 18 b. Dokumentasjon og oppbevaring av regnskapsmateriale

- (1) Dokumentasjon, spesifikasjoner og annet regnskapsmateriale skal oppbevares i minst fem år. Oppbevaring skal skje i en form som opprettholder muligheten for å lese materialet.
- (2) Oppbevaringsplikten for regnskaps- og innberetningspliktige partiledd som legges ned, overføres til partiet eller partileddet som er nærmest i partihierarkiet.
- (3) Oppbevaringspliktig materiale skal på en forsvarlig måte sikres mot urettmessig endring, sletting eller tap.

§ 19 fjerde ledd og femte ledd skal lyde:

- (4) Andre bidrag enn pengebidrag skal verdsettes til omsetningsverdi.
- (5) Andre bidrag enn pengebidrag, med verdi under beløpsgrensene i § 20 første ledd, kan unntas fra innberetning.

§ 20 skal lyde:

§ 20. Identifisering av bidrag, bidragsytere og sponsorer. Erklæring om avtaler

- (1) Dersom en bidragsyter i løpet av perioden har gitt ett eller flere bidrag til partiets hovedorganisasjon som til sammen utgjør en verdi av 35 000 kroner eller mer, skal bidragets verdi og bidragsyterens identitet oppgis særskilt. Det samme gjelder for bidrag til partiledd på fylkeskommunalt nivå som til sammen utgjør en verdi av 23 000 kroner eller

mer, og for bidrag til partiledd på kommunalt nivå som til sammen utgjør en verdi av 12 000 kroner eller mer. Bidrag til partienes ungdomsorganisasjoner følger reglene for bidrag til morpartiet på tilsvarende nivå.

(2) Dersom det er inngått politiske eller forretningsmessige avtaler med noen bidragsyttere, skal det gis erklæring om dette i innberetningen. Kravet om erklæring gjelder enhver avtale, uavhengig av beløpsgrensene i første ledd. Bidragsyters identitet skal oppgis i samsvar med femte ledd.

(3) Det skal gis erklæring om sponsoravtale dersom verdien av ytelsen(e) fra den det er inngått avtale med, overskrider beløpsgrensene i første ledd. Sponsors identitet skal oppgis i samsvar med femte ledd.

(4) Bidrag til organisasjoner eller enheter som direkte eller indirekte kontrolleres av eller på annen måte er knyttet til parti eller partiledd som nevnt i § 1 tredje ledd, oppgis særskilt i tilknyttet partileds innberetning dersom samlet verdi overskrider beløpsgrensene i første ledd. Bidragsyters identitet skal oppgis i samsvar med femte ledd.

(5) Privatpersoner skal identifiseres med navn og bostedskommune. Andre bidragsyttere, långivere eller sponsorer skal identifiseres med navn og postadresse.

Ny § 20 a skal lyde:

§ 20 a. Kostnader som skal innberettes

(1) Innberetningen skal inneholde en fullstendig oversikt over de kostnader partiet eller partiledet har hatt i løpet av perioden.

(2) Kostnadene skal kategoriseres på følgende måte:

Kostnader etter art

- a) Lønnskostnader
- b) Varekostnader
- c) Kostnader til anskaffelse av tjenester
- d) Finanskostnader

Kostnader etter aktivitet

- e) Administrasjonskostnader
- f) Kostnader i forbindelse med partiaktiviteter
- g) Valgkampkostnader
 - i. markedsføringstiltak
 - ii. andre kostnader

(3) Overføringer til andre partiledd skal spesifiseres i note.

Ny § 20 b skal lyde:

§ 20 b. Balansetall som skal innberettes

(1) Partiet eller partiledet skal gi fullstendige opplysninger om eiendeler fordelt på anleggsmidler og omløpsmidler i tillegg til kortsiktig og langsiktig gjeld.

(2) Långivers identitet og lånebeløpet skal oppgis særskilt hvis låneavtalens pålydende verdi overskrider beløpsgrensene i § 20 første ledd. § 20 femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 21 skal lyde:

§ 21. Erklæringer, signatur og kontaktpersoner

(1) Innberetning etter § 18 annet og tredje ledd skal inneholde en erklæring om at partiet eller partiledet ikke har hatt inntekter, kostnader, gjeldsposter eller eiendeler som avviker fra det som er oppgitt.

(2) Innberetning skal undertegnes av partiets eller partiledets leder og minst ett annet styremedlem.

(3) Partiet eller partiledet skal minst én gang årlig gi det sentrale registeret for ordningen opplysninger om hvem som er oppnevnt som kontaktperson. Opplysningene skal bekreftes av partiets hovedorganisasjon.

Ny § 21 a skal lyde:

§ 21 a. Revisjonsplikt. Særskilte bestemmelser om revisjon av politiske partier

(1) Partiets hovedorganisasjon har revisjonsplikt etter revisorloven § 2–1. Unntakene i revisorloven § 2–1 annet ledd får ikke anvendelse. Andre partiledd som er nevnt i § 1 tredje ledd annet punktum, har ikke revisjonsplikt etter loven her.

(2) I tillegg til regnskapet skal det årlig gis revisor erklæring om alle innberetningspliktige forhold etter kapittel 4 i denne loven.

(3) Den som reviderer og godkjenner et politisk partis regnskap etter første ledd, kan ikke samtidig være medlem av partiet eller ha en samlet engasjementstid i partiet som overstiger åtte år. For revisjonsselskap gjelder dette den som er utpekt som ansvarlig revisor.

(4) Reglene om taushetsplikt i revisorloven § 6–1 er ikke til hinder for at revisor kan gi opplysninger om partienes regnskapsmessige disposisjoner til Partilovnemnda og Partirevisjonsutvalget.

(5) For øvrig kommer revisorlovens regler til anvendelse.

§ 22 andre ledd skal lyde:

(2) Det sentrale registeret skal sammenstille opplysningene om partienes og partiledenes innberetninger og gjøre dette offentlig tilgjengelig på hensiktsmessig måte, for eksempel ved bruk av elektroniske hjelpemidler. Registeret skal sende en oversikt til Partilovnemnda og departementet over partier eller partiledde som ikke har overholdt innberetningskravet innen fristen.

§ 22 tredje ledd blir oppheva.

Ny § 22 a skal lyde:

§ 22 a. Forskrift

(1) Nærmere regler om regnskap og bokføring, definisjon av bidrag og ytelser, bruk av revisorer, tilbakebetaling, verdifastsetting og overføring av ulovlige bidrag til statskassen, innberetningsmåten og om organiseringen av det sentrale registeret fastsettes i forskrift av departementet.

(2) Departementet kan i forskrift gi regler om at innberetningssystemet helt eller delvis også skal omfatte finansieringen av valgkamper til kandidater som representerer politiske partier eller partiledde og som vinner representasjon til folkevalgte organer. Innberetning foretas som en del av partiets eller partiledets årlige innberetning etter denne loven.

§ 23 skal lyde:

§ 23. Innsyn i partiers regnskaper og avtaler med bidragsytere

(1) Partier eller partiledde som er omfattet av denne loven, plikter på forespørsel å gi enhver innsyn i det regnskap som er utarbeidet for siste år.

(2) Partiet eller partiledet plikter på forespørsel å gi enhver innsyn i avtaler inngått med bidragsytere.

Kapittel 5 overskrifta skal lyde:

Kapittel 5 Nemnd for kontroll med partifinansieringen, klagebehandling mv.

§ 24 overskrifta skal lyde:

§ 24. Nemnd for kontroll med partifinansieringen og klagebehandling

§ 24 andre til sjuande ledd skal lyde:

(2) Partilovnemnda gis myndighet til å:

- a) tolke reglene i denne loven og i forskrift gitt med hjemmel i loven
- b) kontrollere at finansieringsbestemmelsene i loven overholdes
- c) fatte vedtak om bruk av administrative sanksjoner og inndragning
- d) avgjøre klager over vedtak om registrering, jf. § 8
- e) avgjøre klager over vedtak om tildeling av statlig støtte, jf. § 15

(3) Partilovnemnda kan kreve at partiet eller partiledet legger fram all dokumentasjon av betydning for etterlevelse av plikter i kapittel 4 i denne loven som nemnda finner grunnlag for å vurdere særskilt.

(4) Hvis Partilovnemnda finner det nødvendig, kan partiets eller partiledets etterlevelse av plikter i kapittel 4 kontrolleres. Slik kontroll utføres av et særskilt oppnevnt kontrollorgan, Partirevisjonsutvalget. Utvalget kan kreve at partiet eller partiledet legger fram all dokumentasjon av betydning for ovennevnte forhold. Forhold knyttet til revisjonsvirksomheten som utvalget mener kan være i strid med revisorloven eller § 21 a i denne loven, skal rapporteres til Finanstillsynet.

(5) Partirevisjonsutvalget skal på anmodning fra Partilovnemnda i år utenom valgår gjennomføre rutinekontroll av innberetningspliktige partiers eller partiledes etterlevelse av pliktene i kapittel 4. Kontrollen skal være politisk nøytral og ikke omfatte områder som berører partiets eller partiledets selvstendighet eller politiske handlefrihet. Partirevisjonsutvalget skal veilede partiet eller partiledet om forståelsen av pliktene i kapittel 4.

(6) Revisorloven § 6–1 om taushetsplikt er ikke til hinder for at Partirevisjonsutvalget legger fram opplysninger av betydning for etterlevelsen av denne loven eller straffeloven 1902 §§ 276 a til 276 c, for Partilovnemnda.

(7) Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for Partilovnemnda eller Partirevisjonsutvalget, plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til det vedkommende i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om partiinterne forhold. Forvaltningsloven § 13 a første ledd nr. 1 til 3 og § 13 b første ledd nr. 2 til 6 får likevel anvendelse.

§ 25 skal lyde:

§ 25. Oppnevning av Partilovnemnda. Sammensetning

(1) Nemndas medlemmer oppnevnes av Kongen i statsråd for seks år av gangen. Departementet kan ved tidsperiodens utløp forlenge mandatet inntil en ny nemnd kan oppnevnes.

(2) Nemnda skal ha minst fem medlemmer. Lederen skal ha dommerkompetanse. Nemndas medlemmer kan gjenoppnevnes.

§ 27 skal lyde:

§ 27. Forskrift

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om nemndas virksomhet og sammensetning. Departementet kan videre gi forskrift om klagerett over nemndas avgjørelser i saker om dokumentinnsyn etter forvaltningsloven og offentlighetsloven og saksomkostninger etter forvaltningsloven § 36. Departementet kan i forskrift gi tilsvarende bestemmelser om Partirevisjonsutvalget.

Nytt kapittel 6 med §§ 28 til 30 skal lyde:

Kapittel 6 Administrative sanksjoner, inndragning og straff**§ 28. Administrative sanksjoner**

(1) Ved brudd på reglene i kapittel 4 avgjør Partilovnemnda hvor mye den statlige partistøtten skal avkortes. Førstegangsregelbrudd av mindre omfang kan sanksjoneres med formell advarsel. Ved fastsettelsen av avkorting skal det blant annet legges vekt på hvor mye støtte partiet eller partiledet kan søke om i det aktuelle året og overtredelsens grovhet og varighet. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om avkorting.

(2) Domstolene kan prøve alle sider av Partilovnemndas vedtak etter paragrafen her.

§ 29. Inndragning

(1) Partilovnemnda skal ved brudd på bestemmelsene i § 17 a første til fjerde ledd treffe vedtak om inndragning inntil den fulle verdien av det ulovlig mottatte bidraget.

(2) § 28 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 30. Straff

(1) Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir vesentlig uriktige opplysninger i forbindelse med innberetningsplikten i kapittel 4, straffes med bøter eller fengsel inntil 2 år.

(2) Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gjør seg skyldig i vesentlig brudd eller gjentatte brudd på bestemmelsene i § 17 a, straffes med bøter eller fengsel inntil 2 år.

Noverande kapittel 6 blir kapittel 7.

Noverande § 28 blir § 31.

II

Lova tek til å gjelde frå den tid Kongen fastset. Departementet kan gi overgangsføresegner.

13. des. Nr. 1432 2012**Forskrift om overgangsregler for NLA Høgskolen**

Hjemmel: Fastsett av styret for NLA Høgskolen 13. desember 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–5, § 3–8, § 3–9, § 3–10, § 3–11, § 3–13, § 4–5, § 4–7 og § 4–8. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at gjeldende regelverk for NLA Høgskolen, Mediehøgskolen Gimlekollen og Høgskolen i Staffeldtsgate pr. 31. desember 2012, videreføres så langt det passer ved NLA Høgskolen inntil nytt felles regelverk trer i kraft.

§ 2. Regelverk

Følgende forskrifter, og retningslinjer som følger av disse og andre sentrale forskrifter, skal gjelde ved NLA Høgskolen inntil nye felles forskrifter og retningslinjer trer i kraft:

- Forskrift 27. januar 2011 nr. 999 om studier ved NLA Høgskolen.
- Forskrift 9. desember 2005 nr. 1792 om studier og eksamen ved Mediehøgskolen Gimlekollen.
- Forskrift 12. juni 2007 nr. 1106 om bachelorgrad ved Mediehøgskolen Gimlekollen.
- Forskrift 10. mars 2006 nr. 338 om lokalt opptak og rangering av søkere til videreutdanninger ved Mediehøgskolen Gimlekollen.
- Forskrift 15. juni 2011 nr. 1531 om studier og eksamen ved Høgskolen i Staffeldtsgate.

§ 3. Delegering av myndighet

Hvis bestemmelser om delegering av myndighet til interne organer mv. i forskriftene er i strid med nyere delegeringsvedtak, gjelder disse vedtakene foran bestemmelser i forskriftene.

§ 4. Studenter med opptak og studierett ved NLA Høgskolen, Mediehøgskolen Gimlekollen og Høgskolen i Staffeldtsgate

Studenter skal i en overgangsperiode følge regelverket som gjelder ved den høgskolen de er tatt opp på, hvis ikke annet er avtalt.

En student som har fått opptak ved (den fusjonerte) NLA Høgskolen, skal følge det regelverket som gjelder for øvrige studenter på samme studium/emne.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2013.

8. aug. Nr. 1437 2012**Forskrift om opptak, studier og eksamen på bachelor- og masternivå ved Høyskolen Campus Kristiania**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Høyskolen Campus Kristiania 8. august 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–5, § 3–6, § 3–7, § 3–9, § 4–7, § 4–8 og § 5–3, forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad § 3, § 5 og § 6, forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning § 2–2 og forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 60. Kunngjort 22. januar 2013 kl. 13.35.

Kapittel I. Generelle bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

1. Denne forskriften gjelder for alle søkere til all utdanning ved Høyskolen Campus Kristiania på bachelor- og masternivå. Forskriften gjelder videre for studenter som har fått opptak til og er deltaker i studier, program og enkeltkurs, herunder bedriftsinterne kurs og ikke-studiepoenggivende kurs så langt det er formålstjenlig. Videre for studenter i studieopphold tilknyttet utvekslingsavtaler.
2. Forskriften gir regler om opptak til studier, organisering av studier, eksamen, krav for tildeling av grader og bestemmelser om studentens og høyskolens plikter og rettigheter.

§ 2. Definisjoner**Studiepoeng:**

Mål på arbeidsomfang i studiet: 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på full tid.

Studium:

Et studieløp bestående av flere emner.

Studieplan:

Beskriver et studium, mål, innhold og hvordan emnene som inngår hører sammen.

Emner:

Utgjør den minste studieenheten og alle emner skal ha omfanget målt i studiepoeng.

Emnebeskrivelse:

Beskriver læringsmål, forkunnskaper, organisering, omfang, arbeidsmåter, vurderingsordninger, emneansvarlig, anbefalt litteratur og pensum i et emne.

Emnegruppe:

En integrert samling av emner som gjennom studieplanen er definert til å utgjøre en samlet enhet.

Eksamen/vurdering:

Formell prøving av studentenes kunnskaper og ferdigheter, hvor resultatet skal inngå på vitnemålet eller integreres i en karakter på vitnemålet.

Utsatt eksamen:

For studenter som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen.

Kontinuasjonseksamen:

For studenter som ønsker å forbedre en karakter, ikke besto ordinær eksamen eller som ikke hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen.

Utdanningsplan:

Avtale om plan for gjennomføring av studiet inngått mellom Campus Kristiania og den enkelte student.

Arbeidskrav:

Krav som må være godkjent før studenten kan fremstille seg til eksamen. Resultatet kan ikke inngå i endelig karakter på emnet.

Kapittel II. Opptak**§ 3. Opptaksrammer**

Styret fastsetter opptaksramme for det enkelte studium.

§ 4. Generelle opptakskrav

1. For opptak til alle studier ved Campus Kristiania kreves generell studiekompetanse eller tilsvarende fastsatt i felles forskrift om opptak til universiteter og høyskoler. Jf. UH-loven § 3–6.

2. Opptak til studier og programmer og inngåelse av studiekontrakt skjer ved at CK etter søknad gir tilbud om studieplass, som søker deretter aksepterer.

§ 5. Spesifikke opptakskrav til studier på masternivå

De generelle opptakskravene fremgår av § 3 og § 5 i forskrift om krav til mastergrad i tillegg til krav om generell studiekompetanse slik det fremgår av forskrift om opptak til høyere utdanning. Utenlandske søkere må i tillegg dokumentere norsk- og engelskkunnskaper beskrevet i forskrift om opptak til høyere utdanning § 2–2 Utenlandsk utdanning.

I tillegg gjelder følgende spesielle opptakskrav (minstekrav) for opptak til master på Markedshøyskolen:

- Min. 15 stp. i markedsfag
- Min. 7,5 stp. i metodefag
- Min. 7,5 stp. i økonomifag
- Min. gjennomsnittskarakter på 3,5, der A=5, B=4, C=3, D=2, E=1.

I tillegg gjelder følgende spesielle opptakskrav (minstekrav) for opptak til erfaringsbasert master:

- Yrkespraksis i fagfeltet markedsføring på minimum to år. CV, attester og referanser må vedlegges søknad som dokumentasjon. Opptakskontoret ved Campus Kristiania vurderer med grunnlag i dette yrkespraksisens relevans.

§ 6. Opptak som emnestudent

Personer kan få anledning til å følge undervisning og ta eksamen i emner med ledig kapasitet, som emnestudent. Ved påmelding til enkeltemner vil søkeren bli vurdert etter gjeldende opptakskrav, og utfallet av vurderingen meddeles søkeren skriftlig. Emnestudenter må betale avgift for å følge undervisning og ta eksamen.

§ 7. Søknadsfrister

Søknadsfristen for opptak til studier ved Campus Kristiania følger de nasjonale opptaksfristene som veiledende. Campus Kristiania kan fravike nasjonale opptaksfrister såfremt antall studieplasser tilsier dette.

§ 8. Opptak

En søker som aksepterer tilbud om studieplass på et studium, må innen angitt frist returnere en underskrevet kontrakt. Trekk fra studieplass må gjøres skriftlig innen fastsatt frist i kontrakten.

§ 9. Søknaden og dokumentasjon

Søknad om opptak skjer etter gjeldende søknadsprosedyre. Alle dokumenter som skal gi grunnlag for opptak, må følge søknaden, eventuelt ettersendes om nødvendig. Dokumentasjonen skal være attesterte kopier av originaldokumenter.

Kapittel III. Studieplan/emnebeskrivelser**§ 10. Innhold i studieplan**

Studiene ved Campus Kristiania er organisert i studium bestående av flere emner. Alle studier har en studieplan som fastsetter:

- Mål, omfang, faglig innhold, organisering, arbeidsformer, læringsutbytte og vurderingsordninger.
- Anbefalte forkunnskaper og pedagogisk plattform
- Faglig beskrivelse av emnene som inngår i studiet
- Eventuelle arbeidskrav for å gå opp til eksamen
- Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen og kvalitetssikringen av studiet.

§ 11. Innhold i emnebeskrivelse

Hvert emne bør ha et omfang på minimum 7,5 studiepoeng. Emnebeskrivelsen fastsetter emnets navn, emneansvarlig, semester det gjennomføres, omfang, forkunnskaper, mål for emnet, organisering og arbeidsformer i emnet, evalueringsform, anbefalt/obligatorisk litteratur.

Alle emnebeskrivelser skal foreligge både på norsk og engelsk.

§ 12. Fastsetting av studie- og emnebeskrivelser

Kollegiene godkjenner studieplan for studier i forbindelse med etablering av nye studier. Undervisningsutvalgene vedtar emnebeskrivelser og endringer i studie- og emnebeskrivelser så fremt endringene ikke medfører vesentlige endringer i studiets målsetting, innhold og ressursrammer.

Kapittel IV. Studierett, permisjon, utdanningsplan og studieårets lengde**§ 13. Studierett og studieprogresjon**

1. Opptak til et studium gir studenten studierett til studiet og til emner som inngår i dette. En student som ikke fyller eventuelle betingelser som er knyttet til det enkelte studiet ved studiestart, kan miste studieretten.
2. Studieretten opphører når:
 - a) Studenten har overskredet fullføringsfristen på 2 år etter at studiet normalt skulle vært avsluttet.

- b) Campus Kristiania innen fastsatt frist mottar melding fra studenten om at vedkommende trekker seg fra studiet før det er fullført
- c) Studenten blir fratatt sin studierett jf. UH-loven § 4–8.
- 3. En student som ikke har inngått utdanningsplan med redusert studieprogresjon, kan miste studieretten dersom studieprogresjonen er 75 % eller mindre.
- 4. En student som har misligholdt sine betalingsforpliktelser kan miste studieretten.
- 5. Studenter som ikke har opprettholdt sin studentstatus/overskredet fullføringsfristen må søke om nytt opptak, med mindre det er gjort annen avtale.

§ 14. Permisjon

Studenter kan søke permisjon fra studieprogrammet grunnet graviditet, for å avtjene verneplikt/siviltjeneste eller annen viktig grunn. Søknadsfrist er 1. juni og permisjon gis normalt bare for ett år. Ved helt særskilte tilfelle kan permisjon innvilges utover dette.

§ 15. Utdanningsplan

1. En student som er tatt opp til 2-årige og 3-årige studier eller mer ved Campus Kristiania, skal ha en utdanningsplan for sitt studium i form av en avtale inngått mellom studenten og Campus Kristiania. Utdanningsplanen skal angi partenes viktigste rettigheter og plikter. Utdanningsplanen bekreftes av studenten i starten av hvert semester. Dersom utdanningsplanen skal ha vesentlige avvik fra studieplanen skal den som har det faglig ansvaret for studiet ha anledning til å uttale seg før planen blir utformet.
2. Studentens rett til oppfølging og tilrettelegging underveis i utdanningen er betinget av studentens forpliktelser etter utdanningsplanen.
3. En student må bekrefte sin utdanningsplan innen fastsatte frister for å beholde sin studie- og undervisningsrett.
4. En student må ha betalt semesteravgift og eventuell annen fastsatt avgift for å kunne bekrefte sin utdanningsplan.

§ 16. Studieåret

Studieåret begynner medio august og avsluttes ultimo juni.

Kapittel V. Innpassing og reduksjon av studiepoeng

§ 17. Godskriving av emner osv fra institusjon under loven

Faglig ansvarlig avgjør søknad om godskriving av grad, yrkesutdanning, fag eller emne fra en institusjon som går inn under UH-loven iht. lovens § 3–5.

Campus Kristiania krever at kandidater som søker innpass på 2. eller 3. studieår, må oppfylle kravet om 75 % studieprogresjon dvs. at minimum 45 eller 90 studiepoeng må være dekket inn.

§ 18. Godkjenning av utdanning fra institusjon som ikke går inn under loven

Undervisningsutvalgene avgjør søknad om å få godkjent grad eller utdanning fra utenlandsk eller norsk institusjon som ikke går inn under UH-loven som jevn god med grad, yrkesutdanning eller annet utdanningsprogram som gis ved Campus Kristiania.

§ 19. Reduksjon i studiepoeng

Studenter som avlegger eksamen i emner som faglig sett dekker hverandre helt eller delvis, får redusert den samlede studiepoengsummen for de aktuelle enhetene. Faglig ansvarlig gjør vedtak om slik reduksjon.

Kapittel VI. Eksamen

§ 20. Avvikling av eksamen

Eksamen skal fremme læring, sikre kvalitet og ivareta studentenes rettssikkerhet. Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal prøves på en upartisk og faglig betryggende måte. Det skal framgå klart av studie- eller emnebeskrivelsen hvilke eksamener og vurderinger studenten skal ta underveis og framgangsmåten ved fastsetting av karakter, herunder innbyrdes vektning av deleksamener mv. Studentenes kunnskaper og ferdigheter skal prøves i hvert emne. Dette kan skje i form av avsluttende eksamen, vurderinger underveis, eller på annen måte i henhold til emnebeskrivelsen. Eventuelle hjelpemidler til eksamen skal være oppgitt i eksamensoppgaven. Det kan unntaksvis fastsettes at enkelte emner ikke skal ha vurdering. Det skal da kreves at studenten har deltatt i undervisningen, etter nærmere bestemmelse i studieplanen.

§ 21. Vilkår for å gå opp til eksamen

1. For å avlegge eksamen må studenten fylle de generelle opptakskrav til studier ved Campus Kristiania og eventuelle opptakskrav fastsatt til studiet eller emnet.
2. Dersom spesielle arbeidskrav for eksempel godkjent obligatorisk oppgave eller obligatorisk fremmøte, er en forutsetning for at studenten kan gå opp til eksamen, skal slike vilkår være fastsatt i emnebeskrivelsen.
3. For å få gå opp til eksamen må studenten være registrert innen de frister som er fastsatt.
4. For å få gå opp til eksamen bør studenten ha betalt studieavgift jf. kontrakten.
5. For å gå opp til eksamen må studenten ha gjennomført færre eksamensforsøk enn det som følger av § 27, med mindre det foreligger dispensasjon.

6. Dersom studenten ikke kan fremlegge gyldig legitimasjon, bortvises studenten fra eksamenslokalet. Studenten får ikke gå opp til eksamen.

§ 22. Oppmelding til eksamen

Studenter med kontrakt blir oppmeldt til ordinære eksamener når studenten selv har godkjent både utdanningsplan og emner på StudentWeb. Kontinuasjoneksamen se § 28.

§ 23. Trekk fra eksamen

En student som ønsker å trekke seg fra eksamen som de automatisk er oppmeldt i, kan gjøre dette innen 15. september for høstsemesteret og 15. februar for vårsemesteret. Den som trekker seg etter denne fristen, og eventuelt under/i eksamenslokalet får registrert «ikke møtt». Studenter som får registrert «ikke møtt», har benyttet et eksamensforsøk.

En student som ønsker å trekke seg fra en eksamen, må trekke seg fra alle vurderingene i emnet, og ikke bare en del av vurderingen. Dette gjøres gjennom StudentWeb.

En student som har meldt seg av eksamen innen fristen, kan selv melde seg opp ved neste ordinære eksamen uten å måtte betale for dette. En student som har sykemelding eller annet gyldig fravær kan ta utsatt eksamen. Dette tilbudet gjelder kun ved første nye gjennomføringsmulighet, hvis ikke må studenten kontinuere.

§ 24. Eksamens- og vurderingsformer

Aktuelle eksamens- og vurderingsformer skal være fastsatt i emnebeskrivelsen.

Eksamen kan være individuell eller gruppebasert. Se fakultets/avdelingens eksamensreglement.

§ 25. Tilrettelagt eksamen

1. Studenter som har permanent behov for spesielle ordninger i forbindelse med eksamen, må søke om tilrettelagt eksamen innen 15. september for høstsemesteret og innen 15. februar for vårsemesteret. Studenter som får akutt behov for tilrettelagt eksamen må søke om dette så snart som mulig etter at behovet oppstår. Tilrettelagt eksamen kan gis til kandidater som dokumenterer nedsatt funksjonsevne, gravide med behov for hvile, mødre som ammer etc.
2. Studenter med norsk som fremmedspråk kan søke høyskolen om å få besvare eksamensoppgaver på engelsk. For nordiske borgere kan også svensk og dansk benyttes.

§ 26. Antall forsøk til eksamen

En student har anledning til å fremstille seg til eksamen i samme emne maksimalt tre ganger. I særlige tilfeller kan eksamensansvarlig gi dispensasjon fra tregangersregelen. Dersom en student unnlater å møte til eksamen uten gyldig grunn, regnes det som om studenten har gått opp til eksamen én gang. Studenter som har gyldig grunn for fravær under eksamen har ikke brukt et eksamensforsøk.

Studenten har en fullføringsfrist på inntil 2 år etter at studiet normalt skal være gjennomført se § 13.

§ 27. Utsatt eksamen og kontinuasjoneksamen

1. En student som hadde gyldig fravær ved en hjemmeeksamen, kan få forlenget frist eller mulighet for å gå opp til utsatt eksamen. Gyldig fravær ved slutteksamen gir studenten rett til å gå opp til utsatt eksamen. Gyldig fravær er fravær på grunn av dokumentert sykdom eller annen dokumentert, tvingende fraværsgrunn. Tilbudet om utsatt eksamen gjelder kun ved første nye gjennomføringsmulighet. Såfremt ikke denne muligheten benyttes må man kontinuere.
2. En student som ønsker å forbedre en karakter/som ikke møtte på ordinær eksamen/ikke har gjennomført hjemmeeksamen eller trakk seg under eller etter fristen ved siste ordinære eksamen, kan gå opp til kontinuasjoneksamen. Studenten må ta opp igjen den delen av vurderingen som han/hun ønsker å forbedre/ikke møtte til/ikke har gjennomført/ikke har bestått eller trakk seg fra.
3. Pensum ved utsatt eksamen/kontinuasjoneksamen vil være tilsvarende emnebeskrivelsen ved siste ordinære gjennomføring.
4. Frist for oppmelding og avmelding til kontinuasjoneksamen er 10. juli for høstsemesteret og 1. februar for vårsemesteret.

§ 28. Godkjenning av enkeltemner

En student kan få fritak for eksamen når det kan dokumenteres at tilsvarende er bestått ved Campus Kristiania eller tilsvarende institusjon. Det kan også innvilges fritak på grunnlag av annen relevant eksamen/prøve på tilsvarende nivå jf. UH-loven § 3–5. Skriftlig søknad skal leveres til Campus Kristiania og blir vurdert av emneansvarlig eller faglig ansvarlig for studiet. Campus Kristianas klagenemnd er klageinstans i fritakssaker. Frist for å søke fritak for emner er 15. september for høstsemesteret, og 15. februar for vårsemesteret. Med søknaden skal det vedlegges kopi av vitnemål eller karakterutskrift og studie-/emnebeskrivelse eller tilsvarende inkludert pensumliste for den eksamen studenten søker fritak på grunnlag av. Det gis ikke fritak for deksamener i et emne. Eventuelt innvilget fritak gir ikke betalingsfritak.

Dersom en student får innvilget fritak for eksamen, skal dette fremkomme på vitnemålet.

§ 29. Sensur

1. Høyskolekollegiet fastsetter retningslinjer for bruk av ekstern sensor. Ekstern sensor kan ikke være ansatt ved Campus Kristiania eller ha hatt undervisning eller veiledning ved Campus Kristiania inneværende studieår. Undervisningsutvalgene oppnevner eksterne sensorer etter forslag fra emneansvarlig.
2. Dersom det er ekstern sensur ved eksamen, fastsettes karakteren i fellesskap av intern og ekstern sensor. Dersom eksamenskommisjonen ikke kommer til enighet om en karakter, skal den fastsettes som det aritmetiske gjennomsnitt av sensorenes vurdering.
3. Sensuren skal foreligge innen 3 uker (15 virkedager) etter eksamen (jf. UH-loven § 3–9 pkt. 4). Undervisningsutvalgene kan fatte vedtak om lengre frist dersom det ikke er mulig å skaffe kvalifisert sensor innen denne fristen. Sensurfrist kan for Bacheloroppgaven forlenges til 5 uker (25 virkedager)
4. Sensuren kunngjøres i StudentWeb.

§ 30. Vurderingsskala

1. Vurderingsuttrykket ved eksamen skal være bestått/ikke bestått eller bokstavkarakterer etter en gradert skala fra A til F, hvor A er beste karakter, E er dårligste ståkarakter og F er ikke bestått. Bokstavkarakterene har følgende betegnelse og generell beskrivelse:

A

Fremragende

Høyt kunnskapsnivå. God analytisk evne. Kan bruke kunnskapen selvstendig.

B

Meget god

God oversikt over kunnskapsfeltet. Kan bruke kunnskapen selvstendig.

C

God

Kan gjøre greie for de viktigste elementene i fagfeltet. Kan til en viss grad bruke kunnskapen selvstendig.

D

Nokså god

Oversikt over de viktigste kunnskapselementene mangler. Kan ikke bruke kunnskapen selvstendig.

E

Tilstrekkelig

Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Kan ikke bruke kunnskapen selvstendig.

F

Ikke bestått

Mangler både detaljkunnskap og oversikt.

2. Dersom en student har bestått samme eksamen mer enn én gang, gjelder beste karakter.
3. Ved fastsetting av sammenlagt karakter på bakgrunn av flere deksamener, må alle deksamener være bestått for at studenten kan få endelig karakter.
4. Bokstavkarakterene er gitt tallverdier som benyttes ved fastsetting av sammenlagt karakter, til rangering av søkere. Tallverdiene er følgende: A-5, B-4, C-3, D-2, E-1. Tallverdiene regnes ut med én desimal som forhøyes til nærmeste hele tall.

§ 31. Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting

1. Studenten har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen. Studenten må be om slik begrunnelse innen 1 uke etter bekjentgjøringen av karakteren. Ved muntlig eksamen må studenten be om begrunnelse umiddelbart etter at karakteren er meddelt. Begrunnelse ved skriftlig eksamen skal gis innen 1 uke etter at fristen for krav om begrunnelse har gått ut. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for sensureringen og for vurdering av studentens prestasjon.
2. Sensors begrunnelse skal være skriftlig.
3. En student kan klage skriftlig over karakteren senest 3 uker etter at sensuren er kunngjort, eller 3 uker etter at begrunnelse er gitt. Klagen skal være faglig begrunnet. Dersom studenten har bedt om begrunnelse eller klaget over formelle feil ved eksamen løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått begrunnelse eller endelig avgjørelse av klagen foreligger.
4. Ved klage på karakterfastsetting på en gruppeoppgave, må alle de som er i gruppen samtykke i og skrive under på klagen. Resultatet av klagebehandlingen gjelder for samtlige i gruppen.
5. Ved klage over karakterfastsetting vil eksamen bli sensurert av to nye sensorer, hvorav minst en ekstern sensor. Ny sensur ved klage på skriftlig eksamen skal gis innen 3 uker (15 virkedager) etter at fristen for å klage har gått ut. Ved ny karakterfastsetting kan endring skje både til gunst og ugunst for klager og resultatet kan ikke påklages (jf. UH-loven § 5–3 pkt. 6).
6. Bedømmelse av muntlig prestasjon kan ikke påklages.

§ 32. Klage over formelle feil ved eksamen

1. En student som har vært oppe til eksamen kan klage over formelle feil innen 3 uker etter at han eller hun er eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen. Er krav om begrunnelse for eller klage over karakterfastsettingen framsatt, løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger. Klagen avgjøres av klagenemnden ved Campus Kristiania.
2. Hvis klagenemnden finner at det er begått feil som kan ha hatt betydning for én eller flere studenters prestasjoner eller bedømmelsen av disse, kan feilen rettes opp ved ny sensurering, eventuelt at det blir arrangert ny eksamen.

§ 33. Fusk

1. Som fusk regnes uredelige handlinger eller forhold som tar sikte på å skaffe seg/eller gi uberettiget fortrinn ved eksamen. Som fusk regnes også forhold som tar sikte på å skaffe seg uberettiget tilgang til eksamensinnhold før eksamenstidspunktet og forsøk på endring av oppgaven etter avsluttet eksamenstidspunkt.
2. Oversikt over tillatte hjelpemidler skal alltid fremgå av eksamensoppgaven, og bruk av andre hjelpemidler enn de som står oppført regnes som fusk.
3. Ved hjemmeeksamen vil plagiering, avskrift, kopiering, uten korrekt bruk av referanser/kilder bli vurdert som fusk.
4. Dersom det oppstår mistanke om fusk/forsøk på fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på mistanken og at dette vil bli rapportert. Studenten velger selv om vedkommende vil fullføre eksamen eller ikke. Dersom studenten ikke fullfører og mistanken senere frafalles, vil studenten få ny eksamen.
5. Bekreftet mistanke om fusk, medfører annullering av den aktuelle eksamen, og andre deleksamener i emnet (jf. UH-loven § 4–7 og § 4–8). Kandidaten må kjøpe emnet på nytt når det tilbys ordinært igjen.
6. Ytterligere konsekvenser som for eksempel bortvising og varsling til andre institusjoner følger av universitets- og høyskoleloven.

§ 34. Vitnemålforfalskning

Dersom Campus Kristiania oppdager at en søker har levert falskt vitnemål eller andre falske dokumenter eller dokumenter utstedt fra falske institusjoner, vil forholdet bli anmeldt til politiet (jf. UH-loven § 3–7 pkt. 6).

Kapittel VII. Grader, vitnemål og karakterutskrift**§ 35. Grader**

Campus Kristiania har rett til å tildele gradene, bachelor og master.

§ 36. Krav til innhold og sammensetning av bachelorgrad

1. For å få tildelt bachelorgrad må studenten ha bestått emner som til sammen utgjør minst 180 studiepoeng.
2. Kravet til de 180 studiepoengene er fastlagt i godkjente studieplaner mht. emnegrupper, omfang og nivå.
3. For å få utstedt vitnemål må minst 60 studiepoeng som skal inngå i graden være bestått ved det gjeldende fakultet/avdeling.

§ 37. Krav til innhold og sammensetning av mastergrad ved Markedshøyskolen

1. Graden master oppnås på grunnlag av mastergradseksamen bestående av emner tilsvarende 120 studiepoeng (ECTS) og inkluderer et selvstendig arbeid på 30 studiepoeng (ECTS) Markedshøyskolen jf. § 3 og § 6 i forskrift om krav til mastergrad. Innholdet i studiet er beskrevet i studieplanen.
2. Graden erfaringsbasert master oppnås på grunnlag av mastergradseksamen bestående av emner tilsvarende 90 studiepoeng (ECTS) og inkluderer et selvstendig arbeid på 30 studiepoeng (ECTS) ved Markedshøyskolen jf. § 5 og § 6 i forskrift om krav til mastergrad. Innholdet i studiet er beskrevet i studieplanen.

§ 38. Karakterutskrift

Studenter som har fullført og bestått ett eller flere emner kan få karakterutskrift. Karakterutskriften skal opplyse om emnets navn og omfang, karakter på emnet samt hvilket år og semester karakteren er oppnådd.

§ 39. Vitnemål

1. Vitnemål utstedes ved fullført utdanning/oppnådd grad. Et eget vitnemålstillegg, Diploma Supplement, gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og det norske utdanningssystemet.
2. For å kunne tildeles mastergradsvitnemål fra Markedshøyskolen må studenten ha gjennomført studier tilsvarende 90 studiepoeng for erfaringsbasert master, og 120 studiepoeng for master. Minimum 60 studiepoeng skal være tatt ved Markedshøyskolen. Det selvstendige arbeidet på 30 studiepoeng som inngår i graden og som er obligatorisk, skal være utført ved Markedshøyskolen.
3. Det utstedes bare ett vitnemål for oppnådd grad.
4. Eventuelt nytt vitnemål må studenten betale for.
5. For utstedelse av vitnemål før vitnemålsseremoni må det anmodes om vitnemål.
6. Høyskoledirektør fastsetter utformingen av vitnemål, karakterutskrift og Diploma Supplement.

§ 40. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 8. august 2012. Samtidig oppheves forskrift 12. oktober 2005 nr. 1789 om opptak, studier og eksamen ved Norsk Reiselivshøyskole og Oslo Markedshøyskole.

Undervisningsutvalgene kan gi nærmere retningslinjer for selve gjennomføring av forskriftens rammer.

13. des. Nr. 1440 2012**Forskrift om opptak, studium og eksamen ved Høgskulen i Sogn og Fjordane**

Heimel: Fastsett av styret for Høgskulen i Sogn og Fjordane 13. desember 2012 med heimel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-2, § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-2, § 4-3, § 4-5, § 4-6, § 4-7, § 4-8, § 4-9, § 4-10, § 5-1, § 5-2, § 5-3, § 7-1 og § 7-2. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

§ 1. Bruksområde og definisjonar**1.1. Bruksområde**

Denne forskrifta gjeld alle utdanningar ved Høgskulen i Sogn og Fjordane. For utdanningstilbod organisert som betalingstilbod, kan høgskulen gjera unntak frå rangeringsreglane for opptak og nokre andre ordningar som gjeld ordinære studentar.

1.2. Definisjonar

1. I denne forskrifta betyr «lova» lov 1. april 2005 nr. 15: Lov om universiteter og høyskoler.
2. Opptak vil seia at ein person har søkt, fått vurdert kompetansen sin og er innvilga studierett til eit studieprogram, studium eller emne.
3. Grunnutdanning er eit studieprogram eller studium der opptak ikkje føreset anna grunnlag enn det ein kan ta i vidaregåande skule eller med hjelp av realkompetanse.
4. Vidareutdanning er studiepoenggejevande ny formell kompetanse på universitets- og høgskulenivå. Dette er spesielt tilrettelagde enkeltemne eller vidareutdanningsprogram på lægre eller høgge grads nivå.
5. Eit studieprogram er ei samling emne som er fastsett i studieplan, som studentar kan få opptak til, og som fører fram til grads- eller yrkesutdanning.
6. Eit studium er eit emne eller ei samling emne som er fastsett i studieplan, som studentar kan få opptak til.
7. Emne er ei eining innafor eit studieprogram eller studium. Eit emne har eit definert innhald i ein emneplan og gjev utteljing i form av studiepoeng.
8. Som student vert rekna den som gjennom opptak i samsvar med § 3-6 og § 3-7 i lova er teken opp til eit studieprogram, studium eller emne ved Høgskulen i Sogn og Fjordane.
9. Som privatist vert rekna den som etter § 3-10 i lova melder seg til eksamen ved Høgskulen i Sogn og Fjordane utan å vera oppteken som student.
10. Rammeplan og nasjonale retningslinjer er nasjonale føringar som fastset mål, innhald og organisering av visse utdanningar og einskildfag som inngår i ei utdanning. Departementet fastset rammeplanar og nasjonale retningslinjer.
11. Studieplan er ein plan som fastset namn, læringsutbytte, yrkesrelevans, opptakskrav, innhald og oppbygging, arbeids- og undervisningsformer, eksamensordningar og vurderingsformer, kopling til forskning og fagleg utviklingsarbeid, pensum og ordningar for studentutveksling og internasjonalisering for eit studieprogram eller studium. Studieplanen er eit juridisk bindande dokument. Studieplanen skal stetta dei krava rammeplan eller nasjonale retningslinjer set til det som der vert kalla fagplan eller programplan. Studieplanen har omtale av emne som inngår i studiet (emneplan). Studieplanen skal omfatta omtale av praksis dersom dette er ein del av utdanninga.
12. Emneplan er ein plan som fastset læringsutbytte, forkunnskapskrav, innhald og oppbygging, arbeids- og undervisningsformer, eksamensordningar og vurderingsformer, kopling til forskning og fagleg utviklingsarbeid og pensum for eit emne.
13. Utdanningsplan er ein individuell avtale mellom student og institusjon som synleggjer den planlagde faglege progresjonen og gjennomføring av studiet for den einskilde student. Utdanningsplanen baserer seg på studieplanen. Alle studentar ved høgskulen skal godkjenne sin eigen utdanningsplan.
14. Undervisningsplan er ein samla plan for undervisning for eit semester. Høgskulen sine undervisningsplanar skal vere kunngjort ved starten av eit emne.
15. Arbeidskrav er obligatorisk arbeid som må vera gjennomført og godkjent før ein framstiller seg til eksamen. Arbeidskrav er vilkår for å gå opp til eksamen og kan ikkje vera ein del av eksamen. Døme på arbeidskrav er skriftlege oppgåver, munnlege framføringar, kurs, øvingar, ekskursjonar og obligatorisk undervisning. Arbeidskrav skal gå fram av studie-/emneplan.
16. Godskriving vil seia at ein student som har teke utdanning ved ein institusjon som tilbyr akkreditert høgge utdanning, kan få godskrive dette som del av ei ny utdanning dersom vilkåra for godskriving er oppfylte, jf. lova § 3-5 (1).
17. Fritak vil seia at ein student kan få fritak for delar av utdanninga, jf. lova § 3-5 (2).
18. Studiepoeng er mål på omfanget av eit studieprogram, studium eller emne der eit fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.
19. Eksamen er prøving med påfølgjande vurdering. Som eksamen vert rekna alle skriftlege, munnlege, praktiske eller kunstnarlege arbeid, framføringar og prøver som gir grunnlag for fastsetjing av karakter på vitnemål eller karakterutskrift.
20. Diploma Supplement er eit vitnemålstillegg på engelsk, og skal synleggjera namn og personalia for studenten, informasjon om studiet vedkomande har gjennomgått og norsk utdannings- og vurderingssystem. Diploma Supplement inneheld ikkje vurdering av prestasjonar for den einskilde student. Diploma Supplement skal følgja det originale vitnemålet, og er berre gyldig i lag med dette.

1.3. Vedtaksmynde

1. Rektor har det øvste ansvaret for alle vedtak etter denne forskrifta. Rektor er ansvarleg overfor styret for at alle avgjerder er i samsvar med overordna vedtak og føringar og kan derfor overprøva avgjerdene til underordna.
2. I saker der vedtaksmynde i denne forskrifta ikkje eksplisitt er lagt til annan instans, er det rektor eller den rektor gir fullmakt som har avgjerdsrett.
3. I saker der dekan er tillagt avgjerdsrett i denne forskrifta, kan dekan delegere vidare til instituttleiar.

§ 2. Gradar og yrkesutdanningar

2.1. Høgskulekandidat

1. Høgskulen i Sogn og Fjordane tildeler graden høgskulekandidat på grunnlag av fullført toårig utdanning (120 studiepoeng) som ifølgje vedtak i styret for høgskulen gir graden høgskulekandidat.

2.2. Bachelorgrad

1. Høgskulen i Sogn og Fjordane tildeler bachelorgrad på eitt av følgjande grunnlag:
 - Fullført 3-årig rammeplanfesta studieprogram (180 studiepoeng) som ifølgje rammeplan eller forskrift gir bachelorgrad.
 - Fullført 3-årig studieprogram (180 studiepoeng) som ifølgje vedtak i Utdanningsutvalet ved Høgskulen i Sogn og Fjordane gir bachelorgrad. Graden må innehalda fagleg fordjuping med omfang av minimum 80 studiepoeng eller integrert yrkesretta utdanning med omfang av minimum 120 studiepoeng. Graden skal og innehalde eit fagleg sjølvstendig arbeid på minimum 15 studiepoeng i form av ei bacheloroppgåve eller tilsvarande.
 - Fullført tre år høgre utdanning (180 studiepoeng) med fagleg fordjuping på minimum 80 studiepoeng. Graden skal og innehalda eit fagleg sjølvstendig arbeid på minimum 15 studiepoeng som er relevant i høve den faglege fordjupinga. I tillegg er det krav om fordjuping i emne på anna fagområde på minimum 30 studiepoeng.

2.3. Mastergrad

1. Høgskulen i Sogn og Fjordane tildeler mastergrad som er godkjent av departementet i samsvar med lova § 3–2.
2. Mastergradar ved Høgskulen i Sogn og Fjordane er regulert av forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrader, fastsett av Utdannings- og forskningsdepartementet.
3. Nærare reglar om det sjølvstendige arbeidet i graden, vurderingsordningar og anna skal gå fram av studieplan. Utdanningsutvalet fastset studieplan.

2.4. Yrkesutdanningar

1. Høgskulen i Sogn og Fjordane tilbyr grunnskulelærerutdanningar (240 studiepoeng) på grunnlag av gjeldande rammeplanar og nasjonale retningslinjer.

2.5 Fagleg overlapping

1. I ein bachelorgrad kan fagleg overlapping maksimalt ha omfang tilsvarande 5 studiepoeng.
2. I ein mastergrad med omfang inntil 120 studiepoeng er fagleg overlapping ikkje tillate.

2.6 Tildeling av grad på grunnlag av godskriving av utdanning

1. Utdanning frå annan institusjon kan vurderast som fagleg jamgod med utdanning ved Høgskulen i Sogn og Fjordane og dermed gi grunnlag for tildeling av grad, jf. lova § 3–5 (3).
2. Når ein student er kvalifisert for vitnemål for fullført utdanning eller grad på grunnlag av godskriving av utdanning frå annan institusjon, må studenten ha avlagt minst 60 studiepoeng ved Høgskulen i Sogn og Fjordane for å få tildelt vitnemålet, jf. forskrift om godskriving av høgere utdanning § 2.
3. Når ein student er kvalifisert for vitnemål for ei utdanning/grad og denne byggjer på tidlegare vitnemål for utdanning/grad, må studenten ha avlagt minst 60 nye studiepoeng som ikkje er med i grunnlaget for tidlegare vitnemål. For einskilde utdanningar kan det vera krav om 90 nye studiepoeng for å få tildelt nytt vitnemål.

2.7 Fellesgradar

Høgskulen i Sogn og Fjordane kan tildela fellesgradar i samarbeid med andre institusjonar jf. forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling av høgere utdanning og fagskoleutdanning kapittel 4.

§ 3. Planar for studieprogram, studium og emne

3.1. Studie- og emneplan

1. Det skal vera godkjend plan for alle studieprogram, studium og emne som gir utteljing i form av studiepoeng og som vert tilbydde ved Høgskulen i Sogn og Fjordane eller som høgskulen har fagleg ansvar for.
2. Emnenivå skal gå fram av emneomtalane slik:
 - Grunnemne
 - Fordjupingsemne utgjer ei fagleg fordjuping og byggjer på grunnemne, enten i djupn eller i breidde. Fordjupingsemne er emne på lågare grads nivå.
 - Masteremne er emne som inngår i akkrediterte masterstudium ved eigen eller annan institusjon.

3.2. Utforming og oppbygging av studie- og emneplanar

1. Studie- og emneplanar skal utformast i samsvar med krava i forskrift om tilsyn med utdanningskvalitetene i høyere utdanning (NOKUT).
2. Studie- og emneplanar skal omtale læringsutbytte i samsvar med krava til utforming og nivå slik dei går fram av Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring (NKR).
3. Utdanningsutvalet fastset mal for studie- og emneplanar.
4. Høgskulen sine studie- og emneplanar skal utarbeidast med utgangspunkt i at eit fullt årsstudium (60 studiepoeng) skal innebera ei arbeidsmengde som tilsvarar 1600 arbeidstimar (40 arbeidstimar per veke i 40 veker).
5. Høgskulen sine studieplanar skal byggjast opp slik at ein student ved å gjennomføra studiet på normert tid kan få jamn utteljing i form av studiepoeng; dvs. 60 studiepoeng per studieår ved eit heiltidsstudium.

3.3. Utarbeiding av nye studie- og emneplanar

1. Styret oppnemner komité og gir mandat for arbeid med studieplanar for nye bachelor- og masterprogram.
2. Dekan oppnemner komité og gir mandat for arbeid med planar for studium og emne til og med 60 studiepoeng på bachelornivå.
3. Ein studieplankomité ved Høgskulen i Sogn og Fjordane skal, i tillegg til representantar for tilsette og studentar, ha ekstern representasjon for alle studieprogram og studium på meir enn 30 studiepoeng.
4. Nye emne på masternivå skal ha ekstern fagfelleevaluering for å kunne inngå i høgskulen sine akkrediterte mastergradar.

3.4. Godkjenning av nye studieplanar

1. Utdanningsutvalet ved HiSF gjer vedtak om godkjenning av nye studieplanar med omfang over 30 studiepoeng og alle emne på masternivå.
2. Dekan gjer vedtak om godkjenning av nye studie- og emneplanar med omfang til og med 30 studiepoeng.

3.5. Etablering av nye studieprogram og studium

1. Styret gjer vedtak om etablering av nye studieprogram og studium med omfang over 30 studiepoeng.
2. Dekan gjer vedtak om etablering av studieprogram, studium og emne med omfang til og med 30 studiepoeng.
3. Når eit studieprogram eller studium er sett saman av emne frå fleire avdelingar, skal styret ved vedtak om etablering avgjera kva avdeling som skal ha det samla faglege ansvaret for studieprogrammet/studiet.

3.6. Oppstart av studieprogram/studium

1. Vedtak om å starta opp eit studieprogram/studium som er fullfinansiert over ordinært budsjett, vert gjort av styret.
2. Rektor har fullmakt til å gjera vedtak om oppstart av studieprogram/studium som er heilt eller delvis eksternt finansiert.

3.7. Revisjon av studieplanar

1. Alle høgskulen sine studieplanar skal gjennomgå ein årleg revisjon. Viserektor for utdanning fastset tidspunkt og prosedyrar for revisjonen.

3.8. Publisering av studieplanar

1. Alle studieplanar ved Høgskulen i Sogn og Fjordane vert publiserte elektronisk.

§ 4. Opptak

4.1. Studentopptak

1. Styret kan regulera opptakskapasiteten til kvart einskild studieprogram/studium, jf. lova § 3–7.
2. Til grunnskulelærerutdanning, bachelorgrader og andre studium som er lyst ut i Samordna Opptak, gjeld den sentrale opptaksforskrifta (forskrift om opptak til høyere utdanning). Denne forskrifta gjeld også for andre studieprogram/studium og emne på lågare grads nivå i lokale opptak, der opptakskravet er generell studiekompetanse. Andre opptakskrav skal gå fram av studieplanen.
3. Ein person må søkja innan fastsett frist og på fastsett måte for å få opptak til eit studium. Søknadsfristane i lokale opptak følgjer normalt fristane i Samordna Opptak. Viserektor for utdanning kan fastsetja andre fristar i dei lokale opptaka dersom situasjonen tilseier det. Opptak til studium og emne gir studierett i samsvar med høgskulen sine reglar for det, jf. § 6. Ein søkjar som ikkje leverer original dokumentasjon for opptaksgrunnlaget på førespurnad frå høgskulen, kan misse studieretten.
4. Ein student kan søkja om utsett studiestart (reservert studieplass) i eitt år, eller eventuelt eitt semester dersom studieopplegget gjer det mogeleg og dersom det ligg føre viktige grunnar, som til dømes innkalling til sivil-/militærteneste, graviditet eller sjukdom. Viserektor for utdanning avgjer slike søknader.
5. Studentar ved høgskulen som har studierett på utdanningar der andre studium kan inngå som valfag, vert rangerte føre eksterne søkjarar.

4.2. Opptak til grunnutdanningar

1. For opptak og rangering av søkjarar til grunnutdanningar, gjeld lova § 3–6 og forskrifter fastsette av departementet.

4.3. Opptak til vidareutdanningar

1. For opptak til vidareutdanningar med rammeplan, gjeld dei opptakskrava som er fastsette i rammeplanen.
2. For opptak til vidareutdanningar utan rammeplan, gjeld dei opptakskrava som er fastsette i studieplanen.
3. Opptaket er regulert av reglement for opptak og rangering av søkjarar til studium med lokalt opptak ved HiSF fastsett av utdanningsutvalet.

4.4. Opptak til masterstudium

1. For opptak til masterstudium gjeld forskrift om krav til mastergrader, fastsett av departementet.
2. Nærare spesifikasjon av det faglege grunnlaget for opptak skal gå fram av studieplanen.
3. Opptaket er regulert av reglement for opptak og rangering av søkjarar til studium med lokalt opptak ved HiSF fastsett av utdanningsutvalet.

4.5. Opptak til praktisk-pedagogisk utdanning

1. For opptak til praktisk-pedagogisk utdanning gjeld minstekrav som er fastsette i rammeplanen og opptakskrav slik dei går fram av studieplanen.
2. Søkjarar som vert tekne opp med bakgrunn i utdanning frå land utanfor Norden, må dokumentera kunnskapar i norsk og engelsk tilsvarande kravet til generell studiekompetanse.
3. Opptaket er regulert av reglement for opptak og rangering av søkjarar til studium med lokalt opptak ved HiSF fastsett av utdanningsutvalet.

4.6. Opptak til 1-årig forkurs, sommarkurs, tresemesterordning, y-veg ingeniør og innpassingsopptak

1. For opptak til desse utdanningane gjeld eventuelle rammeplanar og nasjonale føringar og opptakskrav og fagleg grunnlag slik det går fram av studieplanane.
2. Opptaket er regulert av reglement for opptak og rangering av søkjarar til studium med lokalt opptak ved HiSF fastsett av utdanningsutvalet.

4.7. Opptak til emne

1. Kvalifiserte søkjarar kan få opptak til eitt eller fleire einskildemne. Dekan fastset opptakskapasitet for emneopptak. Viserektor for utdanning kan fastsetje søknadsfrist for opptak.
2. Emnestudentar må dokumentera at dei tilfredsstillar opptakskravet til emnet. Opptakskravet er til vanleg det same som opptakskravet til det studiet emnet tilhøyrer.

4.8. Opptak til studium med ekstern finansiering

Studium med ekstern finansiering kan ha eigne reglar for opptak og rangering av søkjarar. Viserektor for utdanning har ansvar for å fastsetje desse dersom dei ikkje vert styrt av rammeplanar eller nasjonale retningslinjer.

4.9 Opptak på grunnlag av realkompetanse

1. Høgskulen kan gi søkjarar som er 25 år eller eldre i opptaksåret og som manglar generell studiekompetanse, opptak på grunnlag av realkompetanse, jf. lova § 3–6 og forskrift fastsett av departementet. Realkompetanse er kunnskapar søkjar har fått gjennom lønna og ulønna arbeid, organisasjonsarbeid, utdanning eller på annan måte. Realkompetansevurderinga skjer i høve opptakskrav til eitt bestemt studium ved Høgskulen i Sogn og Fjordane.

2. Vurdering av realkompetanse er ei individuell vurdering som blir gjort på grunnlag av innsend dokumentasjon. Søkjarar kan bli kalla inn til opptaksprøve og intervju.

For opptak til grunnutdanningar på grunnlag av realkompetanse bør søkjaren ha minimum 2 år vidaregåande skule med fokus på fag som norsk, matematikk og engelsk, avhengig av studium. Det er krav om minimum 5 års yrkespraksis, der minimum 3 av desse bør vere relevant i høve utdanninga det vert søkt opptak til.

For opptak til vidareutdanningar på grunnlag av realkompetanse bør søkjaren dokumentere teoretisk kompetanse på same nivå som dei formelle krava om utdanning i tillegg til eventuell yrkespraksis som gjeld for opptak til studiet.

Søkjarar med anna morsmål enn norsk eller eit anna nordisk språk, må dokumentere kunnskapar i norsk tilsvarande krava som vert stilte i nasjonal opptaksforskrift. Kravet om dokumentasjon av norskkunnskapar gjeld ikkje for engelskspråklege studium.

3. Søkjar skal senda med ein personleg søknad der det blir gjort greie for motivasjon og forventning til studiet, og ei eiga vurdering av kvifor søkjar meiner å kunna gjennomføra studiet.

4. Utdanningsutvalet kan fastsetja eige reglement for opptak på grunnlag av realkompetanse innafor dei rammene departementet har fastsett.

4.10 Klage over avslag på søknad om opptak

1. Klage over enkeltvedtak i samband med opptak organisert gjennom Samordna Opptak vert handsama av felles klagenemnd, jf. forskrift om felles klagenemnd for opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høyskoler gjennom Samordna opptak.

Unntak frå punkt 1 er klager som gjeld opptak etter lova § 3–6 andre og tredje ledd. Desse vert handsama av Klagenemnda ved høyskulen.

4.11 Regelverk for arbeid i opptakskomitear

1. Viserektor for utdanning og/eller ein opptakskomiteé gjer opptaket eller syter for at det blir gjennomført når opptaket er nasjonalt samordna.

2. Opptakskomiteen vert oppnemnt av styret. Komiteen har tre faste medlemmer med varamedlemmer: ein dekan, ein instituttleiari og ein student. Komiteen skal vere organisert med leiari og nestleiar. Studentrepresentanten vert oppnemnt etter framlegg frå Studentparlamentet. I tillegg deltek dekan ved den avdelinga det gjeld, eller den han nemner opp i sin stad. Medlemene frå høyskulen har ei funksjonstid på fire år. Studentrepresentantar og deira vararepresentantar har ei funksjonstid på eitt år. Viserektor for utdanning er sekretær for opptakskomiteen.

3. Opptakskomiteen skal gjera vedtak om opptak etter pkt. 4.9 i denne forskrifta, rangera søkjarar det ikkje kan reknast poeng for, og vurdere søkjarar med særskild vurdering. Opptakskomiteen kan delegera sitt vedtaksmynde til viserektor for utdanning.

4.12. Avlysing av opptak

1. Styret kan gjera vedtak om avlysing av opptak (nullopptak) til eit studieprogram/studium dersom søkjartalet er for dårleg. Avlysing skal skje i god tid før oppstart, og seinast 1. juni for studieprogram/studium med oppstart i august.

§ 5. Undervisning

5.1. Studieåret

1. Studieåret er på 40 veker, til vanleg fordelt med 18–19 veker i haustsemesteret og 21–22 veker i vårsemesteret. Juleferie og påskeferie er ikkje del av studieåret. Undervisning og eksamen skal avviklast innanfor studieåret. Rektor fastset studieåret kvart år innan 1. januar det året studieåret tek til.

2. Forkurs, deltidsstudium, studium organiserte over tre semester og eksternt finansierte tilbod kan ha avvikande studieår.

5.2. Tilgjenge til undervisninga

1. Forelesingar ved høyskulen er som hovudregel offentlege. Denne regelen kan fråvikast dersom saklege grunnar tilseier det, mellom anna dersom det er fastsett eigenbetaling for studiet, jf. lova § 3–8.

2. For kvart semester kan det gjennomførast undervisningsopptak der studentar i fleirårige løp melder seg på undervisning i emne dei planlegg å ta det følgjande semesteret. Dekanen avgjer opptakskapasitet for kvart emne. Viserektor for utdanning kan fastsetja rangeringsreglar for undervisningsopptak.

3. Eit emne som ikkje er obligatorisk del av eit studieprogram/studium kan avlysast på grunn av lågt studenttal eller andre særlege grunnar. Dekan tek avgjerd om det.

5.3. Frammøte

1. Krav om obligatorisk frammøte i undervisning eller andre aktivitetar skal gå fram av studieplan/emneplan.
2. Med mindre studie-/emneplan seier noko anna, er det krav om 80 % frammøte til obligatorisk undervisning.
3. Fråvær frå obligatorisk undervisning og liknande vert handsama etter regelverket om arbeidskrav, jf. pkt. 8.2.

5.4. Endring i undervisningsplanar

1. Dersom planlagt undervisning vert endra eller avlyst, skal studentane det gjeld varslast så tidleg som mogeleg. Dekan tek avgjerd om eventuell avlysing, og om den avlyste undervisninga skal erstattast.

5.5. Studentevaluering av undervisninga

1. Studentevaluering av undervisninga skal gjennomførast i alle emne i samsvar med høyskulen sitt kvalitetssystem.

5.6. Undervisningsspråk

1. Til vanleg er undervisningsspråket norsk eller eit anna skandinavisk språk. Dersom studiet eller emnet er engelskspråkleg, skal det gå fram av studie- eller emneplan.

2. Dersom situasjonen tilseier det, kan undervisningsspråket i heile eller delar av eit emne vere engelsk. Dekan tek avgjerd om det. Dersom undervisningsspråket ikkje er skandinavisk, skal det informerast om det så tidleg som mogeleg.

§ 6. Studierett

6.1. Studierett og tap av studierett

1. Opptak til eit studium gir studierett; dvs. tilgang til undervisning og eksamen i emne som inngår i studiet og eventuelt praksis og andre obligatoriske eller valfrie element i studiet. Opptak til eit emne gir studierett; dvs. tilgang til undervisning og eksamen i emnet.
2. Ein student som ikkje fyller dei vilkåra som er knytte til det enkelte studiet ved studiestart, taper studieretten. Slike vilkår skal gå fram av tilbods- eller opptaksbrevet som studenten får. Ein student som taper studieretten av slike grunnar må søkja om nytt opptak.
3. Ein student med opptak til studium med krav til politiattest kan misse studieretten dersom han let vere å levere politiattest i samsvar med forskrift om opptak til høgre utdanning § 6.
4. Studieretten er tapt når ein student har brukt opp alle forsøk på å greia ein eksamen eller praksisperiode. Ein student som har tapt studieretten av slike grunnar, kan ikkje få nytt opptak til same studium eller emne som inngår i studiet før det har gått tre år frå studieretten gjekk tapt.
5. Studieretten fell bort når studenten har fullført det studiet han var oppteken til.
6. Studieretten kan gå tapt på grunn av fusk, klanderverdig framferd, straffbare forhold eller på grunnlag av skikkavurdering, jf. lova § 4–8, § 4–9 og § 4–10.

6.2. *Krav til progresjon i studiet*

1. Retten til å halda fram ved eit studium kan regulerast med særskilde krav for kvart einskilt studium. Slike krav skal gå fram av studieplanen.
2. Ein student kan vera registrert ved eit studium inntil to gonger normert studietid, avgrensa oppover til to år lenger enn normert. Etter denne tid misser studenten dei rettar som følgjer med opptaket.
3. Studentar som ikkje følgjer normert studieprogresjon, må rekna med å følgja gjeldande studieplan og dei eksamensordningar som følgjer av denne. Studentar kan etter søknad få permisjon frå utdanninga, jf. pkt. 6.6.

6.3. *Semesteravgift og andre studentavgifter*

1. Høgskulen i Sogn og Fjordane kan ikkje krevja eigenbetaling frå studentar for ordinære utdanningar som fører fram til ein grad eller ei yrkesutdanning, jf. lova § 7–1.
2. Alle som er opptekne til studium/emne som er normerte til minst 15 studiepoeng per semester, skal betala semesteravgift og reelle kostnader knytt til læremiddel, jf. lova § 7–1. Ein student med slikt opptak vert rekna som student heile tida, også i semester utan eksamen.
3. Studentar som tek utdanning ved fleire institusjonar, skal betala semesteravgift og reelle kostnader knytt til læremiddel til den utdanningsinstitusjonen der dei tek flest studiepoeng.
4. Studentar som tek emne med eit omfang på 14 studiepoeng eller mindre, betalar semesteravgift og reelle kostnader knytt til læremiddel i eksamenssemesteret. Desse studentane kan sjølv velja om dei vil betala semesteravgift i semester utan eksamen. I slike tilfelle må studenten sjølv be om dette.
5. Privatistar kan møta fram på alle opne førelesingar, men dei har ikkje rett til oppgåveretting og liknande og vert berre rekna som studentar i eksamenssemesteret. Dei betalar semesteravgift i eksamenssemesteret.
6. Deltakarar på studium som fell inn under oppdragsverksemd, betalar ikkje reelle kostnader knytt til læremiddel. Slike studentar kan også bli fritakne frå kravet om å betala semesteravgift når det etter ei samla vurdering av undervisninga sitt omfang, undervisnings- og eksamensstad og andre forhold verkar rimeleg. Desse kan likevel betala semesteravgift dersom dei ønskjer det, og har då krav på studentkort.
7. Utvekslingsstudentar betalar semesteravgift i heimlandet sitt. Internasjonale studentar som ikkje er knytte til utvekslingsprogram (Nordplus, Erasmus), må betala semesteravgift og reelle kostnader knytt til læremiddel ved HiSF dersom det ikkje eksisterer nokon avtale om fritak.
8. Studentar på utvekslingsopphald hos ein samarbeidspartnar i utlandet betalar semesteravgift og reelle kostnader knytt til læremiddel til HiSF dersom ikkje anna er bestemt i samarbeidsavtalen.
9. Fastsette avgifter må vera betalte før ein får tildelt studentkort.
10. Deltakarar på etterutdanningskurs og andre kurs som det ikkje er knytt studiepoeng til, betalar ikkje semesteravgift.
11. Styret i Studentsamskipnaden i Sogn og Fjordane fastset storleiken på semesteravgifta og styret for høgskulen fastset reelle kostnader knytt til læremiddel.

6.4. *Utdanningsplan og utdanningssamtale*

1. Ein student med opptak til studieprogram eller studium må stadfesta utdanningsplanen sin for det aktuelle semesteret innan følgjande fristar:
 - 15. september i haustsemesteret
 - 15. februar i vårsemesteret.Det kan vere andre ordningar for studentar på internasjonale studium og oppdragsstudium.
2. Alle studentar med studierett på program tilsvarande 60 studiepoeng eller meir skal kvart studieår ha tilbod om samtale med utdanningsrettleiar. Dekan utpeikar rettleiar. Rettleiingssamtalen kan gjennomførast individuelt eller i grupper, men alltid individuelt dersom ein av partane ynskjer det.

6.5. *Særskild tilrettelegging av studiesituasjonen*

1. Ein student kan søkje om særskild tilrettelegging av studiesituasjonen. Behovet må dokumenterast med attest frå lege eller annan sakkunnig.

6.6. *Permisjon*

1. Studentar som for ein avgrensa periode ikkje har høve til å følgja undervisning og ta eksamen på studiet dei er tekne opp til, kan søkja permisjon frå studiet. Grunnlaget for søknad om permisjon skal dokumenterast. Permisjonstida kjem i tillegg til retten som studenten har til utvida studietid, jf. pkt. 6.2.

2. Permisjon skal gjevast på grunn av svangerskap og omsorg for egne born. I slike tilfelle har studenten framleis status som student i permisjonstida, og har rett til å ta opp att studia på tilsvarende nivå som før permisjonen, jf. lova § 4–5. Permisjon kan også gjevast på grunn av andre omsorgsoppgåver, sjukdom, verneplikt, krevjande verv i studentorganisasjonar og andre særlege tilhøve. Det vert normalt ikkje gjeve permisjon for å ta anna utdanning eller for å gå over i arbeid.

3. Permisjon vert gjeve for eitt eller fleire semester, og til vanleg ikkje lenger enn for to år. Det vert til vanleg ikkje gjeve permisjon for kortare periodar enn eitt semester. Ved nokre utdanningar, der organisering av praksis eller anna tilseier det, blir det til vanleg ikkje gjeve kortare permisjon enn eitt år.

4. Rett til permisjon gjeld i utgangspunktet berre faste utdanningstilbod med opptak kvart år. Ved utdanningar med opptak av berre eitt kull eller utdanningar der det av andre årsaker er uklårt når eller kvar neste kull blir starta opp, gjeld ikkje desse reglane.

5. Viserektor for utdanning avgjer søknader om permisjon i samråd med dekan.

6. Ein student som har fått permisjon, har ikkje dei rettar som er definerte som studierett i denne forskrifta. Ein student som har permisjon, har ikkje høve til å gå opp til eksamen. For permisjon i samband med svangerskap og omsorg for egne born gjeld punkt nr. 2 ovanfor.

7. Ein student med permisjon kan innan fastsett meldefrist for eksamen annullera permisjonen.

8. Ein student som ikkje følgjer normert studieprogresjon, må rekna med å følgja gjeldande studieplan og dei eksamensordningar som går fram av denne, jf. pkt. 8.1. Når ein student har fått permisjon, skal høgskulen likevel gjera sitt til at studenten får fullført utdanninga utan vesentlege ulemper.

9. Vedtak i permisjonssaker er enkeltvedtak etter forvaltningslova. Klageorgan er Klagenemnda ved høgskulen.

6.7. *Studierett til emne*

1. Opptak som emnestudent gir studierett tilsvarende normert studietid for det aktuelle emnet.

2. Opptak som emnestudent gjeld også som oppmelding til eksamen i det aktuelle emnet.

3. Emnestudentar har dei same rettar og plikter som ordinære studentar, men alle rettar er avgrensa til dei emna det er gitt opptak til.

4. Emnestudentar som ynskjer å ta fleire emne i same semester, har sjølve ansvaret for å velja emne som i praksis let seg gjennomføra parallelt i forhold til tidspunkt for undervisning, eksamen og anna.

5. Emnestudentar betalar semesteravgift og reelle kostnader knytt til undervisninga i samsvar med gjeldande retningslinjer.

6.8. *Privatistar*

1. Privatistar må betale eksamensavgift i samsvar med styret sitt vedtak, jf. lova § 3–10. Eksamensavgifta må vera betalt innan fastsett frist.

2. Privatistar må melda seg til eksamen innan fastsette fristar. Dette er 15. februar for eksamenar i vårsemesteret og 15. september for eksamenar i haustsemesteret. Dokumentasjon av generell og eventuelt spesiell studiekompetanse må leggjast ved oppmeldinga.

3. Viserektor for utdanning fastset i samråd med dekan eksamensordning for privatistar.

4. Dersom privatisten sine kunnskapar er prøvd på ein annan måte enn for studentar som er tekne opp ved studiet, skal dette gå fram av vitnemål og karakterutskrift, jf. lova § 3–11.

5. Privatistar som tek 15 studiepoeng eller meir pr. semester, må betala semesteravgift. Privatistar som har betalt semesteravgift, har krav på studentkort som viser at avgifta er betalt. Privatistar som har betalt semesteravgift, har tilgjenge til velferdstilbod i regi av studentsamskipnaden.

§ 7. *Eksamen*

7.1. *Vurderingsformer*

1. Vurderingsformer og vekting mellom ulike eksamenar eller deleksamenar som skal danna grunnlag for sluttvurdering med fastsetjing av endeleg karakter, skal gå fram av studieplan/emneplan.

2. Eksamen skal normalt skje i form av individuell prøving. Gruppeeksamen kan nyttast for mindre delar av eit studium.

3. Munnleg eksamen er offentleg med mindre omsynet til gjennomføringa av eksamen eller prøva tilseier noko anna, jf. lova § 3–9.

4. Mappevurdering er vurdering av tekstar eller andre produkt som er produserte gjennom ein viss periode og som skal danna grunnlag for sluttvurdering med fastsetjing av endeleg karakter. Prosess for utveljing av kva for studentarbeid som skal liggja i mappa til sluttvurdering, skal gå fram av studieplan/emneplan. Utdanningsutvalet kan fastsetja utfyllande reglar for mappevurdering.

7.2. Eksamensomfang og tidsbruk

1. Omfang av dei ulike delane som utgjer eksamen eller sluttvurdering, skal vera oppgitt i studieplan/emneplan i form av vektning og kor lenge eksamen varer.
2. Skriftleg skuleeksamen under tilsyn har til vanleg eit omfang på inntil seks timar. Studenten får i tillegg 15 minutt til å klargjera eksamenssvaret for innlevering. Dette inkluderer matpause.

7.3. Eksamensstad

1. Eksamen vert arrangert på høgskulen sine faste studiestader og der undervisninga i det aktuelle emnet/faget har gått føre seg. Viserektor for utdanning kan i særskilde tilfelle gjera unntak frå dette.

7.4. Tidspunkt for eksamen

1. Eksamensplan med tid og stad for eksamen skal vera fastsett seinast to veker før oppmeldingsfristen. Endringar i fastsett eksamensplan skal vera kunngjorde seinast tre veker før eksamen blir arrangert.
2. Eksamen kan arrangerast gjennom heile året. Viserektor for utdanning fastset eksamensperiode for skuleeksamenar som skal arrangerast ved utgangen av semesteret.
3. Fristar for innlevering av oppgåver og tidspunkt for gjennomføring av praktiske prøver/framføringar som skal inngå i mappe for sluttvurdering, skal fastsetjast av instituttet.
4. Eksamen i eit emne vert til vanleg arrangert berre ein gong per semester. Når det gjeld ny eksamen, sjå pkt. 8–6 (2).
5. Studentar som følgjer ordinær studieplan og normert studieprogresjon, skal ha minst ein dag mellom kvar eksamensdag. Det kan gjerast unntak for valfag.

7.5. Språk og målform

1. Eksamensoppgåver skal liggja føre på nynorsk og bokmål. Dersom emnet er engelskspråkleg, skal eksamensoppgåvene vere på engelsk. Etter søknad kan eksamensoppgåver gjevast på andre språk. Dekan avgjer slike søknader.
2. Eksamensvar kan leverast på nynorsk eller bokmål eller eit anna skandinavisk språk. Dersom emnet er engelskspråkleg, skal eksamenssvaret vere på engelsk. Etter søknad kan eksamenssvar leverast på andre språk. Dekan avgjer slike søknader.

7.6. Fritak for eksamen eller arbeidskrav på grunnlag av godskriving

1. Ein student skal få fritak frå eksamen eller arbeidskrav på grunnlag av godskriving av tilsvarande eksamen eller arbeidskrav ved same eller annan institusjon, eller på bakgrunn av dokumentert realkompetanse, jf. lova § 3–5.
2. Søknad om fritak på grunnlag av godskriving i samsvar med lova § 3–5 blir avgjort av dekan ved avdelinga der instituttet ligg som har fagleg ansvar for den aktuelle eksamen eller arbeidskravet det blir søkt fritak for. Saker der ein har presedens, blir avgjort av viserektor for utdanning.
3. Søknad om fritak på grunnlag av godskriving for eksamen eller arbeidskrav skal leverast så tidleg som mogeleg i utdanninga og seinast innan frist for oppmelding til eksamen i det semesteret den aktuelle eksamen eller arbeidskravet skal avleggjast.
4. Fritak for eksamen på grunnlag av godskriving skal gå fram på vitnemål og karakterutskrift, med merknad om på kva grunnlag fritaket er gjeve.

7.7. Retningslinjer for gjennomføring av eksamen

1. Styret gjev Utdanningsutvalet fullmakt til å vedta utfyllande reglar for den praktiske gjennomføringa av eksamen, slik som retningslinjer for eksamenskandidatar, eksamensvakter, ansvarlege faglærarar, sensorar og eksamensansvarleg. Utdanningsutvalet får vidare fullmakt til å vedta utfyllande reglar for digital eksamensavvikling inkludert elektronisk innlevering av oppgåver.
2. Ved skuleeksamen kan kandidatar som ikkje rettar seg etter høgskulen sine retningslinjer for eksamenskandidatar, visast bort frå eksamenslokalet.

§ 8. Eksamensrett

8.1. Tilgjenge til eksamen

1. Den som fyller dei generelle og eventuelt spesielle opptakskrava og andre krav for å gå opp til eksamen i vedkomande emne, har rett til å gå opp til eksamen. Dette gjeld også personar utan opptak, jf. lova § 3–10.
2. For å ha tilgjenge til eksamen må studenten vera registrert og oppmeld til eksamen innan dei fristane høgskulen fastset. Studentar betalar semesteravgift i samsvar med lov og forskrift om studentsamskipnader innan fastsette fristar. Privatistar og studentar ved eksternt finansierte tilbod må ha betalt dei avgifter som høgskulen fastset.
3. Dersom gjeldande studieplan/emneplan fastset særskilde arbeidskrav eller gjennomførte praksis for å gå opp til eksamen, må slike vera gjennomførte og/eller greidde før ein framstiller seg til eksamen. Det same gjeld dersom det er krav om at bestemte eksamenar skal vera avlagte før ein kan gå opp til den aktuelle eksamenen. Informasjon om slike krav og føresetnader skal gå fram av studieplan.
4. Ein student har rett til å framstilla seg til eksamen i same emne eller fag tre gonger så lenge det aktuelle emnet/eksamen eksisterer. Dette gjeld også privatistar, utan at eksamensavgift må betalast på nytt. I særlege tilfelle kan viserektor for utdanning etter innstilling frå dekan gi løyve til eit fjerde forsøk.

5. For rettleidd praksisstudium er det berre høve til å framstilla seg to gonger for kvar praksisperiode. I særlege tilfelle kan viserektor for utdanning etter innstilling frå dekan gjera unntak frå desse reglane. Utdanningar som er styrt av rammeplanar og nasjonale retningslinjer, skal gjennomføre praksis i samsvar med desse.

6. Retten til å ta om att eksamenar, praksis eller arbeidskrav (jf. omtalen i fjerde ledd i denne paragrafen), fell bort når det blir gjort endringar i studieplanen. Dekan avgjer om eksamen, praksis eller arbeidskrav etter gamal ordning kan gje fritak i forhold til den nye studieplanen.

8.2. Arbeidskrav

1. Faglærer er ansvarleg for godkjenning av arbeidskrav. Faglærer har ansvar for å kontrollere liste over alle som har fått godkjent arbeidskrav. Slik liste skal leverast seinast to veker før eksamen tek til dersom ikkje anna er avtalt med eksamensansvarleg.

2. Faglærer fastset frist for når arbeidskravet skal vera avslutta/innlevert. Så langt det let seg gjera, skal fristen vera slik at studenten har høve til å gjennomføre eitt nytt forsøk før eksamen tek til. Dersom arbeidskravet inneber frammøte i undervisning, laboratoriearbeid, ekskursjonar og liknande som ikkje kan gjerast om att, har faglærer eit særskilt ansvar for å klårgjera dette for studentane, og å varsle eventuelle studentar som kan få arbeidskravet underkjent. Ved denne typen arbeidskrav ligg det også eit særskilt ansvar hjå studenten om å halda seg informert og å ta kontakt med faglærer for å drøfta korleis arbeidskravet kan gjennomførast, dersom studenten ser at det kan bli problematisk å delta i obligatorisk undervisning og liknande.

3. Ved sjukdom eller andre sterke velferdsgrunnar kan dekan avgjera at det skal gjennomførast alternative arbeidskrav dersom dette er praktisk mogeleg.

4. Ein student som ikkje har fått godkjent arbeidskrav, har ikkje eksamensrett. I slike tilfelle må studenten ta emnet om att og gjennomføra dei fastsette arbeidskrava og eksamen neste gong emnet vert arrangert.

5. Ved sjukdom eller andre sterke velferdsgrunnar kan dekan i særlege tilfelle godkjenne at ein student kan få gå opp til eksamen utan å ha fått godkjent alle arbeidskrav. Eksamensresultatet vert gjort gyldig når arbeidskravet er godkjent.

6. Ein student kan få godkjent tidlegare fullførte arbeidskrav. Det kan også gjevast fritak for arbeidskrav på grunnlag av utdanning frå annan institusjon eller på grunnlag av anna høveleg eksamen eller prøve, jf. pkt. 7.6.

8.3. Oppmelding til eksamen

1. Oppmelding til eksamen skjer i samband med semesterregistreringa og skal gå fram av utdanningsplan for dei studentane som har dette.

2. Oppmelding til eksamen gjeld for eitt semester og skal skje innan 15. september i haustsemesteret og 15. februar i vårsemesteret. Frist for oppmelding til eksamen utanom dei faste eksamensperiodane er ein månad før eksamen tek til.

3. Ein student kan trekkja seg frå eksamen seinast to veker før eksamen tek til. Når eksamen varer ei veke eller meir, er avmeldingsfristen to veker før eksamensperioden tek til. Slik eksamensordning skal gå fram av studie-/emneplanen.

4. Den som trekkjer seg frå eksamen etter fastsett frist og som ikkje har gyldig grunn til det, blir rekna for å ha framstilt seg til eksamen. Gyldig grunn er sjukdom og andre sterke velferdsgrunnar som skal vera stadfesta av sakkunnige og levert høgskulen seinast tre yrkedagar etter at eksamen var avslutta. Viserektor for utdanning avgjer kva som er gyldig fråværsgrunn.

5. Studenten har sjølv ansvaret for å kontrollere at han eller ho er oppmeldt til rett eksamen, korrigere eventuelle feil, og til å halda seg orientert om tid og stad for eksamen.

8.4. Eksamen under særskilde vilkår

1. Studentar som av medisinske eller andre grunnar har behov for særordning i samband med eksamen, må søkja om dette innan fastsette fristar for eksamensoppmelding (15. september/15. februar). Ved akutte lidningar som oppstår etter denne fristen, må søknad sendast snarast råd. Behov som ikkje er openberre, må dokumenterast med legeattest eller attest frå andre sakkunnige. Attestasjonen må innehalda ein spesifikasjon av kva for særordning studenten har behov for og må ikkje vera eldre enn tre år. Det skal søkjast for kvar eksamensperiode. Dersom grunnlaget for særordning er av permanent karakter, kan det gjerast vedtak for ein lengre periode. Viserektor for utdanning avgjer søknader om særordning ved eksamen etter tilråding frå dekan.

2. Særordning kan gjevast m.a. til studentar som har kroniske eller akutte lidningar, fysiske funksjonshemmingar, gravide som har behov for kvile, mødrer som ammar, studentar med lese-/skrivevanskar eller som har norsk som framandspråk.

3. Særordning kan vera spesiell fysisk tilrettelegging, særskilde hjelpemiddel, utvida tid til eksamen m.m. For skuleeksamen som varer meir enn fire timar, vert det gitt ein time ekstra tid. For eksamenar som varer fire timar eller mindre, vert det gitt ½ time ekstra tid. Ved heimeeksamen kan det gjevast inntil 24 timar utvida tid. Laurdag og søndag tel som vanlege dagar. Særordning kan også vera alternativ eksamensform.

4. Ved særlege omstende (sjukdom og andre sterke velferdsgrunnar) kan studentar få høve til å avleggje eksamen andre stader enn der undervisninga har føregått. Studentane må dekkja alle ekstraavgifter i samband med slike

eksamensavviklingar. Studentar ved andre høgskular/universitet må som hovudregel ha sterke velferdsgrunnar for å kunna ta eksamen ved HiSF. Viserektor for utdanning avgjer slike søknader, og kan fastsetja eiga avgift for å arrangera slike eksamenar.

5. Utdanningsutvalet kan fastsetja utfyllande reglar om særordning ved eksamen.

8.5. Lovlege hjelpemiddel under skuleeksamen

1. Faglærar avgjer kva type hjelpemiddel som er lovlege ved skuleeksamen. Oversyn over lovlege hjelpemiddel ved skuleeksamen skal vera oppført for kvart einskilt emne i studieplan/emneplan, og det skal tydeleg gå fram av eksamensoppgåva.

2. Hjelpemiddel under skuleeksamen kan omfatta skrivne og trykte hjelpemiddel, kalkulator, teikneutstyr m.m. Dersom det er tillate med trykte hjelpemiddel, skal dei vera frie for private notat utanom lovlege referansar og markeringar. I eksamenslokalet er det ikkje tillate å ha med utstyr som kan nyttast til å kommunisera internt i eksamenslokalet eller med omverda.

3. Bruk av ulovlege hjelpemiddel blir sett på som fusk. Har studenten ulovlege hjelpemiddel til disposisjon etter at eksamen er sett i gang, blir det sett på som forsøk på fusk.

4. Skuleeksamen ved bruk av PC skal gjennomførast i tråd med høgskulen sine retningslinjer og slik det eventuelt går fram av studie- eller emneplanen.

8.6. Ny eksamen

1. Høgskulen arrangerer ny eksamen når det er studentar som har godkjend grunn for fråvær ved ordinær eksamen eller som strauk ved siste ordinære eksamen. Eventuelt fråværsgrunnlag skal vera dokumentert og skriftleg stadfesta, og skal leverast høgskulen så raskt som mogeleg og seinast tre yrkedagar etter at eksamen/sluttvurdering har funne stad. Studentar som har godkjend grunn for fråvær, blir rekna som ikkje å ha framstilt seg til eksamen.

2. Vanlegvis vert ny eksamen arrangert ved utgangen av påfølgjande semester. Dersom ordinær eksamen vert arrangert i første halvdel av semesteret, skal ny eksamen arrangerast ved utgangen av same semester. Ved nokre utdanningar, der greidd eksamen er ein føresetnad for oppflytting til neste semester eller studieår, vert ny eksamen arrangert før eller i samband med oppstart av nytt semester/studieår. Det kan ikkje arrangerast meir enn ein ny eksamen i eitt og same fag i same semester. I særskilde tilfelle kan viserektor for utdanning gjera unntak frå denne regelen.

3. Når det blir arrangert ny eksamen, er denne open for alle studentar på line med ordinær eksamen. Unnateke frå denne regelen er ny eksamen som vert arrangert i samband med oppstart av nytt studieår ved utdanningar der greidd årseksamen er ein føresetnad for oppflytting til neste studieår. Slike eksamenar er opne berre for dei som har godkjend grunn for fråvær ved ordinær eksamen eller som strauk ved ordinær eksamen.

4. Studentar som stryk eller har gyldig grunn til ikkje å levera mappe som grunnlag for sluttvurdering, skal ha tilbod om å levera ny mappe innan utgangen av påfølgjande semester. Studie-/emneplan skal klargjera om ein kandidat som stryk i delar av mappa må ta heile mappa på ny, eller om han må ta om att dei delane han stryk i.

5. Kandidatar som får karakteren F eller ikkje greidd på bachelor- eller masteroppgåve, semesteroppgåve, prosjektoppgåve eller liknande kan levera revidert versjon av same oppgåva ved eitt nytt eksamensforsøk. Dersom kandidaten får karakteren F/ikkje greidd også på andre forsøk, må det leverast heilt nytt eksamenssvar med ny problemstilling. Dekan avgjer tvilstilfelle.

6. Det er ikkje høve til å forbetre karakter på masteroppgåve med greidd resultat. Reglar for forbetring av bacheloroppgåve, semesteroppgåve, prosjektoppgåve eller liknande skal gå fram av emneplanen.

7. Ved ny eksamen skal det vera same pensum og vurderingsform som ved ordinær eksamen.

8. Når studieplanen vert endra, blir siste eksamen etter gamal ordning arrangert eitt år etter at den gamle ordninga vart avvikla. I slike tilfelle er eksamen open for alle registrerte studentar som fyller vilkåra for å framstilla seg til den aktuelle eksamen. Dersom ein kandidat har godkjent sjukefråvær når slik eksamen vert arrangert, og vedkomande ikkje har greidd den aktuelle eksamen, kan det etter søknad arrangerast endå ein ny eksamen etter gamal ordning. Viserektor for utdanning avgjer slike søknader etter innstilling frå dekan.

8.7. Praksis

1. For utdanningar med rammeplan og/eller nasjonale retningslinjer gjeld rammeplanen og/eller nasjonale retningslinjer sine føresegnar om praksis.

2. I alle studium/emne med praksis skal studieplanen ha kriterium for gjennomføring og vurdering av praksis.

3. For å kunna starta i praksis, kan det vera krav om at bestemte emne, eksamenar eller arbeidskrav skal vera fullførte og godkjente. Studieplanen skal gjera greie for dette.

4. Ein student kan trekkja seg frå praksis seinast to veker før praksis tek til. Den som trekkjer seg frå praksis etter fastsett frist og som ikkje har gyldig grunn til det, har brukt opp eit forsøk på å greia den aktuelle praksisperioden.

§ 9. Resultatet av eksamen

9.1. Vurderingsskala

1. Vurderingsuttrykket ved eksamen/sluttvurdering er greidd/ikkje greidd eller karakter etter ein skala frå A til F med A som beste karakter. Karakteren F blir rekna som ikkje greidd. Høgskulen i Sogn og Fjordane legg til grunn følgjande generelle forståing av karakterskalaen:

<i>Karakter</i>	<i>Nemning</i>	<i>Omtale</i>
A	Framifrå	Framifrå prestasjon som skil seg klart ut. Kandidaten syner sær god vurderingsevne og stor grad av sjølvstende.
B	Mykje god	Mykje god prestasjon. Kandidaten syner mykje god vurderingsevne og sjølvstende.
C	God	Jamt god prestasjon som er tilfredsstillande på dei fleste områda. Kandidaten syner god vurderingsevne og sjølvstende på dei viktigaste områda.
D	Nokså god	Akseptabel prestasjon med nokre vesentlege manglar. Kandidaten syner ein viss grad av vurderingsevne og sjølvstende.
E	Tilstrekkeleg	Prestasjonen tilfredsstiller minimumskrava, men heller ikkje meir. Kandidaten syner lita vurderingsevne og lite sjølvstende.
F	Ikkje greidd	Prestasjon som ikkje tilfredsstiller dei faglege minimumskrava. Kandidaten syner både manglande vurderingsevne og sjølvstende.

Prestasjonen skal vurderast opp mot læringsutbyttet som er sett for emnet, og dei fag- og nivåspesifikke karakteromtalar som måtte gjelde.

2. Alle deksamenerar som skal inngå i utrekninga av ein samla karakter for eit fag eller emne, vert omrekna etter følgjande verdier: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1. Ved utrekning av samla karakter vert det nytta vanlege matematiske opphøgingsreglar.

3. Når karakterskalaen greidd/ikkje greidd vert brukt, skal dette vera eit sjølvstendig vurderingsuttrykk utan samanheng med den graderte skalaen (A–F).

9.2. Sensur

1. Alle eksamenar/sluttvurderingar i emne eller fag som skal inngå på vitnemål eller karakterutskrift, skal vera sensurerte av minst to sensorar.

2. Det skal vera to sensorar, der ein er ekstern, ved minst ein deksamnen som inngår i eksamen/sluttvurdering for eit studium normert til 60 studiepoeng.

3. Det skal vera to sensorar, der minst ein er ekstern for minimum ein eksamen i kvart studieår i fleirårige utdanningar, gradsstudium og yrkesutdanningar og ved vurdering av kandidatane sitt sjølvstendige arbeid i høgre grad.

4. Ved ny sensur (klagesensur) skal det vera minst to nye sensorar, der minst ein er ekstern, jf. lova § 3–9.

5. Det skal vera ekstern evaluering av vurderinga eller vurderingsordninga, jf. lova § 3–9. Dekan har ansvar for dette. Ekstern evaluering kan vera:

- Ekstern sensor deltek i sluttvurdering/eksamen for alle kandidatane etter ein fastsett plan.
- Ekstern sensor evaluerer vurderingsformene slik dei kjem til uttrykk i studieplanar, eksamensoppgåver og eventuelle sensorrettlegg.
- Ekstern sensor deltek ved vurdering av eit tilfeldig utval eksamensoppgåver (stikkprøver).

6. Ein ekstern sensor skal til vanleg ikkje vera sensor samanhengande i same fag eller emne ved høgskulen i meir enn fem år. Ekstern sensor kan ikkje vera tilsett eller ha hatt undervisningsoppgåver av vesentleg omfang ved høgskulen innan det aktuelle fagområdet i same studieår som eksamen vert arrangert. Ekstern sensor må ha minst ein av følgjande kvalifikasjonar:

- Vera tilsett på minimum høgskulelektornivå ved annan utdannings- eller forskingsinstitusjon.
- På annan måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på tilsvarende nivå.
- Ha røynsle som sensor i vedkomande fag, emne eller kurs ved universitet eller høgskule.
- Gjennom yrkespraksis vera særleg kvalifisert innan vedkomande fag.

Den som tek på seg sensoroppdrag, tek samstundes på seg å vera sensor ved eventuell ny eksamen (kontinuasjoneksamen).

7. Dekan nemner opp sensorar. Det skal oppnemnast mange nok sensorar til å ta hand om både ordinær sensur og eventuell klagesensur, jf. pkt. 9–3 (4).

8. Ved sensur av det sjølvstendige arbeidet i mastergrad, jf. forskrift om krav til mastergrad § 6, skal studenten sin rettleiar ikkje vera medlem av kommisjonen som sensurerer arbeidet.

9. Sensur skal gjennomførast anonymt så langt dette er praktisk mogeleg.

10. Reglar for utrekning av endeleg karakter på grunnlag av fleire deksamenerar i eit emne eller fag skal gå fram av studie-/emneplan. Det same gjeld dersom det er bestemte vilkår for å framstilla seg til deksamenerar, eller at dei må vera greidde i ei bestemt rekkjefølgje. Alle deksamenerar må vera greidde før det kan gjevast endeleg karakter.

11. Ved mappevurdering skal studie-/emneplan gjera greie for om mappa skal vurderast med ein samla karakter, eller om det skal gjevast karakter for ulike delar.

12. Sensurfrist er 15 yrkedagar frå innleveringsdato for eksamenssvaret. Sensurfrist for masteroppgåver er inntil 6 veker frå innlevering. I emne eller fag der eksamen/sluttvurdering er sett saman av fleire delar: skriftleg eksamen og/eller mappevurdering og ein munnleg prøve, og munnleg prøve fungerer som grunnlag for å justera karakter frå skriftleg eksamen og/eller mappevurdering, skal sensur frå skriftleg eksamen/mappevurdering liggja føre før munnleg

prøve tek til. Ein student som ikkje har greidd skriftleg eksamen/mappevurdering, kan ikkje framstilla seg til munnleg prøve.

13. Dersom dei to sensorane ikkje blir samde om vurderinga av eit eksamenssvar, skal vurderinga overlatast til ein tredje sensor til avgjerd. Dette skal vera ein ekstern sensor. Den nye sensoren har rett til å gjera seg kjend med dei første sensorane si vurdering og eventuelle grunngeving.

14. Karakterfastsetjinga er i utgangspunktet individuell også ved gruppeeksamen. Denne regelen er tiltenkt situasjonar der det kan dokumenterast eller gjerast sannsynleg at ein eller fleire medlemmer av gruppa ikkje har medverka til eksamenssvaret slik det var føresett. I slike tilfelle kan einskildpersonar eller gruppa kallast inn til tilleggseksamen.

15. Dersom ein student meiner at ein gruppeeksamen ikkje reflekterer hans eige kunnskapsnivå, kan han innan to timar etter eksamen/innleveringsfristen søkja om å gå opp til individuell tilleggseksamen. Dekan avgjer slike søknader.

16. Ein student som har framstilt seg til eksamen/levert eksamenssvar, kan ikkje unndra seg sensur.

17. Når ein student har teke eksamen på nytt, gjeld den beste karakteren.

18. Sensur vert gjort kjent ved elektronisk kunngjering.

19. Praksisopplæring vert vurdert til «greidd» eller «ikkje greidd». Studenten har krav på vurdering undervegs. Dersom det er tvil om ein student vil få godkjend ein praksisperiode, skal studenten i tillegg til vanleg rettleiing også få ei førebels skriftleg vurdering. Denne skal gjevast så tidleg som mogleg og seinast tre veker før praksisperioden etter planen skal vera avslutta. Ved praksisperiodar som varer fem veker eller mindre, skal varsel gjevast midtvegs i perioden. Denne vurderinga skal klart gjera greie for vurderinga så langt og eventuelle vilkår for «greidd» praksis ved sluttevaluering. For utdanningar med rammeplan og/eller nasjonale retningslinjer, gjeld rammeplanen og/eller nasjonale retningslinjer sine reglar om praksis.

9.3. Grunngeving og klage

1. Dersom det er utarbeidd skriftlege retningslinjer eller sensorrettleiingar for vurderingsarbeidet, skal desse gjerast tilgjengelege for studentane for gjennomsyn etter at sensurvedtaket er fastsett.

2. Studenten har rett til å få skriftleg eller munnleg grunngeving for sensurvedtaket, jf. lova § 5–3.

3. Når det gjeld retten til å klaga på formelle feil eller fastsetjing av karakter ved eksamen, gjeld § 5–2 og § 5–3 i lova. Alle klager skal vera skriftleg grunnjevne, og dei skal rettast til høgskulen.

4. Ein student kan klaga skriftleg over sensurvedtaket innan tre veker etter at vedtaket er kunngjort, jf. lova § 5–3. Klaga skal vera fagleg grunnjeven, og går direkte til nye sensorar for ny sensur. Klagekommisjonen sitt sensurvedtak er endeleg.

5. Ved klage på sensurvedtak som gjeld gruppeoppgåve/-eksamen, må alle som er omfatta av sensurvedtaket skriva under på klaga. Klage på gruppekarakter som inneber krav om individuell karakterfastsetjing, skal handsamast etter reglane i pkt. 9.2 i denne forskrifta.

6. Ved klagehandsaming skal klagekommisjonen ha tilgang til relevant materiale som dokumenterer klaga og den opphavlege sensuren. Klagekommisjonen sitt vedtak skal liggja føre innan tre veker etter at klagefristen er ute.

7. Munnleg eksamen og andre prøveformer som vanskeleg kan etterprøvast, kan berre påklagast på grunnlag av formelle feil. Når det blir halde munnleg eksamen i tilknytning til skriftleg eksamen, og det deretter vert sett ein felles karakter på den samla prestasjonen, er det berre den skriftlege delen av eksamen som kan påklagast. Dersom sensurvedtaket blir endra, må det haldast ny munnleg eksamen for fastsetjing av endeleg karakter.

8. Klage over formelle feil ved eksamen må setjast fram innan tre veker etter at studenten er eller burde vore kjent med det forholdet som ligg til grunn for klaga. Viserektor for utdanning kan avgjera at klaga skal takast til følge dersom det er opplagt at klaga er rettkomen. Dersom klagaren ikkje får medhald, skal saka handsamast av Klagenemnda ved høgskulen. Klagenemnda ved høgskulen kan gjera vedtak om ny sensurering eller annullering av eksamen sjølv om det ikkje er framsett klage.

§ 10. Vitnemål og karakterutskrift

10.1. Utskriving av vitnemål og karakterutskrift

1. Det vert skriva ut vitnemål og Diploma Supplement for avslutta grad eller yrkesutdanning, jf. § 2 i denne forskrifta. For andre studium eller eksamenar tildeler høgskulen karakterutskrift, jf. lova § 3–11.

2. Ein student får normalt utskriva berre eitt vitnemål for ei og same utdanning. Dersom ein student betrar karakterar som inngår på vitnemålet, kan studenten krevja å få utskriva nytt vitnemål.

3. Alle karakterutskrifter frå Høgskulen i Sogn og Fjordane skal – i tillegg til informasjon om karaktersystemet og opplysningar om personalia – innehalda opplysningar om kvart einskilt emne tatt ved HiSF med kode, namn på emne, studiepoeng og karakter.

4. Vitnemålet og karakterutskrift som dannar grunnlag for vitnemål skal – i tillegg til det som gjeld alle karakterutskrifter – gje opplysningar om:

- Emne som inngår i grunnlaget for graden eller yrkesutdanninga, inkludert eventuell praksis.
- Emne avlagt ved annan institusjon.
- Fagleg fordjuping.
- Eventuelt sjølvstendig arbeid med eit omfang på minst 15 studiepoeng.

5. Vitnemål skal vera utskriva i høgskulen sitt namn. Vitnemål skal underskrivast av rektor og viserektor for utdanning. Denne fullmakta kan delegerast.

10.2. Fagleg overlapping og reduksjon av studiepoeng

1. Dersom ein student tek eksamen i emne som heilt eller delvis overlappar kvarandre, skal det normalt føra til reduksjon av studiepoeng, jf. pkt. 2.5. Reduksjon blir gjort i det emnet eller faget som gjev det gunstigaste resultatet for studenten. Fagleg overlapping mellom høgskulen sine egne studietilbod skal normalt gå fram av emneplan. Dekan avgjer spørsmål om reduksjon av studiepoeng.

10.3. Tilknytingskrav

1. Utskriving av vitnemål føreset at minst 60 av studiepoenga som skal inngå i grunnlaget for vitnemålet må vera avlagde ved Høgskulen i Sogn og Fjordane, jf. forskrift om godskriving av høgere utdanning § 2.

10.4. Fellesgrader

1. Høgskulen i Sogn og Fjordane kan tildela fellesgrader basert på samarbeid med andre utdanningsinstitusjonar. I slike tilfelle kan styret gjera unntak for reglane om vitnemål i denne forskrifta. Slike unntak skal gå fram av studieplan.

§ 11. Annullering av eksamen. Utestenging og bortvising. Klagenemnda ved høgskulen

11.1. Fusk ved eksamen

1. Lovlege hjelpemiddel ved skuleeksamen er omtalte under pkt. 8.5. Dersom det under eksamen oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten straks gjerast merksam på at dette vil bli rapportert. Det gjeld også student som eventuelt yter hjelp. Studenten vel sjølv om ho/han vil halda fram eller avbryta eksamen.

2. Ved eksamen og andre skriftlege arbeid som inngår i sluttvurdering kan kopiering eller avskriving av litteratur utan tilvising bli vurdert som fusk.

3. Fusk eller forsøk på fusk ved eksamen kan medføra annullering av eksamen, utestenging frå institusjonen og tap av retten til å gå opp til eksamen ved institusjonar under lova i inntil eitt år, jf. lova § 4–7 og § 4–8. Klagenemnda ved høgskulen handsamar saker om fusk ved eksamen.

4. Viserektor for utdanning er ansvarleg for handsaming av saker om fusk ved eksamen.

11.2. Annullering av eksamen

1. Klagenemnda ved høgskulen kan annullera eksamen eller prøve dersom studenten har gjort seg skuldig i forfalsking eller anna uærleg framferd, jf. lova § 4–7.

11.3. Utestenging og bortvising

1. Klagenemnda ved høgskulen kan gjera vedtak om bortvising eller utestenging i inntil eitt år dersom ein student fer fram på ein måte som verkar grovt forstyrrande for medstudentar eller for verksemda ved institusjonen, jf. lova § 4–8.

2. Klagenemnda kan gjera vedtak om utestenging i inntil tre år for studentar som fer fram på ein grovt klanderverdig måte i samband med praksisopplæring, jf. lova § 4–8.

3. Ein student som er dømd, sikta eller tiltalt for visse straffbare forhold kan nektast opptak til eller utestengjast frå praksisopplæring ved visse studium, jf. lova § 4–9.

4. Ved utdanningar der Kongen har fastsett at det skal vera skikkavurdering, kan klagenemnda etter innstilling frå ei eiga skikkanemnd vedta at ein student skal utestengast frå studiet i inntil tre år, jf. forskrift om skikkethetsvurdering i høgere utdanning § 11.

5. Ein student har klagerett på vedtak om bortvising, utestenging og skikkavurdering.

6. Ein student kan bringa vedtak om bortvising, utestenging og skikkavurdering inn for prøving i tingretten, jf. lova § 4–11.

11.4. Klagenemnda ved høgskulen

1. Klagenemnda ved høgskulen er oppnemnt med heimel i lova § 5–1.

2. Klagenemnda handsamar klager frå studentane over enkeltvedtak. Klagenemnda avgjer også klager og saker etter lova § 4–7, § 4–8, § 4–9, § 4–10 og § 5–2.

3. Klagenemnda skal ha fem medlemmer med personlege vararepresentantar. To av medlemmene skal vera studentar. Leiar og vararepresentant for leiar skal fylla dei lovbestemte krava for lagdommar. Leiar og vararepresentant for leiar skal ikkje vera tilsette ved høgskulen.

4. Medlem av høgskulen sitt styre kan ikkje vera medlem i klagenemnda. Medlem som har medverka i sakshandsaming eller avgjerd i det påklaga saksforholdet, kan ikkje delta i handsaming av klage over dette i klagenemnda.

5. Styret nemner opp leiar og medlemmer i klagenemnda med vararepresentantar. Studentrepresentantane vert oppnemnde etter framlegg frå Studentparlamentet. Eksterne medlemmer og medlemmer som er tilsette ved høgskulen med vararepresentantar, har ei funksjonstid på fire år. Studentrepresentantar og deira vararepresentantar har ei funksjonstid på eitt år.

6. Klagenemnda er vedtaksfør når leiar eller vararepresentant for leiar og to andre medlemmer er til stades. Ved stemmelikheit har leiaren dobbeltstemme.

7. Klagenemnda sine vedtak i klagesaker kan ikkje påklagast.

§ 12. Iverksettning og oppheving av tidlegare forskrifter**12.1. Iverksettning**

1. Denne forskrifta gjeld frå 1. mars 2013.

12.2. Oppheving av tidlegare forskrifter

1. Frå 1. mars 2013 vert følgjande forskrift oppheva: – Forskrift 17. desember 2009 nr. 1806 om opptak, studium og eksamen ved Høgskulen i Sogn og Fjordane.

1. jan. Nr. 3 2013**Forskrift om tilskudd til forebyggende tiltak mot rovviltskader og konfliktdempende tiltak**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 1. januar 2013 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Formål**

Målsettingen med tilskuddsordningen er å sikre iverksettelse av effektive forebyggende tiltak for å begrense de skadene rovvilt kan forårsake på produksjonsdyr i landbruket, samt konfliktdempende tiltak for å begrense ulemper for lokalsamfunn og andre grupper. Landbruks-, dyrevelferd- og miljøvirkemidler skal samlet bidra til måloppnåelsen.

§ 2. Målgruppe

Målgruppen for tilskudd etter denne forskrift er foretak med produksjonsdyr i landbruket, kommuner og lokalsamfunn. Lokale, regionale og landsdekkende organisasjoner og forskningsinstitusjoner kan også søke om tilskudd.

§ 3. Kunngjøring

Tilskuddsordningen kunngjøres gjennom Miljøverndepartementets årlige rundskriv for tilskuddsordninger som ligger på Miljøverndepartementets hjemmesider, samt i Direktoratet for naturforvaltning sitt elektroniske søknadssenter. Rovviltnemnda/Fylkesmannen vurderer eventuell ytterligere kunngjøring lokalt og regionalt.

§ 4. Innlevering av søknad

Alle søknader skal leveres Direktoratet for naturforvaltning sitt elektroniske søknadssenter. Søknadsfristen er 15. januar.

Rett utfylling i søknadssenteret oppfyller krav til innhold i søknaden. Fylkesmannen/Direktoratet for naturforvaltning kan be om utfyllende opplysninger som er nødvendig for å behandle søknaden.

Søknader om tilskudd til akutte tiltak skal leveres i det elektroniske søknadssenteret, etter nærmere avtale med Fylkesmannen.

Kapittel 2. Tiltakstyper**§ 5. Tiltak med direkte tapsreducerende effekt**

Foretak med produksjonsdyr i landbruket kan søke om midler til tiltak som har en direkte tapsreducerende effekt, eller der slik effekt kan oppnås ved kombinasjon av tiltak. For tiltak hvor nasjonale standarder er utarbeidet, skal standarden følges om ikke annet er bestemt i vedtak om tilskudd.

Som direkte tapsreducerende tiltak regnes

- a) tiltak som fysisk skiller rovdyr og beitedyr:
 - tidlig nedsanking av sau
 - forsinket slipp på utmarksbeite
 - flytting av sau eller tamrein til mindre rovviltutsatte beiteområder
 - hjemmebeite
 - beredskapsareal
 - rovdyravvisende gjerder
 - kalving i gjerde
- b) utvidet tilsynsaktivitet i kombinasjon med andre tiltak
 - Utvidet tilsynsaktivitet alene skal ikke støttes økonomisk, men kan støttes ved
 - bruk av vokterhund
 - planlagt utvidet tilsyn som en nødvendig del av tiltak nevnt i § 5 a)
 - kortvarig intensivt tilsyn som utføres kveld, natt og morgen når det er oppdaget akutte rovdyrskader og i kombinasjon med bruk av f.eks. kadaverhund eller nattkve
 - fôring av tamrein i korte perioder av året for å samle flokken med formål å unngå rovvilttap
- c) andre tiltak som kan være direkte tapsreducerende
- d) driftsomstilling grunnet rovvilt.

§ 6. Tiltak for å øke kunnskapsgrunnlag

Utvikling av praksis og erfaring som senere kan danne grunnlag for iverksettelse av nye tiltak kan prioriteres innenfor ordningen. Som slike tiltak regnes

- utprøving av nye forebyggende tiltak mot rovviltskader, samt evaluering av effekter av igangsatte tiltak
- tiltak som avklarer tapsforhold, herunder elektronisk overvåking
- forsknings- og utredningsoppgaver som bidrar til utvikling og iverksettelse av effektive forebyggende tiltak.

§ 7. Konfliktdependerende tiltak

Det kan gis tilskudd til personer, kommuner og organisasjoner for tiltak som har til hensikt å dempe konflikter forårsaket av rovvilt. Tiltaket skal bidra til økt kunnskap om og forståelse for rovvilt og/eller rovviltforvaltning. Tiltak rettet mot barn og unge skal prioriteres.

Kapittel 3. Saksbehandling**§ 8. Behandling av søknader**

Søknader om tiltak under kapittel 2 behandles av Fylkesmannen i søkerens bostedsfylke/reinbeiteområde. Søknader av nasjonal karakter i § 6 og § 7 behandles av Direktoratet for naturforvaltning.

Ved behandling av søknader skal det særlig legges vekt på

- tiltak angitt i denne forskrift
- at tiltaket med stor sannsynlighet bidrar til å redusere tap
- føringer i regional forvaltningsplan for rovvilt
- årlige prioriteringer gitt av rovviltneemnda
- om tiltaket omfatter fellesløsninger
- at tiltaket er innenfor gjeldende regelverk og forvaltningsprinsipper for rovvilt
- at tiltaket er tilpasset den aktuelle rovviltsituasjonen i beiteområdet
- totalt søknadsvolum sett i forhold til tilgjengelige midler.

Det skal settes krav om at drift og hold av produksjonsdyr er i samsvar med dyrevelferdslovens og reindriftslovens bestemmelser for at tilskudd skal kunne gis.

Det kan knyttes særlige vilkår til utbetaling av tilskudd.

§ 9. Aksept av tilsagn

Tilskuddsmottaker skal innenfor den frist som er fastsatt i tilsagnsbrevet melde via Direktoratet for naturforvaltning sitt elektroniske søknadssenter om tilsagnet og eventuelle særlige vilkår aksepteres. Dersom tilskuddsmottaker ikke har akseptert tilsagn innen fristen som er satt i tilsagnsbrevet, kan tilsagnet bortfalle.

§ 10. Nasjonale satser

Direktoratet for naturforvaltning fastsetter nasjonale satser for følgende tiltak:

- tidlig nedsanking av sau
- hjemmebeite.

§ 11. Utbetalingsplan

Utbetaling skal skje på den måte som er angitt i tilsagnsbrevet fra Fylkesmannen/Direktoratet for naturforvaltning.

Ved utbetaling i flere terminer skal siste utbetaling normalt holdes igjen til det foreligger sluttrapport, jf. § 12, og denne er funnet tilfredsstillende av Fylkesmannen/Direktoratet for naturforvaltning. Aksept av tilsagnet, jf. § 9, skal foreligge før første utbetaling. Forskuddsutbetaling kan finne sted dersom det er dokumentert at det er nødvendig for å få gjennomført tiltaket.

§ 12. Krav til rapportering og regnskap fra mottaker av tilskudd

Tilskuddsmottaker skal sende sluttrapport innen den frist som er bestemt gjennom vedtak om tilskudd. Ved rapportering skal Direktoratet for naturforvaltning sitt elektroniske søknadssenter benyttes. I tillegg til sluttrapportering, kan Fylkesmannen/Direktoratet for naturforvaltning stille krav om andre former for rapporter.

Dersom rapport ikke er levert innen den frist som er gitt i vedtaket om tilskudd, kan tilsagnet bortfalle, og utbetalt tilskudd kreves tilbakebetalt helt eller delvis.

§ 13. Kontroll

I henhold til § 10 i Stortingets bevilgningsreglement kan Fylkesmannen/Direktoratet for naturforvaltning og Riksrevisjonen iverksette kontroll med at tilskuddet er eller blir nyttet etter forutsetningene.

Dersom det oppstår tvil om tilskuddet er eller blir nyttet etter forutsetningene, skal Fylkesmannen/Direktoratet for naturforvaltning tilskrive tilskuddsmottaker og be om nærmere opplysninger. Tilskuddsmottaker skal besvare henvendelsen innen 3 uker. Ved fortsatt tvil eller dersom tilskuddsmottaker oversitter fristen uten tilfredsstillende forklaring, kan stedlig kontroll eller besiktigelse eller lignende gjennomføres. Ved vesentlige forhold skal Riksrevisjonen underrettes.

Eventuelle videre utbetalinger skal normalt ikke foretas før tilskuddsmottakers rapporter er godkjent.

§ 14. Omgjøring og tilbakebetaling av tilskudd

Tilskudd som ikke er nyttet i samsvar med vilkårene i tilsagnsbrevet eller denne forskrift kan kreves tilbakebetalt helt eller delvis.

Dersom søker har mottatt tilskudd i strid med redelighet og god tro, kan beløpet kreves tilbakebetalt. Utbetalt eller delvis utbetalt tilskudd kan også kreves tilbakebetalt dersom søker uaktsomt har gitt feilaktige, mangelfulle eller misvisende opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra myndighetenes side, og dyreeier burde ha forstått dette.

§ 15. *Klageadgang*

Vedtaket kan påklages innen 3 uker fra mottakelse av brevet, jf. forvaltningsloven § 28 og § 29.

§ 16. *Dispensasjon*

Direktoratet for naturforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift. Fylkesmannen kan dispensere fra søknadsfristen i § 4.

§ 17. *Myndighet til å endre forskriften*

Direktoratet for naturforvaltning kan vedta endringer i denne forskrift.

§ 18. *Ikrafttreden*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2013, med unntak av § 10 som skal gjelde fra den tid Direktoratet for naturforvaltning bestemmer.

1. jan. Nr. 4 2013

Forskrift om nye og endrede oppdelinger i tolltariffen

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 1. januar 2013 med hjemmel i stortingsvedtak 27. november 2012 nr. 1218 om toll for budsjettåret 2013 (kap. 5511 post 70 og 71), jf. delegeringsvedtak 14. januar 2010 nr. 21. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

For å lese tolltariffen 2013, se her:

Tolltariffen gjelder fra 1. januar 2013 til 31. desember 2013.

2. jan. Nr. 5 2013

Delegering av myndighet til Fiskeridirektoratets regionkontor etter ervervstillatelsesforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 2. januar 2013 med hjemmel i forskrift 7. desember 2012 nr. 1144 om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften) § 25. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

Fiskeridirektoratet har 2. januar 2013 i medhold av forskrift 7. desember 2012 nr. 1144 om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften) § 25 vedtatt å delegere Fiskeridirektoratets vedtaksmyndighet etter ervervstillatelsesforskriften til Fiskeridirektoratets regionkontor som følger:

1. Fiskeridirektoratets regionkontor delegeres myndighet etter § 12 første ledd til å føre det elektroniske registeret over merkepliktige norske fiskefartøy (merkeregisteret) for fartøy der Fiskeridirektoratets regionkontor i Fiskeri- og kystdepartementets vedtak 17. juni 2005 nr. 607 er delegert myndighet til å fatte vedtak etter lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 4, § 6, § 7, § 9, § 11 og § 18.
2. Fiskeridirektoratets regionkontor delegeres myndighet etter § 15 tredje ledd til å treffe vedtak om å dispensere fra bestemmelsene i § 15 annet ledd om hvilket merkedistrikt fartøyet skal føres inn i.
3. Fiskeridirektoratets regionkontor delegeres myndighet etter § 15 sjette ledd til å tildele fartøy fiskerimerke.
4. Fiskeridirektoratets regionkontor delegeres myndighet etter § 16 første ledd til å utstede bekreftelse på tildelt fiskerimerke.
5. Fiskeridirektoratets regionkontor delegeres myndighet etter § 16 annet ledd til å sende bekreftelse til fartøyets eier om at fartøyet er ført inn i merkeregisteret og hvilke opplysninger som er registrert i registeret for fartøy der Fiskeridirektoratets regionkontor i Fiskeri- og kystdepartementets vedtak 17. juni 2005 nr. 607 er delegert myndighet til å fatte vedtak etter lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 4, § 6, § 7, § 9, § 11 og § 18.
6. Fiskeridirektoratets regionkontor delegeres myndighet etter § 24 annet ledd.

Vedtaket trer i kraft fra 2. januar 2013.

Fra samme dato oppheves Fiskeridirektørens vedtak 28. februar 2003 om delegering av føring av det elektroniske merkeregisteret til Fiskeridirektoratets regionkontor¹ der vedtakskompetansen etter deltakerloven § 4, § 6, § 9 og § 11 er delegert til Fiskeridirektoratets regionkontor, vår ref. 4467/98.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

2. jan. Nr. 6 2013**Forskrift om etablering av fleksible områder i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 2. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og § 20, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og forskrift 21. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 55. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

§ 1. I tidsrommene fra og med 1. januar til og med 20. mars 2013 og fra og med 20. oktober til og med 31. desember 2013 etableres et fleksibelt område på Malangsgrunnen avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 70° 00' N	17° 28' Ø (ved fiskerigrensen)
2. 70° 00' N	16° 28' Ø
3. 70° 14' N	16° 58' Ø
4. 70° 14' N	17° 56' Ø (ved fiskerigrensen).

§ 2. I tidsrommet fra og med 1. januar til og med 15. mai 2013 etableres et fleksibelt område på Moskenesgrunnen avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 68° 08' N	11° 52' Ø
2. 68° 23' N	10° 52' Ø
3. 68° 42' N	12° 17' Ø
4. 68° 32' N	12° 46' Ø.

§ 3. I tidsrommet fra og med 1. januar til og med 15. mai 2013 etableres et fleksibelt område på Røstbanken avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 67° 00' N	11° 41' Ø (ved fiskerigrensen)
2. 67° 00' N	10° 52' Ø
3. 67° 30' N	10° 41' Ø
4. 67° 53' N	11° 15' Ø
5. 67° 53' N	12° 10,5' Ø (ved fiskerigrensen).

§ 4. Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

3. jan. Nr. 7 2013**Forskrift om endring i forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 3. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 34, § 35, § 36, § 37, § 39 og § 43. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endringer:

§ 9 overskrift (endret) skal lyde:

§ 9. *Posisjonsrapportering for bestemte fartøygrupper og i særlige tilfeller*

§ 9 annet ledd (endret) skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra rapporteringsplikter nevnt i § 8 for nærmere avgrensede tidsperioder.

§ 14 overskrift (endret) skal lyde:

§ 14. *Elektronisk rapportering for bestemte fartøygrupper og i særlige tilfeller*

§ 14 annet ledd (endret) skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra rapporteringsplikter nevnt i § 11, § 12 og § 13 for nærmere avgrensede tidsperioder.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. jan. Nr. 8 2013**Forskrift om kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 3. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36, § 37 og § 42 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, jf. forskrift 20. desember 2012 nr. 1386 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 § 10. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

§ 1. Kvotefaktor for ikke-konsesjonspliktige ringnotfartøy (SUK)

Ved beregning av fartøykvoter for ikke-konsesjonspliktige ringnotfartøy (SUK) anvendes faktor 1,68 i Nordsjøen.

§ 2. Kvotefaktor for fartøy med ringnottillatelse

Ved beregning av fartøykvoter for fartøy med ringnottillatelse anvendes faktor 2,51 i Nordsjøen.

§ 3. Kvotefaktor for fartøy i trålgruppen

Ved beregning av fartøykvoter for fartøy med pelagisk trållatelse eller nordsjøtrållatelse anvendes faktor 0,74 i Nordsjøen.

§ 4. Ikraftttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

3. jan. Nr. 9 2013**Forskrift om endring i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 3. januar 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 1160/2012). Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordning til de som har endret forordning (EU) nr. 206/2010: Forordning (EU) nr. 1160/2012.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EU) nr. 206/2010

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010
forordning (EU) nr. 144/2011
forordning (EU) nr. 342/2011
forordning (EU) nr. 801/2011
forordning (EU) nr. 1112/2011
forordning (EU) nr. 497/2012
forordning (EU) nr. 546/2012
forordning (EU) nr. 644/2012
forordning (EU) nr. 1036/2012
forordning (EU) nr. 1160/2012)

om lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import av visse levende dyr og ferskt kjøtt og dessuten krav som stilles til helsesertifikater gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I forskriftens vedheng gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010, forordning (EU) nr. 144/2011, forordning (EU) nr. 342/2011, forordning (EU) nr. 801/2011, forordning (EU) nr. 1112/2011, forordning (EU) nr. 497/2012, forordning (EU) nr. 546/2012, forordning (EU) nr. 644/2012, forordning (EU) nr. 1036/2012 og forordning (EU) nr. 1160/2012). Alle

endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) nr. 1036/2012 og forordning (EU) nr. 1160/2012, er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon (dansk utgave).

Avslutningsvis i forskriften legges forordning (EU) nr. 1160/2012 (dansk versjon) inn:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 1160/2012 (dansk versjon):

4. jan. Nr. 10 2013

Forskrift om endring i forskrift om utforming og innretning av arbeidsplasser og arbeidslokaler (arbeidsplassforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 4. januar 2013 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid, stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 4–4 femte ledd. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 6. desember 2011 nr. 1356 om utforming og innretning av arbeidsplasser og arbeidslokaler (arbeidsplassforskriften) gjøres følgende endring:

§ 2–22 andre ledd skal lyde:

Høyden på rekkverket skal være minst 1 meter. Rekkverkshøyden på systemstillas kan reduseres til et absolutt minstemål på 0,95 meter.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. jan. Nr. 11 2013

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlenningsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 4. januar 2013 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlenningsloven) § 5, § 6, § 12, § 19, § 23, § 24, § 26, § 56, § 58, § 60, § 61, § 84 og § 108, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlenningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 fjerde ledd skal lyde:

Utlendinger som er tilbudt arbeid som lege, jf. helsepersonelloven § 48 første ledd, bokstav n) i inntil tre måneder i en norsk virksomhet, er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse. Det er et vilkår at det foreligger godkjenning eller autorisasjon fra relevant myndighet.

Tidligere fjerde ledd blir nytt femte ledd osv.

§ 1–2 første ledd første punktum skal lyde:

Utlendinger som har kompetanse som faglært, jf. § 6–1 første ledd, som ikke trenger visum og som søker arbeid, jf. § 6–1 første ledd, kan ta opphold uten oppholdstillatelse i inntil seks måneder.

§ 1–3 første ledd bokstav b oppheves.

Bokstav c blir bokstav b osv.

§ 1–11 annet ledd skal lyde:

Oppholdstillatelse kan gis til faglært, jf. § 6–1 første ledd.

§ 1–11 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Melding etter § 1–1 tiende ledd for en utlending som er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse etter § 1–1 første ledd bokstav b, skal gis til det politidistrikt som har det politimessige ansvaret for det aktuelle området av kontinentalsokkelen.

§ 3–13 annet ledd første punktum skal lyde:

Når det er gitt en foreløpig bekreftelse, jf. § 10–4, om at en utlending som er faglært, jf. § 6–1 første ledd, eller som er ansatt i et internasjonalt selskap, jf. § 1–3 bokstav c, skal kunne begynne å arbeide i Norge før søknad om oppholdstillatelse er behandlet, skal utenriksstasjonen utstede visum som nevnt i første ledd.

§ 4–22 fjerde ledd skal lyde:

Regler om meldeplikt for utlendinger som er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse etter forskriftens kapittel 1, følger av § 1–1 tiende ledd og § 1–2 annet ledd.

§ 6–1 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) arbeidstakeren omfattes av kvoten for faglærte, jf. § 6–12.

§ 6–2 oppheves.

§ 6–7 femte ledd annet punktum skal lyde:

Tillatelsen registreres innenfor kvoten for faglærte, jf. § 6–12, selv om den aktuelle arbeidstakeren ikke har slik kompetanse.

§ 6–8 annet ledd skal lyde:

Ordningen ved tidlig arbeidsstart gjelder for arbeidstakere som søker oppholdstillatelse og som har kompetanse som faglært, jf. § 6–1 første ledd.

§ 6–12 annet ledd skal lyde:

Arbeidsdepartementet fastsetter i samråd med Nærings- og handelsdepartementet og Finansdepartementet en årlig kvote for faglærte som nevnt i § 6–1.

§ 6–13 første ledd skal lyde:

Ansatte i en utenlandsk virksomhet som har inngått kontrakt med en oppdragsgiver om å yte tjenester av begrenset varighet, kan få oppholdstillatelse i inntil seks år. Arbeidstakere som har hatt tillatelse etter denne paragrafen med en samlet oppholdstid på seks år, kan gis ny tillatelse etter to års opphold utenfor Norge.

§ 6–29 første ledd første punktum skal lyde:

Utlendinger som har kompetanse som faglært, jf. § 6–1 første ledd, kan få oppholdstillatelse for inntil seks måneder for å søke arbeid, jf. § 6–1 første ledd.

§ 6–30 oppheves.

§ 10–1 første ledd bokstav b oppheves.

§ 10–1 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) en utlending som er ansatt i et internasjonalt selskap, jf. § 1–3 bokstav c.

§ 10–3 første ledd skal lyde:

Arbeidsgivere, jf. § 6–9, og oppdragsgiver, jf. § 6–16, kan fremme søknad om oppholdstillatelse fra riket på vegne av arbeidstakere eller utsendte arbeidstakere og deres nærmeste familiemedlemmer som faller inn under lovens § 40 – § 42, forutsatt at det foreligger skriftlig fullmakt.

§ 10–3 annet ledd første punktum skal lyde:

Arbeidsgivere som er omfattet av ordningen med tidlig arbeidsstart, jf. § 6–8, kan fremme søknad uten fullmakt fra arbeidstakere som er nevnt i § 6–1 første ledd.

§ 10–4 første ledd første punktum skal lyde:

En arbeidstaker som har levert en fullstendig søknad om oppholdstillatelse som faglært, jf. § 6–1 første ledd, kan få en bekreftelse på at det er adgang til å begynne å arbeide før søknaden er behandlet.

§ 10–4 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Arbeidsgiver og oppdragsgiver som er et internasjonalt selskap, jf. § 1–3 bokstav c, eller arbeidsgiver for sjøfolk, jf. § 6–6 og § 6–9 og som fremmer søknad på vegne av en arbeidstaker som nevnt i første ledd, kan også gis slik foreløpig bekreftelse.

§ 10–5 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) referansepersonen har fått oppholdstillatelse som faglært, jf. forskriftens § 6–1 første ledd, eller

§ 10–9 tredje ledd bokstav e) skal lyde:

- e) Referansepersonen har tillatelse etter § 6–1 første ledd (faglært på grunnlag av kompetanse), § 6–18 (selvstendig næringsdrivende).

§ 10–16 annet ledd skal lyde:

Oppholdstillatelse til faglært etter § 6–1 annet ledd gis for ett år.

§ 10–21 siste ledd oppheves.

§ 17–7f første ledd bokstav m skal lyde:

- m) kontroll som utføres i forbindelse med utlendingens meldeplikt etter lovens § 19 første ledd eller forskriftens § 1–1 tiende ledd, § 1–2 annet ledd og § 1–10 tredje ledd.

§ 18–13 annet ledd første strekpunkt skal lyde:

- § 1–1 tiende ledd

II

Ikrafttredelse og overgangsbestemmelse

Endringene trer i kraft 15. januar 2013 med unntak av § 6–13 første ledd, § 10–3 første ledd, og § 10–9 tredje ledd bokstav e som trer i kraft 1. april 2013.

En utlending med oppholdstillatelse etter utlendingsforskriftens tidligere § 6–2 har etter søknad rett til fornyet oppholdstillatelse dersom vilkårene etter denne bestemmelsen fortsatt er oppfylt. Tillatelsen gis etter § 6–1 første ledd og danner grunnlag for permanent oppholdstillatelse.

7. jan. Nr. 12 2013

Forskrift om endring i forskrift om tiltaksverdier og grenseverdier for fysiske og kjemiske faktorer i arbeidsmiljøet samt smitterisikogrupper for biologiske faktorer (forskrift om tiltaks- og grenseverdier)

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 7. januar 2013 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid, stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–3 tredje ledd, § 1–4 første ledd og § 4–5 siste ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 3a (direktiv 91/322/EØF), nr. 14a (direktiv 2004/37/EF), nr. 15 (direktiv 2000/54/EF), nr. 16h (direktiv 98/24/EF), nr. 16j (direktiv 2000/39/EF), nr. 16ja (direktiv 2002/44/EF), nr. 16jb (direktiv 2003/10/EF), nr. 16jd (direktiv 2006/15/EF), nr. 16je (direktiv 2006/25/EF) og nr. 16jf (direktiv 2009/161/EU). Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 6. desember 2011 nr. 1358 om tiltaksverdier og grenseverdier for fysiske og kjemiske faktorer i arbeidsmiljøet samt smitterisikogrupper for biologiske faktorer (forskrift om tiltaks- og grenseverdier) gjøres følgende endring:

Tabellen i Vedlegg 1: Liste over tiltaksverdier og grenseverdier for forurensninger i arbeidsatmosfæren skal lyde:

CAS-nr.	Navn	ppm	mg/m ³	anm
75–07–0	Acetaldehyd	25	45	K
60–35–5	Acetamid	10	25	K
67–64–1	Aceton	125	295	
75–05–8	Acetonitril	30	50	H
	Acetylentetrabromid se 1,1,2,2-tetrabrometan			
	Acetylentetraklorid se 1,1,2,2-tetrakloreten			
50–78–2	Acetylsalisylsyre	–	5	
	AES-ull	0,5	fiber/cm ³	
	Akrolein se akrylaldehyd			
107–02–8	Akrylaldehyd	0,1	0,25	
79–06–1	Akrylamid	–	0,03	HKM
107–13–1	Akrylnitril	2	4	H K
79–10–7	Akrylsyre	10	30	
309–00–2	Aldrin	–	0,25	H
	Allylalkohol se 2-propen-1-ol			
107–11–9	Allylamin	2	5	
	Allyl (2,3-epoksypropyl) eter se 1-allyloksy-2,3-epoksypropan			
	Allylglycidyleter se 1-allyloksy-2,3-epoksypropan			
	Allylklorid se 3-klorpropen			
106–92–3	1-allyloksy-2,3-epoksypropan	5	22	TA
2179–59–1	Allylpropyldisulfid	2	12	
7429–90–5	Aluminiumpulver (pyroteknikk)	–	5	
	Aluminiumløselige salter (beregnet som Al)	–	2	
	Aluminiumalkyler	–	2	
1344–28–1	Aluminiumoksid	–	10	¹
	Aluminium sveiserøyk	–	5	
141–43–5	2-aminoetanol	1	2,5	H
	2-aminopropan se 2-propylamin			
504–29–0	2-aminopyridin	0,5	2	
	Ammat se ammoniumsulfamat			
7664–41–7	Ammoniakk	15	11	²

CAS-nr.	Navn	ppm	mg/m ³	anm
12125-02-9	Ammoniumklorid	50	36	S ¹
7773-06-0	Ammoniumsulfamat	—	10	1
	Amorf silisiumdioksid			
	Respirabelt støv	—	1,5	
625-16-1	<i>tert</i> -amylacetat	50	260	
	<i>iso</i> -amylalkohol se 3-metyl-1-butanol			
62-53-3	Anilin	1	4	HK
	<i>o</i> - og <i>p</i> -Anisidin se 2- og 4-metoksyanilin			
	Anon se sykloheksanon			
	Antimon og antimon-forb. (beregnet som Sb)	—	0,5	K
7803-52-3	Antimonhydrid	0,05	0,25	K
	Antu se 1-naftyltiourea			
	Arsen og uorg. arsen-forb. (unntatt arsenhydrid) (beregnet som As)	—	0,01	K
7784-42-1	Arsenhydrid	0,003	0,01	K
	Arsin se arsenhydrid			
	Asbest, alle former	0,1 fiber/cm ³		GK
8052-42-4	Asfalt (røyk)	—	5	

CAS-nr.	Stoffnavn	ppm	mg/m ³	anm
1912-24-9	Atrazin	—	5	K
111-40-0	3-azapentan-1,5-diamin	1	4	HA
	3-azapentan-1,5-diol se 2,2'-iminodietanol			
86-50-0	Azinfosmetyl	—	0,2	H
	Aziridin se Etylenimin			
	Barium og bariumforb. (unntatt bariumsulfat) (beregnet som Ba)	—	0,5	
17804-35-2	Benomyl	0,8	10	1
71-43-2	Benzen	1	3	GHK
	1,2-benzendiamin se <i>o</i> -Fenylendiamin			
108-46-3	1,3-Benzendiol	10	45	
108-98-5	Benzentiol	0,5	2	
	1,2,4-benzentrikarboksylysyre-1,2-anhydrid se benzen-1,2,4-trikarboksylysyre-1,2-anhydrid			
552-30-7	Benzen-1,2,4-trikarboksylysyre-1,2-anhydrid	0,005	0,04	A
106-51-4	1,4-benzokinon	0,1	0,4	
94-36-0	Benzoylperoksid	—	5	A
85-68-7	Benzylbutylftalat (BBP)	—	1	R
	Benzylklorid se α -klortoluen			
	Beryllium og berylliumforb. (beregnet som Be)	—	0,001	K
92-52-4	Bifenyl	0,2	1	
	Bis (2,3-epoksypropyl) eter se 2,2'-[oksibis(metylen)] bisoksiran			
80-05-7	Bisfenol A, inhalerbar		10	AR
	Bis (2-kloretyl) se 2,2'-diklordietyleter			
	Bis-klormetyleter se 1,1'-diklormetyleter			
	Bly og uorg. blyforb. (beregnet som Pb) (støv og røyk)	—	0,05	GR
301-04-2	Blyacetat (beregnet som Pb)	—	0,05	KR
7446-27-7	Blyfosfat (beregnet som Pb)	—	0,05	KR
7758-97-6	Blykromat (beregnet som Cr(VI))	—	0,005	KR
1335-32-6	Blysubacetat (beregnet som Pb)	—	0,05	KR
	Blytetraetyl se tetraetylbyly			
	Blytetrametyl se tetrametylbyly			
	Blåsyre se hydrogencyanid			
	Bomullstøv, totalstøv	—	0,2	3
	Boraks se natriumtetraborat dekahydrat			
1303-86-2	Boroksid	—	10	1
10294-33-4	Bortribromid	1	10	T
7637-07-2	Bortrifluorid	1	3	T
7726-95-6	Brom	0,1	0,7	
74-96-4	Brometan	5	22	H
	Bromoform se tribrommetan			

74-97-5	Brometylen se vinylbromid	100	525	
	Bromklormetan			
	2-brom-2-klor-1,1,1-trifluoetan se halotan			
74-83-9	Brommetan	5	20	HK
7789-30-2	Brompentafluorid	0,1	0,7	
75-63-8	Bromtrifluormetan	500	3050	
106-99-0	1,3-butadien	1	2,2	K
106-97-8	Butan	250	600	
71-36-3	Butan-1-ol	25	75	HT
78-92-2	Butan-2-ol	25	75	HT
431-03-8	2, 3-Butandion	0,1	0,4	
	Butanol (alle isomere)	25	75	HT
78-93-3	Butanon	75	220	
1338-23-4	2-butanonperoksid	–	1	T
109-79-5	Butantiol	0,5	1,5	
	2-butenal se (E)-2-butenal			
123-73-9	(E)-2-butenal	2	6	H
111-76-2	2-butoksyetanol	10	50	H
2426-08-6	1-butoksy-2,3-epoksypropan	5	27	A
112-34-5	2-2(butoksyetoksy)etanol	10	68	
112-07-2	2-butoksyetylacetat	10	65	H
	Butylacetat (alle isomere)	75	355	
141-32-2	Butylakrylat	2	11	A
	Butylamin (alle isomere)	5	15	HT
	Butyletylketon se 3-heptanon			
	Butyl (2,3-epoksypropyl) eter se 1-butoksy-2,3-epoksypropan			
	Butylglycidyleter se 1-butoksy-2,3-epoksypropan			
	Butylglykol se 2-butoksyetanol			
1189-85-1	<i>tert</i> -butylkromat (beregnet som CrO ₃)	–	0,1	HT
138-22-7	Butyllaktat	5	25	
	Butylmerkaptan se butantiol			
97-88-1	Butylmetakrylat	10	59	A
1634-04-4	<i>tert</i> -butylmetyleter (MTBE)	50	183,5	
		100	367	S
	<i>p-tert</i> -butyltoluen se 1-metyl-4- <i>tert</i> -butylbenzen			
2425-06-1	Captafol	–	0,1	
133-06-2	Captan	–	5	K
1333-86-4	Carbon Black (lampesot)	–	3,5	
	Cellosolve se 2-etoksyetanol			
	Cellosolveacetat se 2-etoksyetylacetat			
21351-79-1	Cesiumhydroksid	–	2	
420-04-2	Cyanamid	0,6	1	H
	Cyanider (beregnet som CN)	–	5	H
506-77-4	Cyanogenklorid	0,25	0,6	T
13121-70-5	Cyheksatin	–	5	
	Cyklo- se syklo			
50-29-3	DDT	–	1	K
17702-41-9	Dekaboran	0,05	0,3	H
	Dekaner og andre høyere alifatiske hydrokarboner	40	275	
8065-48-3	Demeton	0,01	0,1	H
867-27-6	Demeton-O-metyl	0,05	0,5	H
57041-67-5	Desfluran	5	35	
	Diacetonalkohol se 4-hydroksy-4-metyl-2-pentanon			
	1,2-diaminobenzen se <i>o</i> -fenylendiamin			
	1,3-diaminobenzen se <i>m</i> -fenylendiamin			
	1,4-diaminobenzen se <i>p</i> -fenylendiamin			
	Diatoméjord (naturlig kieselguhr)			
	Respirabelt støv	–	1,5	
333-41-5	Diazinon	–	0,1	H
334-88-3	Diazometan	0,2	0,4	K
	Dibenzoylperoksid se benzoylperoksid			
19287-45-7	Diboran	0,1	0,1	

	Dibrom se dimetyl-1,2-dibrom-2,2-dikloretylfosfat			
75-61-6	Dibromdifluormetan	50	430	
106-93-4	1,2-dibrometan	0,1	1	K
102-81-8	2-(dibutylamino)etanol	2	14	H
	Dibutylfosfat (alle isomere)	1	5	
84-74-2	Dibutylftalat	—	3	
460-19-5	Dicyan	10	22	
60-57-1	Dieldrin	—	0,25	
	Dietanolamin se 2,2'-iminodietanol	3	15	
109-89-7	Dietylamin	5	15	
100-37-8	2-(dietylamin)etanol	10	50	H
111-96-6	Dietylglykoldimetyleter	—	—	HR
	Dietylentriamin se 3-zapentan-1,5-diamin			
60-29-7	Dietyleter	100	300	
84-66-2	Dietylftalat	—	3	
117-81-7	Di-2-etylheksylftalat (DEHP)	—	1	R
	Dietylketon se pentan-3-on			
	Difenyl se bifenyl			
122-39-4	Difenylamin	—	5	
101-84-8	Difenyleter	1	7	
101-68-8	Difenylmetan-4,4-diisocyanat (MDI)	0,005	0,05	A ⁴
	Difluordibrommetan se dibromdifluormetan			
75-71-8	Difluordiklormetan	500	2475	
75-45-6	Difluorklormetan	500	1750	
76-12-0	1,2-Difluor-1,1,2,2-Tetrakloretan	250	2085	
1314-56-3	Difosfor(V)oksid	—	1	
	Diglycidyleter se 2,2'-[oksibis(metylen)] bisoksiran			
120-80-9	1,2-dihydroksybenzen	5	20	
	1,3-Dihydrokybenzen se 1,3-benzendiol			
	Diisobutylketon se 2,6-dimetyl-4-heptanon			
	Diisocyanater	0,005		A ⁴
108-18-9	Diisopropylamin	5	20	H
108-20-3	Diisopropyleter	125	525	
7572-29-4	Dikloracetylen	0,1	0,4	T
95-50-1	1,2-diklorbenzen	20	122	H
		50	306	S
106-46-7	1,4-diklorbenzen	20	122	K
		50	306	S
111-44-4	2,2'-diklordietyleter	5	30	HK
542-88-1	1,1'-diklordimetyleter	0,001	0,005	K
118-52-5	1,3-diklor-5,5-dimetylhydantoin	—	0,2	
75-34-3	1,1-dikloretan	50	200	H
107-06-2	1,2-dikloretan	1	4	HK
75-35-4	1,1-dikloreten	1	4	
540-59-0	1,2-dikloreten	100	395	
	1,2-dikloretylen se 1,2-dikloreten			
94-75-7	2,4-diklorfenoksyeddiksyre	—	5	
136-78-7	2(2,4-diklorfenoksy)etylsulfat	—	5	
75-09-2	Diklormetan	15	50	HK
	Diklormonofluormetan se fluordiklormetan			
594-72-9	1,1-diklor-1-nitroetan	2	12	HT
78-87-5	1,2-diklorpropan	40	185	
75-99-0	2,2-diklorpropansyre	1	6	
542-75-6	1,3-diklorpropen	1	5	H
	2,2-diklorpropionsyre se 2,2-diklorpropansyre			
	1,2-diklor-1,1,2,2-tetrafluoretan se 1,1,2,2-tetrafluor-1,2-dikloretan			
62-73-7	Diklorvos	0,1	1	HK
85-00-7	Diquatdibromid	—	0,5	
109-87-5	Dimetoksymetan	500	1550	
127-19-5	N,N-dimetylacetamid	10	35	H
124-40-3	Dimetylamin	2	4	
121-69-7	N,N-Dimetylanilin	5	25	H

108-84-9	1,3-dimetylbutyl acetat	25	150	
300-76-5	Dimetyl-1,2-Dibrom-2,2-Dikloretyl fosfat	—	3	
115-10-6	Dimetyleter	200	384	
598-56-1	Dimetyletylamin	2	6	
68-12-2	N,N-dimetylformamid	5	15	HR
		10	30	S
	N,N-dimetylmetanamid se N,N-dimetylformamid			
131-11-3	Dimetylftalat	—	3	
108-83-8	2,6-dimetyl-4-heptanon	20	120	
57-14-7	1,1-dimetylhydrazin	0,01	0,02	HAK
	1,2-Dimetylhydrazin	0,01	0,02	HK
77-78-1	Dimetylsulfat	0,01	0,05	HK
	Dinitrobenzen (alle isomere)	0,15	1	H
10024-97-2	Dinitrogenoksid	50	90	R
534-52-1	4,6-dinitro- <i>o</i> -kresol	—	0,2	H
	Dinitrotoluen (alle isomere)	—	0,15	HK
123-91-1	1,4-Dioksan	5	18	HK
		10	36	S
117-84-0	Dioktylftalat	—	3	
138-86-3	Dipenten	25	140	A
	Dipropylenglykolmetyleter se (2-metoksymetyletoksy)-propanol			
	Dipropylketon se heptan-4-on			
	Disul se 2-(2,4-diklorfenoksy)etylsulfat			
97-77-8	Disulfiram	—	2	
10025-67-9	Disvoveldiklorid	1	6	
5124-30-1	Disykloheksylmetan-4,4'-diisocyanat	0,005	0,05	A ⁴
77-73-6	Disyklopentadien	5	30	
298-04-4	Disyston	—	0,1	H
330-54-1	Diuron	—	5	K
	Divinylbenzen (alle isomere)	10	53	
	Dursban se klorpyrifos			
64-19-7	Eddiksyre	10	25	
108-24-7	Eddiksyreanhydrid	5	20	T
	Ekstraksjonsbensin (vesentlig <i>n</i> -heksan)	50	175	
	Ekstraksjonsbensin (uspesifisert)	100	500	
115-29-7	Endosulfan	—	0,1	H
72-20-8	Endrin	—	0,1	H
13838-16-9	Enfluran	0,3	2,3	R
	Epiklorhydrin se 1-klor-2,3-epoksypropan			
	EPN se O-etyl-O-4-nitrofenylfenyltiofosfonat			
	1,2-epoksy-3-fenoksypropan se fenylglycidyleter			
	1,2-epoksypropan se 1,2-propylenoksid			
556-52-5	2,3-epoksy-1-propanol	25	75	A
	2,3-epoksypropyl fenyleter se fenylglycidyleter			
4016-14-2	2,3-epoksypropyl isopropyleter	25	120	
64-17-5	Etanol	500	950	
	Etanolamin se 2-aminoetanol			
107-21-1	1,2-etandiol	20	52	H5
		40	104	S
628-96-6	1,2-etandioldinitrat	0,03	0,18	H
75-08-1	Etantiol	0,5	1	
	Eter se dietyleter			
110-80-5	2-Etoksyetanol	5	18	HR
111-15-9	2-Etoksyetylacetat	2	11	HR
141-78-6	Etylacetat	150	550	
140-88-5	Etylakrylat	5	21	HAK
		10	42	S
75-04-7	Etylamin	2	4	
	Etyl- <i>sek</i> -amylketon se 5-metyl-3-heptanon			
100-41-4	Etylbenzen	5	20	HK
	Etylbromid se brometan			
107-15-3	Etylendiamin	10	25	A

	Etylendibromid se 1,2-dibrometan			
	Etylendiklorid se 1,2-dikloretan			
	Etylenglykol se 1,2-etandiol			
	Etylenglykoldinitrat se 1,2-etandioldinitrat			
	Etylenglykolmonobutyleter se 2-butoksyetanol			
	Etylenglykolmonoetyleter se 2-etoksyetanol			
	Etylenglykolmonoetyleteracetat se 2-etoksyetylacetat			
	Etylenglykolmonometyleter se 2-metoksyetanol			
	Etylenglykolmonometyleteracetat se 2-metoksyetylacetat			
151–56–4	Etylenimin	0,5	1	HK
	Etylenklorhydrin se 2-kloretanol			
75–21–8	Etylenoksid	1	–	K
109–94–4	Etylformiat	50	150	
	Etylglykol se 2-etoksyetanol			
	Etylglykolacetat se 2-etoksyetylacetat			
	Etylidenklorid se 1,1-dikloretan			
16219–75–3	5-Etyliden-2-norbornen	5	25	T
	Etylklorid se kloretan			
97–63–2	Etylmetakrylat	50	250	A
	Etylmerkaptan se etantiol			
	Etylmetanoat se etylformiat			
100–74–3	N-etylmorfolin	5	23	H
	O-etyl-O-(4-nitrofenyl) fenylmonotiofosfonat se			
	O-etyl-O-4-nitrofenylfenyltiofosfonat			
2104–64–5	O-etyl-O-4-nitrofenylfenyltiofosfonat	–	0,5	H
78–10–4	Etylsilikat	10	85	
108–95–2	Fenol	1	4	H
		3	12	S
92–84–2	Fenotiazin	–	5	H
	1,2-fenylendiamin se <i>o</i> -fenylendiamin			
	1,3-fenylendiamin se <i>m</i> -fenylendiamin			
	1,4-fenylendiamin se <i>p</i> -fenylendiamin			
	Fenyleter se difenyleter			
108–45–2	<i>m</i> -Fenylendiamin	–	0,1	HA
95–54–5	<i>o</i> -Fenylendiamin	–	0,1	HAK
	<i>p</i> -Fenylendiamin	–	0,1	HA
638–21–1	Fenylfosfin	0,05	0,25	T
122–60–1	Fenylglycidyleter	1	5	A
100–63–0	Fenylhydrazin	–	0,6	A
	Fenylmerkaptan se benzentiol			
98–83–9	2-fenylpropen	50	240	
14484–64–1	Ferbam	–	5	
12604–58–9	Ferrovanadium	–	1	
7782–41–4	Fluor	0,1	0,2	
	Fluorider (beregnet som F) se uorganiske fluorider			
	Fluormonoksid se oksygendifluorid			
75–43–4	Fluordiklormetan	10	42	
75–69–4	Fluortriklormetan	500	2800	
	Fluss-syre se hydrogenfluorid			
298–02–2	Forat	–	0,05	H
50–00–0	Formaldehyd	0,5	0,6	AK
		1	1,2	T
75–12–7	Formamid	10	18	H
	Fosdrin se mevinfos			
7803–51–2	Fosfin	0,1	0,15	
7723–14–0	Fosfor (gult)	–	0,1	
	Forforoksyklorid se fosforylklorid			
10026–13–8	Fosforpentaklorid	–	1	
	Forforpentaoksid se difosfor(V)oksid			
1314–80–3	Fosforpentasulfid	–	1	
7664–38–2	Fosforsyre	–	1	
	Fosforsyreanhydrid se difosfor(V)oksid			

7719-12-2	Fosfortriklorid	0,2	1,5	
10025-87-3	Fosforylchlorid	0,1	0,6	
75-44-5	Fosgen	0,05	0,2	T
	Freon 11 se fluortriklorometan			
	Freon 12 se difluordiklorometan			
	Freon 21 se fluordiklorometan			
	Freon 22 se difluorklorometan			
	Freon 112 se			
	1,2-difluor-1,1,2,2-tetrakloreten			
	Freon 113 se 1,2,2-trifluor-1,1,2-trikloreten			
	Freon 114 se 1,1,2,2-tetrafluor-1,2-dikloreten			
626-17-5	<i>m</i> -Ftalodinitril	–	5	
85-44-9	Ftalsyreanhydrid	–	2	A
98-01-1	2-furaldehyd	2	8	H
	Furfural se 2-furaldehyd			
98-00-0	Furfurylalkohol	5	20	H
7782-65-2	Germaniumtetrahydrid	0,2	0,6	
	Glassfiber/polyester, totalstøv	–	5	
	Glimmer			
	Totalstøv	–	6	
	Respirabelt støv	–	3	
111-30-8	Glutaraldehyd	0,2	0,8	AT
	Glutaraldehyd (alkalisk aktivert)	–	0,25	T
55-63-0	Glyceroltrinitrat	0,03	0,27	H
	Glycidol se 2,3-epoksy-1-propanol			
	Grafitt, naturlig			
	Totalstøv	–	5	
	Respirabelt støv	–	2	
	Grafitt, syntetisk			
	Totalstøv	–	10	
	Respirabelt støv	–	4	
7440-58-6	Hafnium	–	0,5	
151-67-7	Halotan	0,02	0,2	R
	HDI se heksan-1,6-diisocyanat			
684-16-2	Heksafluoracetone	0,1	0,7	H
	Heksahydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazin			
	se perhydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazin			
87-68-3	Heksaklorbutadien	0,02	0,24	H
67-72-1	Heksakloreten	1	10	H
1335-87-1	Heksaklor-naftalen	–	0,2	H
77-47-4	Heksaklorsyklopentadien	0,01	0,1	
	Heksametylendiisocyanat se heksan-1,6-diisocyanat			
100-97-0	Heksametylentetramin	–	3	
110-54-3	<i>n</i> -Heksan	20	72	R
	Heksan (unntatt <i>n</i> -heksan)	250	1050	
124-09-4	Heksandiamin	0,5	1	HT
822-06-0	Heksan-1,6-diisocyanat	0,005	0,035	A ⁴
	2-Heksanon se heksan-2-on			
591-78-6	Heksan-2-on	1	4	H
	sek-heksylacetat se 1,3-dimetylbutyl acetat			
	Heksylenglykol se 2-metyl-2,4-pentandiol			
76-44-8	Heptaklor	–	0,5	H
142-82-5	Heptan	200	800	
123-19-3	Heptan-4-on	25	115	
110-43-0	2-heptanon	25	115	H
106-35-4	3-heptanon	25	115	
	4-Heptanon se heptan-4-on			
302-01-2	Hydrazin	0,01	0,01	HAK
10035-10-6	Hydrogenbromid	3	10	T
74-90-8	Hydrogencyanid	5	5	HT
	Hydrogenerte terfenyler	0,4	4,4	
7664-39-3	Hydrogenfluorid		0,5	H

		1,8	1,5	S
	Hydrogenfosfid se fosfin			
7647-01-0	Hydrogenklorid	5	7	T
7722-84-1	Hydrogenperoksid	1	1,4	
7783-07-5	Hydrogenselenid	0,01	0,05	
7783-06-4	Hydrogensulfid	5	7	
		10	14	T
123-31-9	Hydrokinon	–	0,5	AK
868-77-9	2-hydroksyetylmetakrylat	2	11	A
123-42-2	4-hydroksy-4-metyl-2-pentanon	25	120	
999-61-1	2-hydroksypropylakrylat	0,5	2,9	HA
	Ildfaste keramiske fibrer	0,1	fiber/cm ³	K
111-42-2	2,2'-iminodietanol	3	15	
	2,2'-iminodi(etylamin) se 3-azapentan-1,5-diamin			
95-13-6	Inden	10	45	
	Indium og indiumforb. (beregnet som In)	–	0,1	
	Isoamylacetat se (3-metylbutyl)acetat			
	Isoamylalkohol se 3-metyl-1-butanol			
	Isobutylacetat se butylacetat (alle isomere)			
97-86-9	Isobutylmetakrylat	50	300	A
	Isocyanater se diisocyanater			
26675-46-7	Isofluran	2	15	R
78-59-1	Isoforon	5	25	T
4098-71-9	Isoforondiisocyanat	0,005	0,045	A ⁴
26952-21-6	Isoktan-1-ol	25	135	
	Isoktylalkohol se isoktan-1-ol			
78-78-4	Isopentan	250	750	
123-92-2	Isopentylacetat	50	260	
	Isopropanol se 2-propanol			
109-59-1	2-isopropoksyetanol	20	80	
	2-isopropoksypropan se diisopropyleter			
108-21-4	Isopropylacetat	100	420	
	Isopropylamin se 2-propylamin			
768-52-5	Isopropylanilin	2	11	H
	Isopropylglycidyleter se 2,3-epoksypropyl isopropyleter			
1309-37-1	Jern(III)oksid (beregnet som Fe)	–	3	
13463-40-6	Jernpentakarbonyl	0,01	0,08	
	Jernsalter (beregnet som Fe)	–	1	
7553-56-2	Jod	0,1	1	T
74-88-4	Jodmetan	1	5	H
	Jodoform se trijodmetan			
	Kadmium og uorg. kadmiumforb. (unntatt kadmiumoksid) (beregnet som Cd)	–	0,05	K
1306-19-0	Kadmiumoksid (beregnet som Cd)	–	0,02	KT
1310-58-3	Kaliumhydroksid	–	2	T
156-62-7	Kalsiumcyanamid	–	0,5	
1305-62-0	Kalsiumhydroksid	–	5	
1305-78-8	Kalsiumoksid	–	2	T
8001-35-2	Kamfeklor	–	0,5	H
76-22-2	Kamfer (syntetisk)	2	12	
105-60-2	ε-Kaprolaktam	10	40	⁵
63-25-2	Karbaryl	–	5	H
1563-66-2	Karbofuran	–	0,1	H
124-38-9	Karbondioksid	5000	9000	
75-15-0	Karbondisulfid	5	15	HR
630-08-0	Karbonmonoksid	25	29	⁶
558-13-4	Karbontetrabromid	0,1	1,4	
	Karbontetraklorid se tetraklormetan			
353-50-4	Karbonylfluorid	2	5	
	Karbonylklorid se fosgen			
13466-78-9	δ-Karen	25	140	A
	Katekol se 1,2-dihydroksybenzen			

463–51–4	Keten	0,5	0,9	
	Kinon se 1,4-benzokinon			
	Kleberstein			
	Totalstøv	–	6	
	Respirabelt støv	–	3	
7782–50–5	Klor	0,5	1,5	
		1	3	T
107–20–0	Kloracetaldehyd	1	3	T
532–27–4	α -kloracetofenon	0,05	0,3	
79–04–9	Kloracetylklorid	0,05	0,2	H
108–90–7	Klorbenzen	5	23	
2698–41–1	<i>o</i> -klorbenzylidenmalononitril	0,05	0,4	H
	Klorbrommetan se bromklormetan			
57–74–9	Klordan	–	0,5	H
	Klordifluormetan se difluorklormetan			
10049–04–4	Klordioksid	0,1	0,3	
106–89–8	1-klor-2,3-epoksypropan	0,5	1,9	HAK
55720–99–5	Klorert difenyloksid	–	0,5	H
	Klorert kamfen se toksafen			
75–00–3	Kloretan	100	270	K
107–07–3	2-kloretanol	1	3	HT
	Kloreten se vinylklorid			
74–87–3	Klormetan	25	50	K
	Klormetylbenzen se α -klortoluen			
100–00–5	1-klor-4-nitrobenzen	–	1	H
600–25–9	1-klor-1-nitropropan	2	10	
	Kloroform se triklormetan			
	Klorpikrin se triklornitrometan			
126–99–8	2-kloropren	1	3,6	H
107–05–1	3-klorpropen	1	3	H
2921–88–2	Klorpyrifos	–	0,2	H
2039–87–4	<i>o</i> -klorstyren	25	140	
100–44–7	α -klortoluen	1	5	KT
95–49–8	<i>o</i> -klortoluen	25	125	H
7790–91–2	Klortrifluorid	0,1	0,4	
7440–50–8	Kobber			
	Røyk	–	0,1	
	Støv	–	1	
	Kobolt (røyk) og uorg. koboltforb. (beregnet som Co, unntatt Co(II))	–	0,02	AR
	Kobolt, Co(II)-forb. (røyk) og uorg. (beregnet som Co)	–	0,02	AKR
	Kobolthydrokarbonyl (beregnet som Co)	–	0,1	
	Koboltkabonyl (beregnet som Co)	–	0,1	
1319–77–3	Kresoler (alle isomere)	5	22	H
14464–46–1	Kristobalitt			
	Totalstøv	–	0,15	K ⁷
	Respirabelt støv	–	0,05	K ⁷
	Krom og Cr ² ± og Cr ³ ± forb. (beregnet som Cr)	–	0,5	
	Kromsyre og Kromater (beregnet som Cr(VI))	–	0,005	AK
	Krotonaldehyd se (E)-2-butenal			
	(E)-krotonaldehyd se (E)-2-butenal			
	Kullstøv			
	Totalstøv	–	4	
	Respirabelt støv	–	1,5	
	Kumen se 1-metyletylbenzen			
14808–60–7	α -kvarts			
	Totalstøv	–	0,3	K ⁷
	Respirabelt støv	–	0,1	K ⁷
	Kvikksølv og kvikksølvforb. (unntatt alkylforbindelser) (beregnet som Hg)	–	0,02	A
	Biologisk grenseverdi for urin	30 µg Hg/g kreatinin		⁸
	Kvikksølv, alkylforb. (beregnet som Hg)	–	0,01	AH

	Limonen se d-limonen, i-limonen og dipenten			
5989-27-5	d-limonen	25	140	A
5989-54-8	i-limonen	25	140	
58-89-9	Lindan	—	0,5	H
7580-67-8	Litiumhydrid	—	0,025	
	Loddetråd med harpiksholdig kjerne (beregnet som formaldehyd)	—	0,1	
	Lystgass se dinitrogenoksid			
1309-48-4	Magnesiumoksid	—	10	¹
121-75-5	Malation	—	5	H
108-31-6	Maleinsyreanhydrid	0,2	0,8	A
7439-96-5	Mangan og uorganiske manganforb. (beregnet som Mn)			
	Inhalerbar fraksjon	—	1	
	Respirabel fraksjon	—	0,1	
12079-65-1	Mangansyklopentadienyltrikarbonyl (beregnet som Mn)	—	0,1	H
64-18-6	Maursyre	5	9	
	MDI se difenylmetan-4,4'-diisocyanat			
	Melstøv, inhalerbar		3	A ⁹
	Merkaptoeddiksyre se tioglykolsyre			
108-67-8	Mesitylen (trimetylbenzener)	20	100	
	Mesityloksid se 4-metyl-3-penten-2-on			
79-41-4	Metakrylsyre	20	70	
	Metakrylsyremetylester se metylmetakrylat			
67-56-1	Metanol	100	130	H
74-93-1	Metantiol	0,5	1	
90-04-0	2-metoksyanilin	0,1	0,5	HK
104-94-9	4-metoksyanilin	0,1	0,5	H
109-86-4	2-metoksyetanol	1	3,1	HR
111-77-3	2-(2-metoksyetoksy)etanol	10	50	HR
110-49-6	2-metoksyetylacetat	1	4,9	HR
150-76-5	4-metoksyfenol	—	5	
72-43-5	Metosyklor	—	5	
34590-94-8	(2-metoksymetyletoksy)-propanol	50	300	H
107-98-2	1-metoksy-2-propanol	50	180	H
108-65-6	1-metoksy-2-propylacetat	50	270	H
1589-47-5	2-metyloksy-1-propanol	20	75	HR
70657-70-4	2-metoksy-1-propylacetat	20	110	HR
16752-77-5	Metomyl	—	2,5	H
79-20-9	Metylacetat	100	305	
	Metylacetylen se propyn			
	Metylacetylen-propadien-blanding	500	900	
96-33-3	Metylakrylat	5	18	HA
		10	36	S
126-98-7	Metylakrylnitril	1	3	HA
74-89-5	Metylamin	10	12	
	Metylamylalkohol se 4-metyl-2-pentanol			
	Metylamylketon se 2-heptanon			
100-61-8	N-metylanilin	0,5	2	H
75-55-8	2-metylaziridin	2	5	HK
	Metylbromid se brommetan			
	3-Metylbutanon se 3-metyl-2-butanon			
563-80-4	3-Metyl-2-butanon	100	350	H
123-51-3	3-Metyl-1-butanol	50	180	
626-38-0	1-metylbutylacetat	50	260	
	3-metylbutylacetat se isopentylacetat			
98-51-1	1-metyl-4- <i>tert</i> -butylbenzen	10	60	
	Metylbutylketon se Heksan-2-on			
137-05-3	Metyl-2-cyanoakrylat	2	8	A
	Metylene-bis-(4-syklo heksylisocyanat) se			
	disykloheksylmetan-4,4'-diisocyanat			
	Metylene-bis-fenyldiisocyanat se difenylmetan-4,4'-iisocyanat			
101-77-9	4,4'-metylendianilin	0,1	0,8	HAK
	Metylenklorid se diklormetan			

98–82–8	1-metyletylbenzen	20 50	100 250	HK S
	Metyletylketon se butanon			
	Metyletylketonperoksid se 2-butanonperoksid			
	Metylphenol se kresoler			
	Metylformat se metylmetanat			
	Metylglykol se 2-metaoksyetanol			
	Metylglykolacetat se 2-metoksyetylacetat			
110–12–3	5-metyl-2-heksanon	25	115	
541–85–5	5-metyl-3-heptanon	20	100	
60–34–4	Metylhydrazin	0,01	0,02	HK
	Metylisobutylkarbinol se 4-metyl-2-pentanol			
	Metylisobutylketon se 4-metylpentan-2-on			
624–83–9	Metylisocyanat	0,02	0,05	S (5 min.) A ¹⁰
	Metylisopropylketon se 3-metyl-2-butanon			
	Metyljodid se jodmetan			
	Metylklorid se klormetan			
	Metylkloroform se 1,1,1-trikloretan			
	Metylmerkaptan se metantioi			
80–62–6	Metylmetakrylat	25 100	100 400	A S
107–31–3	Metylmetanat	50	125	H
107–41–5	2-metyl-2,4-pentandiol	20	100	T
872–50–4	N-metyl-2-pyrrolidon	5 20	20 80	HR S
108–11–2	4-metyl-2-pentanol	20	80	H
108–10–1	4-metylpentan-2-on	20 50	83 208	H S
141–79–7	4-metyl-3-penten-2-on	10	40	
	4-metylpentyl-2-acetat se 1,3-dimetylbutyl acetat			
78–83–1	2-metylpropan-1-ol	25	75	HT
75–65–0	2-metyl-2-propanol	25	75	HT
	Metylpropylketon se 2-pentanon			
681–84–5	Metylsilikat	1	6	
	α -metylstyren se 2-fenylpropen			
108–87–2	Metylsykloheksan	200	800	
	Metylsykloheksanol (alle isomere)	25	120	
583–60–8	2-metylsykloheksanon	25	115	H
12108–13–3	Metylsyklopentadienylmangantrikarbonyl (beregnet som Mn)	0,1	0,2	H
479–45–8	N-Metyl-2,4,6-N-tetranitroanilin	–	1,5	HA
7786–34–7	Mevinfos	0,01	0,1	H
	MMMF (Man Made Mineral Fibers) se ildfaste keramiske fibrer, tynne glassfibrer til spesialformål, mineralull og AES-ull			
	Mineralull	1 fiber/cm ³		¹¹
	Molybdenforbindelser, løselige (beregnet som Mo)	–	5	
	Molybdenforbindelser, uløselige (beregnet som Mo)	–	10	
	Monofluordiklormetan se fluordiklormetan			
110–91–8	Morfolin	10	36	H
91–20–3	Naftalen	10	50	
3173–72–6	Naftalen-1,5-diisocyanat	0,005	0,04	A ⁴
86–88–4	1-Naftytiourea	–	0,3	
26628–22–8	Natriumazid	–	0,3	HT
	Natriumbisulfitt se natriumhydrogensulfitt			
62–74–8	Natriumfluoracetat	–	0,05	H
7631–90–5	Natriumhydrogensulfitt	–	5	
1310–73–2	Natriumhydroksid	–	2	T
7681–57–4	Natriummetabisulfitt (natriumpyrosulfitt)	–	5	
	<i>Natriumtetraaborater:</i>			
1330–43–4	Vannfritt	–	1	
1303–96–4	Dekahydrater	–	5	
12447–40–4	Pentahydrater	–	1	

463-82-1	Neopentan	250	750	
	Nikkel og nikkelforbindelser (beregnet som Ni)	–	0,05	AKR
	Nikkelkarbonyl se nikkeltetrakarbonyl			
13463-39-3	Nikkeltetrakarbonyl	0,001	0,007	HKR
54-11-5	Nikotin	–	0,5	H
100-01-6	<i>p</i> -Nitroanilin	–	3	H
98-95-3	Nitrobenzen	0,2	1	HKR
79-24-3	Nitroetan	50	155	
10102-44-0	Nitrogenendioksid	0,6	1,1	12
10102-43-9	Nitrogenoksid	25	30	
7783-54-2	Nitrogentrifluorid	10	29	
	Nitroglycerol se glyceroltrinitrat			
	Nitroglykol se 1,2-etandiol-dinitrat			
	<i>p</i> -Nitroklorbenzen se 1-klor-4-nitrobenzen			
75-52-5	Nitrometan	50	125	
108-03-2	1-nitropropan	20	70	
79-46-9	2-nitropropan	10	35	K
	Nitrotoluen (alle isomere)	1	5,5	H
111-84-2	Nonan	100	525	
144-62-7	Oksalsyre	–	1	
	2-okso-heksametylenimin se kaprolaktam			
2238-07-5	2,2'-[oksibis(metylen)] bisoksiran	0,1	0,5	AT
7783-41-7	Oksygendifluorid	0,05	0,1	
2234-13-1	Oktaklornaftalen	–	0,1	H
111-65-9	Oktan	150	725	
	2-oktanol se isooktan-1-ol			
	Oljedamp	–	50	
	Oljetåke (mineraloljepartikler)	–	1	
	Organisk støv, totalstøv	–	5	
20816-12-0	Osmiumtetraoksid	0,0002	0,002	
10028-15-6	Ozon	0,1	0,2	
	PAH (polyaromatiske hydrokarboner)	–	0,04	K ¹³ 14
8002-74-2	Parafin (røyk)	–	2	
4685-14-7	Parakvat	–	0,1	H
56-38-2	Paration	–	0,05	H
298-00-0	Paration-metyl	–	0,2	H
1336-36-3	PCB (polyklorerte bifenyler)	–	0,01	HK
19624-22-7	Pentaboran	0,005	0,01	
76-01-7	Pentakloretan	5	40	H
87-86-5	Pentaklorfenol	0,05	0,5	HK
1321-64-8	Pentaklornaftalen	–	0,5	H
109-66-0	Pentan	250	750	
96-22-0	Pentan-3-on	100	350	
	Pentanol (alle isomere)	50	180	
107-87-9	2-pentanon	75	260	
	3-pentanon se pentan-3-on			
620-11-1	3-pentylacetat	50	260	
628-63-7	Pentylacetat	50	260	
	Pentylacetat (alle isomere)	50	260	
121-82-4	Perhydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazin	–	1,5	H
	Perkloretylen se tetreakloreten			
	Perklormetylenmerkaptan se triklormetansulfenylklorid			
7616-94-6	Perklorylfluorid	3	14	
	Perlitt			
	Totalstøv	–	10	
	Respirabelt støv	–	4	
	Persulfater	–	2	A
88-89-1	Pikrinsyre	–	0,1	H
83-26-1	Pindon	–	0,1	
80-56-8	α -pinen	25	140	H
127-91-3	β -pinen	25	140	
110-85-0	Piperazin	0,1	0,3	A

	Pival se pindon			
	2-pivalyl-1,3-indandion se pindon			
	Platinaforbindelser, løselige (beregnet som Pt)	–	0,002	
	Plictran se cyheksatin			
	Polyester/glassfiber, totalstøv	–	5	
74–98–6	Propan	500	900	
57–55–6	Propan-1,2-diol	25	79	
6423–43–4	Propan-1,2-diyl dinitrat	0,05	0,3	H
	1,2-Propandioldinitrat se propan-1,2-diyl dinitrat			
71–23–8	1-propanol	100	245	H
67–63–0	2-propanol	100	245	
	Propargylalkohol se 2-propyn-1-ol			
	Propenal se akrylaldehyd			
107–18–6	2-propen-1-ol	2	5	H
79–09–4	Propionsyre	10	30	
57–57–8	β-Propiolakton	0,5	1,5	K
	2-propoksyetanol se 2-isopropoksyetanol			
114–26–1	Propoxur	–	0,5	
	2-propylacetat se isopropylacetat			
109–60–4	<i>n</i> -propylacetat	100	420	
75–31–0	2-propylamin	5	12	
	1,2-propylenglykoldinitrat se propan-1,2-diyl dinitrat			
	Propylenglykolmonometyleter se 1-metoksy-2-propanol			
	2-propylglycidyleter se 2,3-epoksypropyl isopropyleter			
	Propylenimin se 2-metylaziridin			
75–56–9	1,2-propylenoksid	1	2	HAK
	<i>iso</i> -propylglycidyleter se 2,3-epoksypropyl isopropyleter			
627–13–4	Propylnitrat	20	90	
74–99–7	Propyn	500	825	
107–19–7	2-propyn-1-ol	1	2,5	H
8003–34–7	Pyretrin	–	1	
110–86–1	Pyridin	5	15	
	Pyrokatokol se 1,2-dihydroksybenzen			
	Resorcinol se 1,3-benzendiol			
	Respirabelt støv i silisiumkarbidindustri, i ovnshus og ovnshusrelaterte avdelinger i silisiumkarbidindustri		0,5	
7440–16–6	Rhodium	–	0,1	
	Rhodiumforb., løselige (beregnet som Rh)	–	0,001	
299–84–3	Ronnel	–	5	
83–79–4	Rotenon	–	5	
7697–37–2	Salpetersyre	2	5	
	Saltsyre se hydrogenklorid			
	Selen og uorg. selenforb. (unntatt selensulfid, hydrogenselenid og selenheksafluorid) (beregnet som Se)	–	0,05	A
7783–79–1	Selenheksafluorid	0,05	0,4	
7446–34–6	Selensulfid		0,05	AK
28523–86–6	Sevofluran	5	35	
7803–62–5	Silan	0,5	0,7	
7440–21–3	Silisium	–	10	¹
	Silisiumkarbid fiber	0,1 fiber/cm ³		K
	Silisiumkarbid se respirabelt støv i silisium karbidindustri			
	Silisiumtetrahydrid se silan			
7646–85–7	Sinkklorid	–	1	
1314–13–2	Sinkoksid	–	5	
	Sjenerende støv			
	Totalstøv	–	10	
	Respirabelt støv	–	5	
	Stibin se antimonhydrid			
57–24–9	Stryknin	–	0,15	T
100–42–5	Styren	25	105	M
1395–21–7	Subtilisiner (vaskemiddelenzymer)	–	0,00006	T
3689–24–5	Sulfotep	0,015	0,2	H

2699–79–8	Sulfurylfluorid	5	20	
	Sveiserøyk (uspesifisert)	–	5	15
7446–09–5	Svoveldioksid	0,8	2	12
2551–62–4	Svovelheksafluorid	1000	6000	
	Svovelmonoklorid se disvoveldiklorid			
5714–22–7	Svovelpentafluorid	0,01	0,1	T
7664–93–9	Svovelsyraaerosol, torakal fraksjon	–	0,1	K
7783–60–0	Svoveltetrafluorid	0,1	0,4	
110–82–7	Sykloheksan	150	525	
108–93–0	Sykloheksanol	25	100	
108–94–1	Sykloheksanon	20	80	H
110–83–8	Sykloheksen	150	510	
108–91–8	Sykloheksylamin	10	40	H
	Syklonitt se perhydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazin			
542–92–7	1,3-syklopentadien	40	110	
	Syntetiske mineralfibre se MMMF			
7440–22–4	Sølv, metallstøv og røyk	–	0,1	
	Sølv, løselige forb. (beregnet som Ag)	–	0,01	
	2,4,5-T se 2,4,5-triklorfenoksyeddiksyre			
	Talkum uten fiber			
	Totalstøv	–	6	
	Respirabelt støv	–	2	
	TDI se 2,4- og 2,6-toluendiisocyanat			
13494–80–9	Tellur	–	0,1	
7783–80–4	Tellurheksafluorid	0,02	0,2	
	TEPP se tetraetylpyrofosfat			
	Terfenyler	0,5	4,5	T
8006–64–2	Terpentin (vegetabilsk)	25	140	HA
79–27–6	1,1,2,2-tetrabrometan	1	14	
	Tetrabrommetan se karbontetrabromid			
78–00–2	Tetraetylbly	0,01	0,075	HR
107–49–3	Tetraetylpyrofosfat	0,004	0,05	H
76–14–2	1,1,2,2-tetrafluor-1,2-dikloreten	500	3500	
109–99–9	Tetrahydrofuran	50	150	H
79–34–5	1,1,2,2-tetrakloreten	1	7	H
127–18–4	Tetrakloreten	6	40	HKR
	Tetrakloretylen se tetrakloreten			
56–23–5	Tetraklormetan	2	13	HK
1335–88–2	Tetraklornaftalen	–	2	H
75–74–1	Tetrametylbly	0,01	0,075	HR
3333–52–6	Tetrametylsuccinonitril	0,5	3	H
7722–88–5	Tetranatriumpyrofosfat	–	5	
509–14–8	Tetranitrometan	0,005	0,04	K
	Tetryl se N-metyl-2,4,6-N-tetranitroanilin			
	Thallium og løselige thalliumforb. (beregnet som Tl)	–	0,1	H
7719–09–7	Thionylklorid	1	5	T
	Tinnforbindelser, organiske (beregnet som Sn)	–	0,1	H
	Tinnforbindelser, uorganiske (beregnet som Sn)	–	2	
68–11–1	Tioglykolsyre	1	5	
137–26–8	Tiram	–	5	AM
13463–67–7	Titandioksid	–	5	
	TNT se 2,4,6-trinitrotoluen			
	Toksafen se kamfeklor			
108–88–3	Toluen	25	94	H
584–84–9	2,4-toluendiisocyanat	0,005	0,035	AK ⁴
91–08–7	2,6-toluendiisocyanat	0,005	0,035	AK ⁴
95–53–4	o-Toluidin	1	4,5	HK
	Trestøv fra harde eksotiske tresorter, eik og bøk, totalstøv	–	1	GK ¹⁶
	Trestøv fra nordiske tresorter unntatt eik og bøk, totalstøv	–	2	K
75–25–2	Tribrommetan	0,5	5	HK
126–73–8	Tributylfosfat	0,2	2,5	
	Tri(cykloheksyl)tinnhydroksid se cyheksatin			

15468-32-3	Tridymitt			
	Totalstøv	–	0,15	K ⁷
	Respirabelt støv	–	0,05	K ⁷
102-71-6	Trietanolamin	–	5	
121-44-8	Trietylamin	2	8	H
112-24-3	Trietylentetramin	1	6	A
603-34-9	Trifenylamin	–	5	
115-86-6	Trifenylfosfat	–	3	
	Trifluormonobrommetan se bromtrifluormetan			
76-13-1	1,2,2-trifluor-1,1,2-trikloreten	500	3800	
75-47-8	Trijodmetan	0,2	3	
120-82-1	1,2,4-triklorbenzen	5	40	HT
76-03-9	Triklorediksyre	0,75	5	
71-55-6	1,1,1-trikloreten	50	270	
79-00-5	1,1,2-trikloreten	10	54	H
79-01-6	Trikloreten	10	50	K
	Trikloretylen se trikloreten			
	Triklorfluormetan se fluortriklormetan			
93-76-5	2,4,5-triklorfenoksyeddiksyre	–	5	H
67-66-3	Triklormetan	2	10	HKR
594-42-3	Triklormetansulfenylklorid	0,1	0,8	
1321-65-9	Triklornaftalen	–	5	H
76-06-2	Triklornitrometan	0,1	0,7	
96-18-4	1,2,3-triklorpropan	10	60	H
	Trimellitsyreanhydrid se benzen-1,2,4-trikarboksytsyre-1,2-anhydrid			
75-50-3	Trimetylamin	10	24	
526-73-8	1,2,3-trimetylbenzen	20	100	
95-63-6	1,2,4-trimetylbenzen	20	100	
	Trimetylbenzen (alle isomere) se mesitylen			
121-45-9	Trimetylfosfitt	0,5	2,6	
118-96-7	2,4,6-trinitrotoluen	–	0,1	H
78-30-8	Triortokresylfosfat	–	0,1	
	Trisykloheksylhydroksytinn se cyheksatin			
	Tynne glassfibrer til spesialformål	0,1 fiber/c m ³	K ¹⁷	
	Uorganiske fluorider (beregnet som F)	–	0,5	
	Uran og uranforb. (beregnet som U)	–	0,2	
110-62-3	Valeraldehyd	25	90	
7440-62-2	Vanadium			
	Røyk (beregnet som V)	–	0,05	T
	Støv (beregnet som V)	–	0,2	
108-05-4	Vinylacetat	5	17,6	K
		10	35,2	S
	Vinylbenzen se styren			
593-60-2	Vinylbromid	1	4	K
	Vinylidenklorid se 1,1-dikloreten			
75-01-4	Vinylklorid	1	3	G K
106-87-6	Vinylsykloheksendioksid	10	60	
	Vinytoluen (alle isomere)	50	240	
1304-82-1	Vismuttellurid	–	10	¹
	Vismuttellurid (tilsatt selen)	–	5	
81-81-2	Warfarin	–	0,1	
	White Spirit (aromatinnhold < 22 %)	50	275	
	White Spirit (aromatinnhold > 22 %)	25	120	
	Wolfram og uløselige wolframforb. (beregnet som W)	–	5	
	Wolframforb. løselige (beregnet som W)	–	1	
1330-20-7	Xylen (alle isomere)	25	108	H
108-38-3	<i>m</i> -Xylen	25	108	H
106-42-3	<i>p</i> -Xylen	25	108	H
95-47-6	<i>o</i> -Xylen	25	108	H
1477-55-0	<i>m</i> -Xylen- α,α -Diamin)	–	0,1	T

	Xylidin (alle isomere)	1	5	H
7440–65–5	Yttrium	–	1	
	Zirkoniumforb. (beregnet som Zr)	–	5	

Fotnoter

- 1 Tiltaksverdien er fastsatt lik verdien for sjenerende støv.
- 2 For landbruket gjelder en tiltaksverdi lik 20 ppm i en overgangsperiode (2013–2024) for husdyrproduksjon i eldre driftsbygninger (driftsbygninger oppført før år 2002).
- 3 Tiltaksverdien gjelder for råbomull mindre enn 15 µm.
- 4 Korttidsverdien for diisocyanater er 0,01 ppm.
- 5 Tiltaksverdien er basert på beregning av summen av gass- og partikkelform (aerosol) av stoffet.
- 6 Kortvarige eksponeringer bør ikke overstige 100 ppm. Hvis dette kan forekomme, skal det utarbeides skriftlig instruks for arbeid i CO-atmosfære.
- 7 Støv som inneholder α-kvarts, kristobalitt og/eller tridymitt vurderes ut fra summasjonsformel. Samtidig må verdiene for sjenerende støv overholdes.
- 8 Målinger av overholdelse av denne biologiske grenseverdien forutsetter frivillighet hos arbeidstaker.
- 9 Tiltaksverdien for melstøv er satt som verdi for inhalerbart støv.
- 10 Korttidsverdien er under luktegrensen.
- 11 Med mineralull menes glassull (unntatt tynne glassfibrer til spesialformål), steinull og slagggull.
- 12 Enkelte bedrifter vil av teknisk-økonomiske årsaker ikke kunne overholde denne verdien. Det er disse bedriftenes ansvar å dokumentere et forsvarlig arbeidsmiljø. Det forutsettes at bedriften(e) har eller er tilsluttet bedriftshelsetjeneste, og at eksponerte arbeidstakere gjennomgår egnet helseundersøkelse.
- 13 Tiltaksverdien gjelder partikulært PAH samlet opp på filter og baserer seg på summen av de følgende 21 PAH-forbindelsene:
Antracen (3), benz[a] antracen (2A), benzo[a] fluoren (3), benzo[b]fluoren (3), benzo[b] fluoranten (2A), benzo[j] fluoranten (2A), benzo[k]fluoranten (2A), benzo[a] pyren (1), benzo[e] pyren (3), benzo[ghi]perylene (3), dibenzo[a,h]antracen (2A), dibenzo[a,e] pyren (3), dibenzo[a,h]pyren (2A), dibenzo[a,i]pyren (2A), dibenzo[a,l]pyren (2A), fenantren (3), fluoranten (3), indenol((1,2,3-cd)pyren (2B), krysen (2A), pyren (3), og trifenylen (3).
- 14 Naftalen og bifenyyl er gassformige PAH oppsamlet i absorbent. Disse vurderes enkeltvis mot tiltaksverdiene for hver av disse to stoffene.
- 15 Sveiserøyk/metallrøyk inneholder ulike stoffer. I tillegg til tiltaksverdien for sveiserøyk (uspesifisert) skal verdiene for de enkelte stoffene i sveiserøyken overholdes.
- 16 Grenseverdien gjelder den delen av trestøvet som kan innåndes (inhalerbar funksjon): dersom støv fra harde tresorter blandes med annet trestøv, skal grenseverdien gjelde for alt trestøv som finnes i blandingen.
- 17 Fibrene tilsvare «Special-purpose glass fibres» i *International Agency for Research on Cancer (IARC) monographs on the evaluation of carcinogenic risks to humans. Man-made vitreous fibres 2002: Vol 81.* <http://monographs.iarc.fr/ENG/Monographs/vol81/volume81.pdf>

II

Endringen trer i kraft straks.

7. jan. Nr. 13 2013

Forskrift om endring i forskrift om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 7. januar 2013 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 3, § 6, § 7, § 8, § 9, § 11, § 12, § 20, § 21, § 22, § 24, § 25 og § 30, lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 14 og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a, jf. forskrift 7. desember 2012 nr. 1144 om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften) § 26. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 7. desember 2012 nr. 1144 om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften) gjøres følgende endring:

§ 26 (endret) skal lyde:

§ 26. Bemyndigelse

Departementet kan endre denne forskriften. Fiskeridirektoratet kan fastsette instruks for føring av merkeregisteret.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

7. jan. Nr. 14 2013

Forskrift om fastsetting av kvotefaktor i fisket etter makrell i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16, forskrift 18. desember 2012 nr. 1296 om regulering av fisket etter makrell i 2013 § 7 tredje ledd, § 9 andre ledd og § 28, lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

§ 1. Fartøy med makrelltråltillatelse

Ved beregning av fartøykvoter for fartøy med makrelltråltillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–21, skal faktoren 0,34 anvendes.

§ 2. Ringnotfartøy mellom 21,35 og 28 meter

Ved beregning av fartøykvoter for ringnotfartøy mellom 21,35 og 28 meter største lengde, jf. forskrift 7. desember 2012 nr. 1184 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2013 (deltakerforskriften) § 17, skal faktoren 1,31 anvendes.

§ 3. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Ved beregning av fartøykvoter for fartøy med ringnottillatelse, jf. konsesjonsforskriften § 4–1, skal faktoren 1,41 anvendes.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

8. jan. Nr. 15 2013**Forskrift om endring i forskrift til verdipapirfondloven (verdipapirfondforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 8. januar 2013 med hjemmel i lov 25. november 2011 nr. 44 om verdipapirfond (verdipapirfondloven) § 8–3 fjerde ledd og § 12–4 fjerde ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 30c (kommisjonsforordning (EU) nr. 583/2010) og vedlegg IX nr. 30d (kommisjonsforordning (EU) nr. 584/2010). Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 21. desember 2011 nr. 1467 til verdipapirfondloven gjøres følgende endringer:

§ 13–7 skal lyde:

§ 13–7. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 583/2010

(1) EØS-avtalen vedlegg IX nr. 30c (kommisjonsforordning (EU) nr. 583/2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF med hensyn til nøkkelopplysninger og de vilkår som skal oppfylles når nøkkelinformasjonen eller prospektet fremlegges i et annet varig medium enn papir, eller på nettsted) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 13–8 skal lyde:

§ 13–8. Gjennomføring av kommisjonsforordning (EU) nr. 584/2010

(1) EØS-avtalen vedlegg IX nr. 30d (kommisjonsforordning (EU) nr. 584/2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF med hensyn til formen og innholdet i standardmodellen for melding og bekreftelsen om investeringsforetaket, anvendelse av elektronisk kommunikasjon mellom vedkommende myndigheter i forbindelse med melding, og fremgangsmåter for kontroller og undersøkelser på stedet samt utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. jan. Nr. 16 2013**Forskrift om adgang til å kreve gebyr og sektoravgift for tilsyn og annen oppfølging med arbeidsmiljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten**

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 8. januar 2013 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, jf. § 10–3 og delegeringsvedtak 15. mai 2009 nr. 512 og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 18–3. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

§ 1. Virkeområde

Forskriften regulerer tilsynsmyndighetens adgang til å kreve gebyr og sektoravgift for utgifter ved tilsyn og annen oppfølging av petroleumsvirksomheten i medhold av petroleumsløven og arbeidsmiljøloven.

§ 2. Gebyr

Det kan kreves gebyr for utgifter ved forarbeid, gjennomføring, etterarbeid og reisevirksomhet for følgende oppgaver:

- a) revisjoner og verifikasjoner,
- b) kontroll av dokumentasjon,

- c) deltakelse i statusmøter med virksomheter,
- d) deltakelse som observatør på komitémøter i tillatelser som nevnt i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet,
- e) oppfølging av inntrådte fare- og ulykkessituasjoner, herunder granskning
- f) deltakelse i virksomhetenes beredskapsøvelser,
- g) møter med bistands- og koordineringsetater,
- h) administrasjon, herunder ledelse, regnskap og andre serviceytelser i den utstrekning det angår ovennevnte.

Det kan også kreves gebyr for saksforberedelse og behandling av søknader om samtykke, plan for utbygging og drift, plan for anlegg og drift, avslutningsplaner, samsvarsuttalelser og aktørvurderinger mv. innenfor forskriftens virkeområde, samt arbeid med etablering av avtaler med utenlandske myndigheter for å avgrense tilsynsansvar i forhold til konkrete felt og virksomheter.

§ 3. Krav om gebyr

Gebyr kan kreves fra den virksomhet tilsynet retter seg mot eller finner sted hos. Gebyret fastsettes på grunnlag av anvendt tid og gjeldende timesats, jf. § 8.

Dersom det benyttes andre offentlige eller private juridiske eller fysiske personer til å bistå i tilsynet, kan tilsynsmyndighetens utgifter ved dette belastes virksomheten.

§ 4. Sektoravgift

Det kan kreves sektoravgift for utgifter ved andre oppfølgingsoppgaver rettet mot petroleumsnæringen. Sektoravgift kan kreves for følgende aktiviteter:

- a) etablering av helhetlig risikobilde,
- b) forberedelse og tilrettelegging av tilsynskampanjer,
- c) kunnskapsutvikling knyttet til sikkerhetsmessige utfordringer,
- d) kunnskapsinnhenting fra ulykker og hendelser utenfor tilsynets myndighetsområde,
- e) erfaringsoverføring og veiledning,
- f) døgnskuttinuerlig beredskapsvakt,
- g) administrasjon, herunder ledelse, regnskap og andre serviceytelser i den utstrekning det angår ovennevnte.

§ 5. Krav om sektoravgift

Sektoravgift kan kreves fra:

- a) rettighetshaverne ved operatøren
- b) eierne av landanlegg ved operatøren.

§ 6. Beregningsgrunnlaget for sektoravgift

Grunnlaget for beregning av sektoravgift er tilsynets samlede kostnader ved oppfølging som nevnt i § 4. Dette omfatter tilsynets anvendte tid basert på gjeldende timesats, samt kostnader ved kjøp av tjenester og reisevirksomhet.

§ 7. Fordelingsnøkkel for sektoravgift

Sektoravgift skal fordeles mellom virksomhetene på grunnlag av en fordelingsnøkkel som fastsettes av Petroleumstilsynet.

Det skal fastsettes en felles fordelingsnøkkel som gjelder både virksomheter på sokkelen og landanleggene, en fordelingsnøkkel som bare gjelder virksomheter på sokkelen og en fordelingsnøkkel som bare gjelder for virksomheter på landanleggene.

Fordelingsnøkkel fastsettes årlig med bakgrunn i den enkelte virksomhets andel av det totale aktivitetsnivå.

§ 8. Timesats

Tilsyn og annen oppfølging etter denne forskrift, skal faktureres på grunnlag av gjeldende timesats. Timesatsen for 2013 skal være 870,- kroner. Petroleumstilsynet kan indeksregulere timesatsene årlig i samsvar med justeringene i statsbudsjettet for lønns- og prisvekst.

§ 9. Utgifter i forbindelse med tjenestereiser

Utgifter ved tjenestereiser i forbindelse med aktiviteter hvor det kan kreves gebyr eller sektoravgift etter denne forskrift, skal faktureres etter statens regulativ for tjenestereiser.

§ 10. Dokumentasjon

Den som skal betale gebyr eller sektoravgift etter denne forskrift kan kreve fremlagt dokumentasjon for kravet, herunder timeoppgaver, dokumentasjon for kostnader ved bruk av bistandsetater, dokumentasjon for kjøp av tjenester og dokumentasjon for utgifter til tjenestereiser.

§ 11. Krav om sikkerhet for krav på gebyr og sektoravgift mv.

Tilsynsmyndigheten kan kreve at det blir stilt bankgaranti eller annen sikkerhet som dekker krav på gebyr og sektoravgift.

Dersom gebyr eller sektoravgift ikke betales innen forfall, skal det betales renter av beløpet i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 12. Tvangsgrunnlag

Skyldig gebyr eller sektoravgift inkludert utgifter ved tjenestereiser, er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 13. Klage

Enkeltvedtak fattet i medhold av denne forskrift kan påklages til departementet.

Fastsettelse av fordelingsnøkkel er et enkeltvedtak som må påklages særskilt innen 3 uker fra underretning om vedtaket om fordelingsnøkkel er kommet frem til den det retter seg mot eller vedtaket er kunngjort.

§ 14. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

8. jan. Nr. 17 2013

Forskrift om endring i forskrift om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 8. januar 2013 med hjemmel i forskrift 31. oktober 2008 nr. 1166 om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten § 11. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 31. oktober 2008 nr. 1166 om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten gjøres følgende endringer:

§ 4 fjerde ledd skal lyde:

Organisasjoner og foreninger som sporadisk sørger for helsehjelp med små årsverksandeler i forbindelse med arrangementer, som idrettsarrangementer og lignende, er ikke tilskuddspliktige.

Nåværende fjerde, femte og sjette ledd blir femte, sjette og syvende ledd.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Meldeplikt

Det skal meldes fra til Norsk Pasientskadeserstatning om virksomhet som sysselsetter helsepersonell og som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten.

Melding om endring i virksomheten, som endring i antall og sammensetning av profesjoner og årsverk, skal sendes Norsk Pasientskadeserstatning senest 1. februar. Melding om etablering av ny virksomhet skal sendes senest én uke etter at virksomheten begynner å yte helsehjelp. Melding om at virksomhet opphører, sendes Norsk Pasientskadeserstatning om mulig én måned før opphør og senest en måned etter opphør av virksomheten. Melding om endring av adresse, telefon og annen kontaktinformasjon skal sendes Norsk Pasientskadeserstatning snarest.

Meldingen skal inneholde de opplysningene som er nødvendig for at Norsk Pasientskadeserstatning skal kunne beregne og kreve inn tilskudd fra virksomheten. Meldingen skal gis på skjema utarbeidet av Norsk Pasientskadeserstatning.

Den som er ansvarlig for å betale tilskudd til Norsk Pasientskadeserstatning, skal sørge for at meldeplikten overholdes.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Tilskudd

Tabellen nedenfor viser beregnet risikogruppe for helsepersonellgruppene. Videre fremgår hvilken tilskuddsats Norsk Pasientskadeserstatning skal legge til grunn per årsverk for hver helsepersonellgruppe ved fastsettelse av tilskudd etter § 5.

<i>Helsepersonellgrupper</i>	<i>Risikogrupper</i>	<i>Tilskudd</i>
Ambulansearbeider	1	513
Apotektekniker	1	513
Audiograf	2	1 025
Alt helsepersonell i bedriftshelsetjenesten	2	1 025
Bioingeniør	1	513
Ergoterapeut	1	513
Fotterapeut	1	513
Fysioterapeut	2	1 025
Helsesekretær	1	513
Helsefagarbeider	1	513
Hjelpepleier	1	513
Jordmor	6	10 250
Kiropraktor	4	4 100
Klinisk ernæringsfysiolog	1	513
Kirurg	9a	90 200
Øyespesialister	9	69 680

<i>Helsepersonellgrupper</i>	<i>Risikogrupper</i>	<i>Tilskudd</i>
Øvrige legespesialister	7	20 500
Øvrige leger	6	10 250
Omsorgsarbeider	1	513
Optiker	2	1 025
Ortopediingeniør	2	1 025
Ortoptist	1	513
Perfusjonist	7	20 500
Provisorfarmasøyt	1	513
Psykolog	4	4 100
Radiograf	4	4 100
Reseptarfarmasøyt	1	513
Sykepleier	1	513
Tannhelsesekretær	1	513
Tannlegespesialist innen oral kirurgi/medisin og protetikk samt tannleger som driver med implantat	6a	12 630
Øvrige tannleger	5	6 150
Tannpleier	1	513
Tanntekniker	1	513
Vernepleier	1	513

II

Forskriften trer i kraft 1. februar 2013.

Merknader

Merknad til § 4 skal lyde:

Merknad til § 4:

En privat eid virksomhet kan drive både utenfor og innenfor offentlig helsetjeneste slik sistnevnte er definert i § 3 første ledd. Det er kun den delen av virksomheten som drives uten offentlig finansiering i form av driftstilskudd eller salg av helsetjeneste til det offentlige som er tilskuddspliktig etter denne forskriften.

Bestemmelsens første ledd legger tilskuddsplikten på virksomheten. Begrepet virksomhet og forholdet til ansvar for virksomheten er nærmere omtalt i merknaden til § 3. De som er sysselsatt i virksomhet som yter helsetjeneste utenfor den offentlige helsetjenesten, har ikke tilskuddsplikt med mindre de har økonomisk ansvar for virksomheten. Begrepet sysselsatt omfatter både de som driver egen virksomhet, de som er ansatt, engasjert, vikarierer, selvstendig næringsdrivende/konsulenter som selger helsetjenester til en annen virksomhet osv. Begrepet sier ikke noe om sysselsettingens omfang. Det kan være på heltid, redusert tid eller ulike typer deltid. Helsepersonell kan være sysselsatt både i offentlig og privat virksomhet eller i flere private virksomheter samtidig.

Bestemmelsen i annet ledd medfører at helsepersonell som arbeider med helserelaterte oppgaver i andre sektorer, som forvaltning, forsikring, legemiddelindustri mv. ikke er forpliktet til å betale tilskudd til Norsk Pasientskadeerstatning. Som eksempel kan nevnes lege som er ansatt i Helsedirektoratet eller er fylkeslege. Det er virksomhetens karakter som er avgjørende for om helsepersonell er unntatt etter denne bestemmelsen. Virksomhet som i hovedsak har helt andre oppgaver, men som har ansatt helsepersonell som yter helsehjelp, for eksempel innenfor bedriftshelsetjenesten, vil omfattes. Firma som driver formidling av helsepersonell yter ikke helsehjelp og er ikke tilskuddspliktig. I det tilfellet vil tilskuddsplikten oppstå i den virksomheten helsepersonellet som er ansatt i et slikt firma, yter helsehjelp i henhold til sin offentlige autorisasjon eller lisens.

Bestemmelsen i tredje ledd omhandler såkalte fritidsskader. Den medfører at helsepersonell som bare yter helsehjelp på fritiden, ikke blir forpliktet til å betale tilskudd til Norsk Pasientskadeerstatning. Som fritidsskader regnes skade oppstått ved sporadisk helsehjelp gitt i fritiden utenfor organisert virksomhet, for eksempel til familie, venner eller bekjente. Unntaket medfører at Norsk Pasientskadeerstatning kan bli ansvarlige for fritidsskader selv om skadevolder ikke er tilskuddspliktig.

I utgangspunktet er organisasjoner og foreninger, for eksempel idrettsforeninger, som har inngått avtale av fast og løpende karakter med helsepersonell om yttelse av helsehjelp av noe omfang, herunder i forbindelse med arrangementer og lignende, virksomheter som er tilskuddspliktige. Unntaket i fjerde ledd gjelder bare når slik helsehjelp ytes sporadisk og med små årsverksandeler. Dersom det aktuelle helsepersonellet betaler tilskudd i annen virksomhet der de er sysselsatt, skal det ikke i noe fall betales dobbelt tilskudd for samme eller deler av det samme årsverket.

Bestemmelsen i femte ledd medfører at tilskuddet skal dekke alle de utgiftene Norsk Pasientskadeerstatning og Pasientskadenemnda har i forbindelse med krav om erstatning for skade voldt i privat sektor, herunder i de tilfellene tjenesteyter enten er unntatt fra tilskuddsplikt etter annet og tredje ledd eller ikke omfattes av forskriften, jf. § 2 annet ledd, og når skadevolder har unnlat å betale tilskudd uten at Norsk Pasientskadeerstatning får dekket utgiftene gjennom regress. Tilskuddene skal også dekke utgifter som påløper til behandling av krav som blir avslått. Videre skal

tilskuddene dekke utgiftene i forbindelse med skade voldt før forskriften trådte i kraft, jf. pasientskadeloven § 21 dersom Norsk Pasientskadeerstatning ikke får dekning gjennom regress overfor forsikringsselskap.

8. jan. Nr. 18 2013

Forskrift om endring i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater og forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 8. januar 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 1162/2012). Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

Til sist i EØS-henvisningsfeltet tilføyes forordning (EU) nr. 1162/2012.

I § 2 tilføyes forordning (EU) nr. 1162/2012 kronologisk til listen over forordningene.

II

I forskrift 10. september 2009 nr. 1186 om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2007/777/EF sist endret ved forordning (EU) nr. 1162/2012, vedtak 2000/572/EF sist endret ved vedtak 2008/592/EF).

Nytt vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. De regionaliserte områder i tredjestater som fastsatt i vedleggene II og III og som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar til EØS-området (vedtak 2007/777/EF, sist endret ved forordning (EU) nr. 1162/2012)

Nytt vedlegg II skal lyde:

Vedlegg II. Tredjestater og områder av tredjestater som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar til EØS (vedtak 2007/777/EF sist endret ved forordning (EU) nr. 1162/2012)

III

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater informasjonsdelen, under overskriften «Forordninger» gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 forordning (EF) nr. 798/2008. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010, forordning (EU) nr. 955/2010, forordning (EU) nr. 364/2011, forordning (EU) nr. 427/2011, forordning (EU) nr. 536/2011, forordning (EU) nr. 991/2011, forordning (EU) nr. 1132/2011, forordning (EU) nr. 1380/2011, forordning (EU) nr. 110/2012, forordning (EU) nr. 393/2012, forordning (EU) nr. 532/2012 og forordning (EU) nr. 1162/2012. Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) nr. 1162/2012, er innarbeidet i vedlagt konsolidert versjon (dansk utgave).

Konsolidert forordning (EF) nr. 798/2008 erstattes av ny versjon:

For å lese forordning (EF) nr. 798/2008 konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 532/2012 (dansk utgave) se her:

Ny liste over tredjestater, områder eller soner skal lyde:

Liste over tredjestater, områder eller soner (jf. forordning (EF) nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) nr. 1162/2012:

Nederst i innledningen til siste del av forskriftens informasjonsdel, om opplisting av de enkelte forordninger, tilføyes forordning (EU) nr. 1162/2012.

Nederst i listen, under forordning (EU) nr. 532/2012, legges forordning (EU) nr. 1162/2012.

For å lese forordning (EU) nr. 1162/2012 (dansk utgave) se her:

9. jan. Nr. 19 2013

Operational directive – Operation to and from airfields north of 65° latitude – Compass system limitations due to magnetic inclination/dip

Hjemmel: Fastsett av Luftfartstilsynet 9. januar 2013 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66a (forordning (EØF) nr. 3922/91). Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

This Operational Directive contains mandatory action that it is required to establish an acceptable level of safety. It is issued in accordance with the Air Navigation Act (Luftfartsloven) § 4–1 and Council Regulation (EEC) no. 3922/91 art. 8.1.

Recipients must ensure that this Directive is copied to all members of their staff who need to take appropriate action or who may have an interest in the information.

1 Introduction

- 1.1 This Safety Directive is applicable to operators conducting commercial air transport to and from airfields located in the Kingdom of Norway, north of 65° latitude.

2 Compliance/Action to be taken

- 2.1 The Norwegian Civil Aviation Authority, in exercise of its powers under Air Navigation Act (Luftfartsloven) § 4–1, directs the operator («a specified operator») who operates commercial air transport operations to airfields with the following characteristics/features:
 - a) Located in the Kingdom of Norway
 - b) Located north of 65° latitude.To comply with the requirements set out in paragraph 2.2.
- 2.2 Ensure that each aircraft is equipped with compass systems which adequately compensates for the effect of magnetic dip north of 65° latitude.

3 Reason

- 3.1 Several serious incidents have been recorded due to magnetic dip, for example as detailed in Air Accident Investigation Board Norway (www.sht.no) report no. 2000/34.
- 3.2 A detailed description of the problem as well as recommended actions could be found in AOM No 622 issued by Bombardier Aerospace Regional Aircraft. It is however important to note that the problem is not limited to Bombardier Aircraft.
- 3.4 More than 1100 incidents are recorded during flights north of 65° latitude and within Norwegian Airspace. The most serious incident involving heading errors up to 30°.

4 Queries

- 4.1 Any queries or requests for further guidance from AOC holders as a result of this communication should be addressed to the assigned Operative Inspector in the first instance.
- 4.2 Otherwise, queries should be addressed to postmottak@caa.no and referring to Case 201209436.

5 Cancellation

- 5.1 This Safety Directive came into force on 10 January 2013 and shall remain in force until revoked by CAA Norway.

11. jan. Nr. 20 2013**Forskrift om oppheving av forskrift om kontrollavgift i fiskeflåten**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 55. Kunngjort 11. januar 2013 kl. 15.50.

I

Forskrift 20. desember 2004 nr. 1899 om kontrollavgift i fiskeflåten oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 21 2013**Ikraftsetting av lov 11. januar 2013 nr. 5 om endringer i energiloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. januar 2013 med hjemmel i lov 11. januar 2013 nr. 5 om endringer i energiloven del II nr. 1. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 14. januar 2013 kl. 14.50.

Lov om endringer i energiloven trer i kraft 15. januar 2013.

8. jan. Nr. 22 2013**Forskrift om endring i forskrift om forbud mot fiske av makrellstørje**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 8. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 19. desember 2007 nr. 1838 om forbud mot fiske av makrellstørje gjøres det følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen (endret) skal lyde:

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16.

§ 1 (endret) skal lyde:

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrellstørje.

§ 2 annet ledd (endret) skal lyde:

Dersom bifangst som nevnt i første ledd er død eller døende, skal bifangsten uavhengig av forbudet i § 1 landes.

§ 3 (endret) skal lyde:

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, kan straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. jan. Nr. 23 2013**Forskrift om endring i forskrift om stenging av områder i Barentshavet og på kysten av Finnmark utenfor 4 nautiske mil for fiske med torsketral og snurrevad**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 8. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 28. januar 2005 nr. 61 om stenging av områder i Barentshavet og på kysten av Finnmark utenfor 4 nautiske mil for fiske med torsketral og snurrevad gjøres det følgende endring:

Hjemmelshenvisningen (endret) skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridirektøren 28. januar 2005 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. jan. Nr. 24 2013

Forskrift om endring i forskrift om forbud mot å fiske raudåte, krill og andre dyreplankton

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 8. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 22. mars 2006 nr. 347 om forbud mot å fiske raudåte, krill og andre dyreplankton gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen (endret) skal lyde:

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. mars 2006 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16.

§ 2 (endret) skal lyde:

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. jan. Nr. 25 2013

Forskrift om endring i forskrift om bruk av ferdskriver for elektronisk overvåking av fangst av hval

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 8. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 34 og § 43. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 14. mars 2007 nr. 297 om bruk av ferdskriver for elektronisk overvåking av fangst av hval gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen (endret) skal lyde:

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. mars 2007 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 34 og § 43.

§ 10 (endret) skal lyde:

§ 10. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

10. jan. Nr. 26 2013

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 10. januar 2013 med hjemmel i forskrift 18. desember 2012 nr. 1297 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 § 35. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 18. desember 2012 nr. 1297 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 5 tredje ledd (endret) skal lyde:

Utover avsetninger til ferskfiskordningen nevnt i annet ledd fordeles kvantumet av torsk på gruppene som følger:

- 1) Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter kan fiske og lande inntil 59 137 tonn torsk.
- 2) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter kan fiske og lande inntil 56 553 tonn torsk.
- 3) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske og lande inntil 57 591 tonn torsk.
- 4) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter og med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum kan fiske og lande inntil 38 528 tonn torsk.

§ 16 første ledd (endret) skal lyde:

Kvoteenhet etter hjemmelslengde og faktisk lengde er som følger:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Faktisk lengde</i>	<i>Kvoteenhet</i>
Under 11 m	Under 11 m	32,7474
	Over 11 m	28,0692
11–14,9 m	Under 11 m	25,7332
	Over 11 m	24,5635
15–20,9 m	Under 11 m	25,7247
	Over 11 m	24,5554
21–27,9 m	Under 11 m	23,8532
	Over 11 m	23,6193

§ 16 annet ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Største lengde under 11 m</i>	<i>Største lengde 11 m og over</i>
under 7 m	1,21	39,6	34,0
7	1,43	46,8	40,1
7,9			
8–8,9	1,70	55,7	47,7
9–9,9	2,08	68,1	58,4
10–10,9	2,25	73,7	63,2
11–11,9	3,06	78,7	75,2
12–12,9	3,63	93,4	89,1
13–13,9	4,40	113,2	108,1
14–14,9	5,01	128,9	123,0
15–15,9	5,92	152,3	145,4
16–16,9	6,59	169,5	161,8
17–17,9	7,27	187,0	178,5
18–18,9	8,03	206,6	197,2
19–19,9	8,71	224,1	213,9
20–20,9	9,31	239,5	228,6
21–21,9	8,91	212,6	210,4
22–22,9	9,30	221,9	219,7
23–23,9	9,67	230,7	228,4
24–24,9	10,04	239,5	237,1
25–25,9	10,34	246,7	244,2
26–26,9	10,73	256,0	253,4
27–27,9	11,02	262,9	260,3

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 27 2013**Forskrift om endring i førerkortforskriften og trafikkopplæringsforskriften**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 24, § 26, § 28, § 30 og § 42, jf. delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462 og delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24f (direktiv 2006/126/EF). Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. gjøres følgende endringer:

§ 1–7 skal lyde:

§ 1–7. Vedtaksmyndighet

Regionvegkontoret har vedtaksmyndighet som førsteinstans etter denne forskrift, med mindre noe annet fremgår av forskriften.

§ 3–1 første ledd nr. 3 skal lyde:

3. Klasse A – motorsykel, etappevis erverv – 20 år forutsatt minst 2 års kjøreefaring med klasse A2, ellers kreves det minst 2 års kjøreefaring med klasse A2 før fylte 24 år. Minstealderen er likevel 21 år for trehjuls motorsykel med en effekt på over 15 kW

§ 4–1 første ledd første punktum skal lyde:

Førerkort i klassene A, A2, A1, AM, B, BE, S og T gis 15 års gyldighet med mindre det settes en kortere gyldighetstid i henhold til § 4–2 til § 4–5.

§ 4–6 skal lyde:

§ 4–6. Utfasing av førerkort utstedt før 19. januar 2013

Førerkort utstedt før 1. april 1979, må byttes til nytt førerkort før 1. januar 2020. Førerkort utstedt i perioden 1. april 1979 til og med 31. desember 1997, må byttes til nytt førerkort før 1. januar 2023. Førerkort utstedt i perioden 1. januar 1998 til og med 18. januar 2013, må byttes til nytt førerkort før 1. januar 2033. Førerkort som ikke skiftes ut innen fastsatt frist, mister sin gyldighet.

Fra og med 19. januar 2033 må EU-førerkort som benyttes for kjøring i Norge være i overensstemmelse med den nyeste EU-modellen for førerkort for å være gyldig.

§ 7–2 første ledd siste punktum oppheves.

§ 8–3 første ledd første punktum skal lyde:

Førerkort utstedt i Sveits, i klassene A, A2, A1, AM, B, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, D2 eller D2E er gyldig for kjøring i Norge i inntil ett år.

§ 10–1 andre ledd oppheves. Tredje, fjerde, femte og sjette ledd blir henholdsvis andre, tredje, fjerde og femte ledd.

§ 10–2 første og femte ledd skal lyde:

Førerkort utstedt i Australia, Canada, Hongkong, Israel, Monaco, New Zealand, San Marino, Sør-Korea og USA kan byttes til norsk førerkort i tilsvarende klasse(r) etter bestått praktisk førerprøve. Førerkortklasser som tilsvarer AM, S og T byttes ikke inn. Førerkort for bil fra Japan kan byttes til norsk førerkort klasse B uten praktisk prøve. Førerkort fra andre stater kan ikke bytte inn. Gjelder innbyttet flere førerkortklasser, er det tilstrekkelig at prøve består i den mest omfattende klassen, jf. § 6–1 andre ledd. Omfatter innbyttet også klasse A1, A2 eller A, må praktisk prøve for motorsykel bestå i tillegg. Søker må oppfylle de norske alderskravene i aktuelle førerkortklasser.

Dersom praktisk prøve i klasse B ikke består på første forsøk, behandles søker på samme måte som ved overskridelse av innbyttefristen etter tredje ledd ovenfor. Er søkers prestasjoner ved praktisk prøve så svake at prøven må avbrytes, skal det treffes vedtak om at retten til innbytte faller bort. Eventuell midlertidig kjøretillatelse bortfaller hvis søker ikke består praktisk prøve.

§ 10–3 skal lyde:

§ 10–3. Innbytte av førerkort utstedt i annen EØS-stat

Førerkort utstedt i annen EØS-stat, kan byttes direkte til norsk førerkort i tilsvarende klasser når innehaveren er fast bosatt her i landet. Førerkortklasser som tilsvarer S og T byttes ikke inn. Retten til direkte innbytte gjelder ikke for førerkort som er innbyttet fra et tredjeland. Tilhører tredjelandet en av statene som er opplistet i § 10–2, kan innbytte gis etter nevnte paragraf. Dersom førerrett er utvidet i en EØS-stat, behandles også underliggende klasser som EØS-klasser. For personer som tok fast bopel i Norge før 19. januar 2013 og som er innehaver av EØS-førerkort byttet inn fra stat utenfor EØS, gjelder bestemmelsene om ordinære EØS-førerkort.

Det kreves ikke vandelstest, helseattest/egenerklæring, ny førerprøve eller obligatorisk opplæring. Dette gjelder likevel ikke når annet følger av tapt eller tilbakekalt førerrett, jf. vegtrafikkloven 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 33 og § 34 og forskrift 19. desember 2003 nr. 1660 om tap av retten til å føre motorvogn kapittel 8.

Søker må, om nødvendig, framlegge dokumentasjon på opprinnelige førerrettigheter fra utstederlandet.

Om innbytte skjer før førerkortets utløpsdato, gis det norske førerkortet 15 års gyldighet for klassene AM, A1, A2, A, B1, B, og BE med mindre førerkortet er særskilt tidsbegrenset på grunn av sykdom eller lignende jf. § 4–3.

For førerkort i klassene C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D og DE gis norsk førerrett gyldighet fram til det innbyttede førerkortets gyldighetsdato, men ikke utover fem år, regnet fra vedkommende tok fast bopel i Norge. Dersom det fremlegges helseattest, settes fem års gyldighet.

For førerkort utstedt i EØS-området, slik dette ble definert før utvidelsen 1. mai 2004, som er byttet i norsk førerkort 1. januar 1994 eller senere, kan det utstedes nytt førerkort (nytt innbytte), dersom det første innbyttet medførte dokumentert tap av rettigheter fra opprinnelig førerkort.

For førerkort innbyttet før 1. januar 1994 gjelder det samme, forutsatt bestått praktisk førerprøve for aktuelle klasser jf. § 6–1 andre ledd, likevel slik at praktisk prøve for klasse A1, A2 eller A, uansett må bestås.

§ 10–5 første ledd skal lyde:

Gyldig førerkort fra Sveits i klassene AM, A, A2, A1, B, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, D2 og D2E, kan byttes til tilsvarende norsk førerkort etter følgende regler:

1. Gyldig førerkort kan byttes i norsk førerkort i tilsvarende klasser. Klasse D2/D2E fra Sveits regnes i denne sammenheng likt som klasse D1/D1E. Et eventuelt innbytte må skje innen ett år etter flytting til Norge.
2. Om innbytte skjer etter ettårs-fristen, må førerkortinnehaveren bestå en praktisk førerprøve i klasse B, selv om det utenlandske førerkortet i tillegg til klasse B er utstedt i klassene BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, D2 eller D2E. Stryker søker til den praktiske førerprøven i klasse B, men ønsker fortsatt å beholde de samme klassene på det norske førerkortet, må førerprøven i den mest omfattende klassen bestås, jf. § 6–1 andre ledd. Gir førerkortet bare førerrett for motorsykkel, må innehaveren bestå en praktisk førerprøve i klasse A1/A2/A.

§ 11–1 første ledd skal lyde:

Den som har tapt føreretten eller fått sperrefrist for førerkort i en eller flere klasser i Norge eller i utlandet, kan ikke få utstedt førerkort i noen annen klasse så lenge tapet eller sperrefristen varer. Nektelse av førerkort i medhold av vegtrafikkloven § 24, fjerde ledd, gjelder alle klasser.

§ 12–3 skal lyde:

§ 12–3. Særregler for Forsvaret og Sivilforsvaret

Vernepliktig mannskap i førstegangstjeneste i Forsvaret eller Sivilforsvaret som har førerrett i klasse B, kan avlegge praktisk førerprøve i klassene C, CE, C1, C1E, D1 eller D1E. Tilsvarende gjelder for klassene D og DE fra fylte 20 år. Førerkort utstedes, med ordinær gyldighetstid, når kandidaten oppfyller alderskravene og dokumentasjon for obligatorisk opplæring framlegges. Dersom førerkort ikke er utstedt innen fem år etter at praktisk prøve er bestått må ny praktisk prøve bestås før førerkort kan utstedes.

Motorvogn eller vogntog som betinger førerkort klasse S, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 eller D1E kan ved bruk i Forsvarets tjeneste føres av militært personell med førerkort klasse B og Forsvarets førerbevis. Forsvaret har ansvar for at det benyttes kvalifiserte førere som har fått opplæring i bruk og stell av vedkommende kjøretøy etter godkjent program. Opplæringsprogram og opplæring skal registreres av Forsvaret. Helsekravene i aktuell klasse skal være oppfylt.

Tilsvarende gjelder ved bruk i Sivilforsvarets tjeneste under beredskap, hjelpeaksjoner, og i forbindelse med øvelser eller annen form for sivilforsvarsopplæring. Dette kan unntaksvis også gjelde annen kjøring som er skriftlig beordret av ansvarlig sjef. Sivilforsvaret har ansvar for at det benyttes førere som har fått opplæring i bruk og stell av vedkommende kjøretøy.

§ 14–3 tredje ledd oppheves. Sjette, femte og fjerde ledd blir henholdsvis femte, fjerde og tredje ledd.

§ 14–5 ellefte ledd skal lyde:

Til § 9–2 og § 10–3. EØS-førerkort i klassene C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 eller D1E utstedt før 10. september 2008, er gyldig etter sitt innhold, men maksimalt i ti år fra innehaveren tok fast bopel i Norge. Dersom innehaveren tar fast bopel i Norge etter 9. september 2008, men før 10. september 2013, er maksimal gyldighetsdato 9. september 2018. Tar innehaveren fast bopel i Norge etter 19. januar 2013 er gyldighetstiden maksimalt fem år. Reglene i dette ledd gjelder tilsvarende ved innbytte til norsk førerkort.

I vedlegg 1 gjøres det følgende endringer:

§ 2 første ledd nytt 8. pkt. skal lyde:

8. For personer som har diabetes mellitus som behandles med insulin eller andre antidiabetika kan førerkort ikke gis lenger gyldighet enn fem år.

§ 5 andre ledd, fjerde ledd og første kolon pkt. 1 skal lyde:

Ved fornyelse av førerkort som nevnt kreves ikke egenklæring. Likevel kreves det ved fornyelse av førerkort med begrensninger etter § 4–3 alltid helseattest. For person under 75 år som bruker synskorrigerende under kjøring eller er pålagt i førerkortet å bruke synskorrigerende, kan helseattest begrenses til synsfunksjonen, dersom ikke fullstendig

helseattest kreves av andre grunner. Gjelder behovet for helseattest kun brytningsfeil i øyet, godtas attest på fastsatt skjema fra offentlig godkjent optiker.

For førerkort i klassene C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E kreves ved første gangs utstedelse, fornyelse og utvidelse helseattest på fastsatt skjema (blankett nr. NA 0202). Den del av helseattesten som gjelder syn, kan erstattes av attest fra offentlig godkjent optiker dersom eventuell synsnedsettelse skyldes brytningsfeil i øyet.

For alle førerkortklasser gjelder dessuten:

1. Ved diabetes mellitus som behandles med insulin eller andre antidiabetika kreves tilleggsattest på fastsatt skjema (blankett nr. NA 0202b). Denne skal være utfylt av vedkommendes faste lege eller av spesialist i indremedisin.

I vedlegg 2 gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Førerkortmodell

Førerkortet skal ha to sider og være utformet i samsvar med den modell som er inntatt i direktiv 2006/126/EF vedlegg I, som senest er endret ved direktiv 2011/94/EU, og med de tilpasninger som følger av denne forskrift og av EØS-komiteens beslutning nr. 8/97, jf. vedlegg 3 og 4 til denne forskrift. Eventuell mikrobrikke i førerkortet skal tilfredsstille kravene i forordning (EU) nr. 383/2012. Førerkortet skal inneholde sikkerhetselementer.

§ 3 overskrift skal lyde:

§ 3. Målform

§ 5 første ledd nr. 11 og 12 skal lyde:

11. utløpsdato for administrativ gyldighet i hver førerkortklasse. Datoen skal påføres i formatet dato.måned.år (DD.MM.ÅÅ).
12. tilleggsopplysninger, bevis for kompetanse eller begrensninger i kodeform bak den aktuelle førerkortklasse, jf. vedlegg 4 til denne forskrift.

Vedlegg 3 skal lyde:

Vedlegg 3 – Førerkortmodell

Side 1

Side 2

I vedlegg 4 gjøres det følgende endringer:

Kode 96 skal lyde:

- 96 Rett til å føre motorvogn i klasse B med tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg og hvor vogntogets samlede tillatte totalvekt er over 3500 kg, men ikke over 4250 kg.

I vedlegg 5 gjøres følgende endringer:

§ 3 første og annet ledd skal lyde:

Fører kort i klasse 4, som var gyldig 2. april 1982 og som ikke var særlig tidsbegrenset på grunn av sykdom eller lignende, gir førerrett i klassene AM, S og T (ubegrenset) for kjøring i Norge, selv om fører kortets gyldighetstid er utløpt.

Fra fører kortinnehaveren fyller 75 år gjelder § 4–1.

I vedlegg 6 gjøres det følgende endringer:

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Ved utskifting av fører kort i klasse 4 gis klassene AM, S og T. Til klasse T tilknyttes kode 142. Eventuelle begrensninger videreføres.

II

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres det følgende endringer:

§ 2–1 femte ledd skal lyde:

For øvingskjøring i klassene C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D og DE kreves det at eleven har førerrett i klasse B. Militært personell kan øvelseskjøre fra fylte 18 år. Kravet om førerrett i klasse B gjelder ikke for elever i det offentlige skoleverk som gjennomgår yrkesopplæring i samsvar med yrkessjåførforskriften 16. april 2008 nr. 362 forutsatt at eleven har gjennomført trafikalt grunnkurs. Disse elevene kan også starte supplerende øvingskjøring ved godkjent trafikkskole.

III

Endringene trer i kraft 19. januar 2013.

11. jan. Nr. 28 2013

Forskrift om endring i forskrift om utførelse av arbeid, bruk av arbeidsutstyr og tilhørende tekniske krav (forskrift om utførelse av arbeid)

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid, stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 4–4 siste ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 10 (direktiv 2009/104/EF). Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 6. desember 2011 nr. 1357 om utførelse av arbeid, bruk av arbeidsutstyr og tilhørende tekniske krav (forskrift om utførelse av arbeid) gjøres følgende endring:

§ 12–3 fjerde ledd skal lyde:

Arbeidsgiveren skal sørge for periodisk kontroll dersom arbeidsutstyr og anlegg utsettes for påvirkninger som forårsaker forringelse som kan føre til farlige situasjoner.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 29 2013

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS)

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og handelsdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 5, jf. delegeringsvedtak 15. februar 2008 nr. 157. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 592 om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) gjøres følgende endringer:

§ 7 fjerde ledd skal lyde:

Gebyr skal betales i henhold til følgende satser:

Nyregistrering	kr	2 832	
Registrering av endring eier	kr	1 704	
Endring av andre juridiske roller	kr	852	
Endring av skips navn	kr	2 268	
Endring av hjemsted	kr	570	
Registrering av pant	kr	1 991	
Registrering av flåtepant	kr	1 991	pr. skip
Samtykke/påtegning av pant	kr	1 704	
Sletting av fartøy	kr	1 704	
Pantattest/utskrift	kr	511	
Hjemmels- og heftelsesattest	kr	511	
Slettelsesattest	kr	511	
Journalbekreftelse	kr	511	
Kopi av dokument	kr	197	
Skipsliste	kr	511	

§ 7 femte ledd første punktum skal lyde:

Ved registrering i skipsregisteret skal det videre betales et årlig gebyr på kr 7 987 til registerføreren.

II

Forskriften trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 30 2013

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 11 sjette ledd, jf. delegeringsvedtak 15. februar 2008 nr. 156. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 593 om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister gjøres følgende endring:

§ 6 fjerde ledd skal lyde:

Gebyr skal betales i henhold til følgende satser:

Nyregistreringer:

Nyregistrering NOR registreringspliktig og bygg	kr	2 832	
Nyregistrering NOR ikke registreringspliktig (under 15 m)	kr	2 832	
Nyregistrering NOR ikke registreringspliktig (under 15 m) som er målt av Sjøfartsdirektoratet	kr	1 992	

Endringer felles for alle fartøy:

Endring av andre juridiske roller	kr	852	
Endring av hjemsted	kr	570	
Registrering av pant	kr	1 991	
Registrering av flåtepant	kr	1 991	pr. skip
Samtykke/påtegning av pant	kr	1 704	
Sletting av NOR-registreringspliktige fartøy	kr	1 704	
Pantattest/utskrift	kr	511	
Hjemmels- og heftelsesattest	kr	511	
Slettelsesattest	kr	511	
Journalbekreftelse	kr	511	
Kopi av dokument	kr	197	
Skipsliste	kr	511	

Endringer NOR pliktige (15 m og over) og bygg:

Registrering av endring eier	kr	1 704	
Endring av skips navn	kr	2 268	

Endringer NOR ikke registreringspliktige (under 15 m):

Registrering av endring eier	kr	1 364
Endring av skips navn	kr	570
Registrering av samtidig eier/navn/hjemsted	kr	1 364

II

Forskriften trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 31 2013

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell og for utstedelse av båtførerbevis til båtførere

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 16 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 26b og § 31, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1739 om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell og for utstedelse av båtførerbevis til båtførere gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Gebyrsatser for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell

Gebyr for sertifikat og påtegning skal ha følgende satser:

– Dekk- og maskinoffiserssertifikater	kr 680,–
– Påtegning/godkjenning av utenlandsk sertifikat	kr 680,–
– Tankskip- og offshoresertifikater	kr 454,–
– Kokk-, bro- og maskinvaktsertifikater, MOB-, HMOB- og assessorsertifikater	kr 454,–
– Duplikater	kr 340,–

§ 6 skal lyde:

§ 6. Gebyrsatser for teoretisk båtførerprøve, utstedelse av båtførerbevis og internasjonalt båtførersertifikat (ICC)

Gebyr for teoretisk båtførerprøve og utstedelse av båtførerbevis og internasjonalt båtførersertifikat (ICC) skal ha følgende satser:

– Teoretisk prøve, førstegangsutstedelse av båtførerbevis og internasjonalt båtførersertifikat, enkeltvis eller samlet	kr 604,–
– Tillegg for avleggelse av ny teoretisk båtførerprøve	kr 318,–
– Utstedelse av båtførerbevis eller internasjonalt båtførersertifikat ved erstatning, innbytte, uten avleggelse av teoretisk prøve og til person som innehar båtførerbevis	kr 341,–

Ved avleggelse av teoretisk prøve og utstedelse av båtførerbevis i utlandet, kan det bli avkrevd et tillegg på inntil kr 247,–.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Gebyrsatser for utstedelse av fritidsskippersertifikat og fritidsbåtskippersertifikat

Gebyr for utstedelse av fritidsskippersertifikat og fritidsbåtskippersertifikat skal ha følgende satser:

– Førstegangsutstedelse av fritidsskippersertifikat og fritidsbåtskippersertifikat	kr 680,–
– Utstedelse av duplikat for fritidsskippersertifikat og fritidsbåtskippersertifikat	kr 341,–

II

Forskriften trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 32 2013**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 3–9 annet ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba (forordning (EF) nr. 1126/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1260/2008, forordning (EF) nr. 1261/2008, forordning (EF) nr. 1262/2008, forordning (EF) nr. 1263/2008, forordning (EF) nr. 1274/2008, forordning (EF) nr. 53/2009, forordning (EF) nr. 69/2009, forordning (EF) nr. 70/2009, forordning (EF) nr. 254/2009, forordning (EF) nr. 460/2009, forordning (EF) nr. 494/2009, forordning (EF) nr. 495/2009, forordning (EF) nr. 636/2009, forordning (EF) nr. 824/2009, forordning (EF) nr. 839/2009, forordning (EF) nr. 1136/2009, forordning (EF) nr. 1142/2009, forordning (EF) nr. 1164/2009, forordning (EF) nr. 1165/2009, forordning (EF) nr. 1171/2009, forordning (EU) nr. 1293/2009, forordning (EU) nr. 243/210, forordning (EU) nr. 244/2010, forordning (EU) nr. 550/2010, forordning (EU) nr. 574/2010, forordning (EU) nr. 632/2010, forordning (EU) nr. 633/2010, forordning (EU) nr. 662/2010, forordning (EU) nr. 149/2011, forordning (EU) nr. 1205/2011 og forordning (EU) nr. 475/2012). Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder skal § 2 lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba (forordning (EF) nr. 1126/2008 som endret ved forordning (EF) nr. 1260/2008, forordning (EF) nr. 1261/2008, forordning (EF) nr. 1262/2008, forordning (EF) nr. 1263/2008, forordning (EF) nr. 1274/2008, forordning (EF) nr. 53/2009, forordning (EF) nr. 69/2009, forordning (EF) nr. 70/2009, forordning (EF) nr. 254/2009, forordning (EF) nr. 460/2009, forordning (EF) nr. 494/2009, forordning (EF) nr. 495/2009, forordning (EF) nr. 636/2009, forordning (EF) nr. 824/2009, forordning (EF) nr. 839/2009, forordning (EF) nr. 1136/2009, forordning (EF) nr. 1142/2009, forordning (EF) nr. 1164/2009, forordning (EF) nr. 1165/2009, forordning (EF) nr. 1171/2009, forordning (EU) nr. 1293/2009, forordning (EU) nr. 243/210, forordning (EU) nr. 244/2010, forordning (EU) nr. 550/2010, forordning (EU) nr. 574/2010, forordning (EU) nr. 632/2010, forordning (EU) nr. 633/2010, forordning (EU) nr. 662/2010, forordning (EU) nr. 149/2011, forordning (EU) nr. 1205/2011 og forordning (EU) nr. 475/2012 gjelder som forskrift.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordning

Under avsnittet «Forordninger» tilføyes følgende:

For å lese forordning (EU) nr. 475/2012 se her:

Engelsk versjon.

11. jan. Nr. 33 2013**Forskrift om innleie fra bemanningsforetak**

Hjemmel: Fastsett av Arbeidsdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 og § 14–12b og Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 32k (direktiv 2008/104/EF). Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

Kapittel I. Arbeidsmiljøloven og innleie til virksomhet som ikke sysselsetter arbeidstaker

§ 1. Reglene i arbeidsmiljøloven § 2–2 første ledd, § 14–1, § 14–12 første og fjerde ledd, § 14–12a første ledd, 14–12b første, andre og femte ledd og § 14–14 samt reglene i kapittel II i forskriften her gjelder også ved innleie til virksomhet som ikke sysselsetter arbeidstaker. Ved tvister gjelder reglene i arbeidsmiljøloven kapittel 17 samt § 15–11.

Kapittel II. Taushetsplikt mv. i tilknytning til likebehandlingsreglene. Straff

§ 2. Bemanningsforetak, innleier og tillitsvalgte har taushetsplikt om opplysninger mottatt i medhold av arbeidsmiljøloven § 14–12b. Opplysningene kan bare benyttes til å sikre eller undersøke overholdelse av kravet om likebehandling i arbeidsmiljøloven § 14–12a eller til å oppfylle plikter etter arbeidsmiljøloven § 14–12b.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne bestemmelsen straffes med bøter, jf. straffeloven § 339 nr. 2.

Kapittel III. Ikrafttredelse

§ 3. Forskriften gjelder fra 11. januar 2013.

11. jan. Nr. 34 2013

Ikrafttredelse av lov 11. januar 2013 nr. 4 om endringer i jordskifteloven

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 11. januar 2013 med hjemmel i lov 11. januar 2013 nr. 4 om endringer i jordskifteloven del II. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

Loven trer i kraft fra 1. februar 2013.

14. jan. Nr. 35 2013

Forskrift om endring i forskrift om maritime elektriske anlegg

Hjemmel: Fastsett av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 14. januar 2013 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 2, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 4. desember 2001 nr. 1450 om maritime elektriske anlegg gjøres følgende endring:

§ 3 sjettede ledd endret skal lyde:

Fritidsfartøy

Fartøy av enhver art og med enhver fremdriftsform, der skroglengden er mellom 2,5 meter og 24 meter og som omfattes av forskrift 20. desember 2004 nr. 1820 om produksjon og omsetning av fritidsfartøy mv.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. jan. Nr. 36 2013

Forskrift om endring i forskrift om vanntrekk ved landing av pelagisk fanget råstoff til konsum

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 14. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 36, § 39 og § 42. Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 15. april 2004 nr. 627 om vanntrekk ved landing av pelagisk fanget råstoff til konsum gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen (endret) skal lyde:

Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 15. april 2004 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 36, § 39 og § 42.

§ 3 (endret) skal lyde:

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

14. jan. Nr. 37 2013

Forskrift om endring i forskrift om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Miljøverndepartementet 14. januar 2013 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) § 14 og § 15.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX kap. III nr. 21apf (forordning (EU) nr. 600/2012) og nr. 21apg (forordning (EU) nr. 601/2012). Kunngjort 15. januar 2013 kl. 14.40.

I

I forskrift 23. desember 2004 nr. 1851 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. *(forordning om overvåking og rapportering av kvotepliktig utslipp og tonn-kilometer)*

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21apg (forordning (EU) nr. 601/2012 om overvåking og rapportering av klimagassutslipp) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. *(forordning om verifikasjon av utslippsrapporter og tonn-kilometerrapporter og akkreditering av verifikatører)*

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21apf (forordning (EU) nr. 600/2012 om verifikasjon av utslippsrapporter og tonn-kilometerrapporter og akkreditering av verifikatører) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 6–4 andre ledd skal lyde:

Tonn-kilometerrapporten skal inneholde opplysninger i samsvar med EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21apg (forordning (EU) nr. 601/2012), gjennomført i denne forskrifts § 2–1. Rapporten skal være verifisert i samsvar med EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21apf (forordning (EU) nr. 600/2012), gjennomført i denne forskrifts § 2–2.

§ 6–6 første ledd skal lyde:

Overvåkingsplan som påkrevd etter § 6–4 og § 6–5 skal inneholde opplysninger i samsvar med EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21apg (forordning (EU) nr. 601/2012), gjennomført i denne forskrifts § 2–1.

II

Forskriften trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 38 2013

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff)

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og handelsdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 10 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21 og § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, jf. forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992. Kunngjort 18. januar 2013 kl. 13.40.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1738 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. *Førstegangsgebyr for skip registrert i NOR og sertifikatpliktige skip som ikke er registreringspliktige*

1. Førstegangsgebyr for passasjerskip

BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr	
Under 10 meter største lengde,		8 380	10 471	12 561	4 181	
Fra og med 10 meter største lengde, men under 15 meter		27 342	34 165	40 989	13 663	
"	25 BT	50 BT	73 943	92 400	110 893	36 970
"	50 "	100 "	95 430	119 304	143 162	47 716
"	100 "	150 "	116 079	145 108	174 151	58 056
"	150 "	200 "	151 218	189 030	226 827	75 609
"	200 "	300 "	175 886	219 889	263 861	87 959
"	300 "	400 "	207 717	259 631	311 576	103 859
"	400 "	500 "	228 949	286 195	343 424	114 475
"	500 "	800 "	306 617	383 246	459 876	153 309
"	800 "	1 000 "	384 364	480 460	576 555	192 190

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
"	1 000 "	1.500 "	518 710	648 387	778 065	259 355
"	1.500 "	2 000 "	603 346	754 175	905 003	301 673
"	2 000 "	3 000 "	787 141	983 934	1 180 712	393 587
"	3 000 "	4 000 "	970 288	1 212 852	1 455 415	485 144
"	4 000 "	5 000 "	1 034 114	1 292 626	1 551 186	517 073
"	5 000 "	6 000 "	1 192 106	1 490 132	1 788 143	596 053
"	6 000 "	8 000 "	1 242 576	1 553 213	1 863 849	621 272
"	8 000 "	10 000 "	1 407 522	1 759 406	2 111 290	703 769
"	10 000 "	13 000 "	1 511 656	1 889 587	2 267 500	755 844
"	13 000 "	15 000 "	1 673 198	2 091 502	2 509 805	836 607
"	15 000 "	17 000 "	1 780 832	2 226 057	2 671 249	890 417
"	17 000 "	20 000 "	1 821 255	2 276 561	2 731 882	910 627
"	20 000 "	23 000 "	2 090 415	2 612 999	3 135 615	1 045 215
"	23 000 "	30 000 "	2 117 191	2 646 484	3 175 794	1 058 603
"	30 000 "	50 000 "	2 306 496	2 883 132	3 459 769	1 153 273
"	50 000 " og over		2 562 852	3 203 558	3 844 279	1 281 426

2. Førstegangsgebyr for klassifiserte lasteskip, unntatt beredskapsfartøy

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Fra og med	50 BT, men under	100 BT	36 500	45 608	54 734	18 234
"	100 "	300 "	53 533	66 938	80 309	26 775
"	300 "	500 "	79 742	99 678	119 612	39 871
"	500 "	1 000 "	131 250	164 070	196 890	65 641
"	1 000 "	1 600 "	221 105	276 373	331 674	110 553
"	1 600 "	2 000 "	253 941	308 140	380 913	126 971
"	2 000 "	4 000 "	296 551	370 686	444 819	148 284
"	4 000 "	10 000 "	420 216	525 258	630 316	210 116
"	10 000 "	20 000 "	586 409	732 991	879 589	293 197
"	20 000 "	30 000 "	788 389	985 490	1 182 576	394 349
"	30 000 "	50 000 "	922 913	1 153 645	1 384 377	461 464
"	50 000 "	70 000 "	1 158 427	1 448 041	1 737 623	579 230
"	70 000 "	90 000 "	1 393 956	1 742 453	2 074 726	696 978
"	90 000 "	100 000 "	1 638 708	2 048 373	2 458 054	819 346
"	100 000 "	120 000 "	1 773 248	2 216 560	2 659 871	886 624
"	120 000 "	160 000 "	1 941 354	2 426 270	2 912 030	970 514
"	160 000 "	200 000 "	2 210 708	2 763 390	3 316 055	1 105 346
"	200 000 "	240 000 "	2 479 805	3 099 763	3 719 707	1 239 902
"	240 000 " og over		2 748 884	3 436 122	4 123 342	1 374 459

3. Førstegangsgebyr for uklassifiserte lasteskip, unntatt beredskapsfartøy

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Fra og med	50 BT, men under	100 BT	94 150	117 814	141 218	47 083
"	100 "	300 "	115 966	144 962	173 973	58 007
"	300 "	500 "	177 036	221 283	265 546	88 526
"	500 " og over		277 362	346 730	416 067	138 689

4. Førstegangsgebyr beredskapsfartøy

Førstegangsgebyr som for lasteskip, med et tillegg på kr 19 465.

5. Førstegangsgebyr for klassifiserte fiske- og fangstfartøy

BT			Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Under 15 m, men med største lengde på 10,67 meter og over						
Fra og med	25 BT men under	50 BT	26 630	33 290	39 952	13 323
"	50 "	100 "	37 683	47 115	56 532	18 849
"	100 "	200 "	55 058	68 818	82 594	27 520
"	200 "	300 "	77 764	97 214	116 647	38 883
"	300 "	500 "	81 282	101 606	121 930	40 649
"	500 "	1 000 "	132 709	165 886	199 046	66 338
"	1 000 "	1.500 "	165 788	207 248	248 690	82 902
"	1.500 " og over		198 657	248 317	297 978	99 336

6. Førstegangsgebyr for uklassifiserte fiske- og fangstfartøy

BT			Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Under 15 m, men med største lengde på 10,67 meter og over						
Fra og med	25 BT men under	50 BT	26 630	33 290	39 952	13 323
"	50 "	100 "	112 773	140 942	169 144	56 387
"	100 "	200 "	136 679	170 844	205 044	68 348
"	200 "	300 "	176 728	220 926	265 109	88 381
"	300 "	500 "	203 974	254 962	305 968	101 995
"	500 "	1 000 "	273 893	342 354	410 832	136 939
"	1 000 " og over		332 630	415 823	498 969	166 323

7. Førstegangsgebyr for ikke sertifikatpliktige skip og lektere, samt sertifikatpliktige skip som har seilt uten målebrev/identitetsbevis

BT			Bygget i Norge Kr	Bygget i/importert fra Europa Kr	Bygget i/importert utenfor Europa Kr
Under 10 meter største lengde					
Fra og med 10 meter største lengde, men under 15 meter				1 248	1 556
				2 220	2 788
Fra og med	25 BT men under	50 BT	7 131	8 915	10 681
"	50 "	200 "	8 007	10 016	12 026
"	200 "	500 "	10 648	13 323	15 981
"	500 "	1 000 "	21 248	26 581	31 897
"	1 000 "	1.500 "	34 149	42 691	51 232
"	1.500 "	2 000 "	47 115	58 899	70 682
"	2 000 " og over		65 657	82 059	101 877

§ 4 skal lyde:

§ 4. Førstegangsgebyr for skip registrert i NIS**1. Passasjerskip**

Grunnbeløp kr 5 000,– pluss et tonnasjetillegg på kr 0,50 pr. nettotonn.

Utreget beløp multipliseres med en faktor 1,2868. I tillegg skal det betales gebyr etter samme satser som fastsatt i § 3 nr. 1.

2. Lasteskip, under 500 BT, samt beredskapsfartøy og forsyningsskip uansett tonnasje

Som førstegangsgebyr skal betales kr 5 000,– pluss et tonnasjetillegg på kr 0,50 pr. nettotonn.

Utreget beløp skal multipliseres med en faktor på 1,2868.

I tillegg skal det betales gebyr etter samme satser som fastsatt i § 3 nr. 2 eller 3 og eventuelt nr. 4.

3. Lasteskip på 500 BT og derover, unntatt beredskapsfartøy og forsyningsskip

Grunnbeløp kr 12 000,–, pluss følgende tonnasjetillegg:

for de første	5 000	nettotonn	betales	kr 5,—	pr. nettotonn
for de neste	5 000	nettotonn	betales	kr 4,—	pr. nettotonn
for de neste	20 000	nettotonn	betales	kr 3,—	pr. nettotonn
for de neste	40 000	nettotonn	betales	kr 2,—	pr. nettotonn

For skip som er større enn 70 000 nettotonn betales ytterligere kr 1,— pr. nettotonn utover 70 000 nettotonn. Utreignet beløp skal multipliseres med en faktor på 1,2868.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Årsgebyr for skip

Årsgebyret gjelder for skip registrert i NOR og skip registrert i NIS. Dette omfatter lasteskip, passasjerskip, fiskefartøyer, lektere.

Grunngebyr betales for alle sertifikatpliktige skip og for alle andre skip som har fått utstedt noe påbudt godkjenningssdokument med hjemmel i direktoratets lovgrunnlag eller regelverk. Tilsynsgebyr betales for skip som er underlagt regelmessig kontroll under direktoratets myndighet, hvor denne utføres av direktoratet og ikke av klaseselskap eller annen godkjent organisasjon.

	Grunngebyr	Tilsynsgebyr
Under 10 m	2 000	1 000
Fra og med 10 m, men under 15 m	3 000	3 000
Fra og med 15 m, men under 100 BT	5 000	5 000
Fra og med 100 BT, men under 500 BT	10 000	10 000
Fra og med 500 BT for de første 30 000	15 000 + 2,00 pr. NT	20 000 + 1,50 pr. NT
20 000 + 3,00 pr. NT	20 000 + 2,50 pr. NT	
NT for de neste 40 000 NT for tonnasje	NT 20 000 + 1,00 pr. NT	NT 20 000 + 2,00 pr. NT
over 70 000 NT		

Tilsynsgebyret for passasjerskip multipliseres med en faktor på 3,60.

Summen av grunngebyr og alt tilsynsgebyr multipliseres med en faktor på 1,4731.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Andre gebyr for skip registrert i NOR eller NIS¹ samt ikke sertifikatpliktige skip

1. Dispensasjonssøknader fra forskrift om arbeids- og hviletiden og forskrift om bemanning

BT	Førstegangs- behandling Kr	Senere søknader Kr
Under 100	1 345	681
Fra og med 100 men under 500	2 674	1 345
Fra og med 500 men under 2 000	5 413	2 707
Fra og med 2 000 og over	10 875	5 429

2. Særskilte sertifikater og tillatelser som ikke dekkes av førstegangsgebyr og årsgebyr

- 2.1. Sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar for skade ved oljesøl (CLC-sertifikat) kr 1 490,—.
- 2.2. Passasjersertifikat for elvefart kr 1 101,—.
- 2.3. Sertifikat om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter Bunkerskonvensjonen 2001 kr 2 289,—.

¹ Med unntak av § 6 nr. 2.3 gjelder § 6 ikke for lasteskip i NIS på 500 BT og derover som ikke er beredskapsfartøy eller forsyningskip, jf. forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til Statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. § 19 nr. 4.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Førstegangsgebyr og årsgebyr for flyttbare innretninger og undervannsfartøy

1. Førstegangsgebyr

Flyttbare innretninger		Undervannsfartøy	
Bygget i Norge Kr	Bygget i utlandet Kr	Bygget i Norge Kr	Bygget i utlandet Kr
1 674 300	2 178 115	602 715	783 527

2. Årsgebyr

Flyttbare innretninger Kr	Undervannsfartøy Kr
710 010	122 757

§ 8 skal lyde:

§ 8. Gebyr for måling/kjenningmåling mv.

1. For førstegangsmåling av flyttbare innretninger, skip tilhørende Det norske Sjøforsvar og utenlandske skip betales:

<i>BT</i>		<i>Kr</i>
Under	100 BT	1 491
Fra og med	100 BT men under	300 BT 3 744
"	300 "	500 " 8 265
"	500 "	1 000 " 12 934
"	1 000 "	1 600 " 23 517
"	1 600 "	2 000 " 34 118
"	2 000 "	3 000 " 49 450
"	3 000 "	4 000 " 69 855
"	4 000 "	6 000 " 90 568
"	6 000 "	8 000 " 132 773
"	8 000 "	10 000 " 164 168
"	10 000 "	20 000 " 205 351
"	20 000 "	50 000 " 324 510
"	50 000 "	80 000 " 491 530
"	80 000 "	100 000 " 647 837
"	100 000 " og over	725 958

2. For måling¹ av norske skip og flytende innretninger som ikke er å anse som skip, betales:

<i>BT</i>		<i>Kr</i>	<i>Lekter Kr</i>
Under	100 BT	373	373
Fra og med	100 BT men under	300 BT 924	924
"	300 "	500 " 2 058	2 058
"	500 "	1 000 " 3 242	3 242
"	1 000 "	1 600 " 5 883	5 883
"	1 600 "	2 000 " 8 525	8 525
"	2 000 "	3 000 " 12 366	12 366
"	3 000 "	4 000 " 17 455	12 366
"	4 000 "	6 000 " 22 513	12 366
"	6 000 "	8 000 " 33 193	12 366
"	8 000 "	10 000 " 41 038	12 366
"	10 000 "	20 000 " 51 345	12 366
"	20 000 "	50 000 " 81 135	12 366
"	50 000 "	80 000 " 122 886	12 366
"	80 000 "	100 000 " 161 964	12 366
"	100 000 " og over	181 493	12 366

3. For utstedelse av målebrev² for norske og utenlandske skip og flyttbare innretninger, for skip tilhørende Det norske Sjøforsvar og for utenlandske flytende innretninger som ikke er å anse som skip, betales:

<i>BT</i>		<i>Internasjonalt målebrev</i>	<i>Panamakanal målebrev Kr</i>	<i>Suezkanal målebrev Kr</i>
Under	25 BT	713	924	924
Fra og med	25 BT men under	100 BT 1 296	2 577	2 577
"	100 "	200 " 2 561	4 376	4 376
"	200 "	500 " 3 906	5 883	5 883
"	500 "	1 600 " 6 580	8 995	8 995
"	1 600 "	3 000 " 9 077	12 286	12 286
"	3 000 "	4 000 " 11 685	15 462	15 462
"	4 000 "	8 000 " 12 901	17 051	17 051
"	8 000 "	10 000 " 16 791	21 799	21 799
"	10 000 " og over	18 104	23 372	23 372

1 Førstegangsmåling av norske skip er inkludert i førstegangsgebyret.

2 Førstegangsmålebrev for norske skip er inkludert i førstegangsgebyret.

4. For kjenningsmåling og utstedelse av identitetsbevis unntatt ved førstegangskjenningsmåling jf. § 3 nr. 7 betales:
For fartøy med største lengde under 10 m største lengde: kr 1 101,—.
For fartøy med største lengde f.o.m. 10 meter men under 15 meter: kr 1 959,—.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Timesatser for gebyr beregnet etter anvendt tid

For gebyr som skal beregnes etter anvendt tid skal følgende timesatser gjelde:

For besiktelser mv. utført i Norge kr 1 101,—.

For besiktelser mv. utført i utlandet kr 1 959,—.

For overtid i Norge og utlandet kr 922,—.

Gebyret skal oppkreves i tillegg til ovennevnte satser.

II

Forskriften trer i kraft straks.

11. jan. Nr. 39 2013

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 11. januar 2013 med hjemmel i Stortingsvedtak om reindriftsoppgjør 2012–2013. Kunngjort 18. januar 2013 kl. 13.40.

I

I forskrift 19. juni 2012 nr. 592 om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag gjøres følgende endring:

§ 7 annet ledd skal lyde:

Tilskuddet gis for kalver slaktet i perioden 15. august–31. mars.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. jan. Nr. 40 2013

Forskrift om endring i forskrift om offentlige trafikkskilt, vegoppmerking, trafikklyssignaler og anvisninger (skiltforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 14. januar 2013 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 5, § 6 og § 43, jf. delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462. Kunngjort 18. januar 2013 kl. 13.40.

I

I forskrift 7. oktober 2005 nr. 1219 om offentlige trafikkskilt, vegoppmerking, trafikklyssignaler og anvisninger (skiltforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 28 nr. 1 første ledd skal lyde:

1. For offentlig og privat veg i kommunene Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger, Kristiansand og Tromsø kan politiet treffe vedtak om å sette opp eller å ta ned

a) forbudsskilt og påbudsskilt unntatt skilt som omfattes av bestemmelsene i § 26 og § 27,

b) skiltene 508 «Kollektivfelt», 509 «Sambruksfelt», 510 «Slutt på kollektivfelt», 511 «Slutt på sambruksfelt», 512 «Holdeplass for buss», 513 «Holdeplass for sporvogn», 514 «Holdeplass for drosje», 518 «Gangveg», 520 «Sykkelveg», 521 «Sykkelfelt», 522 «Gang- og sykkelveg», 526 «Envegskjøring», 548 «Gågate», 550 «Slutt på gågate» og 552 «Parkering», og

c) eventuelle underskilt til disse.

§ 28 nr. 1 fjerde ledd skal lyde:

For kommunal veg i Drammen kommune treffer Drammen kommune vedtak for skilt som nevnt i første ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. jan. Nr. 41 2013

Forskrift om endring i forskrift til privatskolelova

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 16. januar 2013 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) § 3–1 femte ledd. Kunngjort 18. januar 2013 kl. 13.40.

I

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova gjøres følgende endring:

§ 11–1 andre ledd sjette linje skal lyde:

Handverksskolen med inntil 30 elever.

II

Endringen under punkt I trer i kraft straks.

16. jan. Nr. 42 2013**Forskrift om regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen 2012–2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 16. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36 og § 37 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 18. januar 2013 kl. 13.40.

§ 1. Virkeområde

Det er forbudt for norske fartøy å fiske lodde i det nordøstlige Atlanterhav.

Uten hensyn til forbudet i første ledd, kan norske fartøy med ringnottillatelse fiske inntil 50 111 tonn lodde i Grønlands fiskerisone nord for 64° N, i Islands økonomiske sone nord for 64° N og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Herav kan det fiskes inntil 34 511 tonn lodde i Islands økonomiske sone.

§ 2. Utseiling

Ingen fartøy kan foreta utseiling uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag. Ved utseiling må fartøy være faktisk utlosset, ha loddenot om bord og ha forlatt land/kai.

Norges Sildesalgslag kan fastsette utseilingsstopp.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for utseiling.

§ 3. Rapportering og innseilingsstopp

Fartøy som har tatt utseiling skal melde fra til Norges Sildesalgslag ved inngang til Islands økonomiske sone.

Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag, kan fastsette innseilingsstopp til Islands økonomiske sone.

§ 4. Maksimalkvoter

Fartøyene tildeles maksimalkvoter basert på universalnøkkelen.

Kvoten til det enkelte fartøy fremgår ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med faktor fastsatt av Fiskeridirektoratet. Faktoren er fastsatt til 0,83.

Fiskeridirektoratet kan endre faktoren.

§ 5. Lastekapasitet

Det kan i fisket nyttes faktisk lastekapasitet tillatt for løsført fangst.

§ 6. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 7. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når kvotene nevnt i § 1 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin maksimalkvote.

§ 8. Forbud mot overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 9. Stenging av fiskefelt

For å begrense fisket av lodde under minstemål kan Fiskeridirektoratet forby loddefiske i visse områder i fiskerisone ved Jan Mayen.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks, og gjelder til og med 15. februar 2013.

16. jan Nr. 43 2013**Delegering av myndighet til Lotteri- og stiftelsestilsynet etter forskrift om grasrotandel**

Hjemmel: Fastsett av Kulturdepartementet 16. januar 2013 med hjemmel i forskrift 27. februar 2009 nr. 238 om grasrotandel § 2 femte ledd og § 4 tredje ledd. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 18. januar 2013 kl. 13.40.

Kulturdepartementets myndighet til forvaltningsmessig kontroll og oppfølging av forskrift 27. februar 2009 nr. 238 om grasrotandel § 2 femte ledd og § 4 tredje ledd delegeres til Lotteri- og stiftelsestilsynet.

17. jan. Nr. 44 2013**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 17. januar 2013 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 8–1 tredje ledd og § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 22. januar 2013 kl. 13.35.

I

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1240 om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike gjøres følgende endringer:

§ 1–1 første ledd nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

3. finansieringsforetak, jf. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner kapittel 3,
4. morselskap som nevnt i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2a–2 bokstav d som eier institusjoner nevnt i punkt 1, 2 eller 3,
5. finansstiftelser som har bestemmende innflytelse i institusjoner som nevnt i punkt 1, 2 eller 3, og

§ 1–2 nytt annet ledd skal lyde:

Med IAS og IFRS i denne forskrift menes internasjonale regnskapsstandarter inntatt som vedlegg til forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarter, jf. regnskapsloven § 3–9 annet ledd.

§ 1–3 skal lyde:

Institusjoner som omfattes av forordning (EF) nr. 1606/2002 artikkel 4, men som ikke har konsernregnskapsplikt, skal utarbeide selskapsregnskap i samsvar med de internasjonale regnskapsstandarterne som er vedtatt etter regnskapsloven § 3–9 annet ledd, jf. regnskapsloven § 3–9 tredje ledd annet punktum.

Institusjoner som omfattes av forordning (EF) nr. 1606/2002 artikkel 4 og som har konsernregnskapsplikt, skal utarbeide selskapsregnskap enten i samsvar med de internasjonale regnskapsstandarterne som er vedtatt etter regnskapsloven § 3–9 annet ledd eller i samsvar med denne forskrift § 1–6. Tilsvarende gjelder institusjoner som er datterselskap av institusjoner nevnt i første punktum med unntak av institusjoner omfattet av første ledd.

Øvrige institusjoner skal utarbeide selskapsregnskap enten i samsvar med de internasjonale regnskapsstandarterne som er vedtatt etter regnskapsloven § 3–9 annet ledd, denne forskrift § 1–6 eller i samsvar med ordinære regler i regnskapsloven og denne forskrift.

§ 1–3a til § 1–5 blir nye § 1–4 til § 1–6.

§ 1–4 skal lyde:

Institusjoner som ikke omfattes av forordning (EF) nr. 1606/2002 artikkel 4, kan utarbeide konsernregnskap enten i samsvar med de internasjonale regnskapsstandarterne som er vedtatt etter regnskapsloven § 3–9 annet ledd, denne forskrift § 1–6 eller i samsvar med ordinære regler i regnskapsloven og denne forskrift.

§ 1–5 skal lyde:

For konsernregnskap og selskapsregnskap utarbeidet i samsvar med regnskapsloven § 3–9 første til fjerde ledd, gjelder kun følgende bestemmelser i denne forskrift; § 2–1, § 2–3, § 2–5, § 8–10 fjerde ledd, § 8–20, § 8–21, § 8–28, § 9–1 og § 9–4.

§ 1–6 skal lyde:

Institusjoner som benytter adgangen i § 1–3 annet eller tredje ledd til å utarbeide selskapsregnskap etter denne paragraf, skal anvende de internasjonale regnskapsstandardene som er vedtatt etter regnskapsloven § 3–9 annet ledd, med de unntak og tillegg som følger av kapittel 8A.

Institusjoner som benytter adgangen i § 1–4 til å utarbeide konsernregnskap etter denne paragraf, skal anvende de internasjonale regnskapsstandardene som er vedtatt etter regnskapsloven § 3–9 annet ledd, med de unntak og tillegg som følger av kapittel 8A.

Nåværende § 2–1a til § 2–7 blir nye § 2–2 til § 2–8.

§ 8–10 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Norske selskaper skal angis med organisasjonsnummer.

Nåværende § 8–10 fjerde ledd tredje, fjerde og femte punktum blir nye fjerde, femte og sjette punktum.

§ 8–21 skal lyde:

Det skal opplyses om institusjonens kapitaldekning. Regnskapsloven § 6–6 om sammenligningstall gjelder tilsvarende.

Ansvarlig kapital, jf. forskrift 1. juni 1990 nr. 435 (beregningsforskriften), skal spesifiseres på ren kjernekapital, hybridkapital, ansvarlig lånekapital, annen tilleggskapital, samt på fradrag.

Institusjonen skal offentliggjøre beregningsgrunnlaget, jf. forskrift 14. desember 2006 nr. 1506 (kapitalkravsforskriften), for kredittrisiko fordelt på engasjementkategori, hvor verdipapiriseringer angis separat, samt for markedsrisiko og operasjonell risiko.

§ 8A–1 annet ledd skal lyde:

Følgende bestemmelser i denne forskrift gjelder: § 2–1, § 2–3, § 2–5, § 8A–2, § 8A–3, § 8A–4, § 9–1, § 9–3 fjerde ledd og § 9–4.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2012 eller senere.

18. jan. Nr. 45 2013

Forskrift om endring i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap

Hjemmel: Fastsett av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 18. januar 2013 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) § 2 og § 29, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 755. Kunngjort 22. januar 2013 kl. 13.35.

I

I forskrift 30. juni 2006 nr. 756 om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften) gjøres følgende endring:

Statsborgerforskriften kapittel 14 skal lyde:

Kapittel 14. Opplysningsplikt, jf. statsborgerloven § 29

§ 14–1. Opplysningsplikt for politiet

Politiet skal etter anmodning fra Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda gi opplysninger om dem saken gjelder er mistenkt, siktet, tiltalt, ilagt straff eller særreaksjon for straffbart forhold i sak om

- a) erverv av norsk statsborgerskap etter lovens kapittel 3
- b) erverv av norsk statsborgerskap etter lovens kapittel 4
- c) tilbakekall av norsk statsborgerskap etter lovens § 26 annet ledd
- d) berostilling etter lovens § 30 annet ledd.

§ 14–2. Opplysningsplikt for Statens lånekasse for utdanning

Statens lånekasse for utdanning skal etter anmodning fra Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda gi opplysninger om tildeling av studiestøtte til den saken gjelder og referansepersonen, herunder beløpets størrelse, i sak om

- a) erverv av norsk statsborgerskap etter lovens kapittel 3
- b) tilbakekall av norsk statsborgerskap etter lovens § 26 annet ledd.

§ 14-3. Opplysningsplikt for arbeids- og velferdsforvaltningen

Arbeids- og velferdsforvaltningen skal etter anmodning fra Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda, uten hinder av taushetsplikt i lov om arbeids- og velferdsforvaltningen § 7 og lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen § 44, gi opplysninger om tildeling av ytelser etter folketrygden og økonomisk stønad etter lov om sosiale tjenester til den saken gjelder og referansepersonen i sak om

- a) erverv av norsk statsborgerskap etter lovens kapittel 3
- b) tilbakekall av norsk statsborgerskap etter lovens § 26 annet ledd.

§ 14-4. Opplysningsplikt for ligningsmyndighetene

Ligningsmyndighetene skal etter anmodning fra Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda, uten hinder av taushetsplikt i ligningsloven § 3-13, gi opplysninger om inntekt og formue til den saken gjelder og referansepersonen i sak om

- a) erverv av norsk statsborgerskap etter lovens kapittel 3
- b) tilbakekall av norsk statsborgerskap etter lovens § 26 første og annet ledd.

§ 14-5. Opplysningsplikt for kommunene

Kommunene skal etter anmodning fra politiet, Utlendingsdirektoratet eller Utlendingsnemnda gi opplysninger om søkeren har gjennomført pliktig norskopplæring i henhold til introduksjonsloven i sak om

- a) erverv av norsk statsborgerskap etter lovens kapittel 3
- b) tilbakekall av norsk statsborgerskap.

II

Forskriften trer i kraft straks.

21. jan. Nr. 49 2013**Forskrift om endring i forskrift om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 14. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

I forskrift 1. juli 2003 nr. 919 om Omsetningsrådets myndighet vedrørende markedsregulering for jordbruksråvarer gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. Mottaksplikt

Vedtak om markedsregulators mottaksplikt skal sikre alle primærprodusenter avsetning for sin produksjon, til de vilkår som gjelder på det aktuelle mottaksanlegg på det tidspunkt leveransen finner sted.

1) Korn og oljefrø

Vedtak om markedsregulators mottaksplikt fra kornkjøpere for norskprodusert korn og oljefrø skal sikre avsetning for alle primærprodusenter og kornkjøpere. Mottaksplikten gjelder i perioden 1. oktober til 15. april det enkelte kornår og for restkvanta som ikke kan selges på vanlige kommersielle vilkår til matmel- eller kraftfôrindustrien. Bindende innmelding skal skje til markedsregulator senest 10 kalenderdager før ønsket leveringsdato og senest 15. april. Leveransen skal skje til nærmeste målprisanlegg med mindre kjøper og selger blir enige om noe annet. Det er en forutsetning at markedsmulighetene utnyttes før restkvantum meldes inn.

Norskprodusert korn og oljefrø fra andre kornkjøpere enn markedsregulator skal betales med minimum samme pris og i henhold til de kvalitetskriterier som gjelder for norskprodusert korn og oljefrø levert direkte fra kornprodusent på samme anlegg og tidspunkt. Den pris som betales for korn eller oljefrø av basis kvalitet skal likevel ikke overstige målpris for vedkommende vare. Det skal, ut fra hva som til enhver tid er vanlig i markedet, tas hensyn til eventuell markedsmessig merverdi som er tilført varen i form av kvalitet, og til eventuell kostnadsinnsparing på grunn av levering av større kvanta. Prisen kan justeres for prisnedskrivningstilskudd og pristrekk som allerede er utbetalt til eller trukket fra kornkjøper.

2) Kjøtt

Dersom det brukes reguleringsmidler til eksport av storfekjøtt, skal markedsregulator pålegges mottaksplikt på innenlands produsert storfekjøtt fra uavhengige aktører. Mottaksplikten avgrenses til en andel av det volumet som planlegges eksportert. Mottaksplikten fra hver av de uavhengige aktørene avgrenses til den enkelte aktørs andel av storfeslaktningen de siste 12 månedene multiplisert med planlagt eksportert kvantum.

3) Egg

Vedtak om markedsregulators mottaksplikt for egg og eggehvite fra uavhengige aktører, skal sikre avsetningsadgang for alle primærprodusenter. Mottaksplikten for egg fra uavhengige eggpakkerier skal inntre når det

er overskudd i det innenlandske markedet og markedsregulator gjennom året har avsetningsmuligheter, inkl. reguleringseksport, for varen.

Det defineres som overskuddssituasjon i eggmarkedet, når markedsregulators prognoser over leveranser fra egne produsenter og salg av egg, viser et overskudd for kommende måned. I salg av egg inngår leveranser til andre markedsaktører knyttet til forsyningsplikten.

Mottaksplikten i den kommende måned avgrenses til det enkelte eggpakkeriforetaks andel av samlet omsetning via eggpakkerier foregående år, multiplisert med beregnet samlet markedsoverskudd for kommende måned. Beregnet overskudd framkommer som summen av markedsregulators og de uavhengige aktørenes overskudd for kommende måned, hvor det forutsettes at alle aktører har samme relative overskudd som markedsregulator.

Oppgjør for egg fra uavhengige eggpakkerier skal skje med utgangspunkt i en veid pris for de ulike størrelses- og kvalitetssorteringer, og med korrigeringer fastsatt i nærmere bestemmelser av Omsetningsrådet.

Så lenge det brukes reguleringsmidler til eksport av eggehvite, har markedsregulator kjøpeplikt på innenlands produsert eggehvite som er produsert av norske egg, til den til enhver tid gjeldende engrosnotering på de aktuelle varer. Nødvendige kontroll- og kvalitetsbestemmelser for eggehvite, fastsettes av Omsetningsrådet.

4) Melk

Markedsregulator skal, så lenge det brukes reguleringsmidler til eksport av smør, pålegges mottaksplikt (kjøpeplikt) på innenlands produsert smør fra meieriselskaper i prisutjevningsordningen under markedsordningen for melk, til en pris tilsvarende tilvirkningsverdien på smør. Alternativ levering av melkefett i form av fløte kan skje etter avtale med TINE SA. I slike tilfeller skal det benyttes en pris som tilsvare verdien av produksjonsfløte fastsatt av Statens landbruksforvaltning.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Forsyningsplikt

Vedtak om markedsregulators forsyningsplikt skal sikre forsyninger til alle forbruksområder til noenlunde ens priser, og gi uavhengige aktører lik tilgang til råvarer til like vilkår.

1) Korn og oljefrø

I den aktuelle markedssituasjon, der Felleskjøpsgruppen normalt har underdekning av norsk korn eller oljefrø, begrenses inntil videre forsyningsplikten til å gjelde ved salg av reguleringsvare. Ved salg av reguleringsvare i regi av markedsregulator skal varen tilbys alle aktører gjennom anbudskonkurranse. Dersom et reguleringsiltak er iverksatt etter anbudskonkurranse, er det ikke nødvendig å gjennomføre ny anbudskonkurranse ved salg av reguleringsvaren.

2) Kjøtt

Forsyningsplikten gjelder for norskproduserte slakt på det regulerte nivå i verdikjeden jf. jordbruksavtalen og regulert vare, jf. liste over reguleringsvare i kjøttsektoren i retningslinjene for markedsregulering av kjøtt fastsatt av Omsetningsrådet. I en normal markedssituasjon skal markedsregulator søke å gi alle aktører samme dekningsgrad med norsk råvare, med utgangspunkt i aktørenes bestillinger.

Når det er underskudd av ferske hele slakt innenlands og tollen på kjøtt er satt ned i henhold til forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer, kan markedsregulator fordele varemengdene best mulig mellom aktørene på grunnlag av deres ordinære kjøp av kjøtt. I slike situasjoner kan forsyningene til uavhengige aktører med egen slaktning avkortes med sikte på lik dekningsgrad med norsk råvare.

3) Egg

Forsyningsplikten gjelder for norskproduserte konsumegg på det regulerte nivå i verdikjeden jf. jordbruksavtalen. Normalt skal markedsregulator søke å gi alle aktører samme dekningsgrad med norsk råvare, med utgangspunkt i aktørenes bestilling.

Når det er underskudd av konsumegg innenlands og tollen på egg er satt ned i henhold til forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer, kan markedsregulator fordele norsk vare best mulig mellom aktørene på grunnlag av deres ordinære kjøp av egg. I slike situasjoner kan forsyningene til uavhengige aktører med egen leveranse av egg fra primærprodusent avkortes med sikte på lik dekningsgrad med norsk råvare. Ved underskudd av konsumegg, skal ikke konsumegg gjennom forsyningsplikten nyttes for å dekke opp underdekning av industriegg som produksjonsgrunnlag ved eggproduktfabrikk.

4) Melk

Vedtak om markedsregulators forsyningsplikt omfatter alle meieriselskaper som deltar i prisutjevningsordningen for melk. Forsyningsplikten gjelder for norskprodusert melk på det regulerte nivå i verdikjeden jf. jordbruksavtalen. Markedsregulator kan ikke pålegges forsyningsplikt til foretak som foredler melk med fritak fra overproduksjonsavgift etter forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk.

Det kvantum melk som under prisutjevningsordningens prioriteringsregler er tilgjengelig for den aktuelle anvendelse, skal fordeles med utgangspunkt i meieriselskaperens bestillinger.

Til produksjon av flytende melkeprodukter skal markedsregulator pålegges en forsyningsplikt til uavhengige meieriselskaper på en slik måte at disse stilles på lik linje med markedsregulators egne produksjonsmeierier, men årlig oppad begrenset til 15 mill. liter melk pr. anlegg. For forsyninger utover dette, stilles det krav om leveranser fra egne

leverandører. Forsyningsplikten for dette kvantum skal settes til enhver tid til det dobbelte av det kvantum melk som på månedsbasis veies inn fra egne leverandører.

Til andre anvendelser enn flytende melkeprodukter, skal markedsregulator pålegges en forsyningsplikt til uavhengige meieriselskaper på en slik måte at disse stilles på lik linje med markedsregulators egne produksjonsmeierier.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. mars 2013

21. jan. Nr. 50 2013

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, jf. forskrift 12. desember 2012 nr. 1202 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 § 9 andre ledd. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

I forskrift 12. desember 2012 nr. 1202 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 2 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy fiske inntil 4659 tonn torsk i Nordsjøen. Av dette kvantum avsettes 125 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 138 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 3 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 3234 tonn torsk i Nordsjøen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil 88 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

21. jan. Nr. 51 2013

Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36 og § 37, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

- 1) I ICES' statistikkområde IV i Norges territorialfarvann og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.
- 2) I ICES' statistikkområde IIIa i Norges territorialfarvann og i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål-/nordsjøtråltillatelse fiske og lande inntil 10 000 tonn havbrisling i EU-sonen.

Uten hinder av forbudet i § 1, kan fartøy som har adgang til å delta som nevnt i § 8, fiske og lande kystbrisling i Skagerrak. Fangsten avregnes kvantumet på 3 120 tonn i avtalen mellom EU og Norge.

Kapittel 2. Fiske med ringnotfartøy og pelagisk trål-/nordsjøtrålfartøy

§ 3. Fredningsperiode i havbrislingfisket

Det er forbudt å fiske havbrisling fra og med 1. april til og med 31. juli.

§ 4. Deltakelse og melding om utseiling til Norges Sildesalgslag mv.

Fartøy med adgang til å delta, jf. § 2 første ledd, skal melde utseiling til Norges Sildesalgslag. Ved utseilingsmelding må fartøy ha forlatt land/kai med aktuell redskap. Fartøy som har tatt utseiling skal rapportere daglig kl. 12.00 til Norges Sildesalgslag om fangst siden siste melding.

For å unngå et u hensiktsmessig fiske kan Norges Sildesalgslag fastsette hvor mange fartøy som tar utseiling og fastsette utseilingsstopp.

Norges Sildesalgslag kan fastsette stopp i utseilingen når situasjonen tilsier det.

§ 5. Maksimalkvote ved fiske i EU-sonen

Maksimalkvoten for fartøy ved fiske i EU-sonen er 700 tonn. Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

§ 6. Bifangst

Havbrislingfangster kan inneholde inntil 10 % sild i vekt ved landing.

Kapittel 3. Fiske med kystnotfartøy**§ 7. Fredningstid for kystbrisling**

I tidsrommet fra og med 1. januar til og med 31. juli er det med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 35a forbudt å fiske kystbrisling.

Med hjemmel i paragrafen nevnt i første ledd, er det adgang til å gjøre unntak fra, eller forlenge fredningstiden mv.

§ 8. Adgang til å delta

Uten hinder av § 1 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene for å få delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 7. desember 2012 nr. 1184 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2013 (deltakerforskriften) § 36, fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser**§ 9. Bemyndigelse**

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når total- eller områdekvote som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Straff og ikrafttredelse**§ 10. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013. Samtidig oppheves forskrift 11. desember 2012 nr. 1256 om regulering av fisket etter brisling i 2013.

21. jan. Nr. 52 2013**Forskrift om endring forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 20. desember 2012 nr. 1387 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 § 11 tredje ledd. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

I forskrift 20. desember 2012 nr. 1387 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd (endret) skal lyde:

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 46 854 tonn sei Nordsjøen, og i Skagerrak utenfor grunnlinjen. Av dette kvantum avsettes 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

§ 3 tredje ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som fisker med trål kan fiske og lande inntil 33 054 tonn, herunder kan:

- fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 20 480 tonn.
- fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande inntil 5330 tonn.
- fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 5578 tonn, hvorav 2000 tonn avsettes til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket.
- fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 1666 tonn.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

21. jan. Nr. 53 2013**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

I forskrift 19. desember 2012 nr. 1368 om regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd bokstav a (endret) skal lyde:

- a) I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES' statistikkområde IV.

§ 2 første ledd (endret) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil:

- a) 5795 tonn i Nordsjøen
- b) 483 tonn i Skagerrak.

§ 5 (endret) skal lyde:

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 403 tonn i Skagerrak.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

21. jan. Nr. 54 2013**Forskrift om fastsetting av kvote og kvotefaktor i fisket etter lodde i Barentshavet i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og forskrift 6. desember 2012 nr. 1143 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2013 § 6, § 7 og § 8. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

§ 1. Kvotefaktor for ringnotfartøy

Ved beregning av fartøyskvoter for fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4–1, skal faktoren 1,92 anvendes.

§ 2. Kvotefaktor for trålfartøy

Ved beregning av maksimalkvoter for fartøy i trålgruppen med loddetråltillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–22, skal faktoren 1,28 anvendes.

§ 3. Kvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter lodde, jf. forskrift 7. desember 2012 nr. 1184 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2013 (deltakerforskriften), tildeles like maksimalkvoter på 190 tonn, hvorav 130 tonn er garantert.

§ 4. Ikraftttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

21. jan. Nr. 55 2013**Forskrift om opphevelse av forskrift om drikker til bruk ved krevende fysiske anstrengelser**

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

Forskrift 1. mars 1993 nr. 196 om drikker til bruk ved krevende fysiske anstrengelser oppheves.

II

Opphevelsen trer i kraft straks.

23. jan. Nr. 56 2013**Forskrift om endring i forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår**

Hjemmel: Fastsett av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 23. januar 2013 med hjemmel i lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap § 7 bokstav h. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

I forskrift 5. november 1992 nr. 979 om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Utenlandsk statsborger med permanent oppholdstillatelse anses for å være fast bosatt i Norge.

§ 2 skal lyde:

Utenlandsk statsborger med oppholdstillatelse som kan danne grunnlag for permanent oppholdstillatelse kan etter en skjønnsmessig vurdering foretatt av folkeregistermyndigheten anses som fast bosatt i Norge. Det skal bl.a. legges vekt på utlendingens tilknytning til Norge, hvor lenge vedkommende har hatt opphold i Norge, om han/hun har til hensikt å bli boende, om utlendingen har nær familie i Norge, fast arbeid mv.

II

Forskriften her trer i kraft straks.

23. jan. Nr. 57 2013**Forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk**

Hjemmel: Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 23. januar 2013 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 5a og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 435, samt lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1126. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

I forskrift 23. desember 2011 nr. 1502 om kvoteordningen for melk gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd skal lyde:

Grunnkvote utgjør grunnkvote foregående kvoteår, tillagt kjøpt kvote, multiplisert med forholdstall for grunnkvote på 1,00 for kumelkkvote og 1,00 for geitemelkkvote.

§ 4 annet ledd skal lyde:

Foretakets disponible kvote i et enkelt kvoteår utgjør grunnkvote multiplisert med forholdstall for disponibel kvote på 1,03 for kumelkkvote og 0,98 for geitemelkkvote. Kvoteåret for kumelk starter 1. mars. Kvoteåret for geitemelk starter 1. januar.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Disponibel kvote for et enkelt foretak eller fra en enkelt landbrukseiendom kan i kvoteåret 2013/2014, ikke overstige 412 000 liter kumelk eller 200 000 liter geitemelk. Foretak som hadde en høyere historisk leveringsrett etter forskrift 7. januar 2003 nr. 14 om kvoteordningen for melk, får likevel videreført denne. Foretak som har en høyere historisk leveringsrett på kumelk, får i kvoteåret 2013/2014 mulighet til å produsere inntil 3 % mer enn denne. For foretak som produserer både ku- og geitemelk, omregnes geitemelkkvote til kumelkkvote i forholdet 1:2.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Samdriftskvoten kan i kvoteåret 2013/2014, ikke overstige 773 000 liter. Samdrifter som hadde en høyere historisk leveringsrett etter forskrift 7. januar 2003 nr. 14 om kvoteordningen for melk får likevel videreført denne. Samdriftsforetak som har en høyere historisk leveringsrett på kumelk, får i kvoteåret 2013/2014 mulighet til å produsere inntil 3 % mer enn denne. For samdrifter godkjent etter 1. juli 2004 kan samdriftskvoten maksimalt utgjøre summen av 5 enkeltkvoter innenfor de begrensninger som framgår av første ledd.

§ 6 annet og tredje ledd skal lyde:

Dersom flere foretak leverer melk til samme foredlingsforetak, kan maksimal lokalforedlingskvote for foretakene i kvoteåret 2013/2014, til sammen utgjøre 773 000 liter melk fratrukket summen av grunnkvotene som foretakene disponerer. Hvert enkelt foretak kan likevel ikke produsere mer enn 412 000 liter melk i kvoteåret 2013/2014.

Samdrifter som produserer melk som foredles på, eller i nærheten av, den landbrukseiendommen der melken produseres, kan for kvoteåret 2013/2014, få beregnet en lokalforedlingskvote på 773 000 liter melk, fratrukket summen av de grunnkvoter som inngår i samdriftskvoten.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Dersom flere foretak har felles eierinteresser eller samarbeider om melkeproduksjon i en slik grad at de må anses å ha økonomiske interesser i samme produksjon (driftsfellesskap), skal den ansvarlige svare avgift for det enkelte foretaks leveranse utover kvote i samsvar med første ledd. Dersom leveransene fra foretakene i driftsfellesskapet samlet sett overskrider produksjonstakene i § 4 tredje ledd, svares avgiften for den overskytende delen, med mindre avgiftsberegning etter første punktum resulterer i en høyere avgift. Har ett eller flere av foretakene fått beregnet samdriftskvoten, legges i stedet et produksjonstak på 773 000 liter til grunn for avgiftsberegning etter dette ledd. Økonomiske interesser i samme produksjon skal alltid anses å foreligge dersom forholdet er endelig konstatert av landbruksmyndighetene i medhold av forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket.

§ 8 første ledd skal lyde:

Eier av landbrukseiendom kan selge hele eller deler av eiendommens grunnkvote. Inntil 50 % av kvotemengden som ønskes solgt, kan avhendes til kjøpere som eier landbrukseiendom innenfor samme produksjonsregion, jf. § 3. Den resterende delen skal selges til staten for kr 2,50 pr. liter.

II

Endringene trer i kraft 1. mars 2013.

25. jan. Nr. 58 2013

Forskrift om gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 25. januar 2013 med hjemmel i lov 3. mai 2002 nr. 13 om utenrikstjenesten § 21, jf. § 22. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

Kap. I. Gebyrer

§ 1. Oppkreving av gebyrer

1. Gebyrpliktige tjenestehandlinger er de handlinger som er nevnt i vedlegget til denne tariff. Når slike tjenestehandlinger utføres ved norsk utenriksstasjon, skal det oppkreves gebyr, hvis ikke tjenestehandlingen er gebyrfri eller gebyr frafalles etter bestemmelsene i § 4 – § 5.
2. Gebyr kan oppkreves bare i de tilfelle og etter de satser som er nevnt i vedlegget til tariffen eller etter de satser som fastsettes i medhold av § 5. Gebyr kan beregnes bare én gang for samme forretning.
3. Gebyrene skal betales i forbindelse med forretningens utførelse med mindre stasjonen av særlige grunner skulle finne en annen fremgangsmåte mer praktisk.

§ 2. Gebyrregnskap mv.

1. Det skal føres gebyrregnskap etter de retningslinjer som til enhver tid er fastsatt av Utenriksdepartementet.
2. For betalt gebyr gis kvittering på fastsatt formular.
3. Ved fagstasjon tas gebyrene til inntekt for statskassen. Ved valgkonsulat tilfaller gebyrene stasjonen og skal benyttes til å dekke utgifter til drift av stasjonen. Utenriksdepartementet kan omfordele eventuelt overskudd.
4. Stasjonen inkluderer gebyrinntektene i sin årsrapport.

§ 3. Omregning til fremmed valuta

Omregning av gebyr til fremmed valuta foretas for de enkelte land normalt av overordnet fagstasjon, som underretter underliggende stasjoner. Hvis ikke Utenriksdepartementet av særlige grunner har fastsatt en bestemt kurs, foregår omregningen etter offisiell kurs på tjenestestedet. Ved omregning avrundes oppover eller nedover med inntil ti prosent.

§ 4. Gebyrfrihet

Det er gebyrfrihet:

1. For alle tjenester som ikke er nevnt i vedlegget til denne tariff.
2. For tjenester som er nevnt i vedlegget til denne tariff når de utføres ved fagstasjon etter påbud eller anmodning av norsk statsmyndighet i offentlig interesse eller til offentlig bruk.
3. Dersom det fremgår av avtale med fremmed stat.

§ 5. Gebyrfritak eller nedsettelse av gebyr etter utenriksstasjonens bestemmelse

Stasjonssjefen, eller den som måtte være bemyndiget av denne, kan i den enkelte sak nedsette eller frafalle et gebyr når det av hensyn til vedkommendes økonomiske stilling vil være urimelig å kreve vanlig gebyr, eller andre særlige omstendigheter tilsier at gebyret nedsettes eller frafalles.

§ 6. Tilleggsgebyr for overtidarbeid og tjenestehandlinger utenfor kontorlokalene i kontortiden

For gebyrpliktig tjenestehandling som utføres utenfor kontortid, respektive utenfor kontorlokalene i kontortiden, kan det beregnes tilleggsgebyr etter de satser som fremgår av vedlegget til denne tariff.

Kap. II. Refusjon av utgifter og utlegg**§ 7. Refusjon av reiseutgifter**

For gebyrpliktige tjenester som utføres utenfor kontorlokalene kan diett, nattillegg og reiseutgifter kreves dekket etter bestemmelsene og satsene i Regulativ for reiser i utlandet for statens regning.

§ 8. Refusjon av diverse utlegg

Nødvendige utlegg til overtid for lokalt ansatte, porto, teleutgifter, transport av personer og gods, tolkeutgifter, fotokopier etc. i forbindelse med en gebyrpliktig tjenestehandling kan kreves dekket når utgiftene kan dokumenteres og godtgjørelse for dem ikke allerede er innbefattet i et eventuelt gebyr. Det kan forlanges depositum eller sikkerhetsstillelse for slike utgifter.

Kap. III. Diverse**§ 9. Offentlighetens tilgang til tariffen**

Denne tariff skal være offentlig tilgjengelig på forretningsstedet.

§ 10. Endringer i vedlegget til gebyrtariffen og utfyllende bestemmelser

Utenriksdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring og utfylling av gebyrtariffen og fastsette endringer i vedlegget til denne.

§ 11. Ikrafttredelse mv.

Denne tariff trer i kraft 1. februar 2013. Fra samme tidspunkt oppheves Gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner, fastsatt ved kgl. resolusjon 9. mars 2001 nr. 371, med senere endringer.

25. jan. Nr. 59 2013**Forskrift om endring i forskrift om gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 25. januar 2013 med hjemmel i forskrift 25. januar 2013 nr. 58 om gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner § 10. Kunngjort 25. januar 2013 kl. 15.30.

I

I forskrift 25. januar 2013 nr. 58 om gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner gjøres følgende endring:

Nytt vedlegg skal lyde:

Vedlegg til gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner

Gebyrpliktig tjenestehandling	Gebyr	
	NOK	I fremmed valuta
A. Pass- og utlendingsforretninger		
1. Utstedelse av vanlig reisepass (politipass), fremmedpass og reisebevis:		
a) for personer over 16		450
b) for personer under 16		270
2. Visering av pass eller andre legitimasjonspapirer (visumgebyrene fastsettes i euro, og regnes om til lokal valuta):		
a) Tilsvarende til enhver tid gjeldende gebyrer fastsatt i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 (visumforordningen), artikkel 16	Se vedlegg A	
b) D-visum	Se vedlegg B	
3. Behandlingsgebyr ved søknader etter utlendingsloven:		
a) Første gangs søknad om oppholdstillatelse i familiegjennforeningsøyemed		3 750
b) Fornyelse av søknad i pkt. a		1 100
c) Søknad om oppholdstillatelse for arbeid ¹		3 000
d) Første gangs søknad og fornyelse av søknad om oppholdstillatelse for studenter, forskere med egne midler og au-pairer		2 500
e) Første gangs behandling eller fornyelse av søknader som ikke faller inn under pkt. a, b, c eller d		1 100
f) Søknad om permanent oppholdstillatelse		1 900
4. Behandlingsgebyr ved søknad om statsborgerskap		3 500

<i>Gebyrpliktig tjenestehandling</i>	<i>Gebyr</i>	
	<i>NOK</i>	<i>I fremmed valuta</i>
<i>B. Sjøfartsforretninger</i>		
1. Utstedelse av midlertidig nasjonalitetsbevis	430	
2. Utstedelse av midlertidig farts- eller sikkerhetssertifikat eller påtegning om forlenget gyldighet av sertifikat	430	
3. Kontroll av maritim tjeneste	430	
Ved kontroll av et samlet mannskap skal gebyret ikke overstige totalt	4 300	
<i>C. Økonomisk bistand</i>		
Tilståelse av lån eller bistand ved pengeoverføringer		
10 % av beløpet, men ikke mindre enn	300	
og ikke mer enn	5 000	
<i>D. Oversettelse, avskrift mv.</i>		
1. Oversettelse, inklusive bekreftelse:		
Den betaling som er vanlig på tjenestestedet, men for hver påbegynt gruppe av 100 ord ikke mindre enn	215	
2. Rett kopi/utskrift av protokoll, inklusive bekreftelse:		
For hver maskinskrevet side eller del derav	50	
men ikke mindre enn	215	
<i>E. Notarialforretninger</i>		
Utstedelse av attester og bekreftelse av underskrifter	215	
<i>F. Utstedelse av midlertidig nasjonalitetsbevis for luftfartøy</i>	2 580	
<i>G. Bistand i kommersielle saker, pr. time</i>	645	
<i>H. Tilleggsgebyr</i>		
Tilleggsgebyr (tariffens § 6):		
a) For overtidsarbeid og tjenestehandlinger utenfor kontorlokalene i kontortiden: 50 %		
b) For tjenestehandlinger som utføres på dager hvor stasjonen har stengt eller redusert kontortid på grunn av helg eller høytid: 100 %		

- 1 For behandling av førstegangssøknad om oppholdstillatelse eller søknad om fornyelse av slik tillatelse, skal følgende søkere betale et gebyr på NOK 3 000 (alle henvisninger gjelder forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften))
 - faglærte mv., jf. § 6–1
 - spesialister, jf. § 6–2
 - sesongarbeidstakere mv., jf. § 6–3
 - ufaglærte russiske arbeidstakere mv., jf. § 6–4
 - russiske grensependlere, jf. § 6–5
 - sjøfolk, jf. § 6–6
 - gruppetillatelse til arbeidsgivere, jf. § 6–7
 - utsendte arbeidstakere, jf. § 6–13
 - selvstendige oppdragstakere, jf. § 6–14
 - gruppetillatelse til oppdragsgivere, jf. § 6–15
 - selvstendig næringsdrivende, jf. § 6–18
 - praktikanter, jf. § 6–21
 - musikere, artister og kunstnere mv., jf. § 6–22 første ledd
 - arbeidende gjest i landbruket, jf. § 6–22, 2. ledd
 - kulturarbeidere, jf. § 6–22, 3. ledd
 - medarbeidere i ideelle eller humanitære organisasjoner, jf. § 6–23, 1. ledd
 - medarbeidere i religiøs organisasjon, bl.a. forkynnere, jf. § 6–23, 2. ledd
 - fredskorpsdeltakere, jf. § 6–24
 - russiske torghandlere, jf. § 6–26
 - ungdom på arbeidsferie, jf. § 6–27
 - utlendinger som skal motta medisinsk behandling mv., jf. § 6–28
 - nyutdannede og forskere mv. som søker arbeid som faglært, jf. § 6–29
 - arbeidssøkere som er faglærte og trenger visum, jf. § 6–30
 - journalister mv. i utenlandsk medieinstitusjon, jf. § 6–31, 1. ledd
 - utlendinger som skal utføre arbeid i forbindelse med en krisesituasjon, jf. § 6–31, 2. ledd
 - vakt- og vedlikeholdsmannskap på skip i opplag, jf. § 6–31, 3. ledd
 - utlendinger på lystseilas som skal overvintre i norsk havn, jf. § 6–31, 4. ledd.

Vedlegg A

Visumgebyr (jf. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 (visumforordningen), artikkel 16)

1. Søkere skal betale et visumgebyr på EUR 60.
2. Barn mellom seks og tolv år skal betale et visumgebyr på EUR 35.
3. Visumgebyret skal revideres jevnlig for å gjenspeile administrasjonskostnadene.
4. Visumgebyret skal frafalles for søkere som tilhører en av de følgende kategorier:

- a) barn under seks år
 - b) skoleelever, studenter, høyeregradsstudenter og ledsagende lærere som er på besøk i studie- eller utdanningsøyemed
 - c) forskere fra tredjeland som reiser for å drive vitenskapelig forskning som definert i europaparlaments- og rådsrekommendasjon 2005/761/EF av 28. september 2005 om lettelse av medlemsstatenes utstedelse av standard visa for korttidsopphold til forskere fra tredjeland som reiser innenfor Fellesskapet for å drive vitenskapelig forskning
 - d) representanter for ideelle organisasjoner som er 25 år eller yngre og deltar på seminarer, konferanser eller sports-, kultur- eller utdanningsarrangementer organisert av ideelle organisasjoner.
5. Visumgebyr kan frafalles for:
- a) barn mellom seks og tolv år,
 - b) innehavere av diplomatpass eller tjenestepass,
 - c) unge som er 25 år eller yngre og deltar på seminarer, konferanser eller sports-, kultur – eller utdanningsarrangementer organisert av ideelle organisasjoner.
- Medlemsstatene skal ta sikte på å harmonisere anvendelsen av disse unntakene innenfor rammen av det lokale Schengen-samarbeidet.
6. I enkelttilfeller kan visumgebyret frafalles eller reduseres når dette tjener til å fremme kulturelle, idrettslige, utenrikspolitiske, utviklingspolitiske eller andre vesentlige offentlige interesser, eller av humanitære grunner.
7. Visumgebyret skal innkreves i euro, i tredjelandets lokale valuta eller i den valuta som normalt anvendes i det tredjeland der søknaden innleveres, og skal ikke refunderes annet enn i tilfellene omhandlet i artikkel 18 nr. 2 og artikkel 19 nr. 3.
- Når visumgebyret innkreves i en annen valuta enn euro, skal beløpet som innkreves i vedkommende valuta fastsettes og jevnlig vurderes opp mot referansevekslingskursen for euro som fastsatt av Den europeiske sentralbanken. Beløpet som kreves, kan rundes av oppover, og innenfor rammen av det lokale Schengen-samarbeidet skal konsulatene sikre at de innkrever like store gebyrer.
8. Søkeren skal gis en kvittering for visumgebyret som er betalt.
- (Norge har inngått avtale om lettelser i utstedelsen av visa med flere land. Avtalene inneholder bestemmelser om gebyr og eventuelt gebyrfritak. På hjemmesiden til Utlendingsdirektoratet og Lovdata finnes oversikt over slike avtaler mellom Norge og tredjeland, se <http://www.udiregelverk.no> og <http://www.lovdata.no/traktater/index.html>.

Vedlegg B

Visumgebyr for visum utstedt etter nasjonalt regelverk (D-visum for innreise)

(jf. utlendingsforskriften (ulf.) § 17–12)

1. Ved utstedelse av innreisevisum type D for tillatelse gitt av Utlendingsdirektoratet (UDI) eller dersom søker har gyldig tillatelse/eller sak til behandling iht. ulf. § 3–13, 1., 2., 3., 5. eller 6. ledd, skal det ikke kreves gebyr.
2. Innreisevisum type D til utlending knyttet til diplomatisk stasjon i Norge i henhold til ulf. § 1–8, 2. ledd. Det skal ikke kreves gebyr for visum gitt i medhold av ulf. § 1–8.
3. For innreisevisum type D utstedt til følgende kategorier av søknader som behandles av utenriksstasjon etter retningslinjer fra UDI skal det betales et gebyr tilsvarende Schengenviisumgebyret (60,00 euro):
 - Ektefelle/barn av norsk, nordisk borger, eller utlending med permanent oppholdstillatelse
 - Enkelte forskere, studenter og praktikanter
 - Ektefelle/barn av utlending med tillatelse som faglært/spesialist

II

Endringen trer i kraft 1. februar 2013.

Kommentarer og utfyllende bestemmelser

Nye kommentarer og utfyllende bestemmelser skal lyde:

Kommentarer og utfyllende bestemmelser til Gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner

Ad § 1, pkt. 1

Rett til gebyr etter denne tariff har også fremmede diplomatiske eller konsulære stasjoner i den utstrekning disse i forbindelse med varetakelse av norske interesser er gitt bemyndigelser til å utføre gebyrpliktige tjenestehandlinger på vegne av den norske stat og i dennes navn. Slikt gebyr kan derimot ikke kreves for den bistand som annet nordisk lands utenriksstasjon yter norske borgere innen rammen av det nordiske konsulære samarbeid, da stasjonen i slike tilfelle ikke opptrer i egenskap av representant for norsk statsmyndighet. Eventuelt gebyr for slik bistand vil måtte oppkreves etter vedkommende lands egen gebyrtariff.

Ad § 1, pkt. 2

Gebyr kan i det enkelte tilfelle reduseres i henhold til bestemmelsene i § 5, men det kan ikke kreves gebyr etter høyere satser enn dem som fremgår av vedlegget til tariffen.

Ad § 2, pkt. 3

Ved fagstasjon føres gebyrene til inntekt i stasjonens hovedregnskap. Ved valgkonsulat skal gebyrinntekter bokføres i samsvar med god regnskapsskikk og benyttes til å dekke driftsutgifter for stasjonen. Hvis gebyrinntektene er høyere enn driftsutgiftene, kan Utenriksdepartementet bestemme at overskuddet skal omfordeles til annen utenriksstasjon eller til departementet.

Ad § 2, pkt. 4

Fagstasjonenes regnskap over gebyrinntekter sendes Utenriksdepartementet minst én gang per år. For valgkonsulatenes vedkommende følges regler om innsendelse fastsatt av overordnet fagstasjon og/eller Utenriksdepartementet.

Ad § 3

Omregning av gebyr til lokal valuta utføres av overordnet fagstasjon, som underretter underordnede stasjoner.

Visumgebyrene fastsettes i euro, og omregnes til lokal valuta. Fagstasjonen bør koordinere omregningen av visumgebyrene med andre Schengen staters representasjon på tjenestestedet.

Ved store kursendringer justeres gebyrsatsene tilsvarende.

Ad § 4

I denne paragraf er nevnt de tilfelle hvor det gjelder et automatisk og generelt gebyrfritak, og hvor gebyr overhodet ikke kan oppkreves.

Ad § 5

Gebyrfritak eller nedsettelse av gebyr etter denne bestemmelse kan være aktuelt særlig ved bistand hvor vedkommende på grunn av uforskyldte og/eller uforutsette hendelser i utlandet må anses å ha et rimelig krav på omkostningsfri bistand fra den norske stat, og når det ved lån eller pengeoverføringer gjennom utenriksstasjon er tale om så små beløp at det vil være urimelig å oppkreve gebyr etter gjeldende sats.

Ad § 6

Tilleggsgebyr for tjenestehandlinger som utføres utenfor kontortid kan beregnes uansett om handlingen er utført i eller utenfor kontorlokalene.

Som kontortid på ukedager med vanlig åpningstid regnes den tid som er fastsatt for vedkommende utenriksstasjon. Ved beregning av antall anvendte timer skal påbegynt time regnes som halv time og tid utover 30 minutter regnes som hel time.

Ventetid ut over én time før tjenesten kan påbegynnes, inkluderes. Dette gjelder kun ventetid som ikke kan legges tjenestemannen til last.

For tjenestehandlinger som utføres om bord på skip eller fly, kan det beregnes tilleggsgebyr for minst 3 timer.

Tilleggsgebyr etter § 6 kan kreves bare når tjenestehandlingen er begjært utført utenfor kontortid, respektive utenfor kontorlokalene i kontortiden, eller når det skyldes rekvirenten at tjenesten ikke kan utføres i kontorlokalene i kontortiden.

Sammenlagt for hvert døgn kan det for en og samme tjenestehandling ikke kreves tilleggsgebyr utover den maksimumssats som er fastsatt i vedlegget til denne tariff.

Ad § 7

Utgifter som nevnt i § 7 – § 8 kan også kreves refundert for ikke gebyrpliktige handlinger. Ved mange utenriksstasjoner påløper utgifter som ikke er knyttet til gebyrpliktige tjenester, f.eks. transport til/fra flyplass av personer.

Ad § 8

Refusjon av utlegg etter denne bestemmelse kan ikke kreves for utlegg til porto, fotokopier eller andre ubetydelige utgifter i forbindelse med gebyrpliktig tjenestehandling. Slike utlegg anses å være dekket av det gebyr som er fastsatt for tjenestehandlingen.

Ad § 11

Bestemmelsen innebærer at Utenriksdepartementet kan innføre, oppheve eller justere gebyrer for tjenestehandlinger. Endringer kan blant annet skje for å harmonisere hvilke tjenestehandlinger som skal være gebyrpliktige og på hvilket nivå blant annet i lys av det til enhver tid gjeldende regelverk i Norge, som følge av internasjonale forpliktelser eller av andre grunner.

*Kommentarer og utfyllende bestemmelser til Vedlegg til Gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner**Ad vedleggets pkt. A, nr. 1*

Gebyr beregnes ikke for utlevering av reisedokument som ikke er utstedt av stasjonen:

Ad vedleggets pkt. A, nr. 2

I lys av Norges gjennomføring av Schengen-avtalen av 25. mars 2001 må det innkreves visumgebyr slik de til enhver tid fremgår av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 (visumforordningen), artikkel 18.

Schengen-gebyrene inkluderer kun viseringsforretninger, og omfatter ikke søknader om andre tillatelser etter utlendingsregelverket, jf. satsene i vedlegget.

Ad vedleggets pkt. B, nr. 1

Dokumentkontroll og utarbeidelse av nasjonalitetsbevis foretas av Sjøfartsdirektoratet i det enkelte tilfelle for underskrift og stempling på utenriksstasjon. Hjemmelen fremgår av lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten, § 5, 3. ledd: «Nasjonalitetsbevis utstedes av den myndighet som har innført skipet i skipsregisteret. Midlertidig nasjonalitetsbevis kan i særlige tilfelle utstedes av Sjøfartsdirektoratet. Er skipet i utlandet, kan beviset utstedes av vedkommende norske utenriksstjenestemann som har fått fullmakt av Sjøfartsdirektoratet. Kongen kan gi regler om at denne kan utstede bevis uten fullmakt hvis det haster.»

Ad vedleggets pkt. B, nr. 2

Gebyr etter den faste sats kan beregnes for utstedelse og forlengelse av midlertidig fartssertifikater, jf. forskrift 15. juni 1987 nr. 506 om besiktelse for utstedelse av sertifikater til passasjer-, lasteskip og lektere, og om andre besiktelser m.m. Forskriftens § 27 om utstedelse og varighet av sertifikater omhandler utenriksstasjonenes oppgaver.

For fiskefartøy på 15 meter og derover gjelder tilsvarende bestemmelser, jf. forskrift 13. juni 2000 nr. 660 § 19–1 om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover.

Ad vedleggets pkt. B, nr. 3

Utstedelse av midlertidig kompetansesertifikat (Certificate of Receipt of Application CRA) utstedes med hjemmel i forskrift 22. desember 2011 nr. 1523 om kvalifikasjoner og sertifikater for sjøfolk, § 86 om midlertidig tjeneste i sertifikatpliktig stilling.

Skjemaet som skal benyttes finnes på Sjøfartsdirektoratets hjemmeside.

Ad vedleggets pkt. B nr. 3

Det er vedtatt endring i forskrift 25. november 1988 nr. 940 om kontroll av maritim tjeneste. Endringen trer i kraft senest 20. august 2013 i forbindelse med ikrafttredelse av ILO-konvensjon nr. 178 om sjøfolks arbeids- og levevilkår. Etter endringen vil det være rederiet selv som skal kontrollere at arbeidsavtale, kvalifikasjoner og helseerklæring samsvarer med gjeldende forskriftskrav. Gebyr skal innkreves av utenriksstasjonen så lenge tjenestehandlingen fortsatt foretas.

Ad vedleggets pkt. C

Gebyret trekkes fra lånebeløpet/det overførte beløp på samme måte som teleutgifter og andre direkte utlegg.

Ad vedleggets pkt. D, nr. 1

Utenriksstjenestemann er ikke autorisert oversetter. Utenriksstasjonene skal således ikke utferdige offisielle oversettelser bortsett fra oversettelser av sivilstandsdokumenter, og følgelig kun avkreve gebyr for denne type tjenestehandling. Andre oversettelser bør påføres «uoffisiell oversettelse».

Ad vedleggets pkt. D, nr. 2

To håndskrevne sider regnes lik én maskinskrevet side. En maskinskrevet side bør som regel ha 30 linjer med 55 bokstaver i linjen, og en håndskrevet side 26 linjer med 35 bokstaver i linjen.

For bekreftelse eller ekstra kopier/gjenparter beregnes ikke gebyr.

Ad vedleggets pkt. F

Utstedelse av midlertidig nasjonalitets- og registreringsbevis brukes når norske operatører/selskap kjøper fly i utlandet. Utenriksstasjonene gjør denne oppgaven på vegne av Luftfartstilsynet, med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, § 3–14, jf. § 3–9. Det vil ofte påløpe tilleggsgebyr etter pkt. H i tariffen.

Ad vedleggets pkt. G

Det forutsettes at bistanden har et visst omfang. Fagstasjoner skal ikke ilegge gebyr for bistand som tar mindre enn fem timer. Gebyret gjelder i «kommersielle saker», definert som saker der oppdragsgiver har en økonomisk interesse av bistanden. Dette kan, i tillegg til vanlig bedriftsbistand, blant annet gjelde bistand til innhenting av opplysninger fra databaser, banker eller kredittopplysningsbyråer, fremskaffelse av håndbøker, statistisk materiale, markedsundersøkelser, lisensdokumenter, patentdokumenter, brosjyrer, vareprøver, bindende tollopplysninger o.l. Utenriksstasjonene skal normalt ikke bistå i inkassosaker, overfor advokater, forsikringsselskaper, banker, konsulentfirma og lignende med mindre det er som ledd i konsulær bistand.

Eventuelle utlegg faktureres oppdragsgiver direkte i tillegg, jf. også § 7 og § 8.

Alle oppdrag utover minimumsfakturering skal kostnadsberegnes og oversendes oppdragsgiver for godkjenning før arbeidet påbegynnes. I land der Innovasjon Norge er stedlig representert, innebærer ordningen ingen endring i arbeidsfordelingen mellom Innovasjon Norge og stasjonene.

Ad vedleggets pkt. H

For tjenestehandlinger som etter anmodning fra rekvirenten må utføres som overtid eller utenfor kontorlokalene i kontortiden beregnes tillegg på 50 % av ordinært gebyr. Tilleggsgebyret kan settes til 100 % på dager stasjonen har stengt eller redusert kontortid (helg/høytid).

13. jan. Nr. 60 2013**Forskrift om avliving av dyr**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 13. januar 2013 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7, § 8, § 12, § 23 og § 24, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 9.1 nr. 2 (forordning (EF) nr. 1099/2009). Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

*Kapittel I. Innledende bestemmelser***§ 1. Formål**

Forskriften skal fremme forsvarlig dyrevelferd ved avliving av dyr.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder avliving som omfattes av forordning (EF) nr. 1099/2009 om beskyttelse av dyr på tidspunktet for slaktning eller avliving.

Kapittel III gjelder bare på slakteri og er fastsatt i samsvar med forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 26 nummer 1.

Kapittel IV gjelder bare utenfor slakteri og er fastsatt i samsvar med forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 26 nummer 1 og nummer 2 bokstav a.

Kapittel III og IV gjelder ikke fisk.

Forskriften er rettet mot ledelsen i slakterier og andre virksomheter som utfører handlinger som er omfattet av forskriften. Forskriften er også rettet mot enkeltpersoner som utfører slike handlinger.

*Kapittel II. Gjennomføring av avlivingsforordningen***§ 3. Forordning (EF) nr. 1099/2009**

EØS-avtalen vedlegg I del 9.1 nr. 2 (forordning (EF) nr. 1099/2009 av 24. september 2009 om vern av dyr på tidspunktet for avliving), gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

*Kapittel III. Tilleggsbestemmelser om avliving på slakteri***§ 4. Avlessing**

Avlessingsramper skal i tillegg til å oppfylle forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg II punkt 2 maksimalt ha et fall på 10 grader. Rampene skal om nødvendig være dekket med strø, halm eller annet passende materiale.

§ 5. Andre krav ved ankomst

Hest skal slaktes ankomstdagen.

Kravet om forrang i forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg III punkt 1.5 gjelder også dyr som har blitt sjuke eller skadet under transport.

§ 6. Driving

Drivgangene skal i tillegg til å oppfylle forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg II punkt 2.1 være innrettet slik at dyrenes flokkinstinkt kan utnyttes. Som drivredskap kan det nyttes drivlem eller andre mekaniske hjelpemidler for å lede dyrene der det er nødvendig.

Driving av dyr med elektrisk drivstav skal så langt som mulig unngås. Ved slik bruk av elektrisk drivstav, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg III punkt 1.9, skal det gå minst 10 sekunder mellom hver gang, og det skal ikke gis mer enn et par korte elektriske støt rett etter hverandre av gangen. Dyrene skal ha fri mulighet til å bevege seg forover.

§ 7. Oppstalling og føring

Tilstanden til dyr som må oppstalles på slakteri, skal som minimum kontrolleres ved arbeidstidens begynnelse og ved arbeidstidens slutt.

Oppstallingsarealene skal i tillegg til å oppfylle forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg II punkt 1 om nødvendig ha utstyr for oppbinding.

Kravet om beskyttelse mot ugunstige værforhold i forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg II punkt 2.6 gjelder ikke for reinsdyr.

Snø regnes som drikkevann for reinsdyr, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg III punkt 1.6.

Utendørs innhegninger, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg II punkt 2.6, skal holdes i en slik stand at dyrene ikke utsettes for fysiske, kjemiske eller andre helsemessige farer.

§ 8. Fiksering ved bedøving

Dyr skal fikseres på egnet måte før bedøvingen slik at de ikke utsettes for unødig smerte, lidelse, stress eller skade, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 artiklene 3, 7, 8 og 9, og videre vedlegg II punkt 3 og vedlegg IV.

Fjørfe kan henges opp etter beina før bedøving, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg III punkt 1.8 bokstav c, når bedøvingen finner sted etter opphengingen. Personell som kontrollerer bedøvelsen, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 5, skal påse at fjørfe som er opphengt i bevegelig kjede, er rolige når de kommer fram til bedøvningsstedet, slik at bedøvingen kan utføres effektivt. Fjørfe som er for store eller for små i forhold til innstillingen på bedøvnings- eller avlivingsutstyret, skal ikke henges opp. Fjørfe med beinskader eller lignende skal heller ikke henges opp.

§ 9. Krav om bedøving ved religiøs slakting

Kravet om bedøving før avliving i dyrevelferdsloven § 12 annet ledd og forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 4 nummer 1 gjelder også avliving etter religiøse ritualer på slakteri.

§ 10. Bedøving med boltipistol og skytevåpen

Ved bedøving med boltipistol eller skytevåpen gjelder følgende krav i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 1 nr. 1, 2 og 3 og kapittel II punkt 1:

- Pattedyr skal skytes i pannen. Sau og geit kan skytes bak hornanlegget dersom horn gjør plassering av skuddet i pannen umulig. Skuddet skal da plasseres like bak hornanlegget med retning mot munnen. Store reinbukker med gevir kan skytes i tinningen. Skuddet skal uansett plasseres slik at det gir umiddelbar bedøving, tilpasset den aktuelle dyrearten.
- Den som foretar bedøving med boltipistol, skal sikre at bolten er gått helt tilbake til utgangsstillingen før hvert skudd. Hvis bolten ikke lar seg føre helt tilbake, skal feilen utbedres før pistolen tas i bruk på nytt.

§ 11. Elektrisk bedøving

Ved bedøving med elektrisk strøm gjelder følgende krav i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 2, og kapittel II punktene 4, 5 og 6:

- Hvis dyr bedøves enkeltvis, skal det elektriske apparatet gi et lyssignal i den tiden strømmen går gjennom hjernen på dyret.
- Strømstyrken mellom elektroder skal minst være 2,5 ampere for storfe eldre enn seks måneder, og 0,3 ampere for kaniner.
- Den korrekte strømstyrken skal oppnås så raskt som mulig og innen ½ sekund etter påsetting av elektrodene, og opprettholdes i minst 3 sekunder.
- Det skal gjennomføres målinger som viser hvilken strømstyrke det enkelte dyr eksponeres for når det er behov for dette, men minimum 2 ganger i året og ved endring av bedøvelsesutstyret på slaktelinjen.

Personell som under slakting kontrollerer elektrisk bedøving av fjørfe, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 5, skal ikke samtidig ha andre arbeidsoppgaver.

§ 12. Bedøving av gris med gass

Ved bedøving av gris med gass gjelder følgende krav i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 3, punktene 7, 8 og 9 og vedlegg II punkt 6:

- Det skal foretas gruppevis bedøvelse, med minimum to dyr i gruppen.
- Når grisene er ført inn i kammeret for å bli bedøvd, skal de bedøves så raskt som mulig.
- Det skal være tilstrekkelig belysning slik at grisene kan se hverandre og omgivelsene til de er bedøvd.
- Kammeret skal være utformet slik at gassnivået er mest mulig stabilt, og være utstyrt med instrumenter som måler gasskonsentrasjonen på nivå med grisenes hoder.
- Ved bruk av karbondioksid til bedøving skal grisene plasseres i bokser med bunn og transporteres direkte til stedet hvor gasskonsentrasjonen er minst 80 volumprosent.
- Dyrene skal være i kontakt med gassen i tilstrekkelig lang tid til å sikre at de er døde eller forblir bevisstløse til de er avlivet ved avblødning.

§ 13. Avblødning

Ved avblødning av dyr gjelder følgende krav i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 4 nr. 1 og vedlegg III punkt 3:

- Ingen dyr skal bedøves med mindre avblødning kan finne sted umiddelbart etterpå.
- Bedøvd dyr kan heises opp i slaktelinjen før avblødning.
- Avblødning skal skje så snart at dyrene ikke kommer til bevissthet etter bedøvingen.
- Avblødning skal foregå ved å skjære gjennom begge halspulsårer eller de hovedblodkar som disse utløper fra.
- Avblødning av fjørfe skal sikres ved å kappe hodet av dyrene ved hjelp av skarpt verktøy.
- Når fjørfe avbløs med automatisk utstyr, skal personellet som kontrollerer bedøvelsen, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 5, sørge for at dyrene blir avlivet umiddelbart dersom det automatiske utstyret svikter. Avlivingen skal skje ved å skjære av hodet.

Kapittel IV. Tilleggsbestemmelser om avliving utenfor slakteri

§ 14. Bedøving med boltpistol, skytevåpen og halsdislokasjon

Bedøving med boltpistol eller skytevåpen, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I vedlegg 1, utenfor slakteri skal utføres i samsvar med § 10.

Hjort som holdes i oppdrett, kan bedøves med skytevåpen med skudd mot dyrets hjerne på kort hold.

Ved nødavliving av dyr med skytevåpen på langt hold, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 19, skal skuddet rettes mot dyrets hjerteregeion.

Den som bruker skytevåpen til avliving, skal ha bestått jegerprøven i tillegg til å oppfylle forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 7 nummer 1. Dette gjelder ikke ved nødavliving hvis det ikke er person med bestått jegerprøve til stede.

Ved bruk av skytevåpen skal anslagsenergien for ammunisjonen være slik at dyret mister bevisstheten så raskt som mulig.

Ved avliving av dyr med halsdislokasjon, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kap. II punkt 3, skal dyrene først bedøves med slag mot hodet.

§ 15. Hest

Bedøving med elektrisk strøm, jf. vedlegg I kapittel I tabell 2, er ikke en tillatt metode ved avliving av hest.

§ 16. Fjørfe

Fjørfebesetninger kan avlives med karbondioksid som føres inn i husdyrrommet, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 3. Dører og vinduer lukkes og ventilasjonen unntatt takventilasjonen stenges rett før gassen slippes inn. Gass-strålen inn i rommet skal ikke rettes direkte mot dyrene.

Nivået av karbondioksid skal raskt komme opp i 45 volumprosent og minst holdes på 40 volumprosent i 60 minutter.

Planlagt avliving av besetningen skal meldes Mattilsynet en uke før gjennomføring. Den som står for avlivingen, skal sikre at det beregnes tilstrekkelig gassmengde til å avlive dyrene raskt og effektivt før gassen pumpes inn i rommet.

Høns, vaktler og kalkun kan avlives med karbondioksid i gasskontainere som er konstruert og laget til dette formålet. Ren karbondioksid føres inn til dyrene i kontaineren og holdes på høyt nok nivå til dyrene er døde. Ingen dyr skal tas ut av kontaineren før alle dyr er døde.

Den som avliver fjørfe som næring, skal være registrert hos Mattilsynet.

Til avliving av fjørfebesetninger kan det gis tillatelse til å bruke gassblandinger eller andre gasser enn karbondioksid etter søknad til Mattilsynet.

Fjørfe og andre dyr under 3 kg kan avlives ved nakketrekk etter bedøvelse med slag mot hodet.

§ 17. Daggamle kyllinger og embryo i rugeri

Daggamle kyllinger som ikke skal settes i produksjon, skal avlives før de er 24 timer gamle. Dersom levende embryo som ikke klekkes til normal tid skal avlives, skal det skje senest 24 timer etter normalt klekkesidspunkt.

Avlivingen kan foretas ved maserasjon, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 1 nr. 4, i et mekanisk apparat som inneholder hurtig roterende mekanisk drevne kniver eller ekspanderende polystyrentapper. Apparatet skal være utformet og brukt på en slik måte at en sikrer at alle kyllingene og embryoene blir drept momentant selv om de blir håndtert i stort antall. Ved bruk av gass på daggamle kyllinger skal dyrene plasseres i enkle lag.

§ 18. Strutsefugler

Bedøving med gass, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 3, er ikke en tillatt metode ved avliving av strutsefugler.

§ 19. Pelsdyr

Avliving av rev skal utføres av person med kompetansebevis som nevnt i forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 21 i stedet for å oppfylle kravet i artikkel 7 nummer 3.

Avliving av mink skal utføres av person med kompetansebevis, eller av person under nærvær og direkte overvåkning av person med slikt kompetansebevis, som nevnt i forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 21 i stedet for å oppfylle kravet i artikkel 7 nummer 3.

Ved avliving av pelsdyr med elektrisk strøm, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 2, skal det bare brukes avlivingsapparater som er konstruerte for avliving av den aktuelle dyrearten. Apparatet skal være forsynt med en lett avlesbar måler som kontinuerlig viser strømstyrken under avliving. Apparatet skal gi et signal i den tiden strømmen går gjennom dyret.

Ved bedøving av pelsdyr med gass, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 3, skal innretning hvor dyrene innånder gassen være utformet slik at gassnivået er mest mulig stabilt. Innretningen skal være utstyrt med instrumenter som måler gasskonsentrasjonen under avliving, og som gir et klart varsel dersom konsentrasjonen blir lavere enn tillatte volumprosent.

Ved bruk av karbondioksid, jf. forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg I kapittel I tabell 3 nr. 1, skal ingen dyr vise tegn til bevissthet etter 30 sekunders eksponering.

§ 20. Avblødning og videre behandling av dyrene

Dyr som avlives utenfor slakteri, skal avbløs i samsvar med forordning (EF) nr. 1099/2009 vedlegg III punkt 3 og § 13. Kravet om avblødning gjelder ikke ved avliving med legemiddel, avliving av fjørfe som ikke skal benyttes til mat, avliving av pelsdyr med gass eller elektrisitet og avliving av hund, katt og andre kjæledyr, forutsatt at bedøvningsmetoden medfører sikker død.

Videre behandling av dyrene skal ikke påbegynnes før eventuell avblødning er avsluttet og det er konstatert at hvert enkelt dyr er dødt. Pelsing av pelsdyr skal ikke finne sted før tidligst 10 minutter etter at dyret er konstatert dødt.

Kapittel V. Avsluttende bestemmelser**§ 21. Tilsyn og vedtak**

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. dyrevelferdsloven § 30, for å gjennomføre bestemmelser som er fastsatt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til dyrevelferdsloven § 32, § 34 og § 35.

§ 22. Straff

Overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av forskriften, er straffbart i medhold av dyrevelferdsloven § 37.

§ 23. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. februar 2013. Samtidig oppheves forskrift 28. august 1995 nr. 775 om dyrevern i slakterier.

Forordning**Forordning (EF) nr. 1099/2009**

Nedenfor gjengis en norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 1099/2009. Oversettelsen gjengis til informasjon.

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1099/2009
av 24. september 2009
om vern av dyr på tidspunktet for avliving

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37,
under henvisning til forslag fra Kommisjonen,
under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet,¹
under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,²
etter samråd med Regionkomiteen,
og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved rådsdirektiv 93/119/EF av 22. desember 1993 om vern av dyr på tidspunktet for slakting eller avliving³ er det fastsatt felles minstekrav for vern av dyr på tidspunktet for slakting eller avliving i Fellesskapet. Direktivet er ikke blitt vesentlig endret siden det ble vedtatt.
- 2) Avliving av dyr kan påføre dyr smerte, plage, frykt eller andre former for lidelse, selv under de best mulige tekniske forhold. Visse oppgaver i forbindelse med avliving kan være stressende og alle bedøvningsteknikker har visse ulemper. De driftsansvarlige eller alle som er involvert i avliving av dyr, bør treffe nødvendige tiltak for å unngå smerte og minimere plage og lidelse hos dyr som slaktes eller avlives, idet det tas hensyn til beste praksis på området og tillatte metoder i henhold til denne forordning. Derfor bør smerte, plage og lidelse anses som unngåelig dersom de driftsansvarlige og alle som er involvert i avliving av dyr, bryter med noen av kravene i denne forordning eller benytter tillatte metoder uten å utnytte det nåværende utviklingsstadiet i teknikken og dermed uaktsomt eller forsettlig påfører dyrene smerte, plage eller lidelse.
- 3) Vern av dyr på tidspunktet for slakting eller avliving har vært omfattet av fellesskapsretten siden 1974, og ble styrket vesentlig ved direktiv 93/119/EF. Det er imidlertid fastslått store forskjeller med hensyn til medlemsstatenes gjennomføring av direktivet, og det er pekt på alvorlige dyrevelferdsproblemer og forskjeller som kan påvirke konkurransevnen mellom de forskjellige driftsansvarlige.
- 4) Dyrs velferd er en fellesskapsverdi som er nedfelt i protokollen (nr. 33) om dyrevern og dyrs velferd som er vedlagt traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap (heretter kalt protokoll nr. 33). Vern av dyr på tidspunktet for slakting eller avliving er en sak av offentlig interesse som påvirker forbrukernes holdning til landbruksvarer. Dessuten bidrar bedre vern av dyr på tidspunktet for slakting til bedre kjøttkvalitet og har indirekte en positiv virkning på arbeidssikkerheten på slakterier.
- 5) Nasjonal lovgivning om vern av dyr på tidspunktet for slakting eller avliving påvirker konkurransen og dermed hvordan det indre marked for produkter av animalsk opprinnelse som omfattes av vedlegg I til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, virker. Det er nødvendig å innføre felles regler for å sikre en rasjonell utvikling av det indre marked for disse produktene.
- 6) Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), opprettet ved europaparlaments- og europarådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i

næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet,⁴ har vedtatt to uttalelser om sider ved dyrs velferd som gjelder de viktigste systemene for bedøving og avliving av visse dyrearter, nemlig en uttalelse i 2004 om sider ved dyrs velferd som gjelder de mest utbredte metodene for bedøving og avliving av de viktigste kommersielle dyreartene, og en uttalelse i 2006 om sider ved dyrs velferd som gjelder de mest utbredte metodene for bedøving og avliving av kommersielt oppdrettede dyr av hjortefamilien, geit, kanin, struts, and, gås og vaktel. Fellesskapsretten på dette området bør ajourføres for å ta hensyn til de nevnte vitenskapelige uttalelsene. Anbefalinger om å fase ut bruken av karbondioksid til avliving av gris og bruken av vannbad til bedøving av fjørfe, omfattes ikke av denne forordning fordi konsekvensanalysen viste at slike anbefalinger for øyeblikket ikke er økonomisk gjennomførbare. Det er imidlertid viktig å fortsette denne diskusjonen i framtiden. Kommisjonen bør derfor utarbeide en rapport om de forskjellige bedøvingsmetodene for fjørfe, særlig bedøving av grupper i vannbad, og framlegge den for Europaparlamentet og Rådet. Andre anbefalinger bør heller ikke være omfattet av denne forordning fordi de viser til tekniske parametere som bør være en del av gjennomføringstiltakene eller fellesskapsretningslinjene. Anbefalinger om oppdrettsfisk omfattes ikke av denne forordning fordi det er behov for ytterligere vitenskapelige uttalelser og en økonomisk vurdering på dette området.

- 7) I 2007 vedtok Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) helseregelverket for landdyr som omfatter retningslinjer for slaktning av dyr og for avliving av dyr med henblikk på sykdomsbekjempelse. De nevnte internasjonale retningslinjene inneholder anbefalinger om håndtering, immobilisering, bedøving og avbløding av dyr på slakterier og avliving av dyr ved utbrudd av smittsomme sykdommer. Det bør i denne forordning også tas hensyn til nevnte internasjonale standarder.
- 8) Etter at direktiv 93/119/EF ble vedtatt, har Fellesskapets regelverk innen næringsmiddeltrygghet som gjelder for slakterier, gjennomgått en gjennomgripende endring ved vedtakelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene⁵ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse.⁶ I nevnte forordninger understrekes de driftsansvarliges ansvar for næringsmiddeltryggheten. Slakteriene skal også gjennomgå en framgangsmåte for forhåndsgodkjenning der vedkommende myndighet undersøker konstruksjon, utforming og utstyr for å sikre at det er i samsvar med de relevante tekniske reglene om næringsmiddeltrygghet. Sider ved dyrs velferd bør integreres bedre på slakterier; i deres konstruksjon og utforming så vel som utstyr som benyttes der.
- 9) Offentlige kontroller i næringsmiddelkjeden er også blitt omorganisert ved vedtakelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at førvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsen om dyrs helse og velferd overholdes⁷ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum.⁸
- 10) De forholdene som dyr som holdes for landbruksformål, avlives under, har en direkte eller indirekte virkning på markedet for næringsmidler, fôr eller andre produkter, og på de berørte virksomhetenes konkurranseevne. Derfor bør slik avliving omfattes av fellesskapsretten. Imidlertid kan tradisjonelle landbruksdyr som hest, esel, storfe, sau, geit eller svin også holdes for andre formål, for eksempel som kjæledyr, utstillingsdyr, dyr for arbeidsformål eller sport. Dersom avlivingen av dyr av disse artene fører til produksjon av næringsmidler eller andre produkter, bør denne virksomheten omfattes av denne forordnings virkeområde. Viltlevende eller eierløse dyr som avlives for å regulere bestanden, bør derfor ikke omfattes av denne forordnings virkeområde.
- 11) Fisk og landdyr er fysiologisk sett svært ulike og slaktning og avliving av oppdrettsfisk foregår under helt andre forhold, særlig når det gjelder tilsyn. Dessuten er det ikke forsket på langt nær så mye på bedøving av fisk som på bedøving av andre landbruksdyr. Det bør fastsettes særlige standarder for vern av fisk i forbindelse med avliving. Bestemmelser som får anvendelse på fisk, bør derfor for tiden begrenses til hovedprinsippene. Ytterligere initiativ fra Fellesskapets side bør bygge på en vitenskapelig risikovurdering for slaktning og avliving av fisk, som foretas av EFSA, idet det tas hensyn til sosiale, økonomiske og administrative følger.
- 12) Det er en etisk plikt å avlive produksjonsdyr som har store lidelser, dersom det ikke er mulig å lindre disse smertene på en økonomisk gjennomførbar måte. I de fleste tilfellene kan dyr avlives under forsvarlige velferdsforhold. Ved særlige omstendigheter, som for eksempel ved ulykker på fjerntliggende steder, der kompetent personale og utstyr ikke kan nå fram til dyrene, kan imidlertid en overholdelse av best mulige velferdsbestemmelser forlenge deres lidelser. Av hensyn til dyrene er det derfor hensiktsmessig å utelukke nødavliving fra anvendelsen av visse bestemmelser i denne forordning.
- 13) Det forekommer at dyr kan være farlige for mennesker og bringe menneskeliv i fare, påføre alvorlige skader eller overføre dødelige sykdommer. Slike risikoer forebygges vanligvis ved at dyrene immobiliseres på en ordentlig måte, men det kan også under visse omstendigheter være nødvendig å avlive farlige dyr for å fjerne slike risikoer. Under slike omstendigheter er det ikke alltid mulig å avlive dyrene under best mulige velferdsforhold på grunn av nødssituasjonen. Det er derfor nødvendig å fravike plikten til å bedøve eller straks avlive dyrene i disse tilfellene.

- 14) Forholdene ved avlaving i forbindelse med jakt eller sportsfiske er svært forskjellige fra dem som gjelder for produksjonsdyr, og jakt er underlagt særlig lovgivning. Det er derfor mest passende å utelukke avlaving i forbindelse med jakt og fiske fra denne forordningen.
- 15) I protokoll nr. 33 understrekes også behovet for å overholde medlemsstatenes lover og forskrifter samt deres skikker, særlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle tradisjoner og regional arv, ved utformingen og gjennomføringen av fellesskapspolitikk innen blant annet landbruk og det indre marked. Kulturarrangementer hvor overholdelse av krav til dyrevelferd vil ha en negativ virkning på selve kjernen i de berørte arrangementene, bør derfor utelukkes fra denne forordningens virkeområde.
- 16) I tillegg dreier kulturelle tradisjoner seg om nedarvede, fastlagte eller sedvanlige mønstre for tenkemåte, handling eller atferd som overføres fra generasjon til generasjon. De bidrar til å fremme langvarige sosiale bånd mellom generasjonene. Forutsatt at denne virksomheten ikke påvirker markedet for produkter av animalsk opprinnelse og ikke er begrunnet i produksjonsformål, er det derfor hensiktsmessig at avlaving av dyr som skjer under disse arrangementene, utelukkes fra denne forordningens virkeområde.
- 17) Slakting av fjørfe, kanin og hare til forbruk i privat husholdning foregår ikke i et slikt omfang at det vil kunne påvirke konkurranseevnen til de kommersielle slakteriene. Dessuten står den innsatsen som er nødvendig for at offentlige myndigheter kan oppdage og kontrollere slik virksomhet, ikke i rimelig forhold til eventuelle problemer som må løses. Det er derfor hensiktsmessig å utelukke nevnte virksomhet fra denne forordningens virkeområde.
- 18) Ved direktiv 93/119/EF ble det gitt unntak fra kravet til bedøving ved religiøs slakting som finner sted på slakterier. Siden fellesskapsbestemmelsene som gjelder religiøs slakting er blitt innarbeidet på forskjellig måte avhengig av nasjonal bakgrunn, og i betraktning av at det i nasjonale regler tas hensyn til forhold som går ut over formålet med denne forordning, er det viktig å opprettholde unntaket fra kravet om at dyr skal bedøves før slakting, samtidig som en viss grad av subsidiaritet overlates til hver medlemsstat. Denne forordningen overholder derfor religionsfriheten og retten til å utøve sin religion eller tro gjennom gudstjeneste, undervisning, sedvaner og ritualer som omhandlet i artikkel 10 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 19) Det finnes tilstrekkelig vitenskapelig bevis på at virveldyr er følende vesener som derfor bør omfattes av denne forordnings virkeområde. Krypdyr og amfibier er likevel ikke dyr som normalt er produksjonsdyr i Fellesskapet, og det vil derfor ikke være hensiktsmessig eller rimelig at de omfattes av forordningen.
- 20) Mange avlivingsmetoder er smertefulle for dyr. Det er derfor nødvendig å bedøve dyrene slik at de mister bevissthet og følesans før eller samtidig som de avlives. Det er komplisert å måle manglende bevissthet og følesans hos et dyr, og det må bare skje med en vitenskapelig godkjent metodikk. Det bør likevel foretas overvåking ved hjelp av indikatorer for å vurdere hvor effektiv framgangsmåten er i praksis.
- 21) Overvåking av hvor effektiv bedøvingen er, bygger hovedsakelig på en vurdering av dyrenes bevissthet og følesans. Et dyrs bevissthet er først og fremst dets evne til å føle og kontrollere sine frivillige bevegelser. Selv om det finnes visse unntak, som for eksempel elektroimmobilisering eller andre bevisst framkalte lammelser, kan et dyr antas å være bevisstløst når det ikke kan stå oppreist i en naturlig stilling, ikke er våkent eller ikke viser tegn på positive eller negative følelser som frykt eller opphisselse. Et dyrs følesans uttrykkes først og fremst gjennom dets evne til å føle smerte. Generelt kan et dyr antas ikke å oppfatte følelser når det ikke viser noen reflekser eller reaksjoner på stimuli som for eksempel lyd, lukt, lys eller fysisk kontakt.
- 22) Nye bedøvningsmetoder utvikles stadig og tilbys på markedet som svar på nye utfordringer innen husdyrproduksjon og kjøttindustrien. Det er derfor viktig å gi Kommisjonen myndighet til å godkjenne nye bedøvningsmetoder samtidig som det sikres et ensartet og høyt nivå for dyrevelferd.
- 23) Fellesskapsretningslinjer er nyttige verktøy for å gi de driftsansvarlige og vedkommende myndigheter spesifikke opplysninger om parametrene de skal benytte for å sikre et høyt vernemåte for dyrene samtidig som virksomhetene sikres like vilkår. Det er derfor nødvendig å gi Kommisjonen myndighet til å utarbeide slike retningslinjer.
- 24) Avhengig av hvordan visse bedøvningsmetoder benyttes under slakting eller avlaving, kan de føre til døden samtidig som smerte unngås, og med minst mulig plage og lidelse for dyret. Andre bedøvningsmetoder fører ikke nødvendigvis til døden, og dyrene kan komme til bevissthet eller få tilbake følesansen under fortsettelsen av en smertefull prosess. Slike metoder bør derfor suppleres med andre teknikker som sikrer at dyret dør før det kommer til bevissthet. Det er derfor helt avgjørende å angi hvilke bedøvningsmetoder som skal suppleres med en avlivingsmetode.
- 25) Mange faktorer medvirker til at forholdene ved bedøving av dyr og resultatene av denne bedøvingen varierer i praksis. Det bør derfor foretas en regelmessig vurdering av resultatene av bedøving. Med henblikk på dette bør de driftsansvarlige fastsette en representativ prøve for å kontrollere effekten av bedøvningsmetodene, idet det tas hensyn til hvor homogen gruppen av dyr er, og andre avgjørende faktorer som for eksempel benyttet utstyr og involvert personale.
- 26) Noen av bedøvningsmetodene kan dokumenteres å være tilstrekkelig pålitelige til at dyrene ugjenkallelig avlives under alle omstendigheter, dersom spesifikke nøkkelparametre er benyttet. I slike tilfeller vil behovet for å kontrollere bedøvingen virke unødvendig og urimelig. Det er derfor hensiktsmessig å gi mulighet for unntak fra plikten til kontroll av bedøvingen der det finnes tilstrekkelig vitenskapelig bevis på at en gitt bedøvningsmetode framkaller ugjenkallelig død for alle dyr under visse kommersielle forhold.

- 27) Dyrs velferd er i stor grad påvirket av de daglige rutinene, og det kan bare oppnås pålitelige resultater dersom de driftsansvarlige utvikler overvåkingsverktøy for å vurdere virkningene av dem. Det bør derfor i alle ledd i produksjonen utarbeides standardiserte framgangsmåter som bør være risikobaserte. De bør omfatte tydelige mål, ansvarlige personer, virkemåte, målbare kriterier samt framgangsmåter for overvåking og registrering. Nøkkelparametrene for hver bedøvningsmetode bør defineres på en måte som sikrer tilstrekkelig bedøving av alle dyr som gjennomgår prosessen.
- 28) Dyrene behandles bedre når personalet er velutdannet og faglært. Kompetanse når det gjelder dyrs velferd, innebærer kunnskap om artenes grunnleggende atferdsmønstre og behov, samt tegn på bevissthet og følesans. Det innebærer også teknisk sakkunnskap om det bedøvningsutstyret som benyttes. Personalet som utfører visse slakteoppgaver, og folk som har tilsyn med sesongbestemt avlaving av pelsdyr, bør derfor ha et kompetansebevis som er relevant for de oppgavene de utfører. Et krav om kompetansebevis for annet personale som avliver dyr, ville imidlertid ikke stå i rimelig forhold til de tilskattede målene.
- 29) Personale med flere års erfaring kan forventes å ha et visst nivå av sakkunnskap. Det bør derfor i denne forordning fastsettes en overgangsbestemmelse om kravene til kompetansebeviset når det gjelder slikt personale.
- 30) Bedøvningsutstyr utvikles og utformes for å være effektivt i en spesifikk sammenheng. Produsenter bør derfor gi brukerne detaljerte anvisninger om vilkårene for bruk og vedlikehold av utstyret for å sikre dyrs velferd på best mulig måte.
- 31) Bedøvnings- og fikseringsutstyr bør vedlikeholdes ordentlig slik at det kan fungere effektivt. Det kan være nødvendig å skifte ut visse deler på utstyr som benyttes intensivt, og selv effektiviteten av utstyr som bare benyttes av og til, kan bli forringet som en følge av korrosjon eller andre miljøfaktorer. Noe utstyr skal også kalibreres nøyaktig. De driftsansvarlige eller alle som er involvert i avlaving av dyr, bør derfor innføre vedlikeholdsprosedyrer for det nevnte utstyret.
- 32) Det er nødvendig å fikse dyr av hensyn til personalet sikkerhet og riktig bruk av visse bedøvningsteknikker. Fiksering vil imidlertid som regel være en plage for dyrene og bør derfor benyttes i så kort tid som mulig.
- 33) Dyr kan utsettes for lidelse dersom noe går feil under bedøvingen. Denne forordning bør derfor inneholde bestemmelser om at det skal finnes passende reserveutstyr for bedøving for å minimere smerte, plage eller lidelse hos dyrene.
- 34) Omfanget av slaktning av fjørfe, kanin og hare for direkte levering av små mengder kjøtt til sluttforbruker eller til lokale detaljister som leverer slikt kjøtt direkte til sluttforbruker som ferskt kjøtt, varierer fra medlemsstat til medlemsstat på grunn av nasjonale regler som gjelder for denne virksomheten i samsvar med artikkel 1 nr. 3 bokstav d) og artikkel 4 i forordning (EF) nr. 853/2004. Det er imidlertid viktig å sikre at visse minstekrav til dyrs velferd også får anvendelse på denne virksomheten.
- 35) Med hensyn til slaktning av visse andre kategorier av dyr enn fjørfe, kanin og hare, til forbruk i privat husholdning, finnes det allerede visse minstekrav i Fellesskapet, som for eksempel forutgående bedøving samt nasjonale regler. Det er derfor hensiktsmessig å sikre at minstekrav til dyrs velferd også fastsettes i denne forordning.
- 36) I henhold til forordning (EF) nr. 854/2004 skal det utarbeides en liste over virksomheter fra hvilke det er tillatt å importere visse produkter av animalsk opprinnelse til Fellesskapet. Det bør ved utarbeidingen av denne listen tas hensyn til de allmenne kravene og tillegskravene til slakterier som er fastsatt i denne forordning.
- 37) Fellesskapet tilstreber å fremme høye velferdsstandarter i dyrebesetninger i hele verden, særlig i forbindelse med handel. Det støtter særlige standarder og rekommandasjoner om dyrs velferd fra OIE, herunder om slaktning av dyr. Slike standarder og rekommandasjoner bør tas i betraktning når det skal sikres samsvar med fellesskapskrav i henhold til denne forordning med henblikk på import.
- 38) Retningslinjer for god praksis som er utarbeidet av de driftsansvarliges organisasjoner, er verdifulle instruksjoner for å hjelpe de driftsansvarlige å oppfylle visse krav i denne forordning, for eksempel når det gjelder utarbeiding og gjennomføring av standardiserte framgangsmåter.
- 39) Slakterier og det utstyret som benyttes der, er utformet for bestemte kategorier av dyr og for en bestemt kapasitet. Dersom kapasiteten overskrides eller utstyret benyttes til andre formål enn det som var tiltenkt, får det en negativ virkning på dyrs velferd. Opplysninger om disse sidene ved saken bør derfor meddeles vedkommende myndigheter og bør inngå i prosedyren for godkjenning for slakterier.
- 40) Mobile slakterier reduseres behovet for å transportere dyr over lange avstander, og de kan derfor bidra til å sikre bedre dyrevelferd. De tekniske forholdene for mobile slakterier er likevel annerledes enn dem som gjelder for stasjonære slakterier, og det kan være nødvendig å tilpasse de tekniske reglene. Denne forordning bør derfor åpne for muligheten til å gi unntak slik at mobile slakterier fritas for kravene til slakteriers utforming, konstruksjon og utstyr. Inntil slike unntak vedtas, er det hensiktsmessig å gi medlemsstatene mulighet til å fastsette eller opprettholde nasjonale regler for mobile slakterier.
- 41) Det skjer en løpende vitenskapelig og teknisk utvikling med hensyn til slakteriers konstruksjon, utforming og utstyr. Det er derfor viktig å gi Kommisjonen myndighet til å endre kravene til slakteriers konstruksjon, utforming og utstyr, samtidig som man opprettholder et ensartet og høyt nivå for dyrevelferd.
- 42) Fellesskapsretningslinjer er nyttige verktøy for å gi de driftsansvarlige og vedkommende myndigheter spesifikke opplysninger om slakteriers konstruksjon, utforming og utstyr for å sikre et høyt nivå for dyrevelferd samtidig

som virksomhetene sikres like vilkår. Det er derfor nødvendig å gi Kommisjonen myndighet til å vedta slike retningslinjer.

- 43) For å minimere lidelsene ved slakting uten bedøving kreves et nøyaktig halssnitt med en skarp kniv. Dessuten er det en risiko for at dyr som ikke fikseres mekanisk, avblør langsommere etter halssnittet er utført og at dyrenes lidelser dermed forlenges unødig. Storfe, sau og geit er de mest vanlige artene som slaktes etter denne framgangsmåten. Drøvtyggere som slaktes uten bedøving, bør derfor fikseres individuelt og mekanisk.
- 44) Det skjer løpende vitenskapelige og tekniske framskritt med hensyn til håndtering og immobilisering av dyr på slakterier. Det er derfor viktig å gi Kommisjonen myndighet til å endre kravene til håndtering og immobilisering av dyr før slakting, samtidig som man opprettholder et ensartet og høyt nivå for dyrevelferd.
- 45) Fellesskapsretningslinjer er nyttige verktøy for å gi de driftsansvarlige og vedkommende myndigheter spesifikke opplysninger om håndtering og immobilisering av dyr før slakting for å sikre et høyt nivå for dyrevelferd samtidig som virksomhetene sikres like vilkår. Det er derfor nødvendig å gi Kommisjonen myndighet til å vedta slike retningslinjer.
- 46) Erfaringer fra visse medlemsstater viser at utnevnelsen av en særlig kvalifisert person som dyrevelferdsansvarlig for å samordne og følge opp gjennomføringen av framgangsmåter for dyrs velferd på slakterier, har vært positive for dyrevelferden. Dette tiltaket bør derfor få anvendelse i hele Fellesskapet. Den dyrevelferdsansvarlige bør ha tilstrekkelig myndighet og teknisk kompetanse til å kunne gi personalet i slaktelinjen relevant veiledning.
- 47) Små slakterier som først og fremst er involvert i direkte salg av næringsmidler til sluttforbrukere, trenger ikke et komplisert administrativt system for å gjennomføre denne forordnings allmenne prinsipper. I disse tilfellene ville kravet om å ha en dyrevelferdsansvarlig på stedet derfor ikke stå i rimelig forhold til de tilsiktede målene, og ved denne forordning bør det gis et unntak fra dette kravet for slike slakterier.
- 48) Nedslakting innebærer ofte en krisehåndtering med parallelle prioriteringer, som for eksempel dyrehelsen, folkehelsen, miljøet eller dyrs velferd. Det er viktig at bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes i alle ledd i nedslaktingsprosessen, men det kan forekomme at overholdelsen av disse bestemmelsene under særlige omstendigheter kan innebære en fare for menneskers helse eller forsinke utryddelsen av en sykdom betraktelig og dermed medvirke til at flere dyr blir syke og dør.
- 49) Derfor bør vedkommende myndigheter kunne gi unntak fra visse bestemmelser i denne forordning i enkelttilfeller, dersom dyrehelseforholdene nødvendiggjør nødavliving av dyr, og/eller dersom det ikke finnes egnede alternativer som kan sikre dyrene best mulig velferd. Slike unntak bør likevel ikke være en erstatning for ordentlig planlegging. Således bør planleggingen forbedres og dyrs velferd bør integreres på en hensiktsmessig måte i beredskapsplanene for smittsomme sykdommer.
- 50) Når det gjelder framgangsmåtene for melding av dyresykdommer, skal opplysninger om utbrudd av sykdom i samsvar med direktiv 82/894/EØF av 21. desember 1982 om melding av dyresykdom i Fellesskapet⁹ meldes gjennom systemet for melding av dyresykdommer (ADNS). For tiden gir ADNS ikke spesifikke opplysninger om dyrevelferd, men systemet vil kunne videreutvikles til å gjøre det i framtiden. Med henblikk på videreutvikling av ADNS bør det derfor gis mulighet for unntak fra rapporteringsplikten som gjelder dyrs velferd ved nedslakting.
- 51) Moderne bedøvings- og immobiliseringsutstyr blir stadig mer komplisert og sofistikert og krever særlig sakkunnskap og analyse. Medlemsstatene bør derfor sikre at vedkommende myndighet har adgang til tilstrekkelig vitenskapelig støtte som tjenestemenn kan henvende seg til, dersom det er behov for å vurdere utstyr og metoder for bedøving av dyr.
- 52) Effektiviteten ved de enkelte bedøvningsmetoder vurderes ut fra kontroll av nøkkelparametrer og regelmessig vurdering. Utarbeiding av retningslinjer for god praksis for framgangsmåter og overvåkingsordninger til bruk ved avlaving av dyr er derfor viktig for at de driftsansvarlige skal få en hensiktsmessig veiledning om dyrs velferd. Utarbeiding av slike retningslinjer forutsetter vitenskapelig kunnskap, praktisk erfaring og kompromisser mellom berørte parter. Et referansesenter eller –nettverk i hver medlemsstat bør derfor utføre denne oppgaven i samarbeid med relevante berørte parter.
- 53) Utstedelse av kompetansebevis bør skje på en ensartet måte. Organer eller enheter som utsteder kompetansebevis, bør derfor akkrediteres i henhold til ensartede standarder som bør vurderes vitenskapelig. Den enheten som yter vitenskapelig støtte i samsvar med artikkel 20, bør derfor, når det er nødvendig, avgi uttalelse om evnen og egnetheten til de organene eller enhetene som utsteder kompetansebevis.
- 54) I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 skal vedkommende myndighet treffe visse tiltak i tilfelle av manglende overholdelse, særlig med hensyn til bestemmelsene om dyrevelferd. Det er derfor bare nødvendig å fastsette det ytterlige tiltak som skal treffes særlig med henblikk på anvendelse av denne forordning.
- 55) I henhold til forordning (EF) nr. 178/2002 skal EFSA fremme nettverkssamarbeid mellom de organisasjonene som arbeider på det samme området som omfattes av myndighetens oppdrag, for å fremme vitenskapelig samarbeid, utveksling av opplysninger, utvikling og gjennomføring av felles prosjekter samt utveksling av sakkunnskap og beste praksis innen næringsmiddelregelverket.
- 56) Utstedelse av kompetansebevis og avvikling av opplæringskurs bør skje på en ensartet måte. I denne forordning bør derfor medlemsstatenes forpliktelser i forbindelse med dette fastsettes, samt de nærmere reglene for tildeling, midlertidig oppheving og tilbakekalling av kompetansebevis.

- 57) Europeiske borgere forventer at minsteregler for dyrevelferd overholdes ved slakting av dyr. I visse områder er holdningen til dyr også avhengig av nasjonale oppfatninger og det er et krav i noen medlemsstater om å opprettholde eller vedta mer omfattende bestemmelser om dyrs velferd enn dem som er vedtatt på fellesskapsplan. I dyrenes interesse og forutsatt at det ikke berører det indre markeds virkemåte, er det hensiktsmessig å gi medlemsstatene en viss fleksibilitet for å kunne opprettholde eller, på visse særlige områder, vedta mer omfattende nasjonale regler. Det er viktig å sikre at slike nasjonale regler ikke anvendes av medlemsstatene på en måte som hindrer at det indre marked virker etter hensikten.
- 58) På noen områder som omfattes av denne forordning, har Rådet behov for ytterligere vitenskapelige, samfunnsmessige og økonomiske opplysninger, før det kan fastsettes nærmere regler, særlig for oppdrettsfisk og når det gjelder immobilisering av storfe ved at de vendes opp ned. Det er derfor nødvendig at Kommisjonen framlegger disse opplysningene for Rådet før den framlegger forslag om endringer av forordningen når det gjelder disse områdene.
- 59) Slakteriers utforming, konstruksjon og utstyr krever langsiktig planlegging og investering. Ved denne forordning bør det derfor fastsettes en passende overgangsperiode slik at industrien får tilstrekkelig tid til å tilpasse seg gjeldende krav i henhold til denne forordning. I denne perioden bør de kravene i direktiv 93/119/EF som gjelder for slakteriers utforming, konstruksjon og utstyr, fortsatt få anvendelse.
- 60) Medlemsstatene bør fastsette regler om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og sikre at de håndheves. Disse sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 61) Ettersom målet for denne forordning, som er å sikre en harmonisert metode med hensyn til standarder for dyrevelferd ved avliving, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av forordningens omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. For å nå nevnte mål og i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet som fastsatt i nevnte artikkel, er det nødvendig og hensiktsmessig å fastsette regler om avliving av dyr med sikte på produksjon av næringsmidler, ull, hud, pels eller andre produkter og tilknyttet virksomhet. Denne forordning går ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå nevnte mål.
- 62) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.¹⁰

1 Uttalelse avgitt 6. mai 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

2 Uttalelse avgitt 25. februar 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

3 EFT L 340 av 31.12.1993, s. 21.

4 EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

5 EUT L 139 av 30.4.2004, s. 1.

6 EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55.

7 EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1.

8 EUT L 226 av 25.6.2004, s. 83.

9 EUT L 378 av 31.12.1982, s. 58.

10 EUT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1 Formål og virkeområde

1. I denne forordning er det fastsatt krav ved avliving av dyr som er oppdrettet eller holdt med sikte på produksjon av næringsmidler, ull, hud, pels eller andre produkter samt avliving av dyr med henblikk på nedslakting og tilknyttet virksomhet.

Når det gjelder fisk, får imidlertid bare kravene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 anvendelse.

2. Kapittel II, unntatt artikkel 3 nr. 1 og 2, kapittel III og kapittel IV, unntatt artikkel 19, får ikke anvendelse ved nødavliving utenfor et slakteri eller der overholdelse av disse bestemmelsene vil utgjøre en umiddelbar og alvorlig risiko for menneskers helse eller sikkerhet.

3. Denne forordning får ikke anvendelse på:

- a) dyr som avlives:
 - i) under vitenskapelige eksperimenter som utføres under tilsyn av en vedkommende myndighet,
 - ii) under jakt eller sportsfiske,
 - iii) under kultur- eller sportsarrangementer,
- b) fjørfe, kanin og hare som slaktes utenfor et slakteri av eieren, til hans/hennes private forbruk.

Artikkel 2 Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «avliving» enhver bevisst framkalt handling som medfører at et dyr dør,
- b) «tilhørende handlinger» virksomhet som håndtering, oppstalling, immobilisering, bedøving og avbløding av dyr som finner sted i forbindelse med og på det stedet de skal avlives,
- c) «dyr» ethvert virveldyr med unntak av krypdyr og amfibier,
- d) «nødavliving» avliving av dyr som er skadet, eller dyr som lider av sykdom som er forbundet med store smerter eller lidelser, og der det ikke er noen annen praktisk mulighet for å lindre disse smertene eller lidelsene,
- e) «oppstalling» å holde dyr i båser, innhegninger eller på overdekkede områder eller felter i forbindelse med eller som en del av et slakteriets virksomhet,
- f) «bedøving» enhver bevisst framkalt metode som fører til at dyret, uten at det påføres smerte mister bevissthet og følesans, herunder enhver metode som medfører øyeblikkelig død,
- g) «religiøse rituale» en rekke handlinger i forbindelse med slakting av dyr og som er foreskrevet av en religion,
- h) «kultur- eller sportsarrangementer» arrangementer som hovedsakelig og særlig har tilknytning til veletablerte kulturelle tradisjoner eller sportsvirksomhet, herunder veddeløp eller andre former for konkurranser, der det ikke finner sted produksjon av kjøtt eller andre animalske produkter, eller der denne produksjonen er marginal i forhold til arrangementet som sådan og uten økonomisk betydning,
- i) «standardiserte framgangsmåter» skriftlige instruksjoner som har som formål at en bestemt funksjon eller standard utføres enhetlig,
- j) «slakting» avliving av dyr beregnet på humant konsum,
- k) «slakteri» enhver virksomhet som brukes til slakting av landdyr, som omfattes av virkeområdet for forordning (EF) nr. 853/2004,
- l) «driftsansvarlig» enhver fysisk eller juridisk person som er ansvarlig for et foretak som foretar avliving av dyr, eller enhver annen tilknyttet virksomhet som omfattes av denne forordnings virkeområde,
- m) «pelsdyr» pattedyr av arter som hovedsakelig oppdrettes til produksjon av pels, for eksempel mink, ilder, rev, vaskebjørn, beverrotte og chinchilla,
- n) «nedslakting» avliving av dyr av hensyn til folkehelsen, dyrehelsen og dyrs velferd eller miljøet, under tilsyn av vedkommende myndighet,
- o) «fjørfe» oppdrettsfugler, herunder fugler som ikke regnes som husdyr, men som oppdrettes som husdyr, med unntak av strutsefugler,
- p) «fiksering» anvendelse av enhver metode som er beregnet på å begrense et dyrs bevegelsesfrihet, for å gjøre bedøving og avliving lettere samtidig som dyret skånes for enhver unngåelig smerte, frykt eller opphisselse,
- q) «vedkommende myndighet» den sentrale myndigheten i en medlemsstat som har myndighet til å sikre at kravene i denne forordning overholdes, eller enhver annen myndighet som den sentrale myndigheten har delegert denne myndigheten til,
- r) «sondeinnføring i ryggmargen» ødeleggelse av sentralnervevevet og ryggmargen ved hjelp av et avlangt stavformet instrument som føres inn i kraniet.

KAPITTEL II GENERELLE KRAV

Artikkel 3

Generelle krav til avliving og tilknyttet virksomhet

1. Dyr skal skånes for enhver unngåelig smerte, plage eller lidelse under avliving og tilknyttet virksomhet.
2. Ved anvendelse av nr. 1 skal de driftsansvarlige særlig treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at dyr:
 - a) får fysisk komfort og vern, særlig ved at de holdes rene, at de har det passe varmt og at de hindres i å falle eller skli,
 - b) beskyttes mot skader,
 - c) håndteres og oppstalles idet det tas hensyn til deres normale atferd,
 - d) ikke viser tegn til unngåelig smerte eller frykt og ikke utviser unormal atferd,
 - e) ikke lider under langvarig mangel på fôr eller vann,
 - f) ikke utsettes for kontakt med andre dyr som kunne skade deres velferd.
3. Anlegg som brukes til avliving og tilknyttet virksomhet, skal være utformet og bygd samt vedlikeholdes og drives slik at kravene i nr. 1 og 2 kan oppfylles under forventede driftsforhold for anleggets virksomhet hele året.

Artikkel 4

Bedøvningsmetoder

1. Dyr skal bare avlives etter bedøving i henhold til de metodene og særlige kravene som er knyttet til anvendelsen av metodene fastsatt i vedlegg I. Dyret skal forbli bevisstløst og uten følesans til det dør.
De metodene som er nevnt i vedlegg I, som ikke fører til øyeblikkelig død (heretter kalt enkel bedøving), skal så snart som mulig etterfølges av en framgangsmåte som medfører døden, som for eksempel avbløding, sondeinnføring i ryggmargen, elektrisk avliving eller langvarig eksponering for oksygenmangel.
2. Vedlegg I kan endres for å ta hensyn til den vitenskapelige og tekniske utvikling på grunnlag av en uttalelse fra EFSA og etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2.

Enhver slik endring skal likevel sikre at nivået for dyrs velferd minst svarer til det nivået som sikres med eksisterende metoder.

3. Fellesskapsretningslinjer for metodene angitt i vedlegg I, kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.

4. I forbindelse med dyr som slaktes ved særlige metoder som er foreskrevet av religiøse ritualer, får kravene i nr. 1 ikke anvendelse, forutsatt at slaktingen finner sted på et slakteri.

Artikkel 5

Kontroll av bedøvingen

1. De driftsansvarlige skal sikre at personer som er ansvarlige for bedøving, eller annet utpekt personale, regelmessig skal kontrollere at dyrene ikke viser noen tegn til bevissthet eller følesans i tidsrommet fra bedøvningsprosessen avsluttes og døden inntreffer.

Denne kontrollen skal utføres på en tilstrekkelig representativ prøve av dyr, og hyppigheten skal fastlegges idet det tas hensyn til resultatet av tidligere kontroll og alle faktorer som kan ha innflytelse på bedøvningsprosessens effektivitet.

Når resultatet av kontrollen viser at et dyr ikke er tilstrekkelig bedøvet, skal den ansvarlige for bedøvingen umiddelbart treffe hensiktsmessige tiltak som angitt i de standardiserte framgangsmåtene, utarbeidet i samsvar med artikkel 6 nr. 2.

2. Dersom dyr ved anvendelse av artikkel 4 nr. 4 avlives uten forutgående bedøving, skal de ansvarlige for slaktingen systematisk kontrollere at de ikke viser tegn til bevissthet eller følesans før immobiliseringen avsluttes, og ikke viser tegn til liv før de bearbeides eller skåldes.

3. Ved anvendelse av nr. 1 og 2 kan de driftsansvarlige benytte de kontrollprosedyrene som beskrives i de retningslinjene for god praksis som er nevnt i artikkel 13.

4. Når det er berettiget og tatt i betraktning at visse bedøvningsmetoder er ytterst pålitelige, kan det på grunnlag av en uttalelse fra EFSA, gis unntak fra kravene i nr. 1 etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2.

Artikkel 6

Standardiserte framgangsmåter

1. De driftsansvarlige skal på forhånd planlegge avliving av dyr og tilknyttet virksomhet, og skal utføre dette i henhold til standardiserte framgangsmåter.

2. De driftsansvarlige skal utarbeide og gjennomføre disse standardiserte framgangsmåtene for å sikre at avliving og tilknyttet virksomhet utføres i samsvar med artikkel 3 nr. 1.

Når det gjelder bedøving, skal de standardiserte framgangsmåtene:

- a) ta hensyn til produsentenes anbefalinger,
- b) på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelige bevis for hver anvendt bedøvningsmetode, fastsette de nøkkelparametrene som er fastsatt i vedlegg I kapittel 1, og sikre at de bedøver dyrene på en effektiv måte,
- c) angi de tiltakene som skal treffes når kontrollen nevnt i artikkel 5, viser at et dyr ikke er tilstrekkelig bedøvet, eller når det dreier seg om dyr som slaktes i samsvar med artikkel 4 nr. 4, at dyret fortsatt viser livstegn.

3. Ved anvendelse av nr. 2 i denne artikkel kan en driftsansvarlig benytte de standardiserte framgangsmåtene som beskrives i retningslinjene for god praksis som er nevnt i artikkel 13.

4. De driftsansvarlige skal etter anmodning stille de standardiserte framgangsmåtene til rådighet for vedkommende myndighet.

Artikkel 7

Kompetansenivå og kompetansebevis

1. Avliving og tilknyttet virksomhet skal bare utføres av personer med det nødvendige kompetansenivået og uten at dyrene påføres unngåelig smerte, plage eller lidelse.

2. De driftsansvarlige skal sikre at følgende oppgaver under slaktingen bare utføres av personer med et kompetansebevis til slike oppgaver, som fastsatt i artikkel 21, og som viser deres evne til å utføre oppgavene i samsvar med reglene i denne forordning:

- a) håndtering og stell av dyr før immobilisering,
- b) fiksering av dyr med henblikk på bedøving eller avliving,
- c) bedøving av dyr,
- d) vurdering av om bedøvingen er effektiv,
- e) sjakling eller oppheising av levende dyr,
- f) avbløding av levende dyr,
- g) slakting i samsvar med artikkel 4 nr. 4.

3. Med forbehold for kravet i nr. 1 i denne artikkel, skal avliving av pelsdyr foregå i nærvær av og under direkte tilsyn av en person med et kompetansebevis som nevnt i artikkel 21, og som er utstedt for alle de oppgavene som utføres under denne personens tilsyn. De driftsansvarlige på pelsdyranlegg skal på forhånd underrette vedkommende myndighet når dyr skal avlives.

Artikkel 8

Bruksanvisninger for immobiliserings- og bedøvingsutstyr

Produkter som i forbindelse med markedsføring og reklame presenteres som fikserings- eller bedøvingsutstyr, skal bare kunne selges dersom de ledsages av egnede bruksanvisninger, slik at det sikres best mulige forhold for dyrs velferd. Produsentene skal også gjøre de nevnte anvisningene offentlig tilgjengelig på Internett.

Disse anvisningene skal særlig angi:

- a) art, kategori, mengde og/eller vekt av de dyrene som utstyret er beregnet på,
- b) de anbefalte parametrene som svarer til de forskjellige bruksvilkårene, herunder de nøkkelparementene som er fastsatt i vedlegg I kapittel I,
- c) for bedøvingsutstyr, en metode for å overvåke hvor effektivt utstyret er med henblikk på overholdelse av denne forordnings regler,
- d) anbefalinger om vedlikehold og, om nødvendig, kalibrering av bedøvingsutstyret.

Artikkel 9

Bruk av fikserings- og bedøvingsutstyr

1. De driftsansvarlige skal sikre at alt utstyr som brukes til å fikse eller bedøve dyr, skal vedlikeholdes og kontrolleres i samsvar med produsentens anvisninger av personer som er utdannet til dette.

De driftsansvarlige skal føre fortegnelse over vedlikeholdet. De skal oppbevare fortegnelsene i minst ett år og skal på forespørsel stille dem til rådighet for vedkommende myndighet.

2. De driftsansvarlige skal sikre at det under bedøvingen umiddelbart finnes hensiktsmessig reserveutstyr tilgjengelig, og som tas i bruk dersom det først anvendte bedøvingsutstyret skulle svikte. Reservemetoden kan avvike fra den først anvendte metoden.

3. De driftsansvarlige skal sikre at dyr ikke plasseres i immobiliseringsutstyr, herunder utstyr for fiksering av hodet, før den personen som er ansvarlig for bedøvingen eller avblødingen, er klar til å bedøve eller avblø dyrene så raskt som mulig.

Artikkel 10

Forbruk i privat husholdning

Bare kravene i artikkel 3 nr. 1, artikkel 4 nr. 1 og artikkel 7 nr. 1 får anvendelse på slakting og tilknyttet virksomhet når andre dyr enn fjørfe, kanin og hare slaktes utenfor et slakteri, og når slaktingen skjer for forbruk i privat husholdning og utføres av dyrenes eier eller en person under eierens ansvar og tilsyn.

Også kravene i artikkel 15 nr. 3 og i nr. 1.8–1.11, nr. 3.1 og i den grad det viser til enkel bedøving, nr. 3.2 i vedlegg III, får anvendelse på slakting av andre dyr enn fjørfe, kanin og hare, svin, sau og geit utenfor et slakteri, når slaktingen skjer for forbruk i privat husholdning og utføres av dyrenes eier eller en person under eierens ansvar og tilsyn.

Artikkel 11

Direkte levering av små mengder fjørfe, kanin og hare

1. Bare kravene i artikkel 3 nr. 1, artikkel 4 nr. 1 og artikkel 7 nr. 1 får anvendelse på slakting av fjørfe, kanin og hare på driftsenheten med henblikk på produsentens direkte levering av små mengder kjøtt til sluttforbrukeren eller til lokale detaljister som leverer slikt kjøtt direkte til sluttforbrukeren som ferskt kjøtt, forutsatt at antall dyr som slaktes på driftsenheten, ikke overstiger det høyeste antallet dyr som fastsettes etter framgangsmåten nevnt i artikkel 25 nr. 2.

2. Kravene i kapittel II og III i denne forordning får anvendelse på slakting av slike dyr når deres antall overstiger det høyeste antallet som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel.

Artikkel 12

Import fra tredjestater

De kravene som er fastsatt i kapittel II og III i denne forordning, får anvendelse med hensyn til artikkel 12 nr. 2 bokstav a) i forordning (EF) nr. 854/2004.

Det hygienesertifikatet som ledsager kjøtt importert fra tredjestater, skal suppleres med en attestasjon som viser at kravene som minst tilsvarer kravene i kapittel II og III i denne forordning, er oppfylt.

Artikkel 13

Utarbeiding og spredning av retningslinjer for god praksis

1. Medlemsstatene skal oppmuntre til at det utarbeides og spres retningslinjer for god praksis for å lette gjennomføringen av denne forordning.

2. Når slike retningslinjer for god praksis opprettes, skal de utarbeides og spres av de driftsansvarliges organisasjoner:

- a) i samråd med representanter for ikke-statlige organisasjoner, vedkommende myndigheter og andre berørte parter,
- b) under henvisning til vitenskapelige uttalelser som nevnt i artikkel 20 nr. 1 bokstav c).

3. Vedkommende myndighet skal vurdere retningslinjene for god praksis for å sikre at de er utarbeidet i samsvar med nr. 2, og at de er i samsvar med eksisterende fellesskapsretningslinjer.

4. Dersom de driftsansvarliges organisasjoner ikke sender ut retningslinjer for god praksis, kan vedkommende myndighet utarbeide og offentliggjøre sine egne retningslinjer for god praksis.

5. Medlemsstatene skal sende alle retningslinjer for god praksis som er godkjent av vedkommende myndighet, til Kommisjonen. Kommisjonen skal opprette og føre et register over slike retningslinjer og gjøre de tilgjengelige for medlemsstatene.

KAPITTEL III

TILLEGGSKRAV FOR SLAKTERIER

Artikkel 14

Slakteriets utforming, konstruksjon og utstyr

1. De driftsansvarlige skal sikre at slakteriets utforming og konstruksjon samt utstyret som inngår i slakteriet, er i samsvar med reglene fastsatt i vedlegg II.

2. Ved anvendelse av denne forordning skal de driftsansvarlige på anmodning for hvert slakteri framlegge minst følgende opplysninger til vedkommende myndighet nevnt i artikkel 4 i forordning (EF) nr. 853/2004:

- a) høyeste antall dyr per time for hver slaktelinje,
- b) kategori og vekt av de dyrene som det tilgjengelige fikserings- eller bedøvingsutstyret kan brukes til,
- c) høyeste kapasitet for hvert oppstillingsområde.

Vedkommende myndighet skal ved godkjenningen av slakteriet vurdere de opplysningene som den driftsansvarlige har framlagt, i samsvar med første ledd.

3. Følgende kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2:

- a) unntak fra reglene fastsatt i vedlegg II for mobile slakterier,
- b) endringer som er nødvendige for å tilpasse vedlegg II til den vitenskapelige og tekniske utvikling.

Inntil unntakene nevnt i første ledd bokstav a) vedtas, kan medlemsstatene innføre eller opprettholde nasjonale regler for mobile slakterier.

4. Fellesskapsretningslinjer for gjennomføringen av nr. 2 i denne artikkel og vedlegg II kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.

Artikkel 15

Håndtering og immobilisering på slakteriet

1. De driftsansvarlige skal sikre at driftsreglene for slakterier fastsatt i vedlegg III, overholdes.

2. De driftsansvarlige skal sikre at alle dyr som avlives i samsvar med artikkel 4 nr. 4 uten forutgående bedøving, blir fiksert enkeltvis, og drøvtyggere skal immobiliseres mekanisk.

Det skal ikke benyttes systemer til fiksering av storfe slik at dyrene vendes opp ned eller tvinges til unaturlige stillinger, unntatt dersom dyrene slaktes i samsvar med artikkel 4 nr. 4 og forutsatt at dyrene utstyres med en innretning som hindrer dem i å bevege hodet i side- og høyderetning og kan tilpasses dyrets størrelse.

3. Følgende fikseringsmetoder er forbudt:

- a) opphenging eller oppheising av dyr som er ved bevissthet,
- b) mekanisk fastspenning eller sammenbinding av dyrenes bein eller føtter,
- c) overskjæring av ryggmargen ved hjelp av for eksempel en puntilla eller dolk,
- d) bruk av elektrisk strøm for å immobilisere dyr, som ikke bedøver eller avliver dyrene under kontrollerte forhold, særlig enhver bruk av elektrisk strøm som ikke spenner om hjernen.

Bokstav a) og b) får likevel ikke anvendelse på sjakler som brukes til fjørfe.

4. For å ta hensyn til den vitenskapelige og tekniske utvikling, herunder en uttalelse fra EFSA, kan vedlegg III endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.

5. Fellesskapsretningslinjer for gjennomføringen av reglene angitt i vedlegg III, kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.

Artikkel 16

Prosedyrer for systematisk bedøvingskontroll på slakterier

1. Ved anvendelse av artikkel 5 skal de driftsansvarlige innføre og gjennomføre hensiktsmessige kontrollordninger på slakterier.

2. Kontrollordningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal beskrive hvordan kontrollene nevnt i artikkel 5 skal utføres, og skal minst omfatte følgende:

- a) navnet på de personene som er ansvarlige for kontrollordningen,
- b) indikatorer som kan påvise tegn til bevisstløshet og bevissthet eller følesans hos dyrene, samt indikatorer som kan påvise manglende livstegn hos dyr som slaktes i samsvar med artikkel 4 nr. 4,
- c) kriterier for å fastsette om de resultatene som påvises av indikatorene nevnt i bokstav b), er tilfredsstillende,
- d) forholdene og/eller tidspunktet for når kontroll skal finne sted,
- e) antall dyr i hver prøve som skal kontrolleres i forbindelse med kontrollen,

- f) egnede framgangsmåter for å sikre at oppgavene i forbindelse med bedøving eller avliving gjennomgås på nytt dersom kriteriene nevnt i bokstav c) ikke oppfylles, for å klarlegge årsakene til manglene og de nødvendige endringene som skal foretas i forbindelse med de nevnte oppgavene.
3. De driftsansvarlige skal innføre en spesifikk kontrollordning for hver slaktelinje.
4. Når hyppigheten av kontrollene skal fastlegges, skal det tas hensyn til de viktigste risikofaktorene som for eksempel endringer i type eller størrelse av dyr som slaktes, eller personalets arbeidsmønstre, slik at det sikres pålitelige resultater.
5. Ved anvendelse av nr. 1–4 i denne artikkel kan de driftsansvarlige benytte de kontrollordningene som beskrives i de retningslinjene for god praksis som er nevnt i artikkel 13.
6. Fellesskapsretningsregler for kontrollordningene på slakterier kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.

Artikkel 17 *Dyrevelferdsansvarlig*

1. De driftsansvarlige skal for hvert slakteri utpeke en dyrevelferdsansvarlig som skal bistå dem med å overholde reglene i denne forordning.
2. Den dyrevelferdsansvarlige er under den driftsansvarliges direkte myndighet og skal rapportere direkte til ham eller henne om forhold knyttet til dyrenes velferd. Den dyrevelferdsansvarlige skal ha myndighet til å kreve at slakteriets personale utfører nødvendige utbedringstiltak for å sikre at reglene i denne forordning overholdes.
3. Den dyrevelferdsansvarliges ansvarsområder skal fastsettes i slakteriets standardiserte framgangsmåter og berørt personale skal på en effektiv måte gjøres oppmerksom på dette.
4. Den dyrevelferdsansvarlige skal være i besittelse av et kompetansebevis som nevnt i artikkel 21, som er utstedt for alle de oppgavene som finner sted på de slakteriene som vedkommende er ansvarlig for.
5. Den dyrevelferdsansvarlige skal føre en fortegnelse over de tiltakene som treffes for å forbedre dyrs velferd på det slakteriet der vedkommende utfører sine oppgaver. Denne fortegnelsen skal oppbevares i minst ett år og skal på forespørsel stilles til rådighet for vedkommende myndighet.
6. Nr. 1–5 får ikke anvendelse på slakterier der det slaktes mindre enn 1 000 dyreenheter eller 150 000 fugler eller kaniner per år.

Men hensyn til første ledd menes med «dyreenhet» en standard måleenhet som gjør det mulig å legge sammen de forskjellige dyrekategoriene slik at de kan sammenlignes.

Ved anvendelse av første ledd skal medlemsstatene benytte følgende omregningstall:

- a) voksent storfe i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1234/2007 av 22. oktober 2007 om opprettelse av en felles markedsordning for landbruksvarer og om særlige bestemmelser for visse landbruksvarer (forordningen om en samlet markedsordning)¹ og dyr av hestefamilien: 1 dyreenhet,
- b) annet storfe: 0,50 dyreenhet,
- c) svin med levende vekt på mer enn 100 kg: 0,20 dyreenhet,
- d) andre svin: 0,15 dyreenhet,
- e) sau og geit: 0,10 dyreenhet,
- f) lam, kje og smågris med mindre enn 15 kg levende vekt: 0,05 dyreenhet.

¹ EUT L 299av 16.11.2007, s. 1.

KAPITTEL IV *NEDSLAKTING OG NØDAVLIVING*

Artikkel 18 *Nedslakting*

1. Vedkommende myndighet som er ansvarlig for en nedslakting, skal utarbeide en handlingsplan for å sikre at reglene i denne forordning overholdes, før nedslaktingen påbegynnes.

Særlig skal de planlagte bedøvings- og avlivingsmetodene og tilhørende standardiserte framgangsmåter for å sikre at reglene i denne forordning overholdes, inngå i de beredskapsplanene som fellesskapsretten om dyrehelsen fastsetter, på grunnlag av de antakelsene som er gjort i beredskapsplanen om omfanget av og stedet der det er mistanke om sykdomsutbrudd.

2. Vedkommende myndighet skal:

- a) sikre at nedslaktingen gjennomføres i samsvar med handlingsplanen nevnt i nr. 1,
- b) treffe alle nødvendige tiltak for å sikre dyrs velferd under best mulige forhold.

3. Ved anvendelse av denne artikkel og i særlige tilfeller kan vedkommende myndighet gi unntak fra én eller flere av denne forordnings bestemmelser, dersom den finner at overholdelse av bestemmelsene kan påvirke menneskers helse eller forsinke vesentlig utryddelsen av en sykdom.

4. Innen 30. juni hvert år skal vedkommende myndighet nevnt i nr. 1, oversende en rapport til Kommisjonen om de utslaktingene som ble utført i det foregående året, og skal gjøre den offentlig tilgjengelig på Internett.

Denne rapporten skal særlig omfatte følgende opplysninger om hver nedslakting:

- a) årsakene til nedslaktingen,

- b) antall avlivede dyr og deres art,
 - c) anvendt bedøvnings- og avlivingsmetode,
 - d) en beskrivelse av oppståtte vanskeligheter og, når det er aktuelt, løsningene som er benyttet for å lindre eller minske de berørte dyrenes lidelse,
 - e) ethvert unntak som er gitt i samsvar med nr. 3.
5. Fellesskapsretningslinjer for utarbeidingen og gjennomføringen av handlingsplaner for utslakting kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.
6. I gitte tilfeller kan det for å ta hensyn til de opplysningene som er samlet inn gjennom ADNS, gis unntak fra rapporteringsplikten fastsatt i nr. 4 i denne artikkel, etter framgangsmåten angitt i artikkel 25 nr. 2.

Artikkel 19

Nødavliving

Ved nødavliving skal dyreholderen for de berørte dyrene treffe alle nødvendige tiltak for å avlive dyrene raskest mulig.

KAPITTEL V *VEDKOMMENDE MYNDIGHET*

Artikkel 20

Vitenskapelig støtte

1. Hver medlemsstat skal sørge for at tilstrekkelig uavhengig vitenskapelig støtte er tilgjengelig for å bistå vedkommende myndigheter på deres anmodning, ved å tilby følgende:
- a) vitenskapelig og teknisk sakkunnskap i forbindelse med godkjenning av slakterier som nevnt i artikkel 14 nr. 2, og utvikling av nye bedøvningsmetoder,
 - b) vitenskapelige uttalelser om produsentenes anvisninger om bruk og vedlikehold av immobiliserings- og bedøvningsutstyr,
 - c) vitenskapelige uttalelser om retningslinjer for god praksis som er utarbeidet på territoriet med hensyn til denne forordning,
 - d) anbefalinger med hensyn til denne forordning, særlig når det gjelder inspeksjoner og revisjon,
 - e) uttalelser om selvstendige organers og enheters evne og egnethet til å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 21 nr. 2.
2. Vitenskapelig støtte kan ytes via et nettverk, forutsatt at alle de oppgavene som er nevnt i nr. 1, utføres for all relevant virksomhet som finner sted i de berørte medlemsstatene.
- Med henblikk på dette skal hver medlemsstat utpeke ett kontaktpunkt og gjøre det offentlig tilgjengelig på Internett. Et slikt kontaktpunkt skal sammen med tilsvarende kontaktpunkter og Kommisjonen være ansvarlig for å utveksle tekniske og vitenskapelige opplysninger og beste praksis for gjennomføringen av denne forordning.

Artikkel 21

Kompetansebevis

1. Ved anvendelse av artikkel 7 skal medlemsstatene utpeke vedkommende myndighet som skal være ansvarlig for å:
- a) sørge for at det tilbys opplæringskurs til personalet som deltar i avliving og tilknyttet virksomhet,
 - b) utstede kompetansebevis der det attesteres at innehaveren har bestått en uavhengig, avsluttende prøve, og emnene for denne prøven skal være relevante for de berørte dyrekategoriene og svare til de oppgavene som er nevnt i artikkel 7 nr. 2 og 3, og til de emnene som er angitt i vedlegg IV,
 - c) godkjenne opplæringsprogrammene nevnt i bokstav a), samt innholdet av og formen på prøven nevnt i bokstav b).
2. Vedkommende myndighet kan delegere den avsluttende prøven og utstedelsen av kompetansebeviset til et selvstendig organ eller en selvstendig enhet som:
- a) har den sakkunnskapen og det personalet og utstyret som behøves,
 - b) er uavhengig og ikke har noen interessekonflikter når det gjelder den avsluttende prøven og utstedelsen av kompetansebevis.
- Vedkommende myndighet kan også delegere tilretteleggingen av opplæringskursene til et selvstendig organ eller en selvstendig enhet som har den sakkunnskap og det personalet og utstyret som behøves.
- Vedkommende myndighet skal gjøre tilgjengelig på Internett nærmere opplysninger om organer og enheter som slike oppgaver er blitt delegert til.
3. Kompetansebevis skal inneholde opplysninger om hvilke dyrekategorier, hvilken type utstyr og hvilke av de oppgavene som er oppført i artikkel 7 nr. 2 eller 3, som det gjelder for.
4. Medlemsstatene skal anerkjenne kompetansebevis utstedt i en annen medlemsstat.
5. Vedkommende myndighet kan utstede midlertidige kompetansebevis, forutsatt at:
- a) søkeren er registrert på ett av opplæringskursene nevnt i nr. 1 bokstav a),

- b) søkeren skal arbeide i nærvær av og under direkte tilsyn av en annen person med et kompetansebevis som er utstedt for den spesifikke oppgaven som skal utføres,
- c) gyldigheten av det midlertidige beviset ikke overstiger tre måneder, og
- d) søkeren framlegger en skriftlig erklæring om at det ikke tidligere er utstedt et annet midlertidig kompetansebevis med samme anvendelsesområde, eller viser til vedkommende myndighets tilfredshet at han eller hun ikke var i stand til å gjennomføre den avsluttende prøven.

6. Med forbehold for en rettsmyndighets eller vedkommende myndighets avgjørelse om forbud mot håndtering av dyr, skal det bare utstedes kompetansebevis, herunder et midlertidig kompetansebevis, dersom søkeren framlegger en skriftlig erklæring om at vedkommende ikke har begått alvorlig brudd på fellesskapsretten og/eller nasjonal lovgivning om vern av dyr i de tre årene før datoen for søknaden om et slikt bevis.

7. Medlemsstatene kan anerkjenne kvalifikasjoner som er oppnådd til andre formål, som likeverdig med kompetansebevis ved anvendelsen av denne forordning, forutsatt at kvalifikasjonene er oppnådd på samme vilkår som dem som er fastsatt i denne artikkel. Vedkommende myndighet skal på Internett offentliggjøre og ajourføre en liste over kvalifikasjoner som anerkjennes som likeverdige med kompetansebeviset.

8. Fellesskapsretningslinjer for anvendelsen av nr. 1 i denne artikkel kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.

KAPITTEL VI

MANGLENDE OVERHOLDELSE, SANKSJONER OG GJENNOMFØRINGSMYNDIGHET

Artikkel 22

Manglende overholdelse

1. Ved anvendelse av artikkel 54 i forordning (EF) nr. 882/2004 kan vedkommende myndighet særlig:
 - a) kreve at de driftsansvarlige endrer sine standardiserte framgangsmåter og særlig setter ned produksjonshastigheten eller stanser produksjonen,
 - b) kreve at de driftsansvarlige øker hyppigheten av kontroller nevnt i artikkel 5, og endrer overvåkingsordningene nevnt i artikkel 16,
 - c) midlertidig oppheve eller inndra kompetansebevis utstedt i henhold til denne forordning, fra en person som ikke lenger oppviser tilstrekkelig kompetanse eller kunnskaper, eller viser tilstrekkelig oppmerksomhet for å utføre de oppgavene som beviset var utstedt for,
 - d) midlertidig oppheve eller tilbakekalle den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 21 nr. 2,
 - e) kreve at anvisningene nevnt i artikkel 8 endres, idet det tas behørig hensyn til de vitenskapelige uttalelsene som er avgitt i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav b).
2. Når vedkommende myndighet midlertidig opphever eller inndrar et kompetansebevis, skal den underrette vedkommende myndighet som utsteder beviset, om dette.

Artikkel 23

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner mot overtredelser av denne forordning og treffe alle de tiltakene som er nødvendige for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om slike bestemmelser innen 1. januar 2013 og umiddelbart underrette Kommisjonen om alle senere endringer av dem.

Artikkel 24

Gjennomføringsregler

Eventuelle nærmere regler for gjennomføringen av denne forordning kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2.

Artikkel 25

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen nedsatt ved artikkel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, skal være tre måneder.

KAPITTEL VII SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 26 *Strengere nasjonale regler*

1. Denne forordning skal ikke hindre medlemsstatene i å opprettholde nasjonale regler som har som formål å sikre et mer omfattende vern av dyr på tidspunktet for avlaving, og som er gjeldende på tidspunktet for denne forordnings ikrafttredelse.

Medlemsstatene skal innen 1. januar 2013 underrette Kommisjonen om slike nasjonale regler. Kommisjonen skal gjøre de andre medlemsstatene oppmerksom på reglene.

2. Medlemsstatene kan vedta nasjonale regler som har som formål å sikre et mer omfattende vern av dyr på tidspunktet for avlaving enn det som følger av reglene i denne forordning, på følgende områder:

- a) avlaving av dyr og tilknyttet virksomhet utenfor slakteriet,
- b) slakting og tilknyttet virksomhet når det gjelder produkter som definert i nr. 1.6 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 853/2004, herunder reinsdyr,
- c) slakting og tilknyttet virksomhet når det gjelder dyr i samsvar med artikkel 4 nr. 4.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om slike nasjonale regler. Kommisjonen skal gjøre de andre medlemsstatene oppmerksom på reglene.

3. Når en medlemsstat på grunnlag av nye vitenskapelige bevis, anser det nødvendig å treffe tiltak som har som formål å sikre et mer omfattende vern av dyr på tidspunktet for avlaving når det gjelder bedøvningsmetoder som nevnt i vedlegg I, skal den underrette Kommisjonen om de planlagte tiltakene. Kommisjonen skal gjøre de andre medlemsstatene oppmerksom på reglene.

Kommisjonen skal innen én måned etter at den er blitt underrettet, framlegge spørsmålet for komiteen nevnt i artikkel 25 nr. 1, og skal på grunnlag av en uttalelse fra EFSA og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 2, godkjenne eller forkaste de gjeldende nasjonale tiltakene.

Dersom Kommisjonen finner det hensiktsmessig, kan den på grunnlag av de godkjente nasjonale tiltakene foreslå endringer i vedlegg I i samsvar med artikkel 4 nr. 2.

4. En medlemsstat skal ikke forby eller hindre at produkter av animalsk opprinnelse fra dyr som er avlivet i en annen medlemsstat, bringes i omsetning på dens område fordi det gjeldende dyret ikke er avlivet i samsvar med dens nasjonale regler, som har som formål et mer omfattende vern av dyr på tidspunktet for avlaving.

Artikkel 27 *Rapportering*

1. Kommisjonen skal innen 8. desember 2014 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om muligheten for å innføre visse krav med hensyn til vern av fisk på tidspunktet for avlaving, og som tar hensyn til sider ved dyrs velferd samt sosioøkonomiske virkninger og miljøvirkninger. Rapporten skal, når det er relevant, ledsages av forslag til regelverk med henblikk på å endre denne forordning ved å innføre særlig regler om vern av fisk på tidspunktet for avlaving.

Inntil disse tiltakene er vedtatt, kan medlemsstatene opprettholde eller vedta nasjonale regler om vern av fisk på tidspunktet for slakting eller avlaving og skal da underrette Kommisjonen om dette.

2. Kommisjonen skal innen 8. desember 2012 oversende til Europaparlamentet og Rådet en rapport om systemer som immobiliserer storfe ved at de vendes opp ned eller tvinges til unaturlige stillinger. Rapporten skal bygge på resultatene av en vitenskapelig undersøkelse der slike systemer sammenlignes med systemer som immobiliserer storfe i opprettstående stilling, og de skal ta hensyn til sider ved dyrs velferd og samfunnsøkonomiske virkninger, herunder aksept fra trossamfunnene og operatørenes sikkerhet. Rapporten skal, når det er relevant, ledsages av forslag til regelverk med henblikk på å endre denne forordning når det gjelder systemer som immobiliserer storfe ved at de vendes opp ned eller tvinges til unaturlige stillinger.

3. Kommisjonen skal innen 8. desember 2013 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om de ulike bedøvningsmetodene for fjørfe, særlig bedøving av grupper i fuglevannbad, idet det tas hensyn til sider ved dyrs velferd samt sosioøkonomiske virkninger og miljøvirkninger.

Artikkel 28 *Oppheving*

1. Direktiv 93/119/EØF oppheves.

Ved anvendelse av artikkel 29 nr. 1 i denne forordning får likevel følgende bestemmelser i direktiv 93/119/EØF fortsatt anvendelse:

- a) Vedlegg A:
 - i) del I nr. 1,
 - ii) del II nr. 1 og andre setning i nr. 3, nr. 6, 7 og 8 og den første setningen i nr. 9,
 - b) vedlegg C del II nr. 3.A.2, nr. 3.B.1 første ledd, nr. 3.B.2, 3.B.4 og nr. 4.2 og 4.3.
2. Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 29 Overgangsbestemmelser

1. Inntil 8. desember 2019 får artikkel 14 nr. 1 anvendelse på bare nye slakterier eller alle nye utforminger, konstruksjoner eller alt nytt utstyr som omfattes av reglene fastsatt i vedlegg II, og som ikke er tatt i bruk før 1. januar 2013.

2. Inntil 8. desember 2015 kan medlemsstatene fastsette at kompetansebevis som nevnt i artikkel 21, kan utstedes ved en forenklet framgangsmåte til personer som kan dokumentere tre års relevant faglig erfaring.

Artikkel 30 Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*. Den får anvendelse fra 1. januar 2013.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 24. september 2009.

For Rådet
M. OLOFSSON
Formann

VEDLEGG I LISTE OVER BEDØVINGSMETODER OG TILHØRENDE SPESIFIKASJONER

(som nevnt i artikkel 4)

KAPITTEL I Metoder

Tabell 1 – Mekaniske metoder

Nr.	Navn	Beskrivelse	Bruksvilkår	Nøkkelparametere	Særlige krav for visse metoder – kapittel II i dette vedlegg
1	Innretning med penetrerende bolt	Alvorlig og uopprettelig skade på hjernen forårsaket av slaget og penetreringen av en boltepistol. Enkel bedøving.	Alle arter. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	Skuddets plassering og retning. Boltens hastighet, utgangslengde og diameter skal være tilpasset dyrets størrelse og art. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding/avliving (s).	Ikke relevant.
2	Innretning med ikke-penetrerende bolt	Alvorlig skade på hjernen forårsaket av slaget fra en boltepistol uten penetrering. Enkel bedøving.	Drøvtyggere, fjørfe, kanin og hare. Slakting bare av drøvtyggere. Slakting, nedslakting og andre situasjoner for fjørfe, kanin og hare.	Skuddets plassering og retning. Boltens hastighet, diameter og form skal være tilpasset dyrets størrelse og art. Størrelse på den patronen som benyttes. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding/avliving (s).	Nr. 1.
3	Skytevåpen med skarp ammunisjon	Alvorlig og uopprettelig skade på hjernen forårsaket av slaget og penetreringen av én eller flere prosjektiler.	Alle arter. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	Skuddets plassering. Patronstørrelse og -kaliber. Prosjektiltype.	Ikke relevant.
4	Maserasjon	Øyeblikkelig knusing av hele dyret.	Kyllinger på høyst 72 timer og egg med	Øvre grense for hvert parti.	Nr. 2.

Nr.	Navn	Beskrivelse	Bruksvilkår	Nøkkelparametrer	Særlige krav for visse metoder – kapittel II i dette vedlegg
5	Nakkedislokasjon	Manuell eller mekanisk strekking og vridning av nakken som fører til cerebral ischemi.	embryoer. Alle andre situasjoner enn slakting. Fjørfe med inntil 5 kg levende vekt. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	Avstand mellom knivene og omdreiningshastighet. Tiltak for å unngå overbelastning. Ikke relevant.	Nr. 3.
6	Slag mot hodet	Hardt og velrettet slag mot hodet, som forårsaker alvorlig skade på hjernen.	Smågris, lam, kje, kanin, hare, pelsdyr og slaget. fjørfe med inntil 5 kg levende vekt. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	Kraft i og plassering av slaget.	Nr. 3.

Tabell 2 – Elektriske metoder

Nr.	Navn	Beskrivelse	Bruksvilkår	Nøkkelparametrer	Særlige krav i henhold til kapittel II i dette vedlegg
1	Bedøving med elektrisk strøm som bare ledes gjennom hodet	Det ledes strøm gjennom hjernen, som genererer en generalisert epileptiform aktivitet på EEG. Enkel bedøving.	Alle arter. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	Laveste strømstyrke (A eller mA). Laveste spenning (V). Høyeste frekvens (Hz). Korteste eksponeringstid. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding/avliving (s). Kalibreringsfrekvens for utstyret. Optimering av strømgjennomgangen. Forebygging av elektriske støt før bedøvingen. Elektrodenes plassering og kontaktoverflate.	Nr. 4.
2	Bedøving med elektrisk strøm som ledes gjennom dyret fra hode til kropp	Kroppen eksponeres for strøm som samtidig genererer en generalisert epileptiform aktivitet på EEG og fører til hjerteflimmer eller hjertestans. Enkel bedøving ved slakting.	Alle arter. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	Laveste strømstyrke (A eller mA). Laveste spenning (V). Høyeste frekvens (Hz). Korteste eksponeringstid. Kalibreringsfrekvens for utstyret. Optimering av strømgjennomgangen. Forebygging av elektriske støt før bedøvingen. Elektrodenes plassering og	Nr. 5.

Nr.	Navn	Beskrivelse	Bruksvilkår	Nøkkelparametrer	Særlige krav i henhold til kapittel II i dette vedlegg
3	Strømførende vannbad	Ved hjelp av vannbad passerer strøm gjennom hele kroppen, og noe som genererer en generalisert epileptiform aktivitet på EEG og eventuelt fører til hjerteflimmer eller hjertestans. Enkel bedøving unntatt når frekvensen er lik eller mindre enn 50 Hz.	Fjørfe. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	kontaktoverflate. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding (s) ved enkel bedøving. Laveste strømstyrke (A eller mA). Laveste spenning (V). Høyeste frekvens (Hz). Kalibreringsfrekvens for utstyret. Forebygging av elektriske støt før bedøvingen. Minimering av smerte ved sjakling. Optimering av strømgjennomgangen. Lengste varighet av sjakling før vannbadet. Korteste eksponeringstid for hvert dyr. Nedsenking av fuglene opp til vingebasis. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding/avliving (s) for frekvenser over 50 Hz.	Nr. 6.

Tabell 3 – Metoder med gass

Nr.	Navn	Beskrivelse	Bruksvilkår	Nøkkelparametrer	Særlige krav i henhold til kapittel II i dette vedlegg
1	Karbondioksid i høye konsentrasjoner	Dyr som er ved bevissthet, eksponeres direkte eller gradvis en gassblanding som inneholder mer enn 40 % karbondioksid. Metoden kan benyttes sjakter, tunneler, containere eller i bygninger som er forseglet på forhånd. Enkel bedøving ved slakting av svin.	Svin, dyr av mårfamilien, forchinchilla, fjørfe unntatt and og gås. Slakting bare av svin. Andre situasjoner enn islakting av fjørfe, dyr av mårfamilien, chinchilla og svin.	Konsentrasjon av karbondioksid. Eksponeringstid. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding (s) ved enkel bedøving. Gasskvalitet. Gasstemperatur.	Nr. 7. Nr. 8.
2	Karbondioksid i to faser	Dyr som er ved bevissthet, eksponeres først for en gassblanding som inneholder inntil 40 % karbondioksid, etterfulgt av en høyere konsentrasjon av	Fjørfe. Slakting, nedslakting og andre situasjoner.	Konsentrasjon av karbondioksid. Eksponeringstid. Gasskvalitet. Gasstemperatur.	Ikke relevant.

Nr.	Navn	Beskrivelse	Bruksvilkår	Nøkkelparametrer	Særlige krav i henhold til kapittel II i dette vedlegg
3	Karbondioksid sammen med inerte gasser	karbondioksid når dyrene er bevisstløse. Dyr som er ved bevissthet, eksponeres direkte eller gradvis for en gassblanding som inneholder inntil 40 % karbondioksid sammen med 1 inerte gasser, noe som fører til anoxi. Metoden kan benyttes i sjakter, sekker, tunneler, containere eller i bygninger som er forseglet på forhånd. Enkel bedøving av svin dersom de eksponeres for minst 30 % karbondioksid i mindre enn 7 minutter. Enkel bedøving av fjørfe dersom de i alt eksponeres for minst 30 % karbondioksid i mindre enn 3 minutter.	Svin og fjørfe. Slakting, nedslakting forog andre situasjoner.	Konsentrasjon av karbondioksid. Eksponeringstid. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding/avliving (s) ved enkel bedøving. Gasskvalitet. Gasstemperatur. Oksygenkonsentrasjon .	Nr. 8.
4	Inerte gasser	Dyr som er ved bevissthet, eksponeres direkte eller gradvis for en blanding av inerte gasser, f.eks. argon eller nitrogen, noe som fører til anoxi. Metoden kan benyttes i sjakter, sekker, tunneler, containere eller i bygninger som er forseglet på forhånd. Enkel bedøving ved slakting av svin. Enkel bedøving av fjørfe dersom de eksponeres for anoxi i mindre enn 3 minutter.	Svin og fjørfe. Slakting, nedslakting forog andre situasjoner.	Oksygenkonsentrasjon . Eksponeringstid. Gasskvalitet. Lengste intervall(er) mellom bedøving og avbløding/avliving (s) ved enkel bedøving. Gasstemperatur.	Nr. 8.
5	Karbonmonoksid (kilde med ren karbonmonoksid)	Dyr som er ved bevissthet, eksponeres for en gassblanding som inneholder mer enn 4 % karbonmonoksid.	Pelsdyr, fjørfe og smågris. Andre situasjoner enn slakting.	Gasskvalitet. Konsentrasjon av karbonmonoksid. Eksponeringstid. Gasstemperatur.	Nr. 9.1, 9.2 og 9.3.
6	Karbonmonoksid sammen med andre gasser	Dyr som er ved bevissthet, eksponeres for en gassblanding som inneholder mer enn 1 % karbonmonoksid sammen med andre giftige gasser.	Pelsdyr, fjørfe og smågris. Andre situasjoner enn slakting.	Konsentrasjon av karbonmonoksid. Eksponeringstid. Gasstemperatur. Filtrering av gass fra motor.	Nr. 9.

Tabell 4 – Andre metoder

Nr.	Navn	Beskrivelse	Bruksvilkår	Nøkkelparametrer	Særlige krav i henhold til kapittel II i dette vedlegg
1	Dødelig injeksjon	Tap av bevissthet og følesans etterfulgt av ugjenkallelig død som følge av injeksjon av veterinærpreparater.	Alle arter. Andre situasjoner enn slakting.	Injeksjonstype. Bruk av godkjente preparater.	Ikke relevant.

KAPITTEL II

Særlige krav for visse metoder

1. *Innretning med ikke-penetrerende bolt*
Når denne metoden benyttes, skal den driftsansvarlige sørge for å unngå brudd på kraniet.
Denne metoden skal bare benyttes for drøvtyggere med mindre enn 10 kg levendevekt.
2. *Maserasjon*
Denne metoden skal sikre umiddelbar maserasjon og at dyrene dør øyeblikkelig. Apparatet skal bestå av hurtigroterende, mekanisk drevne kniver eller polystyrentapper. Apparatets kapasitet skal være tilstrekkelig til at alle dyrene øyeblikkelig avlives, selv om det dreier seg om et større antall dyr.
3. *Halsdislokasjon og slag mot hodet*
Disse metodene skal ikke benyttes rutinemessig, men bare dersom det ikke er tilgjengelig andre bedøvningsmetoder.
Disse metodene skal slakteriene bare benytte som reservemetode for bedøving.
Ingen skal avlive mer enn 70 dyr per dag ved halsdislokasjon eller slag mot hodet.
Halsdislokasjon skal ikke benyttes på dyr med mer enn 3 kg levende vekt.
4. *Bedøving med elektrisk strøm som bare ledes gjennom hodet*
 - 4.1. Ved bedøving med elektrisk strøm som bare ledes gjennom hodet, skal elektrodene spenne om hjernen og tilpasses dyrets størrelse.
 - 4.2. Bedøving med elektrisk strøm som bare ledes gjennom hodet, skal utføres i samsvar med kravene til laveste strømstyrke fastsatt i tabell 1.

Tabell 1 – Laveste strømstyrker for bedøving med elektrisk strøm som bare ledes gjennom hodet

Dyrekategori	Storfe på minst 6 måneder	Storfe på mindre enn 6 måneder	Sauer og geiter	Svin	Kylling	Kalkun
Laveste strømstyrke	1,28 A	1,25 A	1,00 A	1,30 A	240 mA	400 mA

5. *Bedøving med elektrisk strøm som ledes gjennom dyret fra hode til kropp*
 - 5.1. *Sau, geit og svin*
Laveste strømstyrke for bedøving med elektrisk strøm som ledes gjennom dyret fra hode til kropp, skal være 1 ampere for sau og geit, og 1,30 ampere for svin.
 - 5.2. *Rev*
Elektrodene skal plasseres i munn og rektum med en strømstyrke på minst 0,3 ampere og en spenning på minst 110 volt i minst tre sekunder.
 - 5.3. *Chinchilla*
Elektrodene skal plasseres på øre og hale med en strømstyrke på minst 0,57 ampere i minst 60 sekunder.
6. *Bedøving av fjørfe i strømførende vannbad*
 - 6.1. Dyrene skal ikke henges opp dersom de er for små for vannbadet, eller dersom sjaklingen sannsynligvis vil påføre eller øke eksisterende smerte (f.eks. hos synlig skadede dyr). I slike tilfeller skal de avlives med en alternativ metode.
 - 6.2. Sjaklene skal være våte før de levende fuglene henges opp og utsettes for strøm. Fuglene skal henges opp etter begge beina.
 - 6.3. For dyrene nevnt i tabell 2, skal strømstyrken ved bedøving med vannbad være minst det som er angitt i tabellen, og dyrene skal utsettes for den aktuelle strømstyrken i minst fire sekunder.

Tabell 2 – Elektriske krav til bedøving i vannbad
(gjennomsnittlige verdier per dyr)

Frekvens (Hz)	Kylling	Kalkun	And og gås	Vaktel
< 200 Hz	100 mA	250 mA	130 mA	45 mA
Fra 200 til 400 Hz	150 mA	400 mA	Ikke tillatt	Ikke tillatt

<i>Frekvens (Hz)</i>	<i>Kylling</i>	<i>Kalkun</i>	<i>And og gås</i>	<i>Vaktel</i>
Fra 400 til 1500 Hz	200 mA	400 mA	Ikke tillatt	Ikke tillatt

7. *Karbondioksid i høye konsentrasjoner*

Når det gjelder gris, dyr av mårfamilien og chinchilla, skal den benyttede konsentrasjonen av karbondioksid være på minst 80 %.

8. *Karbondioksid, bruk av inerte gasser eller en kombinasjon av disse gassblandinger*

Gasser skal under ingen omstendighet føres inn i det kammeret eller på det stedet der dyrenes skal bedøves og avlives, på en slik måte at det kan oppstå forbrenninger eller opphisselse som følge av frysing eller lav luftfuktighet.

9. *Karbonmonoksid (kilde med ren karbonmonoksid eller sammen med andre gasser)*

9.1. Dyrene skal hele tiden overvåkes visuelt.

9.2. Dyrene skal føres inn ett om gangen, og det skal sikres at det enkelte dyret er bevisstløst eller dødt før det neste dyret føres inn.

9.3. Dyrene skal forbli i kammeret inntil døden inntreffer.

9.4. Det kan benyttes gass produsert av en motor som er særlig beregnet på avlaving av dyr, forutsatt at den personen som er ansvarlig for avlavingen, i forkant har kontrollert at gassen som benyttes:

- a) er tilstrekkelig avkjølt,
- b) er tilstrekkelig filtrert,
- c) er fri for alle irriterende bestanddeler eller gasser.

Motoren skal prøves hvert år før avlavingen av dyr finner sted.

9.5. Dyrene skal ikke plasseres i kammeret før minste konsentrasjonen av karbonmonoksid er nådd.

VEDLEGG II

SLAKTERIETS UTFORMING, KONSTRUKSJON OG UTSTYR

(som nevnt i artikkel 14)

1. *Alle former for oppstalling*

1.1. Ventilasjonssystemene skal utformes, konstrueres og vedlikeholdes slik at dyrs velferd hele tiden er sikret, i det det tas hensyn til alle forventede værforhold.

1.2. Ved bruk av mekanisk ventilasjon skal det finnes beredskapsanlegg til bruk ved driftsstans.

1.3. Oppstillingslokalene skal utformes og konstrueres slik at risikoen for skader på dyrene og forekomsten av plutselige lyder minimeres.

1.4. Oppstillingslokalene skal utformes og konstrueres med henblikk på å lette inspeksjonen av dyrene. Det skal være tilstrekkelig fast eller bærbar belysning slik at dyrene kan inspiseres når som helst.

2. *Oppstillingslokaler for dyr som ikke leveres i containere*

2.1. Innhegninger, ganger og drivganger skal utformes og konstrueres slik at:

- a) dyrene kan bevege seg fritt i den ønskede retningen i henhold til sin naturlige atferd og uten forstyrrelser,
- b) svin og sau kan gå ved siden av hverandre, unntatt når det dreier seg om drivganger som fører til fikseringsutstyret.

2.2. Ramper og broer skal utstyres med sidevegger slik at dyrene ikke kan falle ned.

2.3. Vannforsyningssystemet i innhegningene skal utformes, konstrueres og vedlikeholdes slik at alle dyr hele tiden har adgang til rent vann, uten at de kommer til skade eller begrenses i sine bevegelser.

2.4. Ved bruk av venteinnhegninger, skal disse konstrueres med rett gulv og faste sider mellom oppholdsinnhegningene og drivgangen som fører til bedøvingsstedet, og utformes slik at dyrene ikke kan komme i klemme eller trampes ned.

2.5. Gulvene skal bygges og vedlikeholdes slik at risikoen minimeres for at dyr sklir, faller eller skader føttene sine.

2.6. Dersom slakteriet har utendørs oppstalling uten naturlig ly eller skygge, skal det sørges for passende vern mot ugunstige værforhold. Dersom et slikt vern ikke finnes, skal disse oppstillingsområdene ikke benyttes ved ugunstige værforhold. Dersom det ikke finnes noen naturlig vannkilde, skal det sørges for drikkevannsanlegg.

3. *Fikseringsutstyr og -anlegg*

3.1. Fikseringsutstyr og -anlegg skal utformes, konstrueres og vedlikeholdes slik at de:

- a) gjør bruken av bedøvs- eller avlivingsmetoden best mulig,
- b) dyrene unngår skader eller kvestelser,
- c) motstanden og vokaliseringen fra dyrene blir minst mulig når de fikseres,
- d) fikseringstiden blir minst mulig.

3.2. Når det gjelder storfe, skal boksene som benyttes til fiksering i forbindelse med bruk av boltepistol med trykkluft, utstyres med en innretning som hindrer dyret i å bevege hodet i side- og høyderetning.

4. *Elektrisk bedøvingsutstyr (unntatt utstyr til bedøving i vannbad)*

4.1. Det elektriske bedøvingsutstyret skal være utstyrt med en innretning som viser og registrerer opplysningene om de elektriske nøkkelparametrene for hvert dyr som bedøves. Innretningen skal være plassert slik at den er fullt synlig for personalet og skal gi en advarsel som tydelig kan ses og høres, dersom eksponeringstiden er kortere enn påkrevd. De registrerte opplysningene skal oppbevares i minst ett år.

- 4.2. Automatisk elektrisk bedøvingsutstyr som er forbundet med fikseringsutstyr, skal avgi konstant strømstyrke.
5. *Utstyr til bedøving i vannbad*
- 5.1. Sjakkellinjen skal utformes og plasseres slik at de opphengte fuglene ikke møter noen hindringer, og slik at dyrene forstyrres minst mulig.
- 5.2. Sjakkellinjen skal utformes slik at de opphengte fuglene ikke er ved bevissthet i mer enn ett minutt. Opphengte ender, gjess og kalkuner skal imidlertid ikke være ved bevissthet i mer enn to minutter.
- 5.3. Det skal være lett adgang til hele sjakkellinjen fram til skåldekaret i tilfelle det blir nødvendig å fjerne dyr fra slaktelinjen.
- 5.4. Metallsjakklens størrelse og form skal passe til beinstørrelsen på det fjørfeet som skal slaktes, slik at elektrisk kontakt kan sikres uten at dyrene påføres smerte.
- 5.5. Utstyret til bedøving i vannbad skal være utstyrt med en elektrisk isolert inngangsrampe, og det skal utformes og vedlikeholdes slik at ikke vannet flommer over ved inngangen.
- 5.6. Vannbadet skal utformes slik at nivået som fuglene skal senkes ned til, lett kan justeres.
- 5.7. Elektrodene i vannbadet skal strekke seg i hele vannbadets lengde. Vannbadet skal utformes og vedlikeholdes slik at sjaklene, når de passerer over vannet, hele tiden er i kontakt med en stang forbundet til jord.
- 5.8. Mellom det stedet der fuglene henges opp, og vannbadet, skal fuglene beroliges ved hjelp av et system som er i berøring med fuglenes bryst.
- 5.9. Det skal være adgang til utstyret slik at fugler som etter bedøvingen blir igjen i vannbadet fordi det har oppstått en driftsstans eller forsinkelser i slaktelinjen, kan avbløs.
- 5.10. Utstyret til bedøving i vannbad skal være utstyrt med en innretning som viser og registrerer opplysningene om de elektriske nøkkelparametrene som benyttes. De registrerte opplysningene skal oppbevares i minst ett år.
6. *Utstyr til bedøving av gris og fjørfe med gass*
- 6.1. Utstyr til bedøving med gass, herunder transportbånd, skal utformes og konstrueres slik at:
 - a) bruken av gass til bedøving blir best mulig,
 - b) dyrene unngår skader eller kvestelser,
 - c) motstanden og vokaliseringen fra dyrene blir minst mulig når de fikseres.
- 6.2. Utstyret til bedøving med gass skal være utstyrt slik at det hele tiden kan måle, vise og registrere gasskonsentrasjonen og eksponeringstiden samt gi en advarsel som tydelig kan ses og høres dersom gasskonsentrasjonen er mindre enn påkrevd. Innretningen skal plasseres slik at den er fullt synlig for personalet. De registrerte opplysningene skal oppbevares i minst ett år.
- 6.3. Utstyret til bedøving med gass skal utformes slik at dyrene, selv med høyeste tillatte kapasitet, kan legge seg ned uten å måtte ligge oppå hverandre.

VEDLEGG III DRIFTSREGLER FOR SLAKTERIER

(som nevnt i artikkel 15)

1. *Ankomst, forflytning og håndtering av dyr*
- 1.1. Den dyrevelferdsansvarlige eller en person som rapporterer direkte til denne, skal ved dyrenes ankomst systematisk vurdere velferdsforholdene ved hver forsendelse, slik at de rette prioriteringene kan gjøres, særlig ved å fastsette hvilke dyr som har særlige velferdsbehov og hvilke aktuelle tiltak som skal treffes.
- 1.2. Dyrene skal losses så raskt som mulig etter ankomst og deretter slaktes uten unødig opphold.

Pattedyr, unntatt kaniner og harer, som ikke straks etter ankomsten føres til slaktestedet, skal oppstalles.

Dyr som ikke er blitt slaktet innen tolv timer etter ankomsten til slakteriet, skal føres og deretter ha moderate mengder fôr med passende mellomrom. I slike tilfeller skal dyrene ha tilstrekkelige mengder strø eller tilsvarende materiale som sikrer et komfortnivå som passer til arten og antallet dyr.

Dette materialet skal sikre en effektiv drenering eller i tilstrekkelig grad absorbere urin og avføring.
- 1.3. Containere (inkludert kasser) som det transporteres dyr i, skal holdes i god stand, behandles varsomt, særlig dersom de har perforert eller fleksibel bunn, og:
 - a) skal ikke kastes, mistes eller veltes,
 - b) om mulig lastes og losses vannrett og mekanisk.Når det er mulig, skal dyrene losses enkeltvis.
- 1.4. Når containere stables, skal det treffes nødvendige forholdsregler for å:
 - a) unngå at urin og avføring treffer dyrene som er plassert under,
 - b) sikre at containerne står støtt,
 - c) sikre at ventilasjonen ikke hindres.
- 1.5. Med henblikk på slakting skal dyr som ikke er avvent, melkeproduserende dyr i laktasjon, hunndyr som har født under transporten, eller dyr som leveres i containere, ha forrang foran andre typer dyr. Dersom dette ikke er mulig, skal det treffes tiltak for å lindre dyrenes lidelser, særlig ved å:
 - a) melke melkeproduserende dyr med høyst tolv timers mellomrom,
 - b) sørge for hensiktsmessige forhold for diegiving og det nyfødte dyrs velferd dersom et hunndyr har født,
 - c) sørge for å gi vann til dyr som leveres i containere.

- 1.6. Pattedyr, unntatt kaniner og harer, som ikke straks etter lossingen føres til slaktestedet, skal hele tiden ha adgang til drikkevann fra egnet anlegg.
- 1.7. Det skal sikres en jevn tilgang av dyr som skal bedøves og avlives, for å unngå at de personene som håndterer dyrene, blir nødt til å jage dyrene ut av deres innhegninger.
- 1.8. Det er forbudt å:
 - a) slå eller sparke dyr,
 - b) utsette særlig følsomme deler av dyrenes kropp for press på en slik måte at de påføres unødig smerte eller lidelse,
 - c) løfte eller dra dyrene etter hode, ører, horn, bein, hale eller pels, eller håndtere dem på en slik måte at de påføres unødig smerte eller lidelse,
 Forbudet mot å løfte dyr etter beina gjelder likevel ikke for fjørfe, kanin og hare.
 - d) bruke piggstav eller andre spisse gjenstander,
 - e) vri, knuse eller brette dyrenes haler eller gripe fatt i et dyrs øyne.
- 1.9. Bruk av instrumenter som gir elektrisk støt, skal så vidt mulig unngås. I alle tilfeller skal slike instrumenter bare brukes på voksent storfe og voksne svin som ikke vil flytte seg, og bare når de har plass til å flytte seg framover. Støtene skal vare i høyst ett sekund, det skal være passende mellomrom mellom dem, og de skal bare påføres bakpartiets muskulatur. Det skal ikke brukes støt gjentatte ganger dersom dyret ikke reagerer.
- 1.10. Dyr skal ikke bindes fast ved horn, gevir eller nesering, og beina skal ikke bindes sammen. Når dyr må bindes, skal tau, tjør eller andre festeinnretninger være:
 - a) så sterke at de ikke går i stykker,
 - b) slik at dyrene om nødvendig kan legge seg ned, spise og drikke,
 - c) slik utformet at det ikke oppstår fare for kvelning eller skade, og slik at dyrene raskt kan frigjøres.
- 1.11. Dyr som ikke er i stand til å gå, skal ikke trekkes til slaktestedet, men skal avlives der de ligger.
2. *Tilleggsregler for oppstallede pattedyr (unntatt kanin og hare)*
- 2.1. Hvert dyr skal ha tilstrekkelig plass til å stå opp, legge seg ned og, bortsett fra storfe som holdes enkeltvis, snu seg.
- 2.2. Dyrene skal holdes oppstallet under sikre forhold, og de skal særlig hindres i å rømme og beskyttes mot rovdyr.
- 2.3. For hver innhegning skal det finnes et tydelig skilt med ankomstdato og -tid, og med unntak for storfe som holdes enkeltvis, det største antall dyr som skal holdes.
- 2.4. Hver dag slakteriet er i drift, skal det før ankomsten av nye dyr stå isolasjonsinnhegninger klare til umiddelbar bruk for dyr som krever særlig pleie.
- 2.5. Den dyrevelferdsansvarlige eller en person med passende kompetanse, skal regelmessig kontrollere de oppstallede dyrenes allmenntilstand og helsetilstand.
3. *Avbløding av dyr*
- 3.1. Dersom samme person er ansvarlig for bedøving, opphenging, oppheising og avbløding av dyr, skal vedkommende utføre alle disse oppgavene fortløpende på ett dyr før de utføres på et annet dyr.
- 3.2. Ved enkel bedøving eller slaktning i samsvar med artikkel 4 nr. 4 skal de to halspulsårene eller de blodkarene som de utløper fra, skjæres gjennom systematisk. Det skal ikke foretas elektrisk stimulering før det er kontrollert at dyret er bevisstløst. Ytterligere flåing eller skålding skal ikke utføres før det er kontrollert at dyret ikke viser livstegn.
- 3.3. Fugler skal ikke slaktes med automatisk halsskjæring med mindre det med sikkerhet kan fastslås at den automatiske halsskjæringen har åpnet begge blodårene på en effektiv måte. Dersom halsskjæringen ikke har fungert effektivt, skal fuglene slaktes umiddelbart.

VEDLEGG IV

SAMSVAR MELLOM OPPGAVER OG KRAV VED KOMPETANSEPRØVE

(som nevnt i artikkel 21)

<i>Slakteoppgaver oppført i artikkel 7 nr. 2</i>	<i>Emner i kompetansebevis</i>
Alle oppgaver oppført i artikkel 7 nr. 2 bokstav a)–g).	Dyrs atferd, dyrs lidelse, bevissthet og følesans, stress hos dyr.
a) Håndtering og stell av dyr før fiksering b) Fiksering av dyr med henblikk på bedøving eller avliving	Praktiske sider ved håndtering og fiksering av dyr. Kunnskap om produsentenes anvisninger for den typen fikseringsutstyr som benyttes ved mekanisk fiksering.
c) Bedøving av dyr	Praktiske sider ved bedøvingsteknikker og kunnskap om produsentenes anvisninger for den typen bedøvingsutstyr som benyttes. Reservemetoder for bedøving og/eller avliving. Grunnleggende vedlikehold og rengjøring av bedøvings- og/eller avlivingsutstyr.
d) Vurdering av om bedøvingen var effektiv	Overvåking av om bedøvingen var effektiv. Reservemetoder for bedøving og/eller avliving.

e) Opphenging eller oppheising av levende dyr	Praktiske sider ved håndtering og fiksering av dyr. Overvåking av om bedøvingen var effektiv.
f) Avbløding av levende dyr	Overvåking av om bedøvingen var effektiv og fravær av livstegn. Reservemetoder for bedøving og/eller avliving. Hensiktsmessig bruk og vedlikehold av avblødningskniver.
g) Slakting i samsvar med artikkel 4 nr. 4	Hensiktsmessig bruk og vedlikehold av avblødningskniver. Overvåking av fravær av livstegn.

<i>Avlivingsoppgaver oppført i artikkel 7 nr. 3</i>	<i>Emner i kompetansebevis</i>
Avliving av pelsdyr.	Praktiske sider ved håndtering og immobilisering av dyr. Praktiske sider ved bedøvningsteknikker og kunnskap om produsentenes anvisninger for bedøvingsutstyr. Reservemetoder for bedøving og/eller avliving. Overvåking av om bedøvingen var effektiv og bekreftelse på at døden har inntrådt. Grunnleggende vedlikehold og rengjøring av bedøvings- og/eller avlivingsutstyr.

17. jan. Nr. 61 2013

Forskrift om endring i forskrifter som følge av vedtakelsen av kommunal helse- og omsorgstjenestelov

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. januar 2013 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) § 6, § 7, § 8, § 20 og § 21, lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 3, § 10 og § 14, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap (helseberedskapsloven) § 2-2 og § 6-2, lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-3, § 5-4, § 5-5, § 5-8, § 5-9, § 5-10, § 5-10a og § 5-12, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 4, § 9, § 11, § 13, § 16 og § 48, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 1-2, § 2-1b, § 2-2, § 2-6, § 5-1 og § 7-2, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2-1a, 2-4, 3-6, 3-16, 4-1, 5-2 og 5-5, lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3-1, § 3-2, § 6-6, § 8-1, § 8-2, § 11-1 og § 11-2, lov 2. juni 2000 nr. 39 § 5-2 og § 5-3, lov 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd § 12, lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8, § 9, § 10, § 13 og § 16, lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. (helsetilsynsloven) § 7, lov 27. juni 2003 nr. 64 om alternativ behandling av sykdom mv. § 8, lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 7 og § 13, lov 2. juli 2004 nr. 64 om ordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsloven) § 6 og delegeringsvedtak 16. desember 2011 nr. 1253. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

I

I følgende forskrifter skal benevnelsen «Sosial- og helsedirektoratet» erstattes med «Helsedirektoratet»:

1. Forskrift 20. mars 1973 nr. 2 om disponering av kontantytelser fra folketrygden til personer innlagt i helseinstitusjoner for langtidspasienter
2. Forskrift 20. mars 1973 nr. 9769 om disponering av kontantytelser fra folketrygden til pasienter i privat forpleining etter spesialisthelsetjenesteloven § 8-3
3. Forskrift 20. desember 1974 nr. 4 om strafferegistrering
4. Forskrift 10. mai 1977 nr. 2 om kjemiske desinfeksjonsmidler til teknisk bruk i helse- og sykepleie
5. Forskrift 30. juni 1978 nr. 8 om narkotika m.v. (Narkotikalistene)
6. Utfyllende forskrift 23. oktober 1978 nr. 9938 om krav til drikkevannsanlegg på anlegg for produksjon m.v. av undersjøiske petroleumsforekomster, med retningslinjer for desinfeksjon
7. Reglement 17. januar 1986 nr. 3081 for rekvisisjoner til sivile formål ved beredskap og i krig
8. Forskrift 5. juni 1987 nr. 477 om retningslinjer for tildeling av lån fra Statens fond for alkoholfrie overnattings- og serveringssteder
9. Forskrift 14. april 1988 nr. 295 om vilkår for særfradrag på grunn av store sykdomsutgifter ved behandling m.v. i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen
10. Forskrift 4. desember 1992 nr. 915 til lov om sosiale tjenester m.v.
11. Forskrift 5. juli 1996 nr. 700 om forhåndsundersøkelse av arbeidstakere innen helsevesenet – antibiotikaresistente bakterier
12. Forskrift 12. september 1996 nr. 903 om innførsel, transport og annen håndtering av materiale som er smittefarlig for mennesker
13. Forskrift 3. april 1998 nr. 327 om transport, håndtering og emballering av lik samt gravferd
14. Forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek
15. Delegeringsvedtak 2. oktober 1998 nr. 927 etter forvaltningsloven § 28 første ledd jf. tredje ledd
16. Forskrift 22. desember 1998 nr. 1432 om gjennomføring m.m. av undersøkelser for smittsom sykdom av biologisk materiale for ikke-diagnostiske formål

17. Forskrift 23. juni 2000 nr. 589 om godkjenning av virksomheter utenfor sykehus for sterilisering av kvinner og om innberetning til Sosial- og helsedirektoratet om sterilisering
18. Forskrift 20. desember 2000 nr. 1556 om tekniske funksjonskrav til kommunikasjonsteknisk utstyr som inngår i helsetjenestens kommunikasjonsberedskap
19. Forskrift 21. desember 2000 nr. 1379 om lisens til helsepersonell
20. Forskrift 21. desember 2000 nr. 1382 om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for å få autorisasjon som ortopediingeniør og kiropraktor
21. Forskrift 21. desember 2000 nr. 1384 om spesialistgodkjenning av helsepersonell og turnusstillinger for leger
22. Forskrift 21. desember 2000 nr. 1385 om pasientjournal
23. Forskrift 21. desember 2000 nr. 1387 om tillatelse til å utføre kosmetisk kirurgiske inngrep
24. Forskrift 9. mars 2001 nr. 439 om skipsmedisin
25. Forskrift 23. august 2001 nr. 1068 om medisinske krav for seilflygere, mikroflygere, førere av friballong og kabinbesetningsmedlemmer (BSL C 1–3)
26. Forskrift 20. desember 2001 nr. 1549 om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for lege ved loddtrekning
27. Forskrift 25. april 2003 nr. 486 om miljørettet helsevern
28. Forskrift 20. juni 2003 nr. 739 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Nasjonalt vaksinasjonsregister (SYSVAK-registerforskriften)
29. Forskrift 14. november 2003 nr. 1353 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for antibiotikaresistens hos mikrober (NORM-registerforskriften)
30. Forskrift 11. desember 2003 nr. 1500 om frivillig registerordning for utøvere av alternativ behandling
31. Forskrift 24. februar 2004 nr. 460 om tilleggskrav for autorisasjon for helsepersonell
32. Forskrift 26. februar 2004 nr. 511 om overføring av biobankmateriale til utlandet
33. Forskrift 19. mars 2004 nr. 542 om obduksjon m.m.
34. Forskrift 1. april 2004 nr. 623 om tilskudd til prisnedskrivning av frukt og grønnsaker i grunnskolen
35. Forskrift 4. februar 2005 nr. 80 om tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av humant blod og blodkomponenter og behandling av helseopplysninger i blodgiverregistre (blodforskriften)
36. Forskrift 17. juni 2005 nr. 610 om smittevern i helsetjenesten
37. Forskrift 17. juni 2005 nr. 611 om Norsk overvåkingssystem for antibiotikabruk og helsetjenesteassosierte infeksjoner (NOIS-registerforskriften)
38. Forskrift 2. september 2005 nr. 1010 om innsamling og behandling av opplysninger i Forsvarets helseregister
39. Forskrift 17. februar 2006 nr. 204 om pseudonymt register for individbasert pleie- og omsorgsstatistikk
40. Vedtak 17. februar 2006 nr. 205 om atomberedskap – sentral og regional organisering
41. Forskrift 7. desember 2007 nr. 1389 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk pasientregister (Norsk pasientregisterforskriften)
42. Forskrift 14. desember 2007 nr. 1418 om innsamling og behandling av helseopplysninger i register over svangerskapsavbrudd (abortregisterforskriften)
43. Forskrift 21. desember 2007 nr. 1573 om varsling av og tiltak ved alvorlige hendelser av betydning for internasjonal folkehelse (IHR-forskriften)
44. Forskrift 21. desember 2007 nr. 1610 om behandling av helseopplysninger i nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidlerforskriften)
45. Forskrift 7. mars 2008 nr. 222 om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev
46. Forskrift 19. juni 2008 nr. 617 om gjennomføring av felleseuropeiske bestemmelser om medisinske krav for tjenestegjørende på luftfartøy, BSL JAR-FCL 3 (Flight Crew Licencing) endring 5
47. Forskrift 3. november 2008 nr. 1215 om medisinske krav for utstedelse og forlengelse av legeattest klasse 3 til flygeledere m.m.

II

1. I regler 1. januar 1988 nr. 4458 for midlertidig ordning med pasientskadeserstatning for somatiske sykehus/poliklinikker gjøres følgende endringer:

§ 6 fjerde ledd skal lyde:

Ett medlem med vararepresentant oppnevnes etter at det er innhentet forslag fra Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon på vegne av fylkeskommunene.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Saksbehandlingen

Krav om erstatning fremsettes for Norsk pasientskadeserstatning. Norsk pasientskadeserstatning foretar de undersøkelser som kravet gir grunn til. Om nødvendig innhentes sakkyndige uttalelser. Saken forelegges deretter for Pasientskadenemnda til behandling.

Pasientskadenemnda treffer avgjørelse ved alminnelig flertall. Ved stemmelikhet er lederens stemme avgjørende. Nemnda er beslutningsdyktig når fire medlemmer er til stede. Departementet kan gi nærmere regler om saksbehandlingen i Nemnda.

Nemnda kan delegere avgjørelsesmyndighet til sitt sekretariat i Norsk pasientskadeserstatning etter nærmere regler fastsatt av departementet. Blir erstatningskravet avgjort av sekretariatet, kan pasienten klage til Pasientskadenemnda. Bestemmelsene i lov 10. februar 1967 om behandling i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI gjelder tilsvarende så langt de passer.

2. I forskrift 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler gjøres følgende endringer:

§ 13 nr. 4 skal lyde:

4. Sykehjem som inngår i den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

Tittelen i § 14 skal lyde:

§ 14. *Krav til grossist som driver direkte salg av legemidler til sykehjem i den kommunale helse- og omsorgstjenesten*

§ 14 fjerde ledd skal lyde:

Grossister som driver direkte salg av legemidler til sykehjem i den kommunale helse- og omsorgstjenesten må kunne:

- a) dokumentere hvordan plikten til å gi informasjon og veiledning om solgte legemidler ivaretas,
- b) levere alle legemidler som etterspørres i landet (fullsortimentsgrossist),
- c) dokumentere leveringsevne for alle legemidler som omfattes av leveringsavtale med kommunen, og
- d) dokumentere hvilken leveringstid som er avtalt med kommunen for hver enkelt legemiddelgruppe.

3. I forskrift 24. februar 1994 nr. 146 om fylkeslegenes arbeid med helseberedskap gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 24. februar 1994 med hjemmel i lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap (helseberedskapsloven) § 6–2.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Fylkeslegen skal utarbeide en samlet plan for helse- og omsorgstjenesten i fylket og foreslå de endringer i denne plan som forholdene til enhver tid tilsier. Til grunn for planen skal ligge de forslag om tiltak som de enkelte eiere eller brukere har plikt til å utarbeide og gjennomføre.

4. Forskrift 18. april 1997 nr. 329 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling for språk- og taledefekter hos logoped og audiopedagog § 6 første ledd skal lyde:

Hvis medlemmet ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for logopeden og audiopedagogen etter lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11–1 fjerde og femte ledd.

5. I forskrift 18. april 1997 nr. 334 om egenandelstak 1 gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 6 skal lyde:

6. Som egenandel for reiser godtas utgifter opptil de beløpene som er fastsatt som egenandeler i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling, gitt med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter § 2–6 femte ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 4.

Når medlemmet benytter retten til fritt sykehusvalg, jf. forskrift 4. juli 2008 nr. 788 om dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse og behandling (syketransportforskriften) § 2 nr. 1 femte ledd og § 6 tredje ledd, er egenandelen for reise ikke omfattet av denne forskriften.

§ 8 skal lyde:

§ 8. *Utbetaling av egenandel til helsepersonell o.a.*

Når en lege, en helseinstitusjon, en psykolog, et apotek eller en transportør har avtale med Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer om direkte oppgjør, har vedkommende også krav på oppgjør for egenandelen for personer som har fremvist frikort. Når helsetjenesten er gitt av kommunens helse- og omsorgstjeneste, skal egenandelen utbetales til kommunen.

6. Forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek § 2–5 andre ledd skal lyde:

Sykepleiere med helsesøsterutdanning og jordmødre, begge med autorisasjon eller lisens etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven), gis rett til å rekvirere prevensjonsmidler som er inntatt på særskilt liste fastsatt av Statens legemiddelverk. Listen publiseres og oppdateres av Statens legemiddelverk. Rekvireringsretten gjelder kvinner i alderen 16 til og med 19 år som ledd i yrkesutøvelse i helsestasjons- og skolehelsetjenesten i den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Det kreves at helsesøster/jordmor har gjennomført relevant utdanning i

temaene samliv, seksualitet og prevensjon, og at den enkelte har Id-nummer som sykepleier med helsesøsterutdanning/jordmor i det offentlige Helsepersonellregisteret.

7. I forskrift 1. desember 2000 nr. 1208 om prioritering av helsetjenester, rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, rett til behandling i utlandet og om klagenemnd (prioriteringsforskriften) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2000 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 1–2 første ledd, § 2–1b sjette og syvende ledd, § 2–2 femte ledd og § 7–2 annet ledd. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet (nå Helse- og omsorgsdepartementet).

§ 2 første ledd skal lyde:

Pasienten har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1b annet ledd, når:

1. pasienten har et visst prognosetap med hensyn til livslengde eller ikke ubetydelig nedsatt livskvalitet dersom helsehjelpen utsettes og
2. pasienten, med det unntaket som er nevnt i § 3 annet ledd, kan ha forventet nytte av helsehjelpen og
3. de forventede kostnadene står i et rimelig forhold til tiltakets effekt.

§ 3 første ledd skal lyde:

En pasient som har rett til nødvendig helsehjelp, men som ikke kan få helsehjelp fordi behandling ikke kan utføres forsvarlig i Norge etter akseptert metode, har rett til helsehjelp i utlandet, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1 femte ledd. Det er en forutsetning at helsehjelpen kan utføres forsvarlig av tjenesteyter i utlandet etter akseptert metode og at pasientens tilstand og den aktuelle behandlingen tilfredsstiller kravene i § 2.

§ 4 første ledd skal lyde:

Den som er forpliktet til å foreta vurdering av en pasient etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–2, skal vurdere om pasienter som henvises oppfyller vilkårene i § 2 og eventuelt i § 3. Dersom en pasient har rett til nødvendig helsehjelp, skal det fastsettes en frist for når faglig forsvarlighet krever at spesialisthelsetjenesten senest må yte helsehjelp til vedkommende pasient for å oppfylle pasientens rettighet.

§ 5 første ledd skal lyde:

Den som har foretatt vurderingen av om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp og om det skal fastsettes en individuell frist etter § 4 eller § 4a annet ledd, eventuelt om pasienten har rett til helsehjelp i utlandet etter § 3, skal informere pasienten og den som har henvist pasienten, skriftlig om resultatet av vurderingene. Det skal også gis informasjon om retten til fornyet vurdering etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–3 og klageretten etter pasient- og brukerrettighetsloven § 7–1 og § 7–2, herunder om klagefrist og klageinstans. Er det fastsatt en frist etter § 4 eller § 4a annet ledd, skal det også informeres om bestemmelsene i § 6.

§ 6 første ledd skal lyde:

Når den fristen som er satt etter § 4 eller § 4a annet ledd har gått ut uten at pasienten har fått et tilbud om den helsehjelpen vedkommende er vurdert å ha rett til etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1, kan pasienten henvende seg direkte til det organ som Helsedirektoratet bestemmer, som uten opphold skal skaffe et slikt tilbud fra offentlig tjenesteyter eller om nødvendig fra privat tjenesteyter i riket eller om nødvendig i utlandet. Pasienten kan ikke fritt velge tjenesteyter.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Klagerett

En pasient som er uenig i den vurderingen som er foretatt etter § 2, § 3, § 4 eller § 4a, eller som mener at det ikke er foretatt slike vurderinger, kan klage til Fylkesmannen, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 7–2. Dersom den vurderingen spesialisthelsetjenesten foretar gjelder om pasienten har rett til behandling i utlandet, jf. § 3, kan han klage til den klagenemnda som er omtalt i § 9.

§ 8 første ledd skal lyde:

Klagenemnda avgjør klage over vedtak etter § 3, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 7–2 annet ledd.

8. I forskrift 1. desember 2000 nr. 1217 om barns opphold i helseinstitusjon gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd skal lyde:

Barn har rett til å ha minst en av foreldrene hos seg under institusjonsoppholdet i den grad det følger av pasient- og brukerrettighetsloven § 6–2. Ved alvorlig/livstruende sykdom skal begge foreldrene få være hos barnet.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Reiseutgifter for ledsager i forbindelse med innleggelse og utskriving dekkes av det regionale helseforetaket i barnets bostedsregion, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–6 og syketransportforskriften § 9.

Institusjonen dekker reiseutgifter etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–6, jf. syketransportforskriften § 9, når institusjonen senere av medisinske grunner innkaller foreldre for å være hos barnet, for informasjon om sykdomsutvikling eller for nødvendig opplæring i forbindelse med barnets sykdom og videre behandling og pleie.

Når barn har foreldre hos seg under opphold i helseinstitusjon, skal institusjonen etter 14 dagers liggetid dekke en reise (tur/retur) i uken for én av foreldrene dersom denne har behov for å reise hjem. Dekningen beregnes etter reglene i syketransportforskriften § 9.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Tapt arbeidsfortjeneste til nødvendig ledsager under reise ved barns sykdom ytes etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–6, jf. syketransportforskriften § 10.

Reglene om rett til omsorgspenger, pleiepenger og opplæringspenger ved barns sykdom kan komme til anvendelse, jf. folketrygdloven henholdsvis § 9–5 til § 9–9, § 9–10 til § 9–11a og § 9–13. Krav til dokumentasjon av sykdom som vilkår for rett til pleiepenger og opplæringspenger følger av § 9–14.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Barn skal aktiviseres og stimuleres så langt deres helsetilstand tillater det, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 6–3. Det skal avsettes egnet areal og tilstrekkelig utstyr til undervisning, aktivisering og stimulering av barn på ulike alderstrinn.

Barn må få mulighet til aktiviteter tilpasset deres alder og utvikling.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Pedagogisk virksomhet for førskolebarn skal fortrinnsvis skje under ledelse av en førskolelærer.

Førskolebarn som har behov for spesialpedagogisk hjelp skal få det, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 6–4 og opplæringslova § 5–7.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Barn i skolepliktig alder har rett til undervisning under institusjonsoppholdet, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 6–4 og opplæringslova § 2–1, § 3–1 og § 5–1.

Institusjonen plikter å melde fra til sin vertskommune om barn som blir innlagt og som har krav på skoleundervisning.

9. Forskrift 1. desember 2000 nr. 1218 om pasientansvarleg lege m.m oppheves.

10. I forskrift 7. desember 2000 nr. 1233 om ventelisteregistrering gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 7. desember 2000 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–4.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Ventelisteregistrering

Institusjon som faller inn under § 1, skal føre venteliste over pasienter som er registrert for undersøkelse eller behandling. Dersom den aktuelle undersøkelsen eller behandlingen ytes på flere, geografisk atskilte, behandlingssteder i institusjonen, skal det føres venteliste for hvert behandlingssted.

Det skal fremgå av ventelisten om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1b. Dersom pasienten har en slik rett, skal den fristen som er fastsatt i medhold av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1b annet ledd, fremgå av ventelisten. Videre skal det fremgå om det søkes om innleggelse, dagbehandling eller poliklinisk behandling.

Pasienter som trenger øyeblikkelig hjelp, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1b første ledd, skal ikke registreres på venteliste.

Henvisninger registreres på mottaksdato. Mottaksdato er den dag henvisningen er mottatt av institusjonen. Dersom henvisningen er sendt fra en annen institusjon, registreres også en ansiennitetsdato. Ansiennitetsdato er mottaksdato ved den første institusjonen.

11. I forskrift 20. desember 2000 nr. 1551 om refusjonskrav mot det regionale helseforetaket i pasientens bostedsregion (behandlingsoppgjør) skal hjemmelsangivelsen lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–2 tredje ledd.

12. I forskrift 20. desember 2000 nr. 1554 om internatpasienters betaling for opphold i spesialisert hjem skal hjemmelsangivelsen lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–5 nr. 3 jf. lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 5 og § 53 nr. 12.

13. I forskrift 20. desember 2000 nr. 1556 om tekniske funksjonskrav til kommunikasjonsteknisk utstyr som inngår i helsetjenestens kommunikasjonsberedskap gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om tekniske funksjonskrav til kommunikasjonsteknisk utstyr som inngår i helse- og omsorgstjenestens kommunikasjonsberedskap

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet (nå Helse- og omsorgsdepartementet) 20. desember 2000 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a fjerde ledd og lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunal helse- og omsorgstjeneste (helse- og omsorgstjenesteloven) § 6–6.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde og formål

Denne forskrift regulerer oppstilling av tekniske funksjonskrav til kommunikasjonsteknisk utstyr som inngår i helse- og omsorgstjenestens landsdekkende kommunikasjonsnett.

Anvendelse av dette utstyr skal sikre prioritert informasjonsflyt både innenfor og mellom medisinske institusjoner, til mobilenheter og til samarbeidende etater, i et landsdekkende informasjonsnett.

14. I forskrift 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet skal hjemmelsangivelsen lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 1. desember 2000 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a fjerde ledd, § 4–1 annet ledd og § 5–2 fjerde ledd.

15. I forskrift 21. desember 2000 nr. 1385 om pasientjournal gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet (nå Helse- og omsorgsdepartementet) 21. desember 2000 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 40 tredje ledd, § 42 fjerde ledd, § 43 fjerde ledd og § 45 andre ledd, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 3–2 andre ledd, lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten (tannhelsetjenesteloven) § 1–3a og lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 5–1 sjette ledd.

§ 1 bokstav c skal lyde:

- c) rett til innsyn i journal, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 5–1.

§ 3 skal lyde:

§ 3. (Definisjoner)

I forskriften her menes med:

- a) *pasientjournal/journal*: samling eller sammenstilling av nedtegnede/registrerte opplysninger om en pasient i forbindelse med helsehjelp, jf. helsepersonelloven § 40 første ledd,
- b) *helsehjelp*: handling som omtalt i helsepersonelloven § 3 tredje ledd og pasient- og brukerrettighetsloven § 1–3 bokstav c),
- c) *helsepersonell*: personell som omtalt i helsepersonelloven § 3 første ledd,
- d) *pasient*: person som omtalt i pasient- og brukerrettighetsloven § 1–3 bokstav a) og
- e) *journalansvarlig*: person som omtalt i helsepersonelloven § 39 andre ledd.

§ 4 bokstav b skal lyde:

- b) tilgang til og utlevering av journal, jf. helsepersonelloven § 25 og § 45 samt pasient- og brukerrettighetsloven § 5–3,

§ 8 bokstav q skal lyde:

- q) Om det er gitt opplysninger til politi, barneverntjenesten, helse- og omsorgstjenesten, sosialtjenesten mv., og om samtykke er innhentet fra pasienten eller den som har kompetanse til å avgi samtykke i saken. Det skal angis hvilke opplysninger som er gitt.

§ 10 skal lyde:

§ 10. (Personvern)

Dokumentasjon skal behandles i samsvar med reglene i og i medhold av personopplysningsloven. Med de begrensninger som følger av helsepersonelloven § 21 ff, § 45 og pasient- og brukerrettighetsloven § 5–3 kan helsepersonell og andre gis tilgang til en pasientjournal.

§ 11 skal lyde:

§ 11. (Innsyn)

Pasienten eller en representant for pasienten, og pårørende har rett til innsyn i journal etter reglene i pasient- og brukerrettighetsloven § 5–1, jf. helsepersonelloven § 41.

Det skal legges til rette for at samiskspråklige, fremmedspråklige og personer med funksjonshemninger kan utøve innsynsretten, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 3–5.

§ 12 skal lyde:

§ 12. (Kopi eller utskrift av journal)

Når innsynsretten gjøres gjeldende etter pasient- og brukerrettighetsloven § 5–1, kan det ved utlevering av kopi eller utskrift av journal kreves betaling. Betalingen skal ikke overstige et beløp tilsvarende det som er fastsatt for utskrift/kopiering av pasientjournal i de til enhver tid gjeldende takster for privatpraktiserende lege og privatpraktiserende spesialist fastsatt i tilknytning til folketrygdloven § 5–4 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege.

16. I forskrift 26. februar 2001 nr. 178 om apotek (apotekforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 25 skal lyde:

§ 25. Apotekets åpningstider

Med åpningstid menes den tid apoteket er åpent for ekspedisjon og utlevering av forhandlingspliktige varer til publikum.

Apotekets åpningstider skal meldes til Statens legemiddelverk. Den lokale helse- og omsorgstjenesten og publikum skal på hensiktsmessig måte være orientert om åpningstidene, herunder kortvarig stenging av apoteket.

§ 26 skal lyde:

§ 26. Apotekets forhandlingsplikt

Apoteket har plikt til å forhandle:

- a) alle legemidler som er godkjent for salg i Norge
- b) legemidler som må produseres for den enkelte etter resept og som er rekvirert av lege, tannlege eller veterinær
- c) legemidler som anbefales av annet helsepersonell i helse- og omsorgstjenesten, med mindre legemidlene kan være skadelige eller åpenbart uhensiktsmessige i bruk
- d) vanlig medisinsk utstyr som benyttes av forbrukere, eller som er nødvendig for å oppnå riktig bruk av legemidler. Plikten gjelder også medisinsk utstyr som ikke er i vanlig bruk, men som er viktig for bestemte pasientgrupper. Plikten gjelder under forutsetning av at slikt utstyr er tilgjengelig for apotek i Norge
- e) næringsmidler og hudpleiemidler som kan være nødvendige i medisinsk behandling av mennesker.

17. Forskrift 15. juni 2001 nr. 635 om svangerskapsavbrudd (abortforskriften) § 22 skal lyde:

§ 22. Forholdet til pasientrettighetsloven

Pasient- og brukerrettighetslovens regler gjelder for behandling og avgjørelse av saker om å tillate eller avslå svangerskapsavbrudd, for så vidt forholdet ikke er uttømmende regulert i lov om svangerskapsavbrudd eller i denne forskrift.

18. Forskrift 28. juni 2001 nr. 795 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist § 5 skal lyde:

§ 5. Hvis medlemmet ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for ortoptisten etter lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11–1 fjerde og femte ledd.

19. I forskrift 21. desember 2001 nr. 1476 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret (Dødsårsaksregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. (Dødsårsaksregisterets formål)

Formålet med Dødsårsaksregisteret er å innsamle og innenfor forskriftens rammer behandle data om dødsårsaker i Norge for å:

1. overvåke dødsårsaker og belyse endringer i dødsårsaker over tid,
2. gi grunnlag for utarbeidelse av nasjonal, regional og lokal dødsårsaksstatistikk,

3. fremme og gi grunnlag for forskning, og
4. gi grunnlag for informasjon og kunnskap for planlegging, kvalitetssikring og kvalitetsutvikling av helse- og omsorgstjenesten og helse- og omsorgsforvaltningen.

§ 3–6 skal lyde:

§ 3–6. (Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)

For å fremme bruk av data fra Dødsårsaksregisteret og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helseforvaltningen, helse- og omsorgstjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helse- og omsorgstjenesteforskning og samfunnsforskning.

20. I forskrift 21. desember 2001 nr. 1477 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret (Kreftregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. (Kreftregisterets formål)

Formålet med Kreftregisteret er å:

1. innsamle og innenfor forskriftens rammer behandle data om krefttilfeller og kreftundersøkelser i Norge for å kartlegge kreftsykdommers utbredning i landet og belyse endringer over tid,
2. drive, fremme og gi grunnlag for forskning for å utvikle ny viten om kreftsykdommenes årsaker, diagnose, naturlige forløp og behandlingseffekter for å fremme og utvikle kvaliteten på forebyggende tiltak og helsehjelp som tilbys eller ytes mot kreftsykdom, herunder følge opp enkeltpasienter og pasientgrupper,
3. gi råd og veiledning om helsehjelp mot kreftsykdommer,
4. gi råd og informasjon til øvrig forvaltning og befolkningen om tiltak som kan forebygge utvikling av kreftsykdom.

Opplysninger i Kreftregisteret kan foruten til formål som nevnt i første ledd, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helse- og omsorgstjenesten og helse- og omsorgsforvaltningen, utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 1–7 først ledd punkt 3.1 skal lyde:

- 3.1. om årsak til at helse- og omsorgstjenesten er oppsøkt, tidspunkt og tidsforløp for symptomer, diagnose, behandling, kontroller og eventuelt tilbakefall,

§ 3–6 skal lyde:

§ 3–6. (Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)

For å fremme bruken av data fra Kreftregisteret og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal den databehandlingsansvarlige for Kreftregisteret ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helseforvaltningen, helse- og omsorgstjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helse- og omsorgstjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 5–2 skal lyde:

§ 5–2. (Informasjon og innsyn når den registrerte er mindreårig)

Foreldrene eller andre med foreldreansvar har rett til innsyn etter regler tilsvarende dem i pasient- og brukerrettighetsloven § 3–4.

21. I delegeringsvedtak 21. desember 2001 nr. 1478 om delegering av myndighet til Helse- og omsorgsdepartementet gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 1–3, § 1–4, § 3–5, § 3–13 første ledd, § 4–1, § 4–2, § 4–3, § 4–9, § 5–2, § 5–9, § 6–5 og § 8–1, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 9–3, lov 3. juni 1977 nr. 57 om sterilisering § 5 fjerde ledd, § 6 første ledd og § 14 første ledd og lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 5 og § 7 sjuende ledd. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet.

Delegeringsbeslutningen skal lyde:

1. Følgende myndighet delegeres fra Kongen til Helse- og omsorgsdepartementet:
 - Lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 1–3, § 1–4, § 3–5, § 3–13 første ledd, § 4–1, § 4–2, § 4–3, § 4–9, § 5–2, § 5–9, § 6–5 og § 8–1,
 - lov 3. juni 1977 nr. 57 om sterilisering § 5 fjerde ledd, § 6 første ledd og § 14 første ledd, og
 - lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 5 og § 7 sjuende ledd.

2. Tidligere delegeringer av Kongens myndighet til Sosial- og helsedepartementet, Sosialdepartementet og Helsedepartementet oppheves.

22. I forskrift 21. desember 2001 nr. 1483 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister (Medisinsk fødselsregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 tredje ledd skal lyde:

Opplysninger i Medisinsk fødselsregister kan foruten til formål som nevnt i første og annet ledd, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helse- og omsorgstjenesten og helse- og omsorgsforvaltningen, utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 3–6 skal lyde:

3–6. (Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)

For å fremme bruk av data fra Medisinsk fødselsregister og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helse- og omsorgstjenesten, helse- og omsorgsforvaltningen og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helse- og omsorgstjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 5–2 skal lyde:

§ 5–2. Informasjon og innsyn når den registrerte er mindreårig

Foreldrene eller andre med foreldreansvar har rett til innsyn etter regler tilsvarende dem i pasient- og brukerrettighetsloven § 3–4.

23. Vedtak 20. desember 2002 nr. 1623 om delvis ikrafttredelse av lov av 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) skal lyde:

1. Lov av 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) trer i kraft for den offentlige helse- og omsorgstjenesten, fra 1. januar 2003.
2. Bestemmelsene i loven trer ikke i kraft for helsehjelp gitt utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten.

24. I forskrift 20. desember 2002 nr. 1625 om Norsk pasientskadeserstatning og Pasientskadenemnda gjøres følgende endringer:

§ 16 skal lyde:

§ 16. Finansiering av offentlig ansvar

De regionale helseforetakene, fylkeskommunene og kommunene yter tilskudd til dekning av erstatning for pasientskader voldt i den offentlige helse- og omsorgstjenesten.

Departementet dekker kostnadene til driften av Norsk pasientskadeserstatning og Pasientskadenemnd og advokatutgifter.

Tilskuddene fastsettes av departementet.

§ 17 skal lyde:

§ 17. Egenandel fra skadevolder i offentlig helsetjeneste

I tilfeller der Norsk pasientskadeserstatning utbetaler erstatning som følge av skade voldt i den offentlige helse- og omsorgstjenesten, kan det kreves egenandel fra skadevolder. Departementet fastsetter egenandelens størrelse.

25. I forskrift 20. desember 2002 nr. 1731 om internkontroll i sosial- og helsetjenesten gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om internkontroll i helse- og omsorgstjenesten

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. (helsetilsynsloven) § 7, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a fjerde ledd, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 16 andre ledd og lov av 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3–1 tredje ledd. Fremmet av Helsedepartementet.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å bidra til faglig forsvarlige helse- og omsorgstjenester og at helse- og omsorgslovgivningen oppfylles gjennom krav til systematisk styring og kontinuerlig forbedringsarbeid i tjenestene.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder de virksomheter som omfattes av helse- og omsorgslovgivningen og er pålagt internkontrollplikt etter lov om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten § 3.

26. I forskrift 19. desember 2002 nr. 1789 om egenandelstak 2 gjøres følgende endringer:

§ 5 andre ledd skal lyde:

Når helse- og omsorgstjenesten er gitt av noen som ikke har avtale med Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer om direkte oppgjør, må den som har frikort likevel forskottet egenandelen mot senere refusjon fra etaten.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Utbetaling av egenandel til helsepersonell o.a.

Når en tannlege eller fysioterapeut har avtale med Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer om direkte oppgjør, har vedkommende også krav på oppgjør for egenandelen for personer som har fremvist frikort. Når fysioterapi er gitt av kommunens helse- og omsorgstjeneste, skal egenandelen utbetales til kommunen. For pasienter med opphold i opptreningsinstitusjon mv. skal egenandelen utbetales til det regionale helseforetaket.

27. I forskrift 3. april 2003 nr. 450 om kommunens helsefremmende og forebyggende arbeid i helsestasjons- og skolehelsetjenesten gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helsedepartementet (nå Helse- og omsorgsdepartementet) 3. april 2003 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3–1 tredje ledd og § 3–2 andre ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 3–8 første ledd.

§ 1–2 bokstav c skal lyde:

- c) i helse- og omsorgstjeneste i grunnskoler og videregående skoler som omfattes av opplæringsloven og privatskoleloven.

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Kommunens ansvar

Kommunen skal tilby helsestasjons- og skolehelsetjeneste til barn og ungdom 0–20 år og tilby gravide å gå til svangerskapskontroll i tilknytning til helsestasjon. Kommunen skal dekke alle utgifter til helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Kommunen skal sørge for å ha tilgang på nødvendig personell for de oppgavene de skal utføre, jf. helse- og omsorgstjenesteloven § 3–2 første ledd nr. 1 bokstav a og b, og ha en hensiktsmessig arbeidsfordeling mellom disse.

Helsestasjons- og skolehelsetjenesten skal ha rutiner for samarbeid med fastlegene, med andre kommunale tjenester, med tannhelsetjenesten, med fylkeskommunen og med spesialisthelsetjenesten.

Driften av helsestasjonsvirksomhet og helse- og omsorgstjenester i skoler kan skje ved interkommunalt samarbeid.

§ 3–1 skal lyde:

§ 3–1. Internkontroll

Helsestasjons- og skolehelsetjenesten skal etablere internkontrollsystem i henhold til lov om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten § 3 og forskrift om internkontroll i helse- og omsorgstjenesten.

28. I forskrift 20. juni 2003 nr. 739 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Nasjonalt vaksinasjonsregister (SYSVAK-registerforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 andre ledd skal lyde:

Opplysninger i SYSVAK kan foruten de formål som nevnt i første ledd, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helse- og omsorgstjenesten og helseforvaltningen samt til utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 3–6 skal lyde:

§ 3–6. (Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)

For å fremme bruk av data fra SYSVAK og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helse- og omsorgstjenesten, helseforvaltningen og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helse- og omsorgstjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 5–2 skal lyde:

§ 5–2. (Informasjon og innsyn når den registrerte er mindreårig)

Foreldre eller andre med foreldreansvar har rett til innsyn etter regler tilsvarende dem i pasient- og brukerrettighetsloven § 3–4.

29. I forskrift 20. juni 2003 nr. 740 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Meldingssystem for smittsomme sykdommer og i Tuberkuloseregisteret og om varsling om smittsomme sykdommer (MSIS- og Tuberkuloseregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 tredje ledd skal lyde:

Opplysninger i registrene kan foruten de formål som nevnt ovenfor, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helse- og omsorgstjenesten og helse- og omsorgsforvaltningen samt til utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 4–6 skal lyde:

§ 4–6. (Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)

For å fremme bruk av data fra registrene og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helse- og omsorgsforvaltningen, helse- og omsorgstjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helse- og omsorgstjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 6–3 skal lyde:

§ 6–3. (Informasjon og innsyn når den registrerte er mindreårig)

Foreldre eller andre med foreldreansvar har rett til innsyn etter regler tilsvarende dem i pasient- og brukerrettighetsloven § 3–4.

30. I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helsedepartementet (nå Helse- og omsorgsdepartementet) 27. juni 2003 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–5 nr. 1 og 2.

§ 4 nr. 4 skal lyde:

4. Ved behandling hvor pasientens tilstand er til hinder for å innkreve egenandelen, for eksempel ved alvorlige sinnslidelser, behandling etter pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 4A, større akutte skader, bevisstløshet og dødsfall. Laboratorie- og røntgenvirksomheten må kort begrunne kravet overfor Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

31. I forskrift 14. november 2003 nr. 1353 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for antibiotikaresistens hos mikrober (NORM-registerforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 nr. 3 skal lyde:

3. bidra til å skaffe grunnlag for å gi befolkningen og lokal, regional og sentral helseforvaltning og helse- og omsorgstjeneste råd og informasjon om tiltak som kan forebygge utvikling av resistens mot antimikrobielle midler,

§ 3–3 skal lyde:

§ 3–3. (Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)

For å fremme bruken av data fra NORM og for å bygge opp informasjon og kunnskap for formål som nevnt i § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helse- og omsorgsforvaltningen, helse- og omsorgstjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helse- og omsorgstjenesteforskning og samfunnsforskning.

32. I forskrift 11. desember 2003 nr. 1501 om markedsføring av alternativ behandling av sykdom skal § 6 lyde:

§ 6. Tilsyn

Forbrukerombudet og Markedsrådet skal ut fra hensynet til forbrukerne føre tilsyn med alternative behandlers markedsføring, jf. lov 9. januar 2009 nr. 2 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. (markedsføringsloven).

33. I forskrift 19. desember 2003 nr. 1728 om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helsedepartementet 19. desember 2003 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11–1 femte ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a fjerde ledd.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Kommunen dekker helsepersonells utgifter til transport når helsepersonell må reise til pasienter for å foreta undersøkelse eller behandling som det gis stønad til etter folketrygdloven kapittel 5. Dette gjelder imidlertid ikke utgifter til transport for spesialister som har driftsavtale med regionalt helseforetak jf. annet ledd. Kommunen dekker også utgifter til transport dersom behandling gis av ansatt i kommunens helse- og omsorgstjeneste herunder hjemmesykepleie, helsestasjon og familievernkontor.

De regionale helseforetak dekker transportutgifter til helsepersonell ansatt i det regionale helseforetaket, herunder spesialister som har driftsavtale med regionalt helseforetak jf. folketrygdloven § 5–4 og § 5–7.

34. I forskrift 17. februar 2004 nr. 408 om samordning av ambulansébåttjenesten med syketransport og transport av helsepersonell med båt gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helsedepartementet 17. februar 2004 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11–1 fjerde ledd, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a fjerde ledd og lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 2–6 siste ledd.

§ 1 andre ledd skal lyde:

Forskriften omfatter bruken av båter som inngår i de regionale helseforetakenes ambulansébåttjeneste og som også benyttes ved syketransport og transport av helsepersonell, jf. lov om spesialisthelsetjenesten § 2–1a første ledd og lov om kommunale helse- og omsorgstjenester § 5–1 og § 11–1 fjerde ledd.

§ 2 første og andre ledd skal lyde:

De regionale helseforetakene skal planlegge ambulansébåttjenesten, slik at ambulansébåttjenesten også kan dekke behov for syketransport med båt og transport av helsepersonell med båt.

De regionale helseforetakene og kommunene skal samarbeide om planleggingen av behovet for båttransport av kommunehelsetjenestens og familievernets personell, jf. lov om kommunale helse- og omsorgstjenester § 5–1 og § 11–1 fjerde ledd.

35. Forskrift 24. februar 2004 nr. 460 om tilleggskrav for autorisasjon for helsepersonell § 3 skal lyde:

§ 3. Tilleggskrav

Følgende tilleggskrav gjøres gjeldende for:

- Sykepleiere:* Bestått kurs i oppbygningen og organiseringen av helse- og omsorgstjenesten, helse- og sosialrett, håndtering av legemidler, kulturforståelse og nasjonale satsningsområder.
- Hjelpepleiere:* Bestått kurs i oppbygningen og organiseringen av helse- og omsorgstjenesten, helse- og sosialrett, kulturforståelse og nasjonale satsningsområder.
- Farmasøyter:* Bestått kurs i oppbygningen og organiseringen av helse- og omsorgstjenesten, helse- og sosialrett, håndtering av legemidler, kulturforståelse og nasjonale satsningsområder.
- Leger:* Bestått kurs i oppbygningen og organiseringen av helse- og omsorgstjenesten, helse- og sosialrett, håndtering av legemidler, kulturforståelse og nasjonale satsningsområder.
- Tannleger:* Bestått kurs i oppbygningen og organiseringen av helse- og omsorgstjenesten, helse- og sosialrett, håndtering av legemidler, kulturforståelse og nasjonale satsningsområder.

Statens autorisasjonskontor for helsepersonell kan gi fritak for tilleggskrav etter denne bestemmelsen når tilsvarende kunnskap som kreves etter første ledd kan dokumenteres.

36. Forskrift 19. mars 2004 nr. 542 om obduksjon m.m. § 3 skal lyde:

§ 3. Internkontroll

Helseinstitusjonar som utfører obduksjonar i medhald av denne forskrifta, skal etablere internkontroll for verksemda i samsvar med forskrift 20. desember 2002 nr. 1731 om internkontroll i helse- og omsorgstjenesten, jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. § 3.

37. Forskrift 17. desember 2004 nr. 1661 om ordning med lokaler for injeksjon av narkotika (sprøyteromsforskriften) § 5 første og andre ledd skal lyde:

§ 5. Sprøyteromsordningens innhold

Sprøyteromsordningen skal omfatte

- a) tilbud til brukerne om generelle råd om injeksjonspraksis, hygiene og egenomsorg for å forebygge smitte og for å redusere risikoen for skade,
- b) rent utstyr for injisering til hver bruker,
- c) observasjon av brukerne under og etter injiseringen,
- d) tilbud om individuell og konkret rådgivning til hver bruker i forbindelse med injiseringen,
- e) tilbud om enkel individuell helsehjelp, som for eksempel sårstell,
- f) tilbud om rådgivning og informasjon om helse- og omsorgstjenester og sosiale tjenester og
- g) formidling av kontakt med helse- og omsorgstjenesten eller sosialtjenesten dersom brukeren ønsker det.

Sprøyteromsordningen skal sikre rask tilgang til nødvendig helsehjelp gjennom et nært samarbeid med øvrig helse- og omsorgstjeneste.

38. I forskrift 4. februar 2005 nr. 80 om tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av humant blod og blodkomponenter og behandling av helseopplysninger i blodgiverregistre (blodforskriften) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 4. februar 2005 med hjemmel i lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten (helsetilsynsloven) § 7, lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 27, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 2–3 fjerde ledd og § 8–4, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 3–3 sjuende ledd og § 4–1 annet ledd bokstav a, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 4 fjerde ledd og § 16 annet ledd, lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 6 tredje ledd, § 7 annet ledd, § 8 annet ledd jf. fjerde ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd og § 17 tredje ledd og lov 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven) § 9 annet ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet.

§ 5–1 andre ledd skal lyde:

Statens helsetilsyn fører innenfor sitt ansvarsområde tilsyn med tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av blod og blodkomponenter til bruk i fraksjonering, samt blodkomponenter til transfusjon fram til disse er frigitt for bruk, og med blodkomponenter frigitt til transfusjon og fatter de nødvendige vedtak, jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten (helsetilsynsloven).

39. I forskrift 18. mars 2005 nr. 252 om krav til akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 18. mars 2005 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a, lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3–1 og § 3–2, lov 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap (helseberedskapsloven) § 2–2 og § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 4 og § 16 og lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 10.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Definisjon

Med medisinsk nødmeldetjeneste menes et landsdekkende, organisatorisk og kommunikasjonsteknisk system for varslings og håndtering av henvendelser om behov for akuttmedisinsk hjelp og kommunikasjon innen helse- og omsorgstjenesten.

§ 8 første ledd skal lyde:

De regionale helseforetakene og kommunene skal sørge for at helsepersonell i vaktberedskap er umiddelbart tilgjengelig i et felles, lukket, enhetlig og landsdekkende kommunikasjonsnett for helse- og omsorgstjenesten, jf. § 4. Det gjelder helsepersonell ved AMK-sentraler og LV-sentraler, helsepersonell i vaktberedskap i somatiske og psykiatriske sykehus med akuttfunksjon, og helsepersonell i ekstern vaktberedskap. De skal kunne kommunisere med hverandre og med andre nødetater i et kommunikasjonsnett.

§ 15 skal lyde:

§ 15. Bil- og båtambulansetjenesten

Bil- og båtambulansetjenesten utgjør sammen med kommunal legevaktordning den lokale akuttmedisinske beredskap og skal primært:

- a) dekke behov for primær diagnostikk og stabilisering og eventuell behandling av akutte skader og sykdomstilstander
- b) bringe syke/skadde pasienter til adekvat behandlingsnivå i helse- og omsorgstjenesten når pasienten har behov for overvåkning og/eller behandling.

§ 16 skal lyde:

§ 16. Luftambulansetjenesten

Luftambulansetjenesten skal yte spesialisert akuttmedisin og være en integrert del av den akuttmedisinske beredskapen. De regionale helseforetakene har ansvar for at luftambulansetjenesten forvaltes som en nasjonal tjeneste, herunder fastsettelse av felles retningslinjer for rekvirering av tjenesten.

Ambulansehelikoptertjenesten skal primært:

- a) bringe akuttmedisinsk utstyr og særlig kompetent helsepersonell raskt fram til alvorlig syke eller skadde pasienter
- b) bringe pasienter til et adekvat behandlingsnivå i helse- og omsorgstjenesten under pågående overvåkning og behandling, herunder å yte akuttmedisinsk diagnostikk
- c) utføre enkle søk- og redningsoperasjoner.

Ambulanseflytjenesten skal primært bringe pasienter til et adekvat behandlingsnivå i helse- og omsorgstjenesten under pågående overvåkning og behandling.

40. I forskrift 17. juni 2005 nr. 610 om smittevern i helsetjenesten gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om smittevern i helse- og omsorgstjenesten

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 17. juni 2005 med hjemmel i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4–7 og § 7–11, lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3–2 andre ledd, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a femte ledd og lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 6 tredje ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet.

§ 1–1 skal lyde:

§ 1–1. Formål

Forskriften har som formål å forebygge og begrense forekomsten av infeksjoner i helse- og omsorgstjenesten.

§ 1–2 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder for institusjoner som yter tjenester etter spesialisthelsetjenesteloven § 1–2 og for institusjoner som omfattes av forskrift om kommunal helse- og omsorgsinstitusjon § 1 bokstav d og e.

§ 3–4 skal lyde:

§ 3–4. Helsedirektoratet

Helsedirektoratet skal

- ha en overordnet strategi for smittevernet i helse- og omsorgstjenesten,
- fastsette normer på områder hvor dette er et hensiktsmessig virkemiddel, og
- formulere krav til utdanning i smittevern for helsepersonell.

§ 3–5 andre ledd skal lyde:

Statens helsetilsyn og Fylkesmannen fører tilsyn med smittevernet i helseinstitusjoner jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten.

41. I forskrift 17. juni 2005 nr. 611 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk overvåkingssystem for infeksjoner i sykehustjenesten (NOIS-registerforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–2 andre ledd skal lyde:

Opplysninger i registeret kan foruten de formål som nevnt ovenfor, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helse- og omsorgstjenesten og helse- og omsorgsforvaltningen, samt til utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 3–3 skal lyde:

§ 3–3. Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper

For å fremme bruk av data fra registeret og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helse- og omsorgsforvaltningen, helse- og omsorgstjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helse- og omsorgstjenesteforskning og samfunnsforskning.

42. Forskrift 1. juli 2005 nr. 749 om markedsføring av kosmetiske inngrep § 9 skal lyde:

§ 9. Tilsyn

Fylkesmannen og Statens helsetilsyn skal føre tilsyn med markedsføring av kosmetiske inngrep, jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten.

43. I forskrift 29. august 2005 nr. 941 om begrensninger i helsepersonells adgang til å motta gave, provisjon, tjeneste eller annen ytelse gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å unngå utilbørlig påvirkning av helsepersonell og å bidra til å sikre tillit til helsepersonell og helse- og omsorgstjeneste ved å klargjøre begrensningene i helsepersonells adgang til å motta gave, provisjon, tjeneste eller annen ytelse.

§ 1a skal lyde:

§ 1a. Forskriftens anvendelse i forhold til personell som yter tjenester omfattet av lov om kommunale helse- og omsorgstjenester mv.

Med helsepersonell menes i denne forskrift også personell som yter tjenester etter lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester som ikke er å anse for helsehjelp i henhold til pasient- og brukerrettighetsloven § 1–3 bokstav c.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Særlig begrensning i adgangen til å motta gave mv. fra pasient eller bruker

Fra pasient eller bruker må helsepersonell heller ikke motta gave, provisjon, tjeneste eller annen ytelse som har mer enn en ubetydelig verdi, jf. helsepersonelloven § 9 andre ledd.

Gave, provisjon, tjeneste og annen ytelse fra pasients eller brukers pårørende må vurderes etter § 2.

§ 4 tredje ledd bokstav j skal lyde:

- j) godtgjørelse for rekruttering av pasienter eller brukere til forskningsprosjekt eller henvisning av pasienter eller brukere.

44. I forskrift 19. desember 2005 nr. 1653 om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon skal hjemmelsangivelsen lyde:

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 3–5 andre ledd og lov om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 8–1 andre ledd og § 8–2 fjerde ledd.

45. Forskrift 21. desember 2005 nr. 1656 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor § 7 skal lyde:

§ 7. Takster

Takst	Tekst	Honorar
K1.	Undersøkelse ved igangsetting av et behandlingsopplegg	Kr 125,–
K2.	Behandling hos kiropraktor, per gang	Kr 61,–
K3a.	Møtegodtgjørelse med reisetid når kiropraktoren deltar i samarbeid med annet helse- og sosialfaglig personell som ledd i et behandlings- eller rehabiliteringsopplegg for enkeltpasienter, herunder i basisteam. Per påbegynte halvtimer	Kr 295,–
K3b.	Senere per påbegynt halvtimer	Kr 295,–
K4.	Telefonsamtale/skriftlig kommunikasjon om enkeltpasient med lege, fysioterapeut i spesialisthelsetjenesten, kiropraktor i spesialisthelsetjenesten, kommunal helse- og omsorgstjeneste og sosialtjeneste og bedriftshelsetjeneste	Kr 48,–

Merknad til takstene K1 og K2:

Takst K1 og K2 kan ikke kombineres i samme konsultasjon. Takst K1 kan kun benyttes en gang per behandlingsserie. Med behandlingsserie menes det antall behandlinger som er nødvendig for samme sykdom/skade/lyte.

Takstene kan til sammen utløses maksimalt 14 ganger per pasient per kalenderår.

Merknad til taksten K3a:

Taksten dekker også praksisutgifter. Taksten kan ikke benyttes i forbindelse med samarbeid internt i tverrfaglig medisinske sentra og lignende. Taksten kan ikke benyttes som godtgjørelse for fast oppsatte samarbeidsmøter, med mindre det gjelder samarbeid om konkrete pasienter. Samarbeidet kan omfatte diagnostisering, kartlegging av rehabiliteringsbehov, utarbeiding og oppfølging av rehabiliteringsplan, vurdering av funksjonsnivå, tilrettelegging av miljø mv. Taksten beregnes for den samlede møte-/reisetid, ikke per pasient. Skyssgodtgjørelse kan kreves i tillegg

etter forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling.

Taksten kan også brukes når møtet foregår over telefon.

Møtet må være planlagt.

Merknad til taksten K4:

Taksten kan ikke benyttes for kommunikasjon med henvisende behandler ved oppstart av behandlingsserien.

46. I vedtak 17. februar 2006 nr. 205 om atomberedskap – sentral og regional organisering gjøres følgende endringer:

Under foredragets overskrift *Kriseutvalget for atomberedskap* skal tredje avsnitt lyde:

Sammensetningen av Kriseutvalget for atomberedskap videreføres med representanter fra:

- Statens strålevern
- Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
- Forsvarsdepartementet
- Politidirektoratet
- Helsedirektoratet
- Mattilsynet.

Vedlegg I punkt 2.1 skal lyde:

2.1 Følgende etater skal oppnevne en representant med vararepresentant til Kriseutvalget for atomberedskap:

- Statens strålevern
- Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
- Forsvarsdepartementet
- Politidirektoratet
- Helsedirektoratet
- Mattilsynet.

Representantene skal utpekes blant lederne i etatene.

47. I forskrift 7. desember 2007 nr. 1389 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Norsk pasientregister (Norsk pasientregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–5 første ledd andre punktum skal lyde:

Helsehjelp omfatter den som diagnostiseres, utredes, behandles mv., jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 1–3 bokstav d.

§ 5–1 første ledd tredje punktum skal lyde:

Er den registrerte mindreårig, gjelder pasient- og brukerrettighetsloven § 3–4 tilsvarende.

48. I forskrift 14. desember 2007 nr. 1418 om innsamling og behandling av helseopplysninger i register over svangerskapsavbrudd (abortregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 andre ledd skal lyde:

Opplysninger i Abortregisteret kan foruten til formål som nevnt i første ledd, behandles og brukes til styring, planlegging og kvalitetssikring av helse- og omsorgstjenesten og helseforvaltning, utarbeiding av statistikk og forskning.

§ 3–7 skal lyde:

§ 3–7. Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper

For å fremme bruken av data fra Abortregisteret og for å bygge opp informasjon og kunnskap for formål som nevnt i § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helseforvaltningen, helse- og omsorgstjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helsetjenesteforskning og samfunnsforskning.

49. I forskrift 21. desember 2007 nr. 1610 om behandling av helseopplysninger i nasjonal database for elektroniske resepter (Reseptformidlerforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–2 første punktum skal lyde:

Formålet med Reseptformidleren er å sørge for sikker og effektiv elektronisk formidling av resepter og reseptopplysninger mellom de aktører i helse- og omsorgstjenesten og helseforvaltningen, samt bandasjister, som har et legitimt og tjenstlig behov for slik informasjon, for å bidra til at pasienten gis helsehjelp på en forsvarlig og effektiv måte.

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. Informasjon og innsyn når pasienten er mindrerårig eller umyndig

Pasient- og brukerrettighetsloven § 3–3 og § 3–4 gjelder tilsvarende for rett til informasjon og innsyn etter denne forskriften.

50. I forskrift 19. desember 2007 nr. 1761 om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2007 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a fjerde ledd, § 4–1 annet ledd, § 5–5 nr. 1 og nr. 2, jf. lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2.

§ 4 nr. 4 første punktum skal lyde:

Ved behandling hvor pasientens tilstand er til hinder for å innkreve egenandelen, for eksempel ved alvorlige sinnslidelser, behandling etter pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 4A, større akutte skader, bevisstløshet og dødsfall.

Kapittel 2 – Egenandeler og pasientbetaling første punktum skal lyde:

Følgende egenandeler og bestemmelser om pasientbetaling er gitt i medhold av lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og nr. 2 jf. lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. § 53 nr. 12 og lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter § 5–1 siste ledd.

51. I forskrift 7. mars 2008 nr. 222 om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 7. mars 2008 med hjemmel i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 13, lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. (helsetilsynsloven) § 7, lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 27, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 2–3 og § 8–4, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 3–3 og § 4–1, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 4 og § 16, lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 6, § 7, § 8, § 9, § 16 og § 17 og lov 21. februar 2003 nr. 12 om biobanker (biobankloven) § 9. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15w (direktiv 2004/23/EF), nr. 15y (direktiv 2006/17/EF) og nr. 15z (direktiv 2006/86/EF).

§ 52 tredje ledd bokstav d skal lyde:

- d) gi grunnlag for nasjonalt arbeid med pasientsikkerhet og kvalitet i helse- og omsorgstjenesten.

§ 56 første ledd skal lyde:

Statens helsetilsyn fører i samsvar med lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. (helsetilsynsloven) tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes.

52. I forskrift 4. juli 2008 nr. 788 om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling (syketransportforskriften) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 4. juli 2008 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 2–6 femte ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–5.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder dekning av utgifter ved reise i forbindelse med at pasienter mottar helsetjenester unntatt

- a) ved reise hvor avstanden til behandlingsstedet er mindre enn 3 km, men unntaket gjelder ikke ved transport etter § 5 annet ledd
- b) ved reise hvor pasienten kan benytte rutegående transportmiddel til lokal minstetakst eller enhetstakst
- c) ved reise som foretas med ambulanse
- d) ved reise som dekkes etter annet regelverk enn pasient- og brukerrettighetsloven § 2–6
- e) ved reise i forbindelse med behandling som det ytes bidrag til etter folketrygdloven § 5–22

- f) ved reise til ortopedisk verksted, jf. folketrygdloven § 10–7
- g) når helsepersonell reiser til pasienten og
- h) når det er nødvendig med ledsager mens pasienten er innlagt i institusjon.

§ 4 andre ledd skal lyde:

Retten gjelder også når pasienten benytter retten til å velge behandlingssted etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–4.

§ 14 første ledd andre punktum, skal lyde:

Når pasienten benytter retten til å velge behandlingssted etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–4, skal pasienten betale en egenandel på kr 400,– for hver enkeltreise, kr 800 tur/retur.

53. I forskrift 31. oktober 2008 nr. 1166 om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten

§ 1 andre ledd skal lyde:

Pasientskadeloven gjelder ikke skade som voldes av virksomhet utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten på Svalbard, med mindre virksomheten er etablert med sikte på å yte helsehjelp til de norske bosettingene.

§ 2 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene gjelder virksomhet som helt eller delvis yter helsehjelp utenfor offentlig helse- og omsorgstjeneste.

§ 3 første og andre ledd skal lyde:

Med offentlig helse- og omsorgstjeneste menes i denne forskriften:

- a) statlig, fylkeskommunal, kommunal helse- og omsorgstjeneste, herunder helsehjelp som ytes på offentlige utdanningsinstitusjoner
- b) den del av privat tjenesteyters virksomhet som finansieres gjennom avtale med staten, regionale helseforetak, helseforetak, fylkeskommune eller kommune om driftstilskudd eller kjøp av helse- og omsorgstjenester
- c) helse- og omsorgstjenester som mottas i utlandet i medhold av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1 fjerde eller femte ledd eller etter annet oppdrag fra norske myndigheter, og som det offentlige helt eller delvis bekoster, herunder behandlingsreiser.
- d) øyeblikkelig hjelp som ytes utenfor virksomhet dersom det foreligger plikt til å yte helsehjelpen etter helsepersonelloven § 7.

Med virksomhet som yter helsehjelp utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten, menes enhver privat virksomhet der det ytes helsehjelp som omtalt i pasientskadeloven § 1 annet ledd, uansett hvordan virksomheten er organisert og uansett ansvars- og eierform.

§ 4 første ledd skal lyde:

Eier og ansvarlig for virksomhet som sysselsetter helsepersonell som yter helsehjelp utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten, skal betale tilskudd til Norsk pasientskadeserstatning i forhold til den skaderisiko helsepersonellgruppen utgjør. Den skaderisiko de ulike helsepersonellgruppene utgjør fremgår av tabellen i § 10.

§ 4 fjerde ledd skal lyde:

Tilskuddet skal bidra til å dekke Norsk pasientskadeserstatnings erstatningsutbetalinger, herunder utgifter til advokathjelp, for pasientskader voldt i virksomhet utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten. Tilskuddet skal også bidra til å dekke erstatningsutbetalinger for skader voldt utenfor virksomhet av helsepersonell som ikke er sysselsatt i offentlig helse- og omsorgstjeneste. Tilskuddet skal videre bidra til å dekke Norsk pasientskadeserstatnings og Pasientskadenemndas driftsutgifter som er knyttet til krav om erstatning for helsehjelp utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Tilskudd skal kun beregnes på grunnlag av den delen av virksomheten som ikke er offentlig helse- og omsorgstjeneste etter § 3.

§ 9 første ledd skal lyde:

Det skal årlig meldes fra til Norsk pasientskadeserstatning om virksomhet som sysselsetter helsepersonell og som yter helsehjelp utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten.

54. I forskrift 30. oktober 2009 nr. 1321 om klinisk utprøving av legemidler til mennesker gjøres følgende endringer:

§ 2–9 første ledd, første og andre punktum skal lyde:

I tillegg til kravene som fremkommer i § 2–1 til § 2–7, forutsetter utprøving på umyndiggjort at vilkårene i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter § 4–7 er oppfylt. Utprøving på myndig person som ikke er i stand til å samtykke på grunn av mangelfulle mentale evner, sykdom eller andre årsaker, forutsetter at nærmeste pårørende etter lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter § 1–3 bokstav b samtykker.

§ 6–1 andre ledd, første punktum skal lyde:

Statens helsetilsyn fører tilsyn med helsetjenesten som ytes ved utprøvinger, jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helse- og omsorgstjenesten m.m. (helsetilsynsloven).

55. I forskrift 18. desember 2009 nr. 1641 om legemiddellassistert rehabilitering (LAR-forskriften) gjøres følgende endring:

§ 6 første ledd skal lyde:

Når en pasient har startet legemiddellassistert rehabilitering, har spesialisthelsetjenesten ansvar for så snart som mulig å utarbeide individuell plan i samsvar med pasientens rett etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2–5 og forskrift om individuell plan.

56. I forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endring:

§ 2–2 andre ledd, første punktum skal lyde:

Med maskinell dosedispensering forstås at et legemiddel i eller på vegne av apotek eller helse- og omsorgstjenesten, etter tillatelse fra Statens legemiddelverk, pakkes i pakninger som er tilpasset legemidlets konkrete anvendelse for en bestemt pasient.

57. I vedtak 18. mars 2010 nr. 425 om delegering av myndighet fra Helse- og omsorgsdepartementet til Helsedirektoratet gjøres følgende endringer:

Del I femte ledd («Lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenestene i kommunene») skal lyde:

Lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m.

§ 5–5 første ledd, tredje punktum: Helsedirektoratet delegeres myndighet til å anmode kommunelege til å delta i lokal redningssentral. Direktoratet kan delegere myndigheten til fylkesmannen.

I saker etter helse- og omsorgstjenesteloven der Fylkesmannen fatter vedtak som førsteinstans er Helsedirektoratet å anse for overordnet forvaltningsorgan, slik at behandling av klage over vedtakene til nærmeste overordnede forvaltningsorgan etter forvaltningsloven § 28 hører inn under Helsedirektoratet. Dette vil for eksempel gjelde vedtak om dekning av sakskostnader, jf. forvaltningsloven § 36, og vedtak om avvisning av klager.

Del I trettende ledd («Forskrift 26. april 1995 nr. 392 om vederlag for opphold i institusjon m.v.») oppheves.

58. I forskrift 12. november 2010 nr. 1426 om en verdig eldreomsorg (verdighetsgarantien) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 12. november 2010 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3–1 tredje ledd og § 3–2 andre ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet.

§ 1 andre ledd skal lyde:

Forskriften gjelder den eldreomsorg som ytes i medhold av helse- og omsorgstjenesteloven. Forskriften får anvendelse uavhengig av hvor tjenesten utføres. Forskriften klargjør hvordan tjenestetilbudet skal utformes for å sikre retten til nødvendige helse- og omsorgstjenester og et verdig tjenestetilbud.

59. I forskrift 22. november 2010 nr. 1466 om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 22. november 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3, § 5–22 og § 5–24a, lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11–1 sjette ledd, lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten § 5–1, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 2–6 og lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) § 7, jf. forskrift 31. oktober 2008 nr. 1166 om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplikt for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten § 11.

§ 2 første ledd skal lyde:

Stønad ytes bare for helsehjelp som medlemmet ville fått stønad eller bidrag til etter folketrygdloven eller fått bekostet i den offentlige helse- og omsorgstjenesten dersom den aktuelle helsehjelpen var mottatt i Norge.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Reise- og oppholdsutgifter

Reise- og oppholdsutgifter for medlemmet og utgifter til nødvendig ledsager i forbindelse med stønadsberettiget helsehjelp dekkes etter reglene i og i medhold av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–6.

Dekning av utgifter gis for reise til det stedet der helsehjelpen ble mottatt dersom dette var det nærmeste stedet der helsehjelpen kunne gis. Ellers gis dekning av utgifter som ved reise til det nærmeste stedet i Norge der helsehjelpen kunne gis, i samsvar med reglene i og i medhold av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–6.

Særskilte regler om dekning av utgifter ved fritt sykehusvalg kommer ikke til anvendelse.

Reiseutgifter knyttet til tannhelsetjenester som er stønadsberettiget etter § 3 første ledd bokstav c i forskriften her, dekkes etter reglene i og i medhold av tannhelsetjenesteloven § 5–1 tredje ledd.

Reise- og oppholdsutgifter dekkes bare for reise med utgangspunkt i Norge.

§ 13 femte ledd skal lyde:

Krav som behandles etter reglene i og i medhold av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–6, sendes Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS. Vedtak kan påklages til Fylkesmannen etter reglene i pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 7. Klagefristen er tre uker. Det regionale helseforetaket i medlemmets bostedsregion dekker reise- og oppholdsutgiftene.

60. I forskrift 17. desember 2010 nr. 1706 om godkjenning av sykehus, bruk av betegnelsen universitetssykehus og nasjonale tjenester i spesialisthelsetjenesten gjøres følgende endringer:

§ 4–4 første ledd femte strekpunkt skal lyde:

- Sørge for veiledning, kunnskaps- og kompetansespredning til helse- og omsorgstjenesten, andre tjenesteytere og brukere.

§ 4–6 første ledd femte strekpunkt skal lyde:

- Sørge for veiledning, kunnskaps- og kompetansespredning til helse- og omsorgstjenesten, andre tjenesteytere og brukere.

61. I forskrift 24. juni 2011 nr. 628 om informasjonssikkerhet ved elektronisk tilgang til helseopplysninger i behandlingsrettede helseregistre (helseinformasjonssikkerhetsforskriften) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 24. juni 2011 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 13 og § 16, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 45 og § 46 og lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 5–1. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet.

§ 15 første ledd skal lyde:

Dersom pasienten har motsatt seg at andre får tilgang til helseopplysninger, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 5–3 og helsepersonelloven § 25 og § 45, skal opplysningene sperres.

§ 16 andre ledd skal lyde:

Dokumentasjonen skal inngå som en del av registeret og pasienten har rett til innsyn i dokumentasjonen, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 5–1 og helseregisterloven § 13 sjette ledd.

62. Forskrift 16. desember 2011 nr. 1349 om egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester § 13 skal lyde:

§ 13. Klage og omgjøring

Ved klage på vedtak om betaling av egenandel etter kapittel I og II gjelder bestemmelsene i pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 7.

Helsedirektoratet er overordnet forvaltningsorgan med adgang til å omgjøre vedtak uten klage, jf. forvaltningsloven § 35.

63. Forskrift 20. juni 2012 nr. 651 om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi § 6 skal lyde:

Hvis et medlem ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for fysioterapeuten etter lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. § 11–1 fjerde og femte ledd.

64. Forskrift 26. juni 2012 nr. 656 om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp § 4 skal lyde:

Hvis medlemmet på grunn av sin helsetilstand ikke kan møte fram på behandlingsstedet til svangerskapskontroll, dekker kommunen reiseutgiftene for jordmoren etter lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester § 11–1 fjerde og femte ledd.

65. Forskrift 28. juni 2012 nr. 698 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege § 8 første ledd skal lyde:

Hvis medlemmet ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for allmennpraktiserende lege etter lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester § 11–1 fjerde og femte ledd. Det regionale helseforetaket dekker reiseutgiftene for privatpraktiserende legespesialist etter lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 2–1a første ledd nr. 6.

III

Forskriften her trer i kraft straks.

21. jan. Nr. 62 2013

Forskrift om endring i forskrifter i forbindelse med ny forskrift om avlaving av dyr

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 21. januar 2013 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7, § 8, § 12, § 23 og § 24.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 9.1 nr. 2 (forordning (EF) nr. 1099/2009). Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

I

I forskrift 2. oktober 1998 nr. 951 om hold av strutsefugl gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Landbruksdepartementet (nå Landbruks- og matdepartementet) 2. oktober 1998 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7, § 8, § 9, § 23 og § 24, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

§ 15 oppheves.

II

I forskrift 11. oktober 1998 nr. 991 om avlaving av hund og katt gjøres følgende endring:

§ 1 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved avlaving av hund og katt i forbindelse med sanering gjelder forskriften i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 som er gjennomført i forskrift 13. januar 2013 nr. 60 om avlaving av dyr.

III

I forskrift 12. desember 2001 nr. 1494 om hold av høns og kalkun gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Landbruksdepartementet (nå Landbruks- og matdepartementet) 12. desember 2001 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7, § 8, § 9, § 23, § 24, § 25 og § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814

§ 9 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved nybygging av driftsbygninger med plass til mer enn 500 fjørfe skal det være montert rør med kobling i veggen for gassinfusjon til dyrerommet. Røret skal være montert slik at gasstrømmen ikke rettes direkte mot dyrene.

§ 22 oppheves.

§ 23 oppheves.

IV

I forskrift 18. februar 2005 nr. 160 om velferd for småfe gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 18. februar 2005 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7, § 8, § 9, § 23, § 24 og § 25, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 19.

§ 23 oppheves.

V

I forskrift 30. oktober 2006 nr. 1250 om slakterier og tilvirkningsanlegg for akvakulturdyr gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt fjerde ledd skal lyde:

Kapittel 4 gjelder i tillegg til artikkel 3 nummer 1 i forordning (EF) nr. 1099/2009 som er gjennomført i forskrift 13. januar 2013 nr. 60 om avliving av dyr.

Overskriften til kapittel 4 skal lyde:

Kapittel 4. Nasjonale tilleggsbestemmelser om fiskevelferd

§ 10 første ledd skal lyde:

Kravene i dette kapitlet gjelder i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 3 nr. 1 om at også fisk skal vernes mot unngåelig smerte, lidelse og frykt ved avliving og aktiviteter i forbindelse med det.

VI

I forskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3 ny bokstav k skal lyde:

- k) § 34 og § 54 gjelder i tillegg til artikkel 3 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1099/2009 som er gjennomført i forskrift 13. januar 2013 nr. 60 om avliving av dyr.

§ 34 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Kravene i denne paragrafen gjelder i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 3 nr. 1 om at også fisk skal vernes mot unngåelig smerte, lidelse og frykt ved avliving og aktiviteter i forbindelse med det.

§ 54 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Kravene i denne paragrafen gjelder i tillegg til forordning (EF) nr. 1099/2009 artikkel 3 nr. 1 om at også fisk skal vernes mot unngåelig smerte, lidelse og frykt ved avliving og aktiviteter i forbindelse med det.

VII

I forskrift 17. mars 2011 nr. 296 om hold av pelsdyr gjøres følgende endringer:

Ny § 9a i kapittel II skal lyde:

§ 9a. Avliving og pelsing av pelsdyr

Pelsdyr skal avlives og pelses i samsvar med forskrift 13. januar 2013 nr. 60 om avliving av dyr. Pelsing skal foregå ute av syne for andre dyr og på en måte som ikke uroer andre dyr.

Kapittel VII skal oppheves.

Kapittel VIII blir nytt kapittel VII.

§ 41 – § 45 blir nye § 33 – § 37.

VIII

Forskriften trer i kraft 1. februar 2013.

23. jan. Nr. 63 2013

Forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive fiske i Islands økonomiske sone i 2013.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 500 tonn brosme, lange og blålange med line i Islands økonomiske sone sør for 64° N utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kun fartøy med adgang til å delta i fisket i henhold til forskrift 7. desember 2012 nr. 1184 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2013 (deltakerforskriften) i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan delta i fisket i henhold til første ledd.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter brosme, lange og blålange er det adgang til å ha bifangst av andre arter. Det totale kvantum av andre arter kan ikke overstige 25 % regnet av kvoten nevnt i § 2.

Som bifangst er det tillatt å ha inntil:

1. 10 % bifangst av blåkveite

2. 10 % bifangst av snabeluer.

Det er ikke tillatt å ha bifangst av kveite.

Bifangsten i andre ledd skal regnes i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. *Beregning av fangstkvanta*

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 5. *Antall deltakere og påmelding*

Inntil 2 fartøy har adgang til å delta i fisket etter bunnfisk i Islands økonomiske sone i 2012.

Kun fartøy som er påmeldt innen 29. januar 2013 og utpekt ved loddtrekning kan delta.

Fartøy som har hatt adgang til å delta i fisket etter bunnfisk i Islands økonomiske sone i 2013 kan bli utelukket fra å delta i dette fisket i 2014 og etterfølgende år. Ved rullering forutsettes det at trekningslisten for 2013 legges til grunn.

§ 6. *Fartøykvote*

Den norske totalkvoten fordeles likt mellom de deltakende fartøyene.

§ 7. *Utseilingsfrist*

Siste frist for utseiling er 5. august. Fartøy som ikke overholder fristen, mister adgangen til å delta i fisket.

§ 8. *Forbud mot fiske i internasjonalt farvann.*

Norske fartøy som fisker i Islands økonomiske sone kan ikke fiske i internasjonalt farvann på samme tur.

§ 9. *Refordeling*

For å sikre at totalkvoten blir tatt kan fartøykvotene oppheves.

§ 10. *Stopp i fisket*

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 11. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 60, § 61, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

24. jan. Nr. 64 2013

Forskrift om endring i forskrift om hold av høns og kalkun

Hjemmel: Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 24. januar 2013 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 13 (direktiv 2007/43/EF). Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

I

I forskrift 12. desember 2001 nr. 1494 om hold av høns og kalkun gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i § 5 tredje ledd om kompetanse og § 35c om dokumentasjon gjelder bare for besetninger på mer enn 200 slaktekylling.

§ 3 skal lyde:

<i>Eier:</i>	legal person eller person som eier et selskap som driver med produksjon av levende fjørfe.
<i>Dyreholder:</i>	eier eller annen person som har ansvar for det daglige stell av fjørfe på permanent eller midlertidig basis.
<i>Verpehøns:</i>	tamhøns eldre enn 20 uker som holdes for produksjon av konsumegg.
<i>Avlsdyr:</i>	fjørfe eldre enn 20 uker som holdes for produksjon av rugeegg.
<i>Kylling:</i>	ungt dyr av tamhøns som holdes for kjøtt- eller eggproduksjon eller som livdyr for senere å bli avlsdyr.
<i>Livkylling:</i>	fjørfe under 20 uker som oppdrettes for produksjon av egg (inkludert rugeegg).
<i>Daggamle kyllinger:</i>	fjørfe under 72 timer og som ikke er føret etter klekking.
<i>Dyretetthet:</i>	total vekt av levende dyr som er til stede på samme tid pr. kvadratmeter bruksareal i huset.
<i>Fjørfeanlegg:</i>	uteareal, bygninger og tekniske innretninger hvor det holdes fjørfe.
<i>Flokk:</i>	en gruppe fjørfe som er til stede samtidig i samme hus.
<i>Innredede bur:</i>	bur med rede, vagle, klosliper og strø.
<i>Rede:</i>	rom med annet underlag enn netting som er egnet til egglegging.
<i>Vagle:</i>	passende sittepinne uten skarpe kanter.
<i>Strø:</i>	løst materiale, for eksempel sand, grus flis, halm og torv, som er egnet til at hønene kan

<i>Klosliper:</i>	tilfredsstille adferdsmessige behov som hakking, skraping og sandbading. innretning som sikrer kloslitasje slik at dyras klør ikke vokser seg for lange, for eksempel smergelpapir pålimt innenfor fôrtroa.
<i>Bruksareal:</i>	flateareal tilgjengelig for dyra, Redearealet inngår ikke i bruksarealet.
<i>Frihøyde:</i>	høyde tilgjengelig for hønene for å kunne bevege seg fritt.
<i>Daglig dødelighetsrate:</i>	antall døde kyllinger pr. dag i ett innsett i ett hus dividert på antall kyllinger til stede i huset, multiplisert med 100. Antall døde kyllinger inkluderer de som er avlivet av sykdomsmessige eller andre grunner.
<i>Kumulativ daglig dødelighet:</i>	summen av daglig dødelighet.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Dyreholder som har slaktekylling, skal ha gjennomgått kurs i dyrevelferd ved denne driftsformen. Kurset skal være godkjent av Mattilsynet og omfatte emner som er nærmere omtalt i vedlegg 1. Etter gjennomgått kurs skal kursdeltakerne motta kursbevis som er godkjent av Mattilsynet og attesterer at innehaver har gjennomgått pålagt opplæring. Mattilsynet kan fastsette betingelser for at tidligere kurs og erfaring fra praktisk arbeid i fjørfebesetninger før 30. juni 2013 kan erstatte deler av opplæringen.

§ 12 fjerde ledd skal lyde:

Lys skal tilpasses dyras naturlige døgnrytme. Lysprogrammet skal etter de første dagene med tilvenning følge en 24 timers syklus og med unntak for slaktekylling inkludere en uavbrutt mørkeperiode på minst 8 timer. Bestemmelsene om mørkeperiode kan bare fravikes når det er nødvendig av dyrevernmessige grunner.

§ 13 skal lyde:

Støynivået skal være så lavt som mulig. Ventilasjonsanlegg, fôringsanlegg og annet utstyr skal konstrueres, plasseres, drives og vedlikeholdes slik at det blir minst mulig støy.

§ 16 skal lyde:

Alle dyr skal sees etter minst to ganger daglig og oftere ved behov. Det må legges særlig vekt på å oppdage tegn som indikerer dårlig velferd eller helse hos dyrene. Automatisk overvåkningsutstyr skal ikke erstatte tilsyn ved personell som er fysisk tilstede hos dyrene.

§ 17 annet ledd skal lyde.

Det skal være tilstrekkelig med ete- og drikkeplasser. Alle dyra skal ha lett tilgang til vann og fôr. Dersom ikke dyra har fri tilgang på fôr, skal det være stor nok troplass til at alle dyra kan ete samtidig. Dyra skal ha fri tilgang på drikkevann av god kvalitet. Alle dyr skal ha adgang til minst to drikkesteder. Drikkeniplene skal være konstruert og vedlikeholdt slik at det blir minst mulig spill av vann. Ved mottak og innsett skal det sørges for at dyra finner frem til fôr og vann.

§ 18 skal lyde:

Syke og skadde dyr skal holdes atskilt fra andre dyr når det er best for dem. Dersom det kan føre til unødig lidelse for dyret å leve videre, som ved problemer med å gå, væske i bukhalen og større misdannelser, skal dyret få nødvendig behandling eller avlives straks. Veterinær skal tilkalles når det er behov.

§ 20 annet ledd skal lyde:

Ved gulvdrift skal det ved hvert innsett av dyr brukes nytt strø av egnet kvalitet og i tilstrekkelig mengde som stimulerer dyrene til å hakke, sparke og strøbade.

Nåværende annet, tredje og fjerde ledd blir nytt tredje, fjerde og femte ledd.

§ 35 skal lyde:

§ 35. Klima, lys, fôr og vann

I rom for oppdrett av slaktekylling skal det om nødvendig være et varme- og ventilasjonssystem som kan fjerne overflødig luftfuktighet. Det skal være kapasitet til minst 4 m³ luftskifte/kg levendevekt/time for slaktekylling ved tetthet t.o.m. 33 kg/m². Ved tetthet over 33 kg/m² gjelder i tillegg kravene i vedlegg 2.

Innen syv dager fra kyllingene er plassert i bygningen og fram til tre dager før forventet slakting, skal lysprogrammet følge en 24 timers døgnsyklus og omfatte en uavbrutt mørkeperiode på minst seks timer, eller to uavbrutte mørkeperioder på hver minst fire timer, eksklusiv lysdempingsperioden. Bestemmelsene om mørkeperiode kan bare fravikes når det er nødvendig av dyrevernmessige grunner.

I perioden med lys skal lysstyrken målt i dyrenes øyehøyde være minst 20 lux på 80 % av dyrenes tilgjengelige areal. Lysdemping ut over dette kan bare skje etter tilrådning fra veterinær.

Fôr og vann skal ikke fjernes fra slaktekylling før tidligst 12 timer før forventet slakting starter.

§ 35a skal lyde:

§ 35a. Dyretetthet slaktekylling

Standard dyretetthet for slaktekylling er maksimalt 25 kg/m².

Slaktekyllingprodusenter som er tilknyttet et dyrevelferdsprogram anerkjent av Mattilsynet, kan produsere ved en dyretetthet på maksimalt 36 kg/m². For å kunne produsere ved tettheter over 33 kg/m² må i tillegg kravene i vedlegg 2 og 3 oppfylles.

Maksimal dyretetthet over 25 t.o.m. 36 kg/m² bestemmes av oppnådde tråputepoeng, jf. § 35b.

Slaktekyllingprodusenter som for første gang forplikter seg til å være tilknyttet et dyrevelferdsprogram, kan likevel starte med en dyretetthet på maksimalt 34 kg/m².

Mattilsynet kan gi tillatelse til kortvarig overtredelse av maksimal dyretetthet ved uforutsette forhold som medfører forsinkelse i leveransen av dyr til slakteri.

§ 35b skal lyde:

§ 35b. Dyrevelferdsprogram slaktekylling

Dyrevelferdsprogram for slaktekylling skal som minimum inneholde følgende elementer:

- krav om veterinæravtale for helseovervåking i besetningen,
- krav om ekstern og intern KSL-revisjon,
- krav til avviksbehandling, inkludert utelukkelse av produsenter fra programmet,
- beskrivelse av fothelseprogram med tilhørende utregning av tråputepoeng.

Fothelseprogrammet baserer seg på vurdering av slaktekyllingenes tråputer på slaktetidspunktet, med etterfølgende klassifisering i tre klasser:

Klasse 0: Uten anmerkninger

Klasse 1: Lett skade, små lesjoner

Klasse 2: Grov skade, alvorlige lesjoner.

Tråputepoeng beregnes på bakgrunn av klassifiseringen i annet ledd og inndeles i nivåene A, B og C.

Ved introduksjon i programmet kreves tre innsett med A på rad for å øke maksimal tetthet fra 34 til 36 kg. Produsenter som kan dokumentere tre innsett med A på rad rett i forkant for introduksjon, kan øke maksimal tetthet fra 34 til 36 kg umiddelbart. Deretter påvirker oppnådd nivå tettheten slik:

<i>Tillatt maks tetthet</i>	<i>Oppnådd nivå</i>	<i>Konsekvenser i påfølgende innsett</i>
Over 25 kg t.o.m. 33 kg	Ett innsett med A	Økning med maks 2 kg.
Over 33 kg t.o.m. 36 kg	To innsett med A på rad	Økning med maks 2 kg.
Over 25 kg t.o.m. 36 kg	Ett innsett med B	Reduksjon med 2 kg.
	Unntak: etter fire innsett med A på rad gir ett innsett med B	Ingen endring.
Over 25 kg t.o.m. 36 kg	Ett innsett med C	Reduksjon med 3 kg.

Hvis forhold som ligger utenfor produsentens kontroll medfører høy klassifisering for ett innsett, kan Mattilsynet etter søknad, fatte vedtak om at oppnådd nivå ikke skal medføre nedsatt tetthet i påfølgende innsett.

§ 35c skal lyde:

§ 35c. Dokumentasjon slaktekylling

Ved oppdrett av slaktekylling skal dyreholder ved hvert innsett fortløpende dokumentere skriftlig følgende opplysninger om kyllingflokkene i hvert hus:

- antall dyr ved innsettet
- bruksareal
- hvilken rase eller hybrid som er satt inn
- hvor mange dyr som ved hver kontroll er funnet døde eller er blitt avlivet, med angivelse av dødsårsak dersom det er mulig, eller avlivingsgrunn
- antall dyr som er igjen i flokken når dyr eventuelt er plukket ut for salg eller slaktning.

Ved tettheter av kylling over 33 kg/m² kreves i tillegg dokumentasjon for de krav som er omtalt i vedlegg 2 og 3.

All dokumentasjon som er omtalt i denne paragrafen, skal oppbevares i minimum 3 år og være tilgjengelig ved inspeksjoner eller andre forespørsler fra Mattilsynet.

§ 35d skal lyde:

§ 35d. Dyretetthet mv. kalkun

For kalkun til kjøttproduksjon skal dyretettheten ikke overstige 38 kg levende vekt/m² når dyras gjennomsnittlige levende vekt ligger under 7 kg. Når gjennomsnittlig levende vekt ligger over 7 kg, skal dyretettheten ikke overstige 44 kg/m².

Det skal være kapasitet til minst 3,4 m³ luftskifte/kg levendevækt/time for kalkun.

§ 41 skal lyde:

Bestemmelsene i § 5 tredje ledd, § 35 fjerde ledd, § 35a og § 35b trer i kraft 1. juli 2013.
Til og med 30. juni 2013 skal dyretettheten for slaktekylling ikke overstige 34 kg/m^2 .

Vedleggene skal lyde:

VEDLEGG 1. Opplæring av personell som holder slaktekylling

Dyreholder som har slaktekylling, skal ha gjennomgått kurs godkjent av Mattilsynet.

Innholdet i kurset skal dekke kravene i denne forskriften og ha fokus på dyrevelferd med særlig vekt på:

- a. regelverket for hold av slaktekylling
- b. fysiologi, herunder behovet for fôr og vann, dyrenes atferd og årsaker til stress
- c. dyrevelferdsmessig forsvarlig håndtering av fjørfe, plukking, lasting og transport
- d. kritiske situasjoner for dyrene, herunder avliving og nødslakting
- e. forebyggende helsearbeid og smitteforebygging.

VEDLEGG 2. Krav til oppdrett av slaktekylling ved tetthet over 33 kg/m^2

1. Dyreholder som planlegger å øke tettheten over 33 kg/m^2 , skal melde fra til Mattilsynet og angi det nøyaktige tallet for høyeste tetthet senest 15 dager før dyrene settes inn.

Meldingen skal vedlegges opplysninger som går fram av punkt 2 nedenfor hvis Mattilsynet ber om det.

2. Dyreholder skal ha for hånden en oppdatert dokumentasjon som beskriver produksjonssystemet i detalj. Spesielt skal dokumentasjonen inneholde tekniske detaljer om bygningen og utstyr, slik som:

- a. plan over huset med størrelsen på arealer som dyrene bruker
- b. ventilasjon og eventuelle kjøle- eller varmesystemer, herunder hvor de er plassert i huset, ventilasjonsplan med tekniske opplysninger om luftstrømmer, lufthastighet og temperatur og andre luftkvalitetsparametre
- c. fôrings- og vanningsystemer og plassering av disse
- d. alarmsystemer og backup-systemer som varsler svikt i automatisk og mekanisk utstyr som er av betydning for dyrenes helse og velferd
- e. gulvsystem og type strø som normalt blir brukt.

Teknisk inspeksjon av ventilasjons- og alarmanlegget skal dokumenteres.

Dokumentasjonen skal holdes oppdatert og være tilgjengelig for Mattilsynet på forespørsel.

Dyreholder skal melde til Mattilsynet enhver forandring angående bygninger, utstyr eller prosedyrer som kan påvirke dyrenes helse eller velferd.

3. Dyreholder skal forsikre seg om at hvert hus er utstyrt med ventilasjonsanlegg, og varme- eller kjølesystem om nødvendig, som sikrer at:
 - a. konsentrasjonen av ammoniakk (NH_3) ikke overstiger 20 ppm og konsentrasjonene av karbondioksid (CO_2) ikke overstiger 3000 ppm målt i høyde med kyllingenes hode
 - b. temperaturen i dyrerommet ikke overstiger ute temperaturen med mer enn 3°C , når ute temperaturen målt i skyggen er mer enn 30°C
 - c. gjennomsnittlig relativ fuktighet målt inne i husdyrrommet gjennom 48 timer ikke overstiger 70 % når ute temperaturen er under 10°C .

VEDLEGG 3. Dokumentasjon og oppfølging på slakteriet

Dødelighet

1. Ved dyretetthet over 33 kg/m^2 skal dyreholder sørge for at dokumentasjonen som følger flokken, inneholder opplysninger om daglig dødelighetsrate og kumulativ daglig dødelighet etter dyreholders beregning, og opplysninger om rase eller hybrid flokken består av.
2. Under tilsyn av Mattilsynet skal slakteriet registrere opplysningene nevnt under punkt 1 sammen med antall dyr som er døde ved ankomst slakteri med angivelse av produsent og bedriftsenhet/kyllinghus. Riktigheten av dataene og den kumulative dødelighet skal kontrolleres i forhold til antall døde dyr ved ankomst slakteri og antall dyr som blir slaktet.
3. Hvis dødeligheten eller funn på slakteriet tyder på dårlig dyrevelferd, skal dyreeier eller dyreholder etter melding fra Mattilsynet treffe nødvendige tiltak.

II

Endringene trer i kraft straks.

24. jan. Nr. 65 2013**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 24. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 18. desember 2012 nr. 1296 om regulering av fisket etter makrell i 2013 § 28 annet ledd og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

I

I forskrift 18. desember 2012 nr. 1296 om regulering av fisket etter makrell i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 2 (endret) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande 153 355 tonn makrell i Norges territorialfarvann, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 4650 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1450 tonn til agn.

Totalkvoten angitt i første ledd kan fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa. Av dette kvantum kan 30 671 tonn fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde VIa (nord for 56° 30' N), og hvorav 11 788 tonn kan fiskes i EU-sonen i ICES' statistikkområde IIa, og VII d, e, f og h.

Av totalkvoten kan inntil 3000 tonn fiskes i ICES' statistikkområde IIIa.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt i denne forskrift for fiske i EU-sonen i ICES' statistikkområde IIa, IVa, VIa (nord for 56° 30' N) og VII d, e, f og h.

§ 3 første og andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med ringnottillatelse, jf. § 4–1 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 103 734 tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta, jf. § 17 i forskrift 7. desember 2012 nr. 1184 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2013 (deltakerforskriften), kan fiske og lande inntil 9389 tonn makrell.

§ 4 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med makrelltråltillatelse, jf. konsesjonsforskriftens § 2–21 kan fiske og lande inntil 5890 tonn makrell til konsum.

§ 5 første ledd bokstav a), b) og c) (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. deltakerforskriften § 16 og § 18, kan fiske og lande totalt 28 242 tonn makrell, hvorav:

- fartøy med adgang til å delta i fisket med not under 13 meter største lengde, og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, kan fiske og lande inntil 4630 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med not med største lengde på eller over 13 meter kan fiske og lande inntil 13 752 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre kan fiske og lande inntil 9360 tonn.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

25. jan. Nr. 66 2013**Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2013**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 25. januar 2013 med hjemmel i stortingsvedtak 27. november 2012, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–4. Fremmet av Arbeidsdepartementet. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

§ 1. Personkrets

Denne forskriften omfatter personer som er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–6 med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover og skattevedtak, eller etter lov om skatt til Svalbard, samt medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7 og § 2–8 og utsendt arbeidstaker som er medlem i trygden etter konvensjon inngått etter lov om folketrygd § 1–3.

§ 2. Avgiftsgrunnlag

- For rettigheter etter kapitlene 5, 8, 9 og 14 i lov om folketrygd skal avgift fastsettes i prosent av inntekt som nevnt i skatteloven § 12–2.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn 39 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 39 600 kroner.

- For rettigheter etter kapitlene 4, 6, 7, 10, 11 til 13 og 15 til 20 i lov om folketrygd skal avgiften fastsettes i prosent av pensjonsgivende inntekt, jf. lov om folketrygd § 3–15 første ledd.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn 39 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 39 600 kroner.

- c) Når en person etter søknad er opptatt i folketrygdens pensjonsdel med hjemmel i § 2–7 og § 2–8 og samtidig betaler trygdeavgift i Norge av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav f og g, skal differansen mellom den fulle avgiften og avgiften for slik personinntekt og tilskudd fra staten innkreves av Arbeids- og velferdsetaten.

§ 3. Avgiftssatser

- a) Pliktig medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–5, herunder utsendte arbeidstakere som er medlem i trygden etter avtale i medhold av lovens § 1–3, med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover eller skattevedtak, eller lov om skatt til Svalbard, svarer ordinær trygdeavgift.
- b) For sjømenn som er ansatt på norsk skip i utenriksfart som er registrert i det ordinære norske skipsregisteret, med unntak av personer som er ansatt i tjeneste hos utenlandsk arbeidsgiver som driver næringsvirksomhet om bord, og er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–6, betaler arbeidsgiveren en fast sats på kr 376 pr. måned uten hensyn til antall tjenestedager i måneden.
- c) Medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7 og § 2–8 betaler trygdeavgift for de rettigheter medlemskapet omfatter.

Avgiften som innbetales til trygdemyndighetene fastsettes til følgende prosentsatser:

Ulike typetilfeller		Avgiftsgrunnlag				
		Etter § 2 a) Sykestønad mv.		Etter § 2 b) Pensjon mv.		
		Uten syke- penger	Tillegg for sykepenger	Tillegg for begrenset rett til sykepenger*	Uten yrkes- skadetrygd	Tillegg for yrkes- skadetrygd
		1	2a	2b	3	4
Medlemmet er ikke skatte- pliktig i Norge**	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	9,1	4,7	2,3	24,3	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiver-avgift	6,8	0,0	0,0	17,4	0,0
Medlemmet er skattepliktig i Norge	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT					
	BETALES IKKE SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTE-MYNDIGHETENE	7,0	4,7	2,3	10,0	0,2
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	4,7	0,0	0,0	3,1	0,0
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiver-avgift					
	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT					
Medlemmet er skattepliktig i Norge	BETALES SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTE-MYNDIGHETENE	2,3	4,7	2,3	6,9	0,2
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiver-avgift					
	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT					
	BETALES SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTE-MYNDIGHETENE					

* Gjelder for begrenset rett til sykepenger mv. i utlandet etter lov om folketrygd § 8–9 annet ledd.

** Omfatter også personer som ikke betaler skatt i Norge av den arbeidsinntekten som gir grunnlag for fastsettelse av trygdeavgift

§ 4. Misjonærer og visse andre grupper

Departementet kan fastsette avgifter på grunnlag av de avgiftssatser som er fastsatt for annen ervervsinntekt enn lønnsinntekt, selv om vedkommende må anses som arbeidstaker.

§ 5. Forskrifter

Departementet kan gi forskrifter om gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften og kan foreta justeringer i de fastsatte regler og avgifter, herunder også gi særregler for medlemmer med lønnsinntekt opptjent på fremmed stats kontinentalsokkel og utsendte arbeidstakere som delvis er omfattet av folketrygdloven i medhold av gjensidighetsavtaler.

§ 6. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2013. Fra samme dag oppheves forskrift 27. januar 2012 nr. 73 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2012.

25. jan. Nr. 67 2013**Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2013 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 25. januar 2013 med hjemmel i forskrift 25. januar 2013 nr. 66 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2013 § 4 og § 5. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

§ 1. Forskriften her omfatter personer som er sendt av norsk misjonsorganisasjon eller menighet for å drive humanitært eller filantropisk arbeid i utlandet, og som er medlem i trygden i medhold av folketrygdloven § 2–8. I særlige tilfelle kan departementet etter søknad bestemme at medlem i trygden som er sendt ut av annen organisasjon, også skal omfattes av forskriften.

Forskriften får anvendelse uten hensyn til hvor i utlandet arbeidet foregår og uten hensyn til hvilken inntekt som oppbæres under utenlandsoppholdet, men oppholdet må ha en varighet på minst to år. Det er et vilkår at vedkommende misjonsorganisasjon mv. har som formål å drive virksomhet av humanitær eller filantropisk art.

Forskriften gjelder uten hensyn til om vedkommende er skattepliktig til Norge og uten hensyn til om arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift. At en person går inn under forskriften, innebærer ikke at arbeidsgiver er fritatt for å betale arbeidsgiveravgift på grunnlag av lønn eller godtgjørelse som en slik person får under utenlandsoppholdet.

§ 2. For medlem i trygden som nevnt i § 1 fastsettes følgende avgifter til folketrygden for 2013:

- 4,7 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad etter lovens kapittel 5 (helsetjenester), kapittel 7 (gravferd) og § 14–17 (engangsstønad ved fødsel og adopsjon).
- 6,3 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad og pensjon etter lovens kapitler 4 (arbeidsløshet), 6 (grunn- og hjelpestønad), 7 (gravferd), 10 (bedring av arbeids-/funksjonsevnen), 11 (arbeidsavklaringspenger mv.), 12 (uførepensjon), 15 (enslig mor eller far), 16 (tidligere familiepleier), 17 (gjenlevende ektefelle), 18 (barnepensjon) og 19 og/eller 20 (alderspensjon).
- 9,3 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til alle ytelsene under bokstav a) og b).

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn 39 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 39 600 kroner.

Dersom Arbeids- og velferdsdirektoratet i medhold av folketrygdloven § 2–9 annet ledd samtykker i at medlemskapet også skal omfatte sykepenge etter kapittel 8 og foreldre- og svangerskapspenge etter kapittel 14 og/eller ytelser ved yrkesskade etter kapittel 13, skal det betales følgende tillegg til de foran fastsatte satser:

- 1,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for sykepenge og foreldre- og svangerskapspenge etter lovens kapittel 8 og 14.
- 0,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for ytelser ved yrkesskade etter lovens kapittel 13.

De her fastsatte avgiftssatser får ikke anvendelse for ervervsinntekt som medlemmet eventuelt har av annen virksomhet enn nevnt i § 1.

§ 3. Dersom medlemmet vil kunne få en lavere avgift i medhold av forskrift 25. januar 2013 nr. 66 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2013, fastsatt ved kongelig resolusjon av 25. januar 2013, skal denne lavere avgift legges til grunn.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2013. Fra samme dag oppheves forskrift 27. januar 2012 nr. 98 om avgifter til folketrygden for året 2012 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8.

25. jan. Nr. 68 2013**Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2013 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 25. januar 2013 med hjemmel i forskrift 25. januar 2013 nr. 66 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2013 § 5. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

- § 1.** Denne forskriften omfatter arbeidstakere i Norge som
- i medhold av artikkel 5 nr. 2 og 8 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Amerikas forente stater av 30. november 2001 nr. 2, eller
 - i medhold av artikkel 7 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Canada av 12. november 1985 nr. 2 og punkt 6 (b) og 9 i denne avtales sluttprotokoll, er pliktig medlem i folketrygdens sykestønadssdel under arbeid i Norge.
- § 2.** Trygdeavgiften fastsettes til lav sats (4,7 prosent) av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav a. Dersom disse inntektene ikke er skattepliktige, fastsettes trygdeavgiften til 6,8 prosent.
- § 3.** Dersom det for arbeidstakere nevnt i § 1 foreligger plikt til å betale arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23–2 fastsettes denne avgiften til 7,0 prosent. Arbeidsgiveravgiften innkreves av skattemyndighetene.
- § 4.** Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2013. Fra samme dag oppheves forskrift 27. januar 2012 nr. 99 om avgifter til folketrygden for året 2012 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada.

25. jan. Nr. 69 2013

Kunngjøring av normrentesats for inntektsåret 2012 til bruk ved anvendelse av forskrift 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 25. januar 2013 med hjemmel i forskrift 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen § 5 annet ledd Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

For inntektsåret 2012 har Finansdepartementet beregnet normrentesatsen etter forskrift 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen § 5 annet ledd til 3,1 prosent.

25. jan. Nr. 70 2013

Kunngjøring av rentesats for inntektsåret 2012 til bruk ved fremføring av underskudd og overskytende friinntekt i henhold til forskrift 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 25. januar 2013 med hjemmel i forskrift 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum § 16. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

For inntektsåret 2012 har Finansdepartementet beregnet rentesatsen til bruk ved fremføring av underskudd og overskytende friinntekt etter petroleumsskatteloven § 3 bokstav c annet ledd første punktum og § 5 sjette ledd annet punktum til 1,5 prosent.

25. jan. Nr. 71 2013

Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. januar 2013 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt punkt 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N

§ 2. Kvoter nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

a)	18 202	tonn	torsk
b)	1 350	tonn	hyse
c)	2 550	tonn	sei
d)	11 788	tonn	makrell i ICES-område IIa. Denne kvoten kan også fiskes i ICES-område IVa.
e)	1 500	tonn	uer (<i>Sebastes mentella</i> og <i>Sebastes marinus</i>) som bifangst

f)	350	tonn	andre arter som bifangst
g)	50	tonn	blåkveite som bifangst.

§ 3. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkveite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 5. Soneadgang ved fisket etter kolmule

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske 113 630 tonn av EUs kyststatsandel av kolmule i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen. Dette kvantumet kan også fiskes i Norges økonomiske sone sør for 62° N.

§ 6. Soneadgang ved fisket etter norsk vårgytende sild

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske 34 695 tonn av EUs kyststatsandel av norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen.

§ 7. Forbud mot fiske med stormasket trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (130 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 67° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' Ø.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i en rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Fisket i Norges økonomiske sone sør for 62° N**§ 8. Kvoter sør for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene, utenom Skagerrak:

a)	19 099	tonn	torsk
b)	25 798	tonn	hyse
c)	43 486	tonn	sei
d)	11 544	tonn	hvitling
e)	37 331	tonn	rødspette
f)	50 000	tonn	sild
g)	21 664	tonn	makrell
h)	357	tonn	reker
i)	1 500	tonn	breiflabb
j)	1 000	tonn	sjøkreps
k)	170	tonn	brosmes
l)	850	tonn	lange
m)	6 500	tonn	andre arter.

Inntil 6 000 tonn av makrellkvoten som nevnt i første ledd bokstav g) kan fiskes i Norges økonomiske sone sør for 57° 30' N og i Skagerrak utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

Seikvoten som nevnt i første ledd bokstav c) kan fiskes i Skagerrak utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene. Fartøy som fører dansk eller svensk flagg har i Skagerrak adgang til å fiske inntil 4 nautiske mil fra de norske grunnlinjene.

§ 9. Bifangst av hestmakrell

Ved fisket etter kolmule er det tillatt å ha uunngåelig innblanding av hestmakrell.

§ 10. Soneadgang ved fisket etter makrell

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU soneadgang ved fiske etter makrell i henhold til Agreed Record of Conclusions of Fisheries Consultations between the European Union and Norway on the management of mackerel in the North-East Atlantic for 2013 av 18. januar 2013.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser**§ 11. Bifangst**

Ved fiske i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen skal den totale bifangsten, inkludert den delen av totalfangsten som anvendes til menneskeføde, ikke overstige:

- a) 5 % sild i annet fiske og
- b) 10 % bifangst av beskyttede arter i fiske etter arter som leveres til oppmaling.

§ 12. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

De kvanta som fartøy fra medlemsstater i EU har adgang til å fiske i medhold av denne forskriften, anses for å være oppfisket dersom disse fartøyenes samlede fiske av vedkommende bestand når de kvanta som er avtalt for fartøy fra medlemsstater i EU.

§ 13. Dokumentasjon av kvotegrunnlag

Fartøy omfattet av denne forskriften skal skifte fiskefelt dersom det ikke foreligger dokumentert kvotegrunnlag for den enkelte fangst og forventet fangst på samme fiskefelt. Feltskifte er ikke påkrevd ved mindre kvantum uunngåelig bifangst.

Kravet om dokumentert kvotegrunnlag anses oppfylt dersom følgende opplysninger fremgår:

- a) Fartøyets navn, radiokallesignal og annet identitetsmerke;
- b) Dokumentutsteders navn, organisasjonsnummer og annen kontaktinformasjon;
- c) Angivelse av fartøyets gjenværende kvoter fordelt etter art og område.

§ 14. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

25. jan. Nr. 72 2013**Vedtak om endring i delt ikraftsetting av kapittel IV i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 25. januar 2013 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 76. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

1. —
2. Kongelig resolusjon 22. juni 2012 nr. 588 om delt ikraftsetting av Stortingets vedtak til lov om forvaltning av naturens mangfold kapittel IV oppheves.
3. Delvis ikraftsetting av kapittel IV i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold. § 28, § 30, § 31 og § 32 gjelder fra 1. juli 2012 for utenlandske treslag.

25. jan. Nr. 73 2013**Delegering av Kongens myndighet etter barnevernloven § 2–5 første ledd annet punktum til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 25. januar 2013 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (barnevernloven) § 2–5 første ledd annet punktum. Fremmet av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

Delegering av Kongens myndighet etter lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester § 2–5 første ledd annet punktum til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet.

26. jan. Nr. 74 2013**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 26. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 15, § 16, § 17 og § 20. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 23 fjerde ledd (endret) skal lyde:

Manntallsførte fiskere som driver fiske med merkeregistrert fartøy er unntatt fra bestemmelsen i § 23 bokstav g) ved fiske etter sei, lyr og lysing i perioden frem til 30. juni 2013, men kan likevel ikke fiske sør for 62° N med bunnsatte garn med maskestørrelse mindre enn 114 mm.

Kapittel Va (nytt) skal lyde:

*Kapittel Va. Begrensninger i fiske innenfor fjordlinjer***§ 33d. Begrensninger i bruk av fartøy innenfor fjordlinjer**

Det er forbudt for fartøy på eller over 15 meter største lengde å fiske innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg 4 til denne forskriften.

Ved fiske med reketrål med fartøy under 19,81 meter (65 fot) største lengde, og ved fiske med teiner etter kongekrabbe med fartøy under 21,35 meter største lengde, er det uten hinder av forbudet i første ledd tillatt å fiske innenfor fjordlinjene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra forbudet i første ledd for fiske etter sild med not i bestemte områder sør for 70° 40,50' N og vest for 22° 00,00' Ø, når det vurderes å være nødvendig for praktisk gjennomføring av fisket og det er vurdert forsvarlig ut fra biologiske og økosystembaserte betraktninger. Dispensasjon gis til bestemte fartøy for et bestemt tidsrom og ikke med varighet utover ett år.

§ 33e. Forbud mot bruk av snurrevad innenfor fjordlinjer

Det er forbudt å fiske med snurrevad innenfor fjordlinjene angitt i vedlegg 4 til denne forskriften. Fartøy med største lengde under 11 meter kan likevel fiske etter flyndre og lysing fra og med 1. juni til og med 31. desember. Ved fiske etter flyndre skal maskevidden i fiskeposen være minst 170 mm.

§ 36 første ledd (endret) skal lyde:

Ved fiske med trål er det uten hinder av forbudet i § 15 bokstav d tillatt å ha inntil 15 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske med trål utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 45 femte ledd (endret) skal lyde:

Minstemål fastsett i § 43 gjelder ikke fiske med håndsnøre i forbindelse med arrangementer i regi av fiskeforeninger hvor bare barn og unge kan delta.

§ 48 første ledd (endret) skal lyde:

All fangst av fisk utenom området beskrevet i § 3 nr. 4 (Skagerrak) skal føres i land. Dette gjelder likevel ikke for:

1. Levedyktig fisk fanget i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i havressursloven. Slik fangst skal straks slippes på sjøen.
2. Lovlig fanget fisk som er levedyktig når den slippes på sjøen, med unntak av snøkrabbe.
3. Død eller døende fisk av andre arter enn:

Akkar
Ansjos
Blåkveite
Blålange
Blåsteinbit
Breiflabb
Brisling
Brosme
Brudefisk (*beryx*)
Dolkfisk
Flekkpagell
Flekksteinbit
Glatthodefisk
Gråsteinbit
Hai, herunder
– blåhai

– pigghå
Havabbor
Hestmakrell
Hyse
Hvitting
Isgalt
Kolmule
Lange
Lodde
Lyr
Lysing
Makrell
Makrellstørje
Morider
Orange Roughy
Polartorsk
Reke
Rognkjeks
Rødspette og andre flyndrearter
Sardin
Sei
Sil, herunder tobis
Sild
Skate
Skjellbrosme
Skolest
Slirefisk
Strømsild
Torsk
Tunger
Uer
Var, herunder
– piggvar
– slettvar
– glassvar
Vassild
Vrakfisk
Øyepål
Ål.

§ 78 første ledd (endret) skal lyde:

Den som mister eller må kutte redskap har plikt til å sokne etter redskapene. Dette gjelder også deler av redskap, herunder trålvaier.

Det tas inn et nytt vedlegg 4 til forskriften:

Vedlegg 4

Trykk her for å se vedlegget:

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

28. jan. Nr. 75 2013

Forskrift om endring i forskrift om fangstdokumentasjon ved fiske etter patagonisk tannfisk (Dissostichus spp.)

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 28. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 36. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

I

I forskrift 6. januar 2000 nr. 6 om fangstdokumentasjon ved fiske etter patagonisk tannfisk (*Dissostichus* spp.) gjøres følgende endringer

Hjemmelshenvisningen (endret) skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 6. januar 2000 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 36.

§ 5 (endret) skal lyde:

§ 5. *Straff og inndragning*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 62, § 64 og § 65.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

28. jan. Nr. 76 2013**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fangst av vågehval**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 28. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 15, § 16 og § 18. Kunngjort 29. januar 2013 kl. 16.00.

I

I forskrift 31. mars 2000 nr. 312 om utøvelse av fangst av vågehval gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen (endret) skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 31. mars 2000 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 15, § 16 og § 18.

§ 8 første ledd (endret) skal lyde:

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i medhold av lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 61, § 64 og § 65.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

25. jan. Nr. 108 2013**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2013**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, jf. forskrift 19. desember 2012 nr. 1335 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2013 § 31. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 19. desember 2012 nr. 1335 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2013 gjøres følgende endring:

§ 2 (endret) skal lyde:

§ 2. *Totalkvote*

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, fiske og lande inntil 377 590 tonn norsk vårgytende sild i Norges territorialfarvann og økonomiske sone nord for 62° N, i fiskerisonen ved Jan Mayen, i EU-sonen, Islands økonomiske sone og i internasjonalt farvann på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift. Av dette kvantum avsettes 833 tonn til Island. Det avsettes videre 3 100 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, samt 700 tonn til agn.

Av totalkvoten kan inntil 34 695 tonn fiskes i EU-sonen.

Av totalkvoten kan inntil 43 523 tonn fiskes i Islands økonomiske sone.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

25. jan. Nr. 109 2013**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 25. januar 2013 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt punkt 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

§ 2. Kvoter i Norges økonomiske sone nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører russisk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

a)	140 000	tonn	torsk
b)	35 000	tonn	hyse
c)	76 000	tonn	lodde
d)	7 875	tonn	blåkke
e)	4 000	tonn	uer (<i>Sebastes marinus</i> og <i>Sebastes mentella</i>) som bifangst
f)	14 250	tonn	sei
g)	4 500	tonn	steinbit
h)	79 356	tonn	norsk vårgytende sild. Kvoten kan også fiskes i fiskerisone ved Jan Mayen.
i)	3 000	tonn	andre arter som bifangst. Kvoten gjelder bare arter som ikke er kvoteregulert og kan bare fiskes som bifangst ved fiske etter kvoteregulerte arter.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når kvantaene som er angitt i bokstavene a til i er beregnet oppfisket.

§ 3. Fiske etter sei

Inntil 6 500 tonn av kvoten av sei som nevnt i § 2 bokstav f kan fiskes i et direktefiske. Resterende kvantum kan bare fiskes som bifangst i fisket etter torsk og hyse og maksimalt 5 % i hver enkelt fangst i fisket etter sild.

§ 4. Fiske etter kolmule i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører russisk flagg adgang til å fiske 11 192 tonn kolmule i et område i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene vest av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

1. N 73° 30' Ø 15° 00'
2. N 73° 00' Ø 14° 40'
3. N 72° 30' Ø 14° 40'
4. N 71° 45' Ø 15° 10'
5. N 71° 00' Ø 16° 54'
6. N 70° 14' Ø 16° 58'
7. N 69° 33' Ø 15° 32'
8. N 69° 09' Ø 13° 37'
9. N 68° 45' Ø 11° 20'
10. N 67° 40' Ø 09° 27'
11. N 67° 20' Ø 08° 40'
12. N 67° 05' Ø 08° 00'
13. N 66° 15' Ø 05° 40'
14. N 64° 10' Ø 05° 40'
15. N 63° 15' Ø 05° 00'
16. N 62° 40' Ø 03° 00'
17. N 62° 00' Ø 02° 00'.

§ 5. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 6. Bifangst av kolmule

Fartøy som ikke har kvote på kolmule kan ved fiske etter norsk vårgytende sild ha inntil 10 % bifangst av kolmule i vekt i de enkelte fangster og inntil 5 % i vekt ved landing.

§ 7. Bifangst av makrell

Fartøy som ikke har kvote på makrell kan ved fiske etter kolmule og norsk vårgytende sild ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster og inntil 5 % i vekt ved landing.

§ 8. Bifangst av norsk vårgytende sild

Fartøy som ikke har kvote på norsk vårgytende sild kan ved fiske etter kolmule ha inntil 10 % bifangst av norsk vårgytende sild i vekt i de enkelte fangster og inntil 5 % i vekt ved landing.

§ 9. Forbud mot fiske med stormasket trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (130 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' Ø herfra i rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i en rett linje til pkt. 1.

§ 10. Fiske etter lodde

Det er forbudt å fiske lodde nord for 74° N.

§ 11. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 12. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

25. jan. Nr. 110 2013**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2013**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. januar 2013 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst med fartøy som fører svensk flagg i Norges økonomiske sone.

§ 2. Kvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører svensk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:

- a) 382 tonn torsk
- b) 707 tonn hyse
- c) 880 tonn sei
- d) 190 tonn lyr/hvitling
- e) 242 tonn makrell, herunder bifangst
- f) 800 tonn industrifisk, hvorav maksimalt 400 tonn hestmakrell
- g) 922 tonn sild
- h) 123 tonn reker
- i) Andre arter i tradisjonelt omfang.

§ 3. Bifangst

Bifangst av torsk, hyse, sei, lyr og hvitling avregnes mot kvotene for disse artene.

Bifangst av makrell i fisket etter sild er begrenset til 10 % i vekt i de enkelte fangster.

§ 4. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 5. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikraftttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

25. jan. Nr. 111 2013

Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. januar 2013 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N

§ 2. Kvoter nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører islandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 9 141 tonn torsk
- b) 2 742 tonn andre arter som bifangst. Denne kvoten kan bare fiskes som bifangst i fisket etter torsk.

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører islandsk flagg adgang til å fiske 89 817 tonn norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene. Av dette kvantumet kan likevel bare 16 713 tonn fiskes i Norges økonomiske sone.

§ 3. Bifangst av uer

Ved fiske etter torsk er det adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Bifangst av blåkkeite

Ved fiske etter torsk er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkkeite om bord og av landet fangst ved avslutning av fisket i Norges økonomiske sone. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % bifangst av blåkkeite i de enkelte fangster.

§ 5. Forbud mot fiske med stormasket trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (130 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	66° 30' N	06° 59' Ø
2.	66° 21' N	06° 44' Ø
3.	65° 43' N	06° 00' Ø
4.	65° 20' N	06° 00' Ø
5.	65° 20' N	05° 30' Ø
6.	66° 00' N	05° 30' Ø
7.	67° 30' N	06° 34,27' Ø
8.	67° 10' N	08° 00' Ø
9.	67° 10' N	08° 35' Ø
10.	67° 00' N	08° 18' Ø
11.	66° 50' N	08° 09' Ø, herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	62° 36' N	03° 00' Ø
2.	62° 10' N	01° 15' Ø (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)

3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i en rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser

§ 6. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 7. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

25. jan. Nr. 112 2013

Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2013

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 25. januar 2013 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

§ 2. Kvoter i Norges økonomiske sone nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 3 500 tonn torsk
- b) 1 050 tonn hyse
- c) 1 000 tonn sei
- d) 260 tonn andre arter som bifangst, herunder uer og blåkveite.

Etter søknad fra Grønland til norske fiskerimyndigheter, og under forutsetning av russisk aksept, har grønlandske fartøy adgang til å fiske deler av kvotene av torsk og hyse som Grønland er tildelt av Russland, i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

§ 3. Kvoter tildelt av Russland

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta tildelt Grønland fra Russland i Norges økonomiske sone nord for 62° N:

- a) 5 000 tonn nordøstarktisk torsk
- b) 500 tonn nordøstarktisk hyse.

§ 4. Bifangst av uer

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 20 % innblanding av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 5. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter andre arter er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkveite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 6. Forbud mot fiske med torskeetrål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (130 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30' Ø 06° 59'
2. N 66° 21' Ø 06° 44'
3. N 65° 43' Ø 06° 00'
4. N 65° 20' Ø 06° 00'
5. N 65° 20' Ø 05° 30'
6. N 66° 00' Ø 05° 30'
7. N 66° 30' Ø 06° 34,27'
8. N 67° 10' Ø 08° 00'
9. N 67° 10' Ø 08° 35'

10. N 67° 00' Ø 08° 18'
11. N 66° 50' Ø 08° 09' herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 62° 36' Ø 03° 00'
2. N 62° 10' Ø 01° 15' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3. N 62° 40' Ø 00° 52' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4. N 63° 00' Ø 03° 00' herifra i rett linje til pkt. 1.

§ 7. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 8. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

28. jan. Nr. 113 2013

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 20. desember 2012 nr. 1387 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 § 11 tredje ledd. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 20. desember 2012 nr. 1387 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd (endret) skal lyde:

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 46 854 tonn sei Nordsjøen, og i Skagerrak utenfor grunnlinjen. Av dette kvantum avsettes 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål. I tillegg kan norske fartøy fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES' statistikkområde VIa nord for 56° 30' N.

§ 3 tredje ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som fisker med trål kan fiske og lande inntil 33 104 tonn, herunder kan:

- a) fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 20 516 tonn.
- b) fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande inntil 5340 tonn.
- c) fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 5581 tonn, hvorav 2000 tonn avsettes til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket.
- d) fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 1667 tonn.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

28. jan. Nr. 114 2013

Vedtak om fastsettelse av renter for beskatning av kraftforetak for inntektsåret 2012

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 28. januar 2013 med hjemmel i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 18–8, jf. lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 18–2 fjerde ledd og § 18–3 tredje, fjerde og niende ledd. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

1. Den normerte risikofrie renten settes til 1,5 prosent, jf. FSFIN § 18–8–1.
2. Rentesatsen for fremføring av ubenyttet fradrag for naturressursskatt etter skatteloven § 18–2 fjerde ledd fjerde punktum settes til 1,4 prosent, jf. FSFIN § 18–8–2.
3. Rentesatsen for friinntekt etter skatteloven § 18–3 tredje ledd bokstav b settes til 1,5 prosent, jf. FSFIN § 18–8–3 første punktum.
4. Rentesats for fremføring av negativ grunnrente etter skatteloven § 18–3 fjerde ledd annet punktum settes til 2,5 prosent, jf. FSFIN § 18–8–3 annet punktum.
5. Renten etter skatteloven § 18–3 niende ledd bokstav a settes til 1,1 prosent, jf. FSFIN § 18–8–3 tredje punktum.

28. jan. Nr. 115 2013**Vedtak om pris på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 28. januar 2013 med hjemmel i forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 18–3–23. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

Prisen på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd a nr. 3 for inntektsåret 2012 settes til 26,354 øre/kWh, dvs. som 27,354 øre/kWh fratrukket 1 øre/kWh.

28. jan. Nr. 116 2013**Forskrift om endring i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. januar 2013 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 71/2013). Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordning til de som har endret forordning (EU) nr. 206/2010:
Forordning (EU) nr. 71/2013.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EU) nr. 206/2010

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved

forordning (EU) nr. 810/2010

forordning (EU) nr. 144/2011

forordning (EU) nr. 342/2011

forordning (EU) nr. 801/2011

forordning (EU) nr. 1112/2011

forordning (EU) nr. 497/2012

forordning (EU) nr. 546/2012

forordning (EU) nr. 644/2012

forordning (EU) nr. 1036/2012

forordning (EU) nr. 1160/2012

forordning (EU) nr. 71/2013)

om lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import av visse levende dyr og ferskt kjøtt og dessuten krav som stilles til helsesertifikater gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft 15. februar 2013.

Forordninger

I forskriftens vedheng gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010, forordning (EU) nr. 144/2011, forordning (EU) nr. 342/2011, forordning (EU) nr. 801/2011, forordning (EU) nr. 1112/2011, forordning (EU) nr. 497/2012, forordning (EU) nr. 546/2012, forordning (EU) nr. 644/2012, forordning (EU) nr. 1036/2012, forordning (EU) nr. 1160/2012 og forordning (EU) nr. 71/2013). Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) nr. 1036/2012, forordning (EU) nr. 1160/2012 og forordning (EU) nr. 71/2013, er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon (dansk utgave).

Innledningsteksten til konsolidert forordning (EU) nr. 206/2010 skal lyde:

For å lese forordning (EU) nr. 206/2010 konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 644/2012 (dansk versjon) se her:

Avslutningsvis i forskriften legges forordning (EU) nr. 71/2013 (dansk versjon) inn:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 71/2013 (dansk versjon):

28. jan. Nr. 117 2013

Forskrift om endring i forskrift om Petroleumsregisteret

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 28. januar 2013 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 6–1 og § 10–18 jf. delegeringsvedtak 15. mai 2009 nr. 512. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 19. juni 1997 nr. 618 om Petroleumsregisteret gjøres følgende endringer:

§ 1–1 første ledd, litra e skal lyde:

- e) tillatelser, utvinningstillatelser som nevnt i petroleumsloven § 3–3 og særskilte tillatelser til anlegg og drift av innretninger som nevnt i samme lov § 4–3,

Overskriften i § 1–3 skal lyde:

Elektronisk databehandling

§ 1–3 annet og tredje punktum oppheves.

§ 1–4 skal lyde:

Registeret er offentlig, og det kan kreves utskrift av registeret. Innsyn i og utskrift fra registeret skal gjøres elektronisk av den som skal ha innsyn i eller utskrift fra registeret. Oljedirektoratet fastsetter den nærmere fremgangsmåte for elektronisk innsyn og utskrift.

Bekreftet utskrift fra registeret kan bestilles fra registerfører ettersendt i posten. Dette belastes etterskuddsvis med en tredjedels rettsgebyr for hver tillatelse som den bekreftede utskriften omfatter.

§ 2–3 første ledd, litra c skal lyde:

- c) forlengelse av tillatelsen etter petroleumsloven § 3–9 og § 4–3 tredje ledd,

Gjeldende § 2–3 annet ledd oppheves.

§ 2–3 nytt annet ledd skal lyde:

Følgende dokumentasjon skal sendes inn til registerfører sammen med meldingen:

- a) ved melding etter første ledd litra a), c) og d): dokumentasjon på vedtak fattet av Olje- og energidepartementet.
- b) ved melding etter første ledd litra b): bekreftet firmaattest som viser det nye navnet.
- c) ved melding etter første ledd litra e): pantobligasjon med bekreftet kopi, bekreftet firmaattest for pantsetter, dokumentasjon på at samtykke fra Olje- og energidepartementet er innhentet og kvittering for betalt gebyr, jf. § 4–3. Pantobligasjonen skal være undertegnet av signaturberettiget eller i henhold til fullmakt undertegnet av signaturberettiget. Ved transport av pantobligasjonen skal dette fremgå på originaldokumentet med bekreftet kopi.
- d) ved melding etter første ledd litra f): skjøte med bekreftet kopi, bekreftet firmaattest for selger og dokumentasjon på samtykke til overdragelsen fra Olje- og energidepartementet og Finansdepartementet. Behøves ikke faktisk samtykke fra Finansdepartementet, skal det fremlegges kopi av redegjørelse i henhold til § 1 i forskrift om samtykke til overdragelse av tillatelse og interesseoverføring etter petroleumsskatteloven § 10. Skjøtet skal være på blankett fastsatt av registerfører og skal være undertegnet av signaturberettiget eller i henhold til fullmakt undertegnet av signaturberettiget.

§ 2–3 nytt tredje ledd skal lyde:

Melding skal gis straks endringen er godkjent av myndighetene. Melding om overdragelse etter første ledd litra f) skal gis så snart overdragelsen er gjennomført mellom partene. Ved endring av selskapsnavn skal melding gis straks endringen er registrert i foretaksregisteret. Ved endring som nevnt i petroleumsloven § 3–9 annet ledd og § 3–15, skal melding gis straks endringen får virkning. Meldingen skal være undertegnet av signaturberettiget for selskapet eller i henhold til fullmakt undertegnet av signaturberettiget.

§ 2–3 nåværende tredje til femte ledd blir fjerde til sjette ledd.

§ 3–2 annet ledd skal lyde:

Den som har registerhjemmel har også registerhjemmel til rettighetshavers rettigheter etter avtaler inngått i tilknytning til tillatelsen, herunder avtaler om behandling, lagring og transport av petroleum. Registerhjemmel omfatter også rettighetshavers rettigheter til innretninger som ikke er registrert i et annet realregister og som ikke er plassert på land eller sjøgrunn undergitt privat eiendomsrett.

§ 3–5 oppheves.

§ 4–2 første ledd skal lyde:

Dokument som ønskes registrert sendes til registerføreren med original og en kopi. Dokumentet skal være skrevet på norsk eller engelsk og kan kreves oversatt til norsk. Dokumentet bør ikke inneholde annet enn det som kan registreres.

§ 4–2 siste ledd siste punktum oppheves.

§ 6–2 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. februar 2013.

28. jan. Nr. 118 2013

Forskrift om regulering av fisket etter reker ved Grønland i 2013

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 28. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i Grønlands økonomiske sone i 2013.

§ 2. Kvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som fyller vilkårene i § 3, jf. § 4, fiske inntil 2 700 tonn reker i Grønlands økonomiske sone i ICES-områdene XIV og Va.

Deltakende fartøy kan fiske fritt innenfor totalkvoten.

§ 3. Vilkår for deltakelse

For å kunne delta i fisket må følgende vilkår være oppfylt:

- 1) fartøyet må ha deltatt i rekefisket ved Grønland i minst ett av de fem siste årene
- 2) fartøyet må være skriftlig påmeldt til Fiskeridirektoratet.

§ 4. Utskiftning

Fartøy som ikke fyller vilkårene for deltakelse etter § 3 nr. 1, kan likevel delta når dette er et erstatningsfartøy for konsesjonshaver som tidligere hadde et fartøy som ville fylt vilkåret etter denne bestemmelsen.

§ 5. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, tillate bruk av leiefartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at hovedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 6. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 28. januar 2013 og gjelder til og med 31. desember 2013.

29. jan. Nr. 119 2013

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2013

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 29. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 14 og § 16, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 19. desember 2012 nr. 1370 om regulering av fisket etter kolmule i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd (endret) og andre ledd (ny) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande 189 132 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 1 500 tonn til dekning av bifangst. Videre avsettes 2 000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, hvorav 1527 tonn kan fiskes i EU-sonen.

Av totalkvoten kan inntil 144 408 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområdene II, IVa, VIa nord for 56° 30' N, VIIb og VII vest av 12° V. Av dette kvantum kan 24 852 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

§ 3 andre ledd (endret) skal lyde:

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2013 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

§ 4 første ledd (endret) og andre ledd (ny) skal lyde:

Fartøy med kolmuletråltillatelse, jf. § 2–23 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 144 793 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvote for fartøy med kolmuletråltillatelse kan inntil 111 447 tonn fiskes i EU-sonen.

§ 5 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. § 2–6 og § 2–10 i konsesjonsforskriften, kan fiske og lande inntil 40 839 tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

§ 5 tredje ledd (ny) skal lyde:

Av gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil 31 434 tonn fiskes i EU-sonen.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Kvoter på fartøynivå for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fiskeridirektoratet kan fastsette fartøykvoter og områdedelkvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse.

Fiskeridirektoratet kan også fastsette et kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå. Fartøy med kolmuletråltillatelse som er tildelt kvoter etter første ledd kan underfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2013. Etter at kvoter tildelt etter første ledd er utnyttet kan fartøy med kolmuletråltillatelse overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2013.

Fartøy som benytter adgangen beskrevet i andre ledd vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2013 benytter sluppfiskeordningen i tråd med forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Kvoter på fartøynivå for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Fiskeridirektoratet kan fastsette fartøykvoter og områdedelkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse på grunnlag av basiskvote. Ved beregning av basiskvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf. § 2–8 annet ledd og § 2–12 annet ledd i konsesjonsforskriften.

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere fartøyet basiskvote med en faktor fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan også fastsette et kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå. Etter at kvoter tildelt etter første og andre ledd er utnyttet kan fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse overfiske kvotefleksibilitetsgrunnlaget med inntil 10 % i 2013.

Fartøy som benytter adgangen beskrevet i tredje ledd vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2014.

Fartøy som i 2013 benytter sluppfiskeordningen i tråd med forskrift av 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordningen for havfiskeflåten § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 7 – § 13 blir deretter § 8 – § 14.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

30. jan. Nr. 120 2013**Forskrift om endring i forskrift om avgift på flysikringstjenester som ytes av Avinor AS**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 30. januar 2013 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26, § 15–3 og § 15–4. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 15. november 2010 nr. 1430 om avgift på flysikringstjenesten som ytes av Avinor AS gjøres følgende endring:

§ 12 skal lyde:

Underveisavgiften for flygninger til og fra den norske kontinentalsokkelen er

- kr 846,97,– per flyging for luftfartøy med maksimal startvekt inntil 8 000 kg,
- kr 1 227,09,– per flyging for luftfartøy med maksimal startvekt fra 8 001 kg til og med 15 000 kg,
- kr 1 885,49,– per flyging for luftfartøy med maksimal startvekt på 15 001 kg eller mer.

II

Forskriften trer i kraft 1. februar 2013.

30. jan. Nr. 121 2013**Forskrift om endring forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2013**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 30. januar 2013, med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 37. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 20. desember 2012 nr. 1385 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 gjøres følgende endringer:

§ 2 Totalkvoter (endret) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker fiske og lande inntil:

1. 2370 tonn i Nordsjøen
2. 3099 tonn i Skagerrak.

§ 3 Periodisering (endret) skal lyde:

Den samlede kvoten på 5469 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

<i>Periode:</i>	<i>Periodekvote:</i>
1. januar–30. april	2187 tonn
1. mai–31. august	1641 tonn
1. september–31. desember	1641 tonn

§ 4 Maksimalkvote (endret) skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

<i>Periode:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>
1. januar–30. april	37 tonn
1. mai–31. august	28 tonn
1. september–31. desember	28 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

§ 7 Kontroll (oppheves).

§ 8 – § 10 endres til § 7 – § 9.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

30. jan. Nr. 122 2013**Forskrift om endring i forskrift om gebyr til Statens jernbanetilsyn for tilsyn med tau- og kabelbaner mv.**

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 30. januar 2013 med hjemmel i lov 14. juni 1912 nr. 1 om anlegg av taugbaner og løipestrenger § 1a annet ledd og § 1b fjerde ledd, lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 14, forskrift 3. mai 2002 nr. 446 om bygging og drift av taubaner og kabelbaner § 4 femte ledd annet punktum, § 15, § 31a og § 35, forskrift 3. mai 2002 nr. 453 om tekniske krav til taubaneanlegg inkludert kabelbaneanlegg til persontransport § 8–5 og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 10. januar 2012 nr. 31 om gebyr til Statens jernbanetilsyn for tilsyn med tau- og kabelbaner mv. gjøres følgende endring:

§ 2 syvende ledd skal lyde:

Følgende satser skal legges til grunn for beregning av årsgebyr:

Skitau

Årsgebyr for skitau kr 3100,–

Skitrekk

Årsgebyr for skitrekk med lengde mindre enn 250 meter kr 5260,–

Årsgebyr for skitrekk med lengde mellom 250 og 300 meter kr 7700,–

Årsgebyr for skitrekk med lengde mellom 300 og 350 meter kr 10 050,–

Årsgebyr for skitrekk med lengde mellom 350 og 400 meter kr 12 500,–

Årsgebyr for skitrekk med lengde over 400 meter kr 14 940,–

Stolheis med faste klemmer

Årsgebyr for stolheis med faste klemmer med lengde mindre enn 300 meter kr 9680,–

Årsgebyr for stolheis med faste klemmer med lengde større enn 300 og mindre enn 400 meter kr 14 570,–

Årsgebyr for stolheis med faste klemmer med lengde større enn 400 meter kr 19 450,–

Stolheis med løsbare klemmer

Årsgebyr for stolheis med løsbare klemmer kr 24 440,–

Kabelbaner

Årsgebyr for kabelbaner kr 24 440,–

Totausbaner

Årsgebyr for totausbaner kr 24 440,–

Kabelkraner

Årsavgift for kabelkraner kr 20 110,–

Godstaubaner

Årsgebyr for godstaubaner kr 5640,–

Årsgebyr for andre tau- og kabelbaner

Årsgebyr for andre tau- og kabelbaner fastsettes individuelt av Statens jernbanetilsyn for det enkelte anlegg.

*II**Ikraftsetting*

Endringen trer i kraft straks.

30. jan. Nr. 123 2013**Forskrift om fartøyskvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2013**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 30. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12, jf. forskrift 19. desember 2012 nr. 1370 om regulering av fisket etter kolmule i 2013 § 6, § 7 og § 12 andre ledd og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

§ 1. Fartøyskvoter, områdedelkvoter og kvotefleksibilitetsgrunnlag for fartøy med kolmuletråltillatelse

Fartøyskvoter i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann for fartøy med kolmuletråltillatelse beregnes på grunnlag av en kvoteenhet fastsett til 3084 tonn. Av den totale kvoteenhet kan en fartøyskvote beregnet på grunnlag av en delkvoteenhet på 2338 tonn fiskes i EU-sonen.

Kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann for fartøy med kolmuletråltillatelse beregnes på grunnlag av en kvoteenhet fastsatt til 2557 tonn.

Fartøyets individuelle kvoter og kvotefleksibilitetsgrunnlag beregnes ved å multiplisere kvoteenheten, eller delkvoteenhetene for de ulike områder, med fartøyets fastsatte faktor i fisket etter kolmule.

§ 2. Maksimalkvoter, områdedelkvoter og kvotefleksibilitetsgrunnlag for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Maksimalkvoter i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse beregnes ved å bruke faktoren 1,40. Av den totale maksimalkvoten kan en maksimalkvote beregnet på grunnlag av en delkvotefaktor på 1,30 fiskes i EU-sonen.

Kvotefleksibilitetsgrunnlag for beregning av overføring av kvoter mellom år på fartøynivå i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse beregnes på grunnlag av en faktor fastsatt til 1,19.

Fartøyets kvoter og kvotefleksibilitetsgrunnlag beregnes ved å multiplisere fartøyets basiskvote med faktorene angitt i første og andre ledd.

§ 3. Faktisk lastekapasitet

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan i fisket etter kolmule ta om bord og levere fangst per tur lik fartøyets faktiske lastekapasitet, dog ikke utover størrelsesbegrensning angitt i § 2–7 og § 2–11 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2013.

31. jan. Nr. 124 2013

Forskrift om endring i forskrift om utforming og innmontering av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål med småmasket trål

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 31. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16, forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 30. april 2009 nr. 471 om utforming og innmontering av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål med småmasket trål gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd bokstav b) (endret) skal lyde:

- b) fartøy som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere at de tidligere har hatt en driftsform som innebærer at de har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål. Det er en forutsetning at konsumfisken tas vare på.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 125 2013

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2013

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 31. januar 2013 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11 og § 12 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og forskrift 19. desember 2012 nr. 1370 om regulering av fisket etter kolmule i 2013 § 12 andre ledd. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 19. desember 2012 nr. 1370 om regulering av fisket etter kolmule i 2013 gjøres følgende endring:

§ 8 første ledd første kolon (endret) skal lyde:

Uten hinder av forbudene i § 9 og § 10 kan fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

1. feb. Nr. 126 2013

Forskrift om endring i forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 1. februar 2013 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 4–3 første og fjerde ledd og § 10–6.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IV nr. 24b (beslutning 2011/877/EU). Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 14. desember 2007 nr. 1652 om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg IV nr. 24 (direktiv 2004/8/EF), nr. 24b (beslutning 2011/877/EU) og nr. 41 (direktiv 2009/28/EF).

§ 3 bokstav c) skal lyde:

- c) *Høyeffektiv kraftvarme:* Kraftvarme som gir brenselsbesparelse på minst ti prosent sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi etter fastsatte referanseverdier (Høyeffektiv kogenerering). Kraftvarme fra kogenereringsanlegg med installert effekt mindre enn en megawatt elektrisk effekt (1 MWe) kan også regnes som høyeffektiv dersom den gir brenselsbesparelse sammenlignet med separat fremstilling av elektrisk energi og termisk energi etter fastsatte referanseverdier.

Andelen elektrisk energi som er produsert ved kogenerering skal beregnes etter bestemmelsene i bilag II til direktiv 2004/8/EF, supplert med de detaljerte retningslinjene fattet ved kommisjonsvedtak 2008/952/EF.

Brenselsbesparelsen skal beregnes ut fra fastsatte referanseverdier i samsvar med kommisjonsbeslutning 2011/877/EU og etter formlene i vedlegg III til direktiv 2004/8/EF.

II

Endringene trer i kraft 1. februar 2013.

Merknader til forskrift om opprinnelsesgarantier

I merknadene til forskrift om opprinnelsesgarantier, gjøres følgende endringer i merknadene til § 3:

Til § 3 – Definisjoner

Definisjonen av fornybar energi og bioenergi bygger på fornybardirektivet artikkel 2 bokstav a og e.

Høyeffektiv kraftvarme: Definisjonen av kraftvarme og høyeffektiv kraftvarme bygger på direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet) artikkel 3 henholdsvis bokstav a, d og i, samt vedlegg III bokstav a. Kraftvarme er kombinert produksjon av elektrisk energi og termisk energi i en og samme prosess til samme tid, også kalt kogenerering. Høyeffektiv kraftvarme er en slik kogenereringsprosess der det settes spesifikke krav til effektiviteten. I CHP-direktivet vedlegg III (a), og i denne forskriften kreves det 10 prosent brenselsbesparelse i forhold til separat produksjon av elektrisk energi og varme. For mikro- og minikogenereringsanlegg, installert elektrisk effekt under 1 MW, stilles det kun krav om brenselsbesparelse, uten angitt prosentsats.

Forskrift om opprinnelsesgarantier § 3 bokstav c definerer høyeffektiv kraftvarme. § 3 bokstav c annet ledd fastslår at brenselsbesparelsen for høyeffektiv kraftvarme skal beregnes ut fra fastsatte referanseverdier og etter formlene i vedlegg III til direktiv 2004/8/EF (CHP-direktivet). Med hjemmel i direktiv 2004/8/EF artikkel 4 har Kommisjonen ved kommisjonsbeslutning 2011/877/EU av 19. desember 2011 fastsatt referanseverdier til bruk for å klassifisere høyeffektive kraftvarmeanlegg. Ved beslutning 2011/877/EU ble kommisjonsvedtak 2007/74/EF opphevet. Bakgrunnen for endrede referanseverdier er blant annet at siden forrige kommisjonsvedtak i 2007, har ny teknologi blitt utviklet. Denne teknologien muliggjør økt brenselsbesparelse ved kogenerering. På denne bakgrunn endret man ved beslutning 2011/877/EU referanseverdiene for når kogenerering kan anses å medføre en så stor brenselsbesparelse at den kan sies å være høyeffektiv. Oppfyller produksjonen kravene til høyeffektiv kraftvarme, jf. forskriften § 3 og § 6, gir produksjonen grunnlag for tildeling av opprinnelsesgarantier. Beslutning 2011/877/EU ble inntatt under pkt. 24b i EØS-avtalen vedlegg IV ved EØS-komiteens beslutning av 1. februar 2013. Ordlyden i § 3 bokstav c annet ledd er justert slik at det fremkommer direkte at referanseverdiene norske myndigheter skal anvende er de samme som brukes i EU. Dette er gjort ved at det er tatt inn en henvisning til kommisjonsbeslutning 2011/877/EU. Beskrivelsen av beregningsmetoden for å komme frem til mengde høyeffektiv kraftvarme oppfyller kravene i CHP-direktivet artikkel 5 (5) annet strekpunkt. Bestemmelsen inngikk frem til 1. januar 2012 som § 6 annet og tredje ledd om krav til innholdet i opprinnelsesgarantier. Med virkning fra 1. januar 2012 ble bestemmelsene om beregningsmetoden inntatt som § 3 bokstav c nytt annet og tredje ledd.

Opprinnelsesgaranti: Energimengden i en opprinnelsesgaranti er satt til 1 MWh. Videre skal opprinnelsesgarantien utstedes for produksjon i en angitt tidsperiode, samt spesifisere øvrige forhold knyttet til energiproduksjonen. Det utstedes elektroniske opprinnelsesgarantier som behandles i et elektronisk register. Dette er i tråd med nye krav fastsatt i fornybardirektivet; se direktivet artikkel 2 (j) og artikkel 15.

Registeransvarlig: Statnett SF er utpekt av departementet som utsteder av opprinnelsesgarantier.

Tidsperiode: Fornybardirektivet stiller krav om at produksjonen skal tidfestes. Av forskriften følger det at produksjonen oppgis for et tidsrom. Tidsrommet skal angis fra en dato til og med en gitt dato innen samme kalenderår, jf. fornybardirektiv II artikkel 15 nr. 6 (a). Ingen opprinnelsesgarantier skal utstedes med tidsperiode i to forskjellige år. Restproduksjon fra et år kan overføres til første utstedelsesperiode i påfølgende år. Det er viktig å skille ulike produksjonsår fra hverandre når opprinnelsesgarantiene brukes til informasjonsformål.

1. feb. Nr. 127 2013

Forskrift om endring i forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 1. februar 2013 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 12. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

I

I forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

«Klagenemnda

Klagenemndas medlemmer oppnevnes av Kongen for fire år av gangen. I særlige tilfeller kan det oppnevnes medlemmer for en kortere periode. Maksimal funksjonstid er åtte år. Medlemmene kan unntaksvis gjenoppnevnes etter åtte år. Blant medlemmene oppnevner Kongen en leder. Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet kan oppnevne setteleder når leder er inhabil. Medlemmene kan ikke avsettes eller suspenderes i perioden med mindre det foreligger særlig grunn.»

§ 6 annet ledd annet punktum skal lyde:

«Klage må fremsettes senest seks måneder etter at kontrakt ble inngått av oppdragsgiver, eller seks måneder etter at oppdragsgiver har avlyst konkurransen eller totalforkastet tilbudene i konkurransen.»

Nytt annet ledd § 9 skal lyde:

«Selv om sekretariatet har tatt en klage til behandling, kan klagenemnda senere avvise klagen i medhold av første ledd og § 6. En slik avgjørelse er endelig.»

§ 11 tredje punktum oppheves.

§ 11 tredje og fjerde punktum skal lyde:

«Klagenemndas leder kan samtykke til at bevis føres, jf. tvl. § 22–3 annet ledd. Avgjørelsen om samtykke kan overprøves av klagenemnda, jf. tvl. § 22–3 tredje ledd.»

§ 12 første ledd skal lyde:

«Klagenemnda settes som hovedregel med tre medlemmer ved behandlingen av den enkelte sak. Nemnda kan settes med fem medlemmer i saker av prinsipiell betydning. Nemndas rådslagning skjer i møte. Beslutningen om uttalelsens innhold treffes med simpelt flertall.»

Nytt annet og tredje ledd § 15 skal lyde:

«Klagenemndas medlemmer fungerer uavhengig av sitt yrke, arbeidsgiver og sin øvrige stilling. De kan ikke instrueres faglig av departementet, sekretariatet eller de øvrige medlemmene, herunder klagenemndas leder.

Før en sak sendes til nemndbehandling skal sekretariatet vurdere om forhold ved saken kan medføre inhabilitet for et nemndmedlem. Før saken sendes til nemndbehandling skal sekretariatet sende de nemndmedlemmene som skal behandle saken opplysninger som gjør det mulig for medlemmene å vurdere sin habilitet.»

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft 1. mars 2013.

1. feb. Nr. 128 2013**Ikraftsetting av lov 1. februar 2013 nr. 6 om endringer i partiloven**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 1. februar 2013 med hjemmel i lov 1. februar 2013 nr. 6 om endringer i partiloven del II. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

Delt ikraftsetting av Stortingets vedtak 10. januar 2013 til lov om endringer i partiloven. Endringene, med unntak av ny § 18a, § 18b, § 20a og § 20b, trer i kraft 1. mars 2013. Ny § 18a, § 18b, § 20a og § 20b trer i kraft 1. januar 2014.

1. feb. Nr. 129 2013**Forskrift om overgangsbestemmelser for gjennomføring av lov om endringer i partiloven**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 1. februar 2013 med hjemmel i lov 1. februar 2013 nr. 6 om endringer i partiloven del II. Fremmet av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

§ 1. Innrapporteringen av inntektstall for 2012 foretas etter reglene i § 18 til § 20 i lov 17. juni 2005 nr. 102.

1. feb. Nr. 130 2013**Ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 75 om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (elektronisk kontroll ved kontaktforbud, saksbehandlingsreglene for besøksforbud mv.)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 1. februar 2013 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 75 om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (elektronisk kontroll ved kontaktforbud, saksbehandlingsreglene for besøksforbud mv.) del III nr. 1. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 1. februar 2013 kl. 15.25.

Lov 19. juni 2009 nr. 75 om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (elektronisk kontroll ved kontaktforbud, saksbehandlingsregler for besøksforbud mv.) avsnitt I og nytt kapittel 16 c i straffeprosessloven, trer i kraft straks.

Rettelser**Nr. 11/2009 s. 1877 (i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften))**

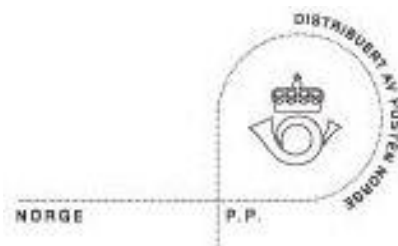
Ved en inkurie har vedlegg 9 forordning (EF) nr. 562/2006 vedlegg VI fått feil nummerering. Vedlegg 9 skal lyde:

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2013-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2009	11	1877	Forskrift nr. 1286	1

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2013 koster	Avd I	kr 1540	kr 2300	kr 3180
	Avd. I og II	kr 1920	kr 3320	kr 4700

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no